

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

**مجموعه مصوبات برنامه خصوصی سازی
برزیل**

تابستان ۱۳۸۹

عنوان و نام پدیدآور	: مجموعه مصوبات برنامه خصوصی سازی برزیل / مترجم فرهاد مشتاق صفت؛ به سفارش سازمان خصوصی سازی.
مشخصات نشر	: تهران؛ فرهنگ دهخدا، ۱۳۸۹.
مشخصات ظاهری	: ۲۸۲ ص
شابک	: ۹۷۸-۹۶۴-۷۸۵۳-۱۹-۴
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
یادداشت	: عنوان اصلی: Brazilian Privatization Program, Legislation Collection, C1991
موضوع	: خصوصی سازی -- قوانین و مقررات -- برزیل
شناسه افزوده	: شناسه اقتصادی -- برزیل
شناسه افزوده	: شرکت ها -- برزیل -- راهنماها
شناسه افزوده	: برزیل -- سیاست اقتصادی
شناسه افزوده	: مشتاق صفت، فرهاد، ۱۳۳۵، مترجم
شناسه افزوده	: سازمان خصوصی سازی
رده بندی کنگره	: HD۴۰۹۴/م۳ ۱۳۸۹
رده بندی دیویی	: ۹۸۱۰/ ۳۳۸۵
شماره کتابشناسی ملی	: ۲۰۸۱۰۴۰

این اثر ترجمه ای است از کتاب

Brazilian Privatization Program, Legislation Collection

که به سفارش سازمان خصوصی سازی انجام شده است.

مجموعه مصوبات برنامه خصوصی سازی برزیل

مترجم: فرهاد مشتاق صفت

به سفارش سازمان خصوصی سازی

ناشر: انتشارات فرهنگ دهخدا (۲۲۴۳۸۰۴۹ - همراه ۰۹۱۲۴۸۹۱۳۶۰)

چاپ اول: تابستان ۱۳۸۶

چاپ دوم: تابستان ۱۳۸۹

شمارگان: ۱۰۰۰

قیمت: ۴۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۷۸۵۳-۱۹-۴

انتشارات فرهنگ دهخدا: پل تجریش - اول خیابان ولیمصر - ساختمان لیستر - طبقه دوم - دفتر نشر فرهنگ دهخدا

تلفن: ۲۲۴۳۸۰۴۹ همراه: ۰۹۱۲-۴۸۹-۱۳۶۰

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
پیش‌گفتار.....	۷
خصوصی‌سازی، مقررات اولیه	
قانون ۹۴۹۱ مورخ ۹ سپتامبر ۱۹۹۷.....	۱۱
بخشنامه ۲۵۹۴ مورخ ۱۵ می ۱۹۹۸.....	۳۳
بخشنامه ۲۴۳۰ مورخ ۱۷ دسامبر ۱۹۹۷.....	۶۹
بخشنامه ۱۰۶۸ مورخ ۲ مارس ۱۹۹۴.....	۷۷
بخش برق	
قانون ۹۶۴۸ مورخ ۲۷ می ۱۹۹۸.....	۸۳
ارتباطات	
قانون ۹۴۷۲ مورخ ۱۶ جولای ۱۹۹۷.....	۱۰۹
امتیازات	
قانون ۸۹۸۷ مورخ ۱۳ فوریه ۱۹۹۵.....	۱۸۳
قانون ۹۰۷۴ مورخ ۷ جولای ۱۹۹۵.....	۲۰۳
استفاده از صندوق‌های FGTS در خصوصی‌سازی	
دستورالعمل شماره ۲۷۹ CVM، مورخ ۱۴ می ۱۹۹۸.....	۲۲۳
دستورالعمل شماره ۲۸۰ CVM، مورخ ۱۴ می ۱۹۹۸.....	۲۴۳
دستورالعمل شماره ۲۸۶ CVM، مورخ ۳۱ جولای ۱۹۹۸.....	۲۵۷
دستورالعمل شماره ۳۳۹ CVM، مورخ ۲۱ ژوئن ۲۰۰۰.....	۲۶۵
بخشنامه ۲۰۱/۲۰۰۰ بانک پس‌انداز فدرال، مورخ ۲۱ نوامبر ۲۰۰۰.....	۲۷۱

پیش‌گفتار

مطالعه تجربه‌های بین‌المللی تحولات اقتصادی این امکان را در اختیار کشورهای مختلف قرار می‌دهد که در انتخاب سیاست‌ها به تکرار کاستی‌های پیشین نپردازند و تصمیمات خود را بر مبنای واقعیات اجتماعی اتخاذ کنند. بدیهی است در جهانی با ارتباطات گسترده که کشورها در تعامل بسیار نزدیک اقتصادی و در فضایی رقابتی به دنبال سهم کارآمدی از اقتصاد جهانی هستند، فرصت آزمون و خطا وجود ندارد و ضروری است که با مطالعات دقیق تجربیات دیگران درصد خطای سیاست‌گذاری‌ها را به حداقل رسانند. در همین راستا سازمان خصوصی‌سازی در کنار انجام وظایف اجرایی خود در زمینه خصوصی‌سازی بر اساس قوانین و مقررات موجود، در پی مطالعه تجارب سایر کشورها نیز بوده و ضمن ترجمه و انتشار مستندات موجود در این زمینه، این فرصت را در اختیار صاحب‌نظران و پژوهشگران نیز قرار داده که در اظهار نظرات کارشناسی خود و نقد فعالیت‌های انجام گرفته و در حال انجام در کشور این تجربیات را مورد مذاقه قرار دهند.

کتاب «مجموعه مصوبات برنامه خصوصی‌سازی برزیل» نیز از این دسته اقدامات سازمان است. این کتاب به انتقال تجربیات ارزشمند کشور برزیل در زمینه وضع قوانین مربوط به خصوصی‌سازی، چه در سطح کلان و چه در زمینه مؤسسات عمومی و تعاونی‌ها، بورس، بانک‌های سرمایه‌گذاری، ارتباطات، برق و ... می‌پردازد.

با توجه به این که در شرایط فعلی اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی و تدوین قوانین و مقررات اجرایی آن از اهم وظایف دولت و دستگاه‌های دولتی است، بررسی این گونه موارد خالی از فایده نخواهد بود و امید است با انتشار چنین مجموعه‌هایی زمینه‌های تعامل هر چه بیشتر با خوانندگان محترم و محققان و صاحب‌نظران اقتصادی

فراهم شده و دریافت نظرات و پیشنهادات ارزشمند ایشان رهگشای اقدامات مثبت و مؤثر بعدی در سازمان خصوصی سازی باشد.

در پایان لازم می دانم از زحمات مدیر کل مطالعات، آمار و برنامه ریزی و همکاران این دفتر که با دقت نظر فراوان در امر نظارت بر ترجمه و چاپ این کتاب نقش بسزایی ایفا نموده و هماهنگی لازم در خصوص چاپ دوم این کتاب را به عمل آورده اند، صمیمانه سپاسگزاری نموده و برای ایشان از درگاه ایزد متعال موفقیت روزافزون آرزو نمایم.

غلامرضا حیدری کرد زنگنه

معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی

و رئیس کل سازمان خصوصی سازی

خصوصی سازی، مقررات اولیه

قانون ۹۴۹۱ مورخ ۹ سپتامبر ۱۹۹۷

(منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۱۱ سپتامبر ۱۹۹۷)

رویه‌های مربوط به برنامه خصوصی‌سازی برزیل را
تغییر داده، قانون شماره ۸۰۳۱ مورخ ۱۲ آوریل ۱۹۹۰
را فسخ نموده، و موارد دیگری را مقرر می‌نماید.

بخش ۱. اهداف اصلی برنامه خصوصی‌سازی برزیل عبارتند از:

- I. بازسازی جایگاه استراتژیک (راهبردی) دولت در اقتصاد از طریق کنترل آن دسته از فعالیت‌های اقتصادی به بخش خصوصی صورت می‌گیرد که به صورت نادرست توسط بخش عمومی مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرند؛
- II. مساعدت و بازسازی اقتصادی بخش عمومی، به ویژه از طریق بهبود وضعیت خالص بدهی عمومی و کاهش آن؛
- III. فراهم کردن امکان سرمایه‌گذاری مجدد در شرکت‌ها و فعالیت‌هایی که ممکن است جهت ادامه به بخش عمومی انتقال یابد؛
- IV. مساعدت به بازسازی اقتصادی بخش خصوصی، به ویژه در نوسازی زیرساخت تأسیسات صنعتی موجود در کشور، افزایش توان رقابت آن و تحکیم ظرفیت‌کاری بخش‌های مختلف اقتصاد از طریق اعطای اعتبار؛
- V. توانمندسازی مدیریت عمومی در متمرکز ساختن تلاش‌های خود بر فعالیت‌هایی که حضور دولت در آن‌ها برای تأمین نیازهای اساسی ملت ضروری و بنیادی است؛

VI. مساعدت در تقویت بازارهای سرمایه از طریق افزایش عرضه اوراق بهادار و توزیع هر چه گسترده تر امکان مالکیت سرمایه شرکت هایی که جهت دستیابی به اهداف برنامه نقش دارند.

بخش ۲. در این قانون خصوصی سازی موارد ذیل بلامانع است:

- I. شرکت هایی که به واسطه قوانین یا آیین نامه های اجرایی قوه مجریه تأسیس شده اند، از جمله مؤسسات مالی تحت کنترل مستقیم یا غیرمستقیم دولت فدرال؛
 - II. شرکت های تأسیس شده توسط بخش خصوصی که به هر دلیلی تحت کنترل مستقیم و یا غیرمستقیم دولت قرار گرفته اند؛
 - III. آن دسته از خدمات عمومی که از طریق دریافت حق امتیاز، مجوز یا اعطای اختیارات خاص ارائه می شوند؛
 - IV. مؤسسات مالی بخش عمومی تحت کنترل هر یک از ایالات که خرید سهام آنها طبق بخشنامه قانون ۲۳۲۱ مورخ ۲۵ فوریه ۱۹۸۷ اجباری بوده است؛
 - V. کالاهای منقول و مستغلات و اوراق بهادار در تملک دولت فدرال.
- * بند فرعی ۷ با طرح موقت شماره ۳۳-۲۰۱۶۱ در ۲۸ ژوئن ۲۰۰۱، منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۱ اضافه و از زمان انتشار تاکنون اعمال شده است.

۱. موارد ذیل حتماً در برنامه خصوصی سازی قرار می گیرند:

- الف) فروش حقوقی، که به طور مستقیم یا از طریق شرکت های وابسته، به دولت فدرال اجازه تصمیم گیری و انتخاب اکثریت مدیران یک شرکت را می دهد؛
- ب) انتقال اجرای آن دسته از خدمات عمومی که به طور مستقیم یا از طریق بنگاه های وابسته یا خدمات عمومی تحت مسئولیت آن ارائه و یا مورد استفاده دولت فدرال قرار می گیرد به بخش خصوصی؛
- ج) انتقال یا اعطای حقوق اموال منقول یا مستغلات متعلق به دولت فدرال براساس قانون حاضر؛

* بند فرعی «ج» با طرح موقت شماره ۳۳-۲۰۱۶ در ۲۸ ژوئن ۲۰۰۱، منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۱ اضافه و از زمان انتشار تاکنون اعمال شده است.

۲. ضوابط قانون حاضر در خصوص اقلیت سهامداری مستقیم و غیرمستقیم دولت فدرال در سرمایه سایر شرکت‌ها و نیز سهام دولت فدرال در شرکت نفت برزیل [petroleo Brasileiro S.A. (petrobras)] که براساس بخش ۶۲ قانون ۹۴۷۸ مورخ ۶ آگوست ۱۹۹۷ بیش از حداقل مورد نیاز برای دخالت در امور سهامداری پتروبراس (petrobras) است هم به نحو مقتضی اعمال خواهد شد.

۳. براساس تصمیم شورای ملی خصوصی‌سازی به شرح مذکور در قانون حاضر و بنا به درخواست ایالات یا شهرداری‌ها، بانک توسعه برزیل^۱ اجازه دارد درخصوص نظارت بر فرآیند خصوصی‌سازی شرکت‌های دارای امتیاز، مجوز یا اختیار ارائه خدمات عمومی زیرمجموعه ایالات یا شهرداری‌ها، مشروط به رعایت رویه مقرر در قانون حاضر، توافق و همکاری نماید.

۴. در صورت وقوع وضعیت موصوف در بند قبل، مزایده به منظور اعطا یا انتقال امتیاز خدماتی که قرار است خصوصی‌سازی شود به صورت حراج انجام‌پذیر خواهد بود.

۵. رئیس صندوق ملی خصوصی‌سازی باید در ارتباط با مستغلات متعلق به دولت فدرال که مشمول برنامه خصوصی‌سازی برزیل شده‌اند، ابتدا مصوبه مربوط به خصوصی‌سازی را رعایت نموده و در درجه بعد مصوبات قابل اعتماد به مستغلات متعلق به دولت فدرال را بدون نقض مفاد بند فرعی VII بخش ۶ رعایت کند.

* (بند) ۵ (فوق‌الذکر) با طرح موقت شماره ۳۳-۲۰۱۶ در ۲۸ ژوئن ۲۰۰۱، منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۱ اضافه و از زمان انتشار تاکنون اعمال شده است.

۶. هر گونه موافقتنامه یا قرارداد منعقدۀ توسط دبیرخانه اموال دولت فدرال که متضمن اعطا یا انتقال حقوق مستغلات متعلق به دولت فدرال باشد تابع بخشنامه‌های صادره توسط شورای ملی خصوصی‌سازی است.

1) The Brazilian Development Bank (BNDES)

× (بند) ۶ (فوق‌الذکر) با طرح موقت شماره ۳۳-۲۰۱۶ در ۲۸ ژوئن ۲۰۰۱، منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۱ اضافه و از زمان انتشار تاکنون اعمال شده است.

بخش ۳. مفاد این قانون به بانک برزیل (Banco do Brasil S.A.) بانک پس‌انداز برزیل (Caixa Economica Federal)، شرکت‌های بخش عمومی یا شرکت‌های مختلط بخش عمومی / بخش خصوصی که فعالیت‌شان براساس بند XI و XXIII ماده ۲۱ و تبصره «ج» بند فرعی I و مواد ۱۵۹ و ۱۷۷ قانون اساسی برزیل منحصرأ در صلاحیت دولت فدرال است اعمال نمی‌گردد. سهامداران این نهادها، به شرط آن که فروش سهام آن‌ها دارای منع قانونی نباشد، مشمول این استثنا نیست:

بخش ۴. خصوصی سازی به صورت‌های ذیل اجرا می‌شود:

- I. فروش سهامداری، شامل کنترل سهامداری، ترجیحاً از طریق عرضه سهام به سهامداران زیاد؛
- II. ثبت شرکت‌هایی که قبلاً در بورس ثبت نشده‌اند؛
- III. افزایش سرمایه بدون فروش حق تقدم سهام یا اعطای مجانی آن به سهامداران پیشین؛
- IV. فروش، اجاره به شرط تملیک، اجاره، قرض برای استفاده (امانت‌دهی) یا واگذاری کالا، اموال، کارخانه یا تأسیسات؛
- V. تصفیه و انحلال شرکت یا بخشی از فعالیت‌های آن و متعاقباً فروش دارایی‌های شرکت؛
- VI. صدور امتیاز، مجوز یا اختیار ارائه خدمات عمومی (برای بخش خصوصی)؛
- VII. اقدام قانونی، انجام تعهد نقدی، تبادل دارایی‌ها، انتقال صدور امتیاز حق استفاده مشروط و فروش مستغلات در تملک دولت فدرال.

× بند فرعی VII با طرح موقت شماره ۳۳-۲۰۱۶ در ۲۸ ژوئن ۲۰۰۱، منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۱ اضافه و از زمان انتشار تاکنون اعمال شده است.

۱. برای مساعدت در اجرای روش عملیاتی منتخب می‌توان از انتقال، جذب، ادغام یا تجزیه شرکت‌های اعم از شرکت‌های مستقل و یا صددرصد وابسته استفاده نمود.

۲. در صورت تعطیلی شرکت، مسئولیت پایش و انجام اقدامات لازم برای انحلال قطعی آن به عهده وزیر برنامه و بودجه است.

× صورت ارائه شده با طرح موقت شماره ۳۳-۲۰۱۶ در ۲۸ ژوئن ۲۰۰۱، منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۱ اضافه و از زمان انتشار تاکنون اعمال شده است.

۳. در خصوص‌سازی از طریق روش‌های مذکور در بندهای فرعی I, IV, V, VI و VII این بخش، فروش می‌تواند از طریق حراج انجام پذیرد.

× صورت ارائه شده با طرح موقت شماره ۳۳-۲۰۱۶ در ۲۸ ژوئن ۲۰۰۱، منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۱ اضافه و از زمان انتشار تاکنون اعمال شده است.

بخش ۵. بالاترین مرجع تصمیم‌گیری برنامه خصوص‌سازی برزیل شورای ملی خصوص‌سازی^۱ (CND) است که مستقیماً زیر نظر رئیس جمهور فعالیت می‌کند و از اعضای ذیل تشکیل می‌شود:

I. وزیر توسعه، صنعت و تجارت خارجی به عنوان رئیس آن؛

× بند فرعی I: صورت ارائه شده با طرح موقت شماره ۳۳-۲۰۱۶ در ۲۸ ژوئن ۲۰۰۱، منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۱ اضافه و از زمان انتشار تاکنون اعمال شده است.

II. رئیس دفتر مخصوص رئیس جمهور؛

III. وزیر دارایی؛

1) National Privatization Council (CND)

× بند فرعی III: صورت ارائه شده با طرح موقت شماره ۳۳-۲۰۱۶ در

۲۸ ژوئن ۲۰۰۱، منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۱

اضافه و از زمان انتشار تاکنون اعمال شده است

IV. وزیر برنامه و بودجه؛

× بند فرعی IV: صورت ارائه شده با طرح موقت شماره ۳۳-۲۰۱۶ در

۲۸ ژوئن ۲۰۰۱، منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۱

اضافه و از زمان انتشار تاکنون اعمال شده است.

V. (با طرح موقت شماره ۳۳-۲۰۱۶ در ۲۸ ژوئن ۲۰۰۱، منتشره در روزنامه رسمی

(Dou) مورخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۱ اضافه و از زمان انتشار تاکنون اعمال شده است.)

۱. وزارتخانه ای که شرکت یا خدمات مورد نظر (برای خصوصی سازی) تحت

پوشش آن قرار دارد، در جلساتی که به منظور خصوصی سازی شرکت ها یا خدمات عمومی

مذکور تصمیم گیری می شود، با حق رأی شرکت می کند.

۲. رئیس بانک مرکزی برزیل در جلساتی که در مورد خصوصی سازی مؤسسات

مالی تصمیم گیری می شود، با حق رأی شرکت می کند.

۳. یک نماینده از بانک توسعه برزیل (BNDES) نیز بدون حق رأی در جلسات

شرکت می کند.

۴. تصمیم گیری شورا از طریق قطعنامه صورت می گیرد و رئیس آن علاوه بر داشتن

حق رأی، و «به شرط نظرخواهی»^۱ در موارد اضطراری و تصمیم گیری درخصوص منافع

مهم و با ارزش اختیار ویژه دارد و می تواند به نیابت از شورا تصمیم گیری نماید.

۵. در صورت تصمیم گیری «به شرط نظرخواهی» توسط رئیس شورا، وی در اولین

جلسه بعد از تصمیم گیری، تصمیم متخذه را به اطلاع شورا می رساند.

۶. رئیس شورا می تواند از سایر وزرا و نمایندگان بخش دولتی یا خصوصی برای

شرکت در جلسات بدون حق رأی، دعوت کند.

۷. شورا به طور منظم یک بار در ماه تشکیل جلسه می دهد و جلسات فوق العاده در

هر زمانی به درخواست رئیس شورا تشکیل می شود.

1) ad referendum

۸. در غیاب وزیر توسعه، صنعت و تجارت خارجی یا ممنوعیت شرکت وی در جلسه شورا، جلسات شورا به ریاست رئیس دفتر رئیس جمهور تشکیل می‌شود.

x: صورت ارائه شده با طرح موقت شماره ۳۳-۲۰۱۶ در ۲۸ ژوئن ۲۰۰۱، منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۱ اضافه و از زمان انتشار تاکنون اعمال شده است.

۹. در غیاب اعضای شورای ملی خصوصی‌سازی یا ممنوعیت شرکت آنان در جلسات شورا، نمایندگان تعیین شده از سوی خود آنان در جلسات شرکت خواهند کرد.

بخش ۶. موارد ذیل در زمره اختیارات شورای ملی خصوصی‌سازی است:

I. توصیه به رئیس جمهور برای تأیید شیوه‌های پرداخت و حضور یا عدم حضور شرکت‌ها، از جمله مؤسسات مالی، خدمات عمومی و سهامداری اقلیتی و نیز اموال منقول و دارایی‌های غیرمنقول دولت فدرال در برنامه خصوصی‌سازی برزیل.

x بند فرعی I: صورت ارائه شده با طرح موقت شماره ۳۳-۲۰۱۶ در ۲۸ ژوئن ۲۰۰۱، منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۱ اضافه و از زمان انتشار تاکنون اعمال شده است.

II. تأیید موارد ذیل به استثنای مؤسسات مالی:

(الف) روش‌های عملیاتی مورد استفاده برای هر یک از موارد خصوصی‌سازی؛

(ب) تعدیل‌های سهامداری، عملیاتی، حسابداری یا حقوقی و حمایت مالی برای دستیابی به تعادل لازم برای خصوصی‌سازی؛

(ج) شرایط کاربردی مناسب خصوصی‌سازی؛

(د) ایجاد طبقات خاص خرید سهام به وسیله دولت فدرال؛

(ه) ادغام، جذب یا تجزیه شرکت‌ها و تأسیس شرکت‌های زیرمجموعه برای عملی کردن خصوصی‌سازی؛

(و) قراردادهای منعقد شده توسط مدیر صندوق ملی خصوصی‌سازی برای استفاده از

نظرات کارشناسی یا انجام تحقیقات لازم برای خصوصی‌سازی بخش‌ها یا رشته‌های خاص؛

ز) معافیت اموال منقول دارایی های غیرمنقول دولت فدرال که مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل هستند.

* بند «ز»: با طرح موقت شماره ۳۳-۲.۱۶۱ در ۲۸ ژوئن ۲۰۰۱، منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۱ اضافه و از زمان انتشار تاکنون اعمال شده است.

III. تصمیم گیری درخصوص نحوه استفاده از وجوه حاصل از خصوصی سازی با رعایت مفاد بخش ۱۳ قانون حاضر؛

IV. صدور مقررات و قطعنامه های لازم برای انجام فعالیت های حوزه اختیارات خود؛

V. تصمیم گیری درخصوص سایر موارد مربوط به برنامه خصوصی سازی برزیل که به رئیس شورا ارجاع می شود؛

VI. انتشار گزارش سالانه فعالیت های خود؛

VII. تعیین شرایط پرداخت دیداری و یا اقساطی بهای خصوصی سازی اموال منقول یا مستغلات دولت فدرال.

* بند فرعی VII: با طرح موقت شماره ۳۳-۲.۱۶۱ در ۲۸ ژوئن ۲۰۰۱، منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۱ اضافه و از زمان انتشار تاکنون اعمال شده است.

۱. شورای ملی خصوصی سازی به منظور خصوصی سازی خدمات عمومی، دستگاه های اداری مستقیم یا غیرمستقیم دولتی مسئول اجرا و پایش فرآیند ذی ربط خصوصی سازی را برای تأیید رئیس جمهور توصیه می کند و این دستگاه به نحو مقتضی از اختیارات موصوف در بخش ۱۷ قانون حاضر برخوردار خواهد شد.

۲. شورای ملی خصوصی سازی می تواند مقررات ناظر به تنظیم خصوصی سازی خدمات عمومی موضوع واگذاری امتیاز، مجوز یا اختیار را تدوین نماید و تصویب رویه های مندرج در مصوبات قانونی خاص را مطابق با ماهیت خدمات موضوع خصوصی سازی درخواست کند.

۳. خصوصی سازی شرکت های کوچک و متوسط، مطابق با تعریف شورای ملی خصوصی سازی، می تواند با هماهنگی اداره هماهنگی و کنترل شرکت های دولتی دبیرخانه

اجرایی وزارت برنامه و بودجه انجام می‌شود که در آن صورت اداره یاد شده در مواقع مقتضی از اختیارات مندرج در بخش ۱۸ قانون حاضر برخوردار خواهد بود.

* ۳: صورت ارائه شده با طرح موقت شماره ۳۳-۲۰۱۶۱ در ۲۸ ژوئن ۲۰۰۱، منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۱ اضافه و از زمان انتشار تاکنون اعمال شده است.

۴. موارد ذیل در زمره اختیارات رئیس شورای ملی خصوصی‌سازی است:

(الف) ریاست جلسات شورا؛

(ب) هماهنگی و نظارت بر اجرای برنامه خصوصی‌سازی برزیل؛

(ج) ارجاع موضوعات موصوف در بند عنوان و بندهای ۱، ۲ و ۳ همین بخش به شورا برای اتخاذ تصمیم؛

(د) دریافت مشاوره از دستگاه‌ها و سازمان‌های ذی‌صلاح، انتصاب کارکنان مستقیم و غیرمستقیم ادارات دولتی برای شرکت در گروه‌های اجرایی موصوف در بند فرعی III بخش ۱۸ قانون حاضر.

۵. خصوصی‌سازی مؤسسات مالی توسط بانک مرکزی برزیل هماهنگ می‌شود، که

به این منظور از اختیارات مندرج در بخش ۱۸ قانون حاضر برخوردار خواهد بود.

۶. تأیید اقدامات مذکور در بند فرعی II همین بخش در مورد مؤسسات مالی از

اختیارات شورای ملی پول و به پیشنهاد بانک مرکزی برزیل خواهد بود.

۷. به این وسیله به دولت فدرال اجازه داده می‌شود دارایی‌های مؤسسات مالی

فدرال را تحصیل نموده و منابع مالی یا ضمانت‌های لازم را برای تعدیل‌های لازم قبل از خصوصی‌سازی، از جمله تعدیلات مربوط به وجوه ذخیره پولی موضوع بخش ۱۲ قانون ۵۱۴۳ مورخ ۲۰ اکتبر ۱۹۶۶ مندرج در بخش ۱ بخشنامه قانونی ۱۳۴۲ مورخ ۲۸ آگوست ۱۹۷۴ را تأمین نماید.

۸. شرایط بند قبل در مورد مؤسسات مالی فدرالی نیز صادق است. به عبارت دیگر

آنها نیز می‌توانند در چارچوب برنامه خصوصی‌سازی برزیل دارایی‌های مؤسسات مالی فدرالی در حال خصوصی‌سازی را تحصیل نمایند، که در آن صورت دولت فدرال نیز مجاز به ارائه ضمانت‌های ذیل به مؤسسه مالی تحصیل‌کننده خواهد بود:

الف) تأییدیه مابه‌التفاوت مبلغ پرداختی بابت تحصیل دارایی‌ها و مبلغی که مؤسسه مالی فدرالی تحصیل کننده ممکن است گاه به گاه بابت تأمین مالی هزینه‌های مختلف اداری، مالی و رویه‌ای محدود جهت وجوهات دریافت شده و حمایت از آن‌ها به بانک مرکزی برزیل پردازد؛

ب) تأدیه مابه‌التفاوت بین مبلغ صرف شده به وسیله مؤسسه مالی فدرال بابت تحصیل دارایی‌ها و مبلغ واقعی حاصل از انحلال نهایی آن‌ها؛

ج) خزانه‌داری فدرال باید به شکل موصوف در این بند مسئولیت ریسک‌های اعتباری دارایی‌های تحصیل شده، از جمله عدم تحقق دارایی‌های شناسایی شده قبل یا بعد از انتقال یا قبول کند. علاوه بر آن، خزانه‌داری مسئولیت آثار مالی ناشی از کاهش مبالغ آن‌ها را نیز به دلیل هر نوع حکم قانونی به عهده خواهد داشت.

۹. پرداخت این گونه مابه‌التفاوت‌ها و یا قبول مسئولیت توسط خزانه‌داری فدرال به شرح موصوف در این بند بدون نقض مسئولیت‌های مدنی و کیفری ناشی از رفتار غیرقانونی یا مدیریت با ریسک بیش از حد در اعطای اعتبارات صورت خواهد گرفت.

بخش ۷: خصوصی سازی خدمات عمومی از طریق یکی از روش‌های مشروحه در بخش ۴ قانون حاضر، تفویض امتیاز با اخذ مجوزهای لازم از سوی قدرت عمومی (دولت) را برای ارائه خدمات ذی ربط مطابق با مصوبه قابل اعمال به خدمات مورد نظر، مفروض می‌داند.

تبصره: اصول کلی و بخشنامه‌های مشخص قابل اعمال به امتیازات، مجوزها و اختیارات که توسط قدرت عمومی وضع شده است باید در پیشنهاد رسمی خصوصی سازی نمایان باشد.

بخش ۸. در صورت وجود دلایل موجه، دولت فدرال، مستقیم یا غیرمستقیم، دارای سهمی از نوع خاص در سرمایه شرکت یا مؤسسه مالی در حال خصوصی سازی می‌شود که به آن

اختیارات ویژه‌ای را در شرایط خاص اعطا می‌کند. این اختیارات در آیین‌نامه‌ها مشخص خواهد شد.

بخش ۹. به این وسیله صندوق ملی خصوصی سازی^۱ تأسیس می‌شود. این صندوق دارای ماهیت حسابداری است و از سپرده‌گذاری سهام مستقیم یا غیرمستقیم دولت فدرال در شرکت‌های مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل تشکیل می‌شود.

۱. سهامی که نماینده هر نوع سهامداری دیگر که مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل شده باشد نیز به ترتیب مذکور در صندوق ملی خصوصی سازی سپرده‌گذاری می‌شود.

۲. برای اشخاصی که سهام خود را در صندوق ملی خصوصی سازی سپرده‌گذاری می‌کنند، رسید سپرده‌گذاری سهام^۲ صادر می‌شود که قابل انتقال و داد و ستد نخواهد بود.

۳. رسید سپرده‌گذاری سهام سپرده‌گزاران با اتمام فرآیند خصوصی سازی به طور خودکار باطل می‌شود.

۴. مالکان سهامی که به صندوق ملی خصوصی سازی مرتبط می‌شوند باید سهام خود را بدون هیچ تغییر ضابطه‌ای در دفاتر حساب خود ثبت و تا پایان فرآیند خصوصی سازی نگهداری نمایند.

بخش ۱۰. دولت فدرال و کارگزاران غیرمستقیم دولت که مالک سهمی هستند که ممکن است گاه به گاه مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل شوند مکلفند ظرف حداکثر یک دوره غیرقابل تمدید پنج روزه از تاریخ انتشار حکم شمول آن‌ها در برنامه خصوصی سازی برزیل در روزنامه رسمی (Dou) به سپرده‌گذاری سهام خود در صندوق ملی خصوصی سازی اقدام نمایند.

1) National Privatization Fund (FND)

2) Share Depositary Receipt (RADs)

تبصره: رویه موصوف در بند اول این بخش باید در مواقع لزوم در رابطه با سهام جایزه، تجزیه سهام، حق تقدم یا تبدیل سهام قرضه نیز رعایت شود.

بخش ۱۱. به منظور حصول اطمینان از اطلاع عموم از شرایطی که فرآیند خصوصی سازی یک شرکت یا مؤسسه مالی در آن صورت می گیرد و نیز اطلاع آنان از شرایط اقتصادی، مالی و عملیاتی شرکت یا مؤسسه مذکور، اطلاعات ضروری از طریق انتشار آگهی مزایده رسمی خصوصی سازی در روزنامه رسمی (Dou) و روزنامه های سراسری کثیرالانتشار، در سطح گسترده، منتشر می شود. اطلاعاتی مزایده خصوصی سازی باید حداقل شامل موارد ذیل باشند:

- الف) توجیه خصوصی سازی با اعلام درصد سهام سرمایه قابل فروش؛
- ب) اعلام تاریخ و قانونی که شرکت در ابتدا براساس آن به عنوان یک شرکت دولتی تأسیس شده است، و در صورتی که شرکت ملی شده است: تاریخ، قانون و دلایل ملی شدن آن؛
- ج) بدهی های کوتاه مدت و دراز مدت شرکت؛
- د) شرایط اقتصادی و مالی شرکت با ذکر سود یا زیان، بدهی های داخلی و خارجی طی پنج سال مالی گذشته؛
- ه) پرداخت سود سهام به دولت فدرال یا شرکت های تحت کنترل مستقیم یا غیرمستقیم آن و هر گونه وجه پرداخت شده مستقیم یا غیرمستقیم توسط دولت فدرال به حساب سرمایه شرکت طی ۱۵ سال گذشته؛
- و) خلاصه مباحث و بررسی های قیمت گذاری های انجام شده؛
- ز) معیار تعیین ارزش فروش براساس قیمت گذاری های انجام شده؛
- ح) ساختار انتخابی برای فروش و حداقل ارزش (قیمت پایه) سهام قابل فروش؛
- ط) اعلام ایجاد سهام دارای طبقه بندی خاص و اختیارات ناشی از آن سهام، در صورتی که قرار باشد چنین سهامی ایجاد شود.

بخش ۱۲. واگذاری سهام به اشخاص حقیقی یا حقوق خارج تا میزان صد در صد رأی سرمایه ممکن است، مگر آن که منع قانونی موجود بوده یا حکم صریحی دال بر کاهش درصد مذکور از سوی قوه مجریه صادر شده باشد.

بخش ۱۳. دریافت کننده وجوه حاصل از واگذاری سهام یا دارایی ضمن توجه به امتیازات و اختیارات خود، باید در درجه اول از وجوه مذکور برای پرداخت بدهی های معوقه و بدهی های سررسید نشده به دولت فدرال استفاده کند.

۱. بعد از انجام تعهدات مذکور در بند اول این بخش، مانده وجوه با سفته های خزانه داری ملی^۱ یا اعتبارات ضمانت شده در تعهد خزانه داری، که ویژگی ها و امتیازات آن متعاقباً توسط بخشنامه ابلاغ می شود، مبادله خواهد شد.

۲. خزانه داری می تواند براساس برنامه خصوصی سازی برزیل به دریافت کننده وجوه حاصل از واگذاری سهام یا دارایی اختیار بدهد که از اسناد بهادار دریافتی از اشخاص ثالث برای بازپرداخت بدهی به همان اشخاص با دیگر صاحبان سهام استفاده کند.

۳. اسناد و اوراق بهادار و اعتبارات دریافتی براساس برنامه خصوصی سازی برزیل قابل تبدیل به ارزش روز بوده و می توانند براساس همان شاخص های سفته های خزانه داری ملی نقد شده یا به اسناد بهادار ضمانت شده قابل استفاده در مبادله موصوف در ۱ تبدیل شوند. این کار طی یک دوره زمانی که شروع آن بعد از خاتمه واگذاری سهام یا دارایی های مربوطه است قابل انجام خواهد بود.

بخش ۱۴. رئیس جمهور می تواند براساس توصیه شورای ملی خصوصی سازی شیوه پرداخت مورد قبول برای تحصیل دارایی و حقوق براساس برنامه خصوصی سازی برزیل را، مشروط به رعایت موارد ذیل، تعیین نماید:

I. قبول پرداخت به پول رایج برزیل؛

1) National Treasury Notes (NTN)

II. قبول تعهدات (اوراق قرضه) صندوق ملی توسعه (OFNDs)، سفته های رهنی بانک پس انداز فدرال (LH-CEFs) و اوراق بهادار و اعتبارات داد و ستد شده که در زمان مبادله به عنوان سند پرداخت قابل قبول بوده اند؛

III. قبول اوراق بهادار و اعتبارات قانونی آزاد در تعهد دولت فدرال یا بنگاه های تحت کنترل آن، از جمله بنگاه های در حال تسویه، به عنوان ابزار پرداخت، مشروط به آن که اوراق یا اعتبارات مذکور ضمانت یا تعهد مشترک خزانه داری را به همراه داشته و به وسیله دبیرخانه خزانه داری معامله شده باشد.

تبصره: رئیس جمهور می تواند بنا به توصیه شورای ملی خصوصی سازی شیوه های پرداخت و روش های عملیاتی جدید را در برنامه خصوصی سازی برزیل اضافه نماید.

بخش ۱۵. حداقل قیمت فروش سهام باید برای تصمیم گیری به دستگاه ذی صلاح یا نماینده صاحب سهم اعلام شود.

۱. رأی شورای ملی خصوصی سازی در تأیید شرایط کلی خصوصی سازی به عنوان ابزار کافی دستورالعمل نحوه رأی گیری تصمیم دستگاه ذی صلاح یا دستگاه حقوقی مذکور در بند صدر این بخش توسط نماینده صاحب سهام مورد استفاده قرار می گیرد.

۲. موارد فروش سهام، دارایی یا حقوق در تملک مستقیم دولت فدرال مشمول مفاد این بخش نخواهد بود.

بخش ۱۶. استراتژی شرکت های مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل که مشمول صندوق خصوصی سازی ملی نیز می شوند باید دستیابی به اهداف خصوصی سازی باشد.

بخش ۱۷. بانک توسعه برزیل - BNDES - مدیریت صندوق خصوصی سازی ملی را با عنوان مدیریت صندوق به عهده خواهد داشت.

بخش ۱۸. مسئولیت و اختیارات صندوق شامل موارد ذیل است:

I. ارائه خدمات اداری و پشتیبانی مورد نیاز برای شورای ملی خصوصی سازی از جمله خدمات دبیرخانه؛

II. تبلیغ فرآیند خصوصی سازی و ارائه اطلاعاتی که به وسیله مقامات ذی ربط در مواقع مختلف درخواست می شود؛

III. تشکیل گروه های کاری ویژه از کارکنان بانک توسعه برزیل و تشکیلات وابسته به آن و کارکنان دولت فدرال یا کارکنان دستگاه های تحت کنترل غیرمستقیم دولت فدرال که براساس تبصره «د» بند ۴ بخش ۶ قانون حاضر برای انتقال آنان اعلام نیاز شده است، به منظور ارائه پشتیبانی های فنی اجرای خصوصی سازی؛

IV. عقد قرارداد با مشاوران، حسابرسان و سایر ارائه کنندگان خدمات حرفه ای مورد نیاز اجرای خصوصی سازی؛

V. ارائه مطالب مذکور در بند فرعی ۲ از بخش ۶ قانون حاضر به رئیس شورای ملی خصوصی سازی؛

VI. ایجاد مدیریت و نظارت بر هماهنگی با نظام توزیع اسناد بهادار و بورس ها؛

VII. انتخاب و ثبت اطلاعات شرکت های دارای حُسن شهرت و دارای سابقه ثبت شده طولانی در معاملات سرمایه، انتقال کنترل های سهامداری و فروش و اجاره دارایی؛

VIII. تهیه مستندات فرآیندهای خصوصی سازی به منظور انجام بازرسی توسط دادگاه (مرجع) حسابرسی فدرال؛

IX. ارائه دیگر مطالب و موضوعات مورد نظر برنامه خصوصی سازی برزیل به رئیس شورا.

تبصره: در عقد قرارداد دریافت خدمات مورد اشاره در بند فرعی IV از همین بخش، مدیریت صندوق می تواند ترتیبی اتخاذ نماید که پرداخت به طرف های قرارداد براساس نرخ ثابت یا کمیسیون و یا ترکیبی از هر دو صورت گیرد. مشروط به آن که قراردادهای مذکور نتیجه فرآیند مناقصه عمومی باشند.

بخش ۱۹. سهامداران کنترل کننده و مدیران شرکت های مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل ظرف مهلت تعیین شده کلیه اقداماتی را که شورای ملی خصوصی سازی برای اجرای فرآیند فروش ضروری می شمارد، به عمل می آورند.

بخش ۲۰. ارائه به موقع اطلاعات مورد نیاز شرکت های مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل برای اجرای فرآیند خصوصی سازی صرفاً به عهده مدیران شرکت های ذی ربط خواهد بود.

تبصره: هر گونه اقدام یا قصور غیرموجه کارکنان یا مستخدمان دولت که موجب بروز مشکل در ارائه به موقع اطلاعات و دیگر داده های مورد نیاز اجرای فرآیند خصوصی سازی شود، جرم نابخشودنی بوده و مستوجب اخراج خواهند بود.

بخش ۲۱. مدیریت صندوق ملی خصوصی سازی علاوه بر این که مجاز به برداشت ۰/۲٪ از خالص وجوه دریافتی فروش ها برای تأمین هزینه های عملیاتی خود است، می تواند از طریق برداشت وجوهای پرداخت شده به اشخاص ثالث نیز به تأمین هزینه های اجرای فرآیند خصوصی سازی مندرج در این قانون بپردازد.

تبصره: مدیریت صندوق ملی خصوصی سازی مجاز است برای فروش سهام اقلیتی کم ارزش از دریافت هزینه ها و پرداخت های مذکور در این بخش صرف نظر نماید.

بخش ۲۲. صندوق ملی خصوصی سازی توسط حسابرسان مستقل برون سازمانی ثبت شده در کمیسیون اوراق بهادار ۱ (CVM)، که از طریق برگزاری مناقصه عمومی توسط مدیریت صندوق انتخاب می شوند، حسابرسی می شود.

بخش ۲۳. هر گونه فروش، حق تقدم یا انتقال سهام که منجر به نقص این قانون شود باطل شمرده می شود.

بخش ۲۴. در صورت تصمیم شورای ملی خصوصی سازی به تعطیلی یا انحلال یک شرکت مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل، براساس مفاد قانون ۸.۰۲۹ مورخ ۱۲ آوریل ۱۹۹۰ اعمال خواهد شد.

بخش ۲۵. مدیریت صندوق پشتیبانی حقوقی مورد نیاز از اعضای سابق کمیته راهبردی برنامه خصوصی سازی برزیل را، در صورت طرح دعوی علیه هر یک از آنان به علت اقدامات ناشی از انجام وظیفه آنان در کمیته مزبور، مستمراً ارائه می نماید.

بخش ۲۶. دولت فدرال تعداد ۹۴/۹۵۳/۹۸۲ (نود و چهار میلیون و نهصد و پنجاه و سه هزار و نهصد و هشتاد و دو) سهم عادی اسمی و تعداد ۴/۷۳۲/۱۵۴ (چهار میلیون و هفتصد و سی و دو هزار و صد و پنجاه و چهار) سهم ممتاز اسمی از سهام خود در شرکت Companhia Vale do Rio Doce را به بانک توسعه برزیل منتقل خواهد نمود.

۱. بانک توسعه برزیل به عنوان دریافت کننده انتقال سهام دولت فدرال به مبلغ ارزش اسمی معادل ارزش فروش سهام مذکور، مجاز است به انتخاب وزیر دارایی هر یک از اقدامات ذیل، یا هر دوی آنها، را انجام دهد:

الف) قبول تعهدات دولت فدرال در ارتباط با صندوق جبران مابه التفاوت حقوق^۱ (FCVS) که مطابق با مصوبات قانونی جاری تعیین و دوباره تعهد شده اند؛

1) Salary Variations Compensation Fund

ب) انتقال اوراق قرضه صادره توسط بانک توسعه برزیل BNSES participacoes S.A. (BNDESPAR) که در تملک آن است به دولت فدرال با

شرایط برگشت و سررسید مشابه دین مذکور در بند فرعی قبل (بند الف).

۲. مصوبات ذیل در مورد وجوه حاصل از فروش سهام مذکور در بند عنوان این بخش قابل اعمال نخواهد بود: بند فرعی III بخش ۶ و بخش ۱۳ قانون حاضر تبصره «الف» از ۱ بخش ۳۰ قانون ۸.۱۷۷ مورخ ۱ مارس ۱۹۹۱ و اصلاحیه آن در قانون ۸.۶۹۶ مورخ ۲۶ آگوست ۱۹۹۳ و متن جاری و معتبر فعلی آن.

۳. سهام مذکور در این بخش به نام بانک توسعه برزیل همچنان به صورت سپرده نزد صندوق ملی خصوصی سازی باقی می ماند.

۴. حداقل بیست روز قبل از حراج عمومی ویژه خصوصی سازی شرکت Companhia Vale do Rio Doce، ۶۲/۰۰۰/۰۰۰ (شصت و دو میلیون) سهم عادی اسمی از مجموع سهام مورد اشاره در بند صدر این بخش انتقال داده می شود و مابقی در اولین روز کاری بعد از تسویه مالی حراج انتقال داده خواهد شد.

۵. شرایط تکمیلی معامله به شرح موصوف در بخش حاضر تحت حاکمیت فرمانی خواهد بود که توسط رئیس جمهور صادر خواهد شد.

بخش ۲۷. بانک توسعه برزیل از وجوه حاصل از فروش سهام انتقال یافته به آن براساس بخش ۲۶ برای اعطای اعتبار در راستای بازسازی اقتصاد برزیل به نحوی که اهداف بنیادی برنامه خصوصی سازی برزیل را به شرح موصوف در بخش ۱ قانون حاضر تأمین کند، مشروط به رعایت موارد ذیل استفاده خواهد کرد:

I. این معاملات در حساب جداگانه ای در بانک توسعه برزیل ثبت خواهد شد؛

II. وجوه نقد موجود مطابق مقررات صادره توسط شورای ملی پول سرمایه گذاری

خواهد شد؛

III. اعطای اعتبار یا ضمانتنامه به دستگاه های تحت کنترل مستقیم یا غیرمستقیم

دولت فدرال، از جمله بنیادها، مجاز نیست. موارد ذیل مستثنی هستند:

الف) استمرار وام‌های گذشته به شرکت‌های وابسته که کاملاً در تملک بانک توسعه برزیل هستند؛ برای انجام وظایف خود به شرح موصوف در آیین‌نامه‌ها؛

ب) پرداخت وام به بخش خصوصی که در آن مؤسسات مالی عمومی به عنوان کارگزاران استمرار وام‌های گذشته حضور دارند.

بخش ۲۸. بخشی از سهام شرکت‌های تحت کنترل مستقیم یا غیرمستقیم دولت فدرال و مشمول برنامه خصوصی‌سازی برزیل، مطابق با اصول مقرر در این قانون و شرایط خاصی که به تصویب شورای ملی خصوصی‌سازی خواهد رسید، به کارکنان شاغل و بازنشسته همان شرکت‌ها واگذار خواهد شد؛ از جمله:

× بند عنوان بخش حاضر (صدر بخش): مطابق تحریر قانون ۹.۷۰۰ مورخ ۱۲ نوامبر ۱۹۹۸ (منتشره در روزنامه (Dou) مورخ ۱۳ نوامبر ۱۹۹۸ که از زمان انتشار تاکنون معتبر است).

تبصره: واگذاری مذکور در بند صدر این بخش حداقل شامل ده درصد سهام مستقیم یا غیرمستقیم متعلق به دولت فدرال خواهد بود، اما این درصد حداقل نیز در صورت عدم تطابق با الگوی خصوصی‌سازی مصوب توسط شورای ملی خصوصی‌سازی قابل تغییر است.

بخش ۲۹. مشارکت کارکنان در تملک سهام می‌تواند از طریق مجمع سرمایه‌گذاری^۱ انجام شود که نماینده قانونی آن‌ها است و این مجامع می‌توانند، مشروط به رعایت مقررات وضع شده توسط کمیسیون اوراق بهادار برزیل (CVM)، در موارد حقوقی و سایر موارد به جای کارکنان عمل کنند.

1) investment club

بخش ۳۰. هر نوع قرارداد یا معامله حقوقی که در آن کارکنان، تحت شرایط خاص، در ازای دریافت مزایای مالی یا هر گونه مزایای دیگری نقش واسطه تملک سهام را برای اشخاص ثالث داشته باشند، باطل است.

۱. در صورت بروز چنین تخلف قانونی مجمع سرمایه گذاری که از مشروعیت معتبر برای اقدام قانونی علیه چنین اشخاصی برخوردار است نسبت به توقیف اوراق مربوطه و عمل بر مبنای آیین نامه های مصوب اقدام خواهد کرد.

۲. دادستان عمومی در صورت اطلاع از وجود چنین پرونده قانونی یا در صورت شکایت به دادستانی اقدامات لازم را برای تعیین مسئولیت کیفری به عمل می آورد و به منظور شناسایی آثار ناشی از اعمال مذکور از خدمات درآمد فدرال، وزارت کار و اشتغال و مؤسسه مالی تأمین اجتماعی بدون توجه به تحقیقات دستگاه های ایالتی، منطقه ای و شهری در چارچوب حوزه اختیارات و مسئولیت های آنان، درخواست انجام تحقیقات می کند.

* ۲: متن طرح موقت شماره ۳۳-۲۰۱۶۱ در ۲۸ ژوئن ۲۰۰۱، منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۹ ژوئن ۲۰۰۱ که از زمان انتشار تاکنون معتبر است.

بخش ۳۱. به این وسیله بخش ۷ و بند صدر و شماره های ۱ و ۳ بخش ۱۷ و بخش ۲۰ قانون ۸۰۳۶ مورخ ۱۱ مه ۱۹۹۰ به شرح ذیل تغییر یافته و اصلاح می شوند:

* این بخش تحت تأثیر مفاد بخشنامه ۲۰۴۳۰ مورخ ۱۷ دسامبر ۱۹۹۷ قرار دارد که در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۱۷ دسامبر ۱۹۹۷ منتشر شده و تاکنون معتبر است.

بخش ۳۲. به این وسیله اعتبار کلیه اقدامات انجام شده بر اساس مصوبه طرح موقت ۵۲-۱۰۴۸۱ مورخ ۸ آگوست ۱۹۹۷ تأیید و اعلام می شود.

بخش ۳۳. قوه مجریه مقررات حاکم بر این قانون را ظرف مدت ۶۰ روز به تصویب رسانده و دستورالعمل های لازم برای اجرای آن را مقرر می نماید.

بخش ۳۴. این قانون از زمان انتشار آن لازم الاجرا است.

بخش ۳۵. به این وسیله قانون شماره ۸.۰۳۱ مورخ ۱۲ آوریل ۱۹۹۰ و سایر مصوبات مغایر ملغی اعلام می شوند.

برازیلیا، ۹ سپتامبر ۱۹۹۷، یکصد و هفتاد و ششمین سال استقلال و یکصد و نهمین سال جمهوری.

فرناندو انریکه کاردوسو

بخشنامه ۲۰۵۹۴ مورخ ۱۵ می ۱۹۹۸

(منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۱۸ می ۱۹۹۸)

ناظر بر قانون ۹۰۴۹۱ مورخ ۹ سپتامبر ۱۹۹۷ که

هم بر برنامه خصوصی سازی برزیل حاکم

است و هم موارد دیگری را مقرر می نماید.

رئیس جمهور براساس اختیارات تفویض شده به وی توسط ماده ۸۴ فصل چهار

قانون اساسی و با توجه به مفاد بخش ۳۳ قانون شماره ۹۰۴۹۱ مورخ ۹ سپتامبر ۱۹۹۷ به

شرح اصلاحیه طرح موقت ۷-۱۰۶۱۳ مورخ ۲۹ آوریل ۱۹۹۸.

به این وسیله ابلاغ می نماید:

فصل I

برنامه خصوصی سازی برزیل

قسمت I

اهداف

بخش ۱. اهداف بنیادی برنامه خصوصی سازی برزیل عبارتند از:

I. بازسازی جایگاه استراتژیک دولت در اقتصاد از طریق انتقال آن دسته از

فعالیت های اقتصادی به بخش خصوصی که بخش عمومی به طور مناسبی از آنها

بهره برداری نمی کند.

II. مساعدت به بازسازی ساختار اقتصادی بخش عمومی، به ویژه از طریق بهبود

وضعیت خالص بدهی عمومی و کاهش آن؛

- III. فراهم کردن امکان شروع مجدد سرمایه گذاری در شرکت ها در فعالیت هایی که ممکن است به بخش عمومی منتقل شوند؛
- IV. اعطای اعتبار و بازسازی ساختار اقتصادی بخش خصوصی، به ویژه نوسازی زیرساخت ها و تأسیسات صنعتی موجود کشور، افزایش قدرت رقابت و تحکیم ظرفیت کاری بخش های مختلف اقتصاد؛
- V. توانمندسازی مدیریت عمومی برای تمرکز تلاش های خود بر فعالیت هایی که حضور دولت در آنها برای تأمین اولویت های ملت ضروری است؛
- VI. مساعدت در تقویت بازارهای سرمایه از طریق افزایش عرضه اوراق بهادار و توزیع هر چه بیشتر تملک سرمایه شرکت های مشمول برنامه خصوصی سازی.

قسمت II

مصادیق خصوصی سازی

- بخش ۲. براساس قانون ۹.۴۹۱ مورخ ۱۹ سپتامبر ۱۹۹۷ موارد ذیل شامل خصوصی سازی می شوند:
- I. شرکت ها، از جمله مؤسسات مالی تحت کنترل مستقیم یا غیرمستقیم دولت فدرال، که به واسطه قانون یا مصوبه قوه مجریه تأسیس شده باشند؛
- II. شرکت هایی که توسط بخش خصوصی تأسیس شده اند اما بعد به هر دلیلی تحت کنترل مستقیم یا غیرمستقیم دولت فدرال قرار گرفته اند؛
- III. خدمات عمومی مشمول دریافت امتیاز، مجوز و اختیار؛
- IV. مؤسسات مالی بخش عمومی تحت کنترل هر یک از ایالات که سهم آنها اجباراً براساس بخشنامه ۲.۳۲۱ مورخ ۲۵ فوریه ۱۹۸۷ خریداری شده است.

- بخش ۳. شرایط بخشنامه حاضر به طریق مقتضی درخصوص سهامداری اقلیتی مستقیم یا غیرمستقیم دولت فدرال در سرمایه سایر شرکت ها و نیز سهام دولت فدرال در شرکت petroleo Brasileiro S.A.(petrobras) هم که مازاد بر حداقل سهام لازم برای حفظ

سهامداری کنترلی دولت فدرال بر شرکت مذکور است، براساس بخش ۶۲ قانون ۹۴۷۸ مورخ ۶ آگوست ۱۹۹۷، اعمال می شود.

بخش ۴. براساس تصمیم متخذه به وسیله شورای ملی خصوصی سازی، بانک توسعه برزیل (BNDES) به شرح مضبوط در قانون حاضر و بنا به درخواست ایالات یا شهرداری ها، می تواند با آنها برای نظارت بر فرآیند خصوصی سازی شرکت های تحت کنترل ایالات یا شهرداری ها که صاحب امتیاز و مجوز ارائه خدمات عمومی هستند، مشروط به رعایت رویه های مقرر در این قانون توافق نماید.

تبصره: در صورت وقوع شرایط موصوف در بند فوق، پیشنهاد اعطا یا انتقال امتیاز خدمات موضوع خصوصی سازی می تواند به صورت حراج برگزار شود.

قسمت III

مفهوم خصوصی سازی

بخش ۵. تعریف خصوصی سازی عبارت است از:

I. واگذاری حقوقی که به طور مستقیم یا از طریق سایر شرکت های وابسته در تصمیم گیری های سازمانی و قدرت انتخاب اکثریت مدیران شرکت به دولت فدرال برتری می دهد؛

II. انتقال اجرای خدمات عمومی که مستقیم یا از طریق شرکت های تحت کنترل دولت فدرال ارائه می شود و اجرای خدماتی که در حوزه مسئولیت دولت فدرال قرار دارند به بخش خصوصی؛

قسمت IV

شرکت های مستثنی از برنامه خصوصی سازی برزیل

بخش ۶. موارد ذیل مشمول مفاد این بخشنامه نمی شوند:

I. شرکت های تحت کنترل دولت یا شرکت های مختلط بخش خصوصی / بخش دولتی که عملیات آن ها در حوزه انحصاری دولت فدرال قرار دارد به شرح مندرج در بند فرعی XI و XXIII ماده ۲۱، تبصره «C» از بند فرعی I بخش ۱۵۹ و بخش ۱۷۷ قانون اساسی برزیل.

II. Caixa Economica Federal (Federal Savings و Banco do Brasil S.A. Bank-CEF)

تبصره: ممنوعیت مقرر در بند فوق این بخش در مورد سهامداری بنگاه های مذکور در بند فرعی آن اعمال نخواهد شد، مشروط به آن که منع قانونی برای واگذاری چنین سهمی وجود نداشته باشد.

قسمت V

روش های عملیاتی

بخش ۷. خصوصی سازی با استفاده از روش های ذیل اجرا خواهد شد:

I. فروش سهام از جمله سهام کترلی، ترجیحاً از طریق توزیع هر چه بیشتر سهام بین تعداد کثیری سهامدار؛

II. ثبت شرکت های غیربورسی در بورس؛

III. افزایش سرمایه با سلب یا اعطای کامل یا ناقص حق تقدم؛

IV. فروش، کرایه اجاره، قرض برای استفاده (امانت) یا واگذاری دارایی ها، املاک، کارخانجات یا تأسیسات؛

V. انحلال یا توقف بخشی از فعالیت های شرکت و فروش متعاقب دارایی آن؛

VI. امتیاز و مجوز برای ارائه خدمات عمومی (به بخش خصوصی).

۱. تبدیل، جذب، ادغام یا تجزیه شرکت ها و تأسیس شرکت های وابسته کاملاً تحت

تملك از جمله راه های مساعدت به اجرای روش عملیاتی منتخب است.

۲. در صورت تعطیلی، مسئولیت نظارت و انجام اقدامات و اصلاحات لازم برای

تسویه قطعی شرکت به عهده وزیر اداره و اصلاح دولت فدرال خواهد بود.

۳. در خصوصی سازی های انجام شده به روش های عملیاتی مذکور در بندهای فرعی I, IV, V و VI این بخش، فروش می تواند از طریق حراج صورت گیرد.

فصل II

شورای ملی خصوصی سازی

قسمت I

ترکیب

بخش ۸. عالی ترین دستگاه تصمیم گیری برنامه خصوصی سازی برزیل شورای ملی خصوصی سازی (CND) است که مستقیماً زیر نظر رئیس جمهور فعالیت می کند. اعضای این شورا عبارتند از:

I. وزیر برنامه و بودجه، به عنوان رئیس شورا؛

II. رئیس دفتر شخصی رئیس جمهور؛

III. وزیر دارایی؛

IV. وزیر اداره و اصلاح دولت؛

V. وزیر صنایع، تجارت و گردشگری.

۱. در غیاب وزیر برنامه و بودجه یا در صورت ممانعت از حضور وی در جلسات،

رئیس دفتر رئیس جمهور ریاست جلسات شورا را به عهده خواهد داشت.

۲. در غیاب اعضای شورای ملی خصوصی سازی یا در صورت ممانعت از حضور

آنان در جلسات، نمایندگانی که از جانب خود آنان تعیین شده اند به جای ایشان در جلسات شرکت می کنند.

قسمت II

جلسات

بخش ۹. شورای ملی خصوصی سازی به طور عادی یک بار در ماه تشکیل جلسه می دهد و

جلسات فوق العاده آن در هر زمان به دعوت رئیس شورا برگزار می شود.

۱. وزیر شرکت ذی ربط یا خدمات تابعه در جلساتی که در مورد آن شرکت یا خدمات عمومی مربوطه تصمیم گیری می شود با حق رأی شرکت خواهد کرد.
۲. رئیس بانک مرکزی برزیل در جلساتی که در مورد خصوصی سازی مؤسسات مالی تصمیم گیری می شود با حق رأی شرکت خواهد کرد.
۳. نماینده بانک توسعه برزیل (BNDES) نیز بدون حق رأی در جلسات شرکت خواهد کرد.
۴. رئیس شورا می تواند از وزرا و نمایندگان بنگاه های بخش عمومی و بخش خصوصی برای شرکت در جلسات، بدون حق رأی، دعوت نماید.

قسمت III

اختیارات

- بخش ۱۰.** موارد ذیل در حیطه اختیارات شورای ملی خصوصی سازی است:
- I. توصیه نحوه پرداخت و شمول یا معافیت شرکت ها، از جمله مؤسسات خصوصی سازی برزیل برای تأیید ریاست جمهوری.
 - II. تأیید موارد ذیل، جز در مورد مؤسسات مالی:
 - الف) روش های عملیاتی در نظر گرفته شده برای هر مورد خصوصی سازی؛
 - ب) تعدیل های سهامداری، عملیاتی، حسابداری یا قانونی و پشتیبانی مالی برای دستیابی به توازن مورد نیاز در خصوصی سازی؛
 - ج) شرایط قابل اعمال به خصوصی سازی، به ویژه در ارتباط با حداقل قیمت، موضوع فروش، شکل پرداخت و ملاک های مشارکت از جمله تعیین محدودیت ها؛
 - د) ایجاد سهام دارای طبقه بندی خاص برای تملک دولت فدرال با تعیین تعداد موضوعات مشمول حق وتو و حسب مورد، تعیین شکل تملک آن؛
 - ه) ادغام، جذب یا تجزیه شرکت ها و ایجاد شرکت های وابسته کاملاً تحت تملک برای اقتصادی کردن خصوصی سازی؛

و) عقد قرار داد به واسطه مدیریت صندوق ملی خصوصی‌سازی یا دستگاه‌های مسئول مذکور در شماره‌های ۱ و ۲ همین بخش برای استفاده از نظرات تخصصی یا انجام تحقیقات مورد نیاز درباره خصوصی‌سازی بخش‌ها یا زیربخش‌های خاص؛

III. تصمیم‌گیری درباره نحوه استفاده از وجوه حاصل از خصوصی‌سازی مشروط به رعایت مفاد بخش‌های ۴۳ و ۴۴ بخشنامه حاضر؛

IV. صدور مقررات و احکام مورد نیاز برای انجام فعالیت‌های حیطه اختیارات خود؛
V. تصمیم‌گیری درباره سایر موضوعات مربوط به برنامه خصوصی‌سازی برزیل که به رئیس شورا ارجاع می‌شود، از جمله بررسی گزارشات حساب‌رسان مستقل در ارتباط با صندوق ملی خصوصی‌سازی و انجام اقدامات مقتضی؛

VI. فراهم کردن موجبات انتشار گزارش سالانه فعالیت‌های خود؛

۱. برای خصوصی خدمات عمومی، شورای ملی خصوصی‌سازی دستگاه دولتی مستقیم یا غیرمستقیمی را که جدا از صندوق ملی خصوصی‌سازی بتواند مسئول اجرا و پایش فرآیند خصوصی‌سازی باشد برای تأیید ریاست جمهوری به وی توصیه خواهد کرد.
۲. در صورت تصویب شورای ملی خصوصی‌سازی، خصوصی‌سازی شرکت‌های کوچک و متوسط مطابق با تعریف شورای ملی خصوصی‌سازی و با هماهنگی اداره هماهنگی و کنترل شرکت‌های دولتی دبیرخانه اجرایی وزارت برنامه و بودجه انجام خواهد شد.

۳. در موارد مطروحه در بندهای قبل مسئولیت انجام وظایف مشروحه در بخش ۲۴ این بخشنامه به طور معمول به عهده دستگاه‌های مسئول است، مگر آن که شورای ملی خصوصی‌سازی به صراحت جز آن را اعلام کرده باشد.

۴. شورای ملی خصوصی‌سازی می‌تواند برای تنظیم خصوصی‌سازی خدمات عمومی مشمول دریافت امتیاز و مجوز مقررات لازم را وضع نموده و اتخاذ رویه‌های موصوف در مصوبات مشخص را براساس ماهیت خدمات موضوع خصوصی‌سازی الزامی سازد.

۵. در ارتباط با بند فرعی VI این بخش، صاحبان دارایی ها و حقوق و دستگاه های مسئول امتیازات خدمات عمومی ذیل برنامه خصوصی سازی برزیل مکلفند ظرف سی روز از انجام خصوصی سازی همه اطلاعات مربوطه را برای مدیریت صندوق ارسال نمایند.

قسمت IV

اختیارات رئیس شورا

بخش ۱۱. موارد ذیل از اختیارات رئیس شورای ملی خصوصی سازی است:

- I. ریاست جلسات شورای ملی خصوصی سازی؛
- II. هماهنگی و اجرای برنامه خصوصی سازی برزیل؛
- III. ارائه موضوعات تعیین شده در بخش ۱ بخشنامه حاضر به شورای ملی خصوصی سازی برای اتخاذ تصمیم؛
- IV. اخذ مشاوره از دستگاه ها و سازمان های ذی صلاح، انتصاب کارکنان مستقیم و غیرمستقیم دولت برای مشارکت در گروه های کاری مذکور در بند فرعی II بخش ۲۴ این بخشنامه.

قسمت V

تصمیمات

بخش ۱۲. تصمیم گیری شورای ملی خصوصی سازی از طریق قطعنامه صورت می گیرد و رئیس شورا در مورد اضطراری و تصمیم گیری درخصوص منافع مهم علاوه بر داشتن حق رأی دارای اختیار تصمیم گیری به نیابت از شورا «به شرط نظرخواهی» است.

تبصره: هر زمان که رئیس شورا تصمیمی را «به شرط نظرخواهی» به نیابت از شورا اتخاذ کند، مکلف است تصمیم متخذه را در اولین جلسه بعد از آن به تمام اعضای شورا اعلام کند.

فصل III

خصوصی سازی مؤسسات مالی

بخش ۱۳. خصوصی سازی مؤسسات مالی با هماهنگی بانک مرکزی برزیل انجام می شود.

۱. مسئولیت و اختیارات بانک مرکزی برزیل در این خصوصی سازی ها شامل موارد مذکور در بخش ۲۴ همین بخشنامه است.

۲. تأیید اقدامات مذکور در بند فرعی II همین بخش در مورد مؤسسات مالی از اختیارات شورای ملی پول و بنا به پیشنهاد بانک مرکزی برزیل است.

۳. بانک مرکزی برزیل علاوه بر صدور مقررات و دستورالعمل های تأیید شده شورای ملی پول در ارتباط با خصوصی سازی مؤسسات مالی ترتیب انتشار آنها در روزنامه رسمی (Dou) را نیز فراهم خواهد کرد.

بخش ۱۴. بدین وسیله به دولت فدرال اختیار داده می شود تا نسبت به تملک دارایی مؤسسات مالی فدرال اقدام نموده و منابع مالی و ضمانت های لازم برای اصلاحات ضروری قبل از خصوصی سازی را ارائه نماید. در این صورت دولت فدرال اختیار دارد موارد ذیل را برای مؤسسات مالی خریدار ضمانت نماید:

I. پرداخت مابه التفاوت مبلغ پرداخت شده بابت تملک دارایی و مبلغی که مؤسسه مالی فدرال خریدار باید بابت وجوه دریافت شده از طریق اعتبار دارایی برای پشتیبانی مالی از تملک دارایی مذکور گاه به گاه به بانک مرکزی برزیل بپردازد. این مابه التفاوت مشتمل بر همه هزینه های انجام شده از جمله هزینه های اداری، مالی و رویه ای است، گرچه فقط به این ها محدود نمی شود؛

II. پرداخت مابه التفاوت بین مبلغ هزینه شده توسط مؤسسه مالی فدرال برای تملک دارایی ها و مبلغ دریافت شده واقعی بابت تسویه نهایی آنها؛

III. قبول مسئولیت توسط خزانه داری فدرال نسبت به ریسک های اعتبار دارایی ها تملک شده به صورت مذکور در این بند، از جمله عدم موجودیت دارایی های شناسایی

شده قبل یا بعد از تملک. خزانه داری مسئولیت مالی ناشی از کاهش مبالغ آنها در اثر صدور هر نوع حکم در خصوص هزینه ها را نیز به عهده خواهد داشت.

۲. پرداخت این مابه التفاوت یا قبول مسئولیت مذکور در بند قبلی بدون نقض مسئولیت های مدنی و کیفری ناشی از هر گونه رفتار غیرقانونی یا مدیریت پرخطر در اعطای اعتبار مربوطه انجام خواهد شد.

فصل IV

خصوصی سازی خدمات عمومی

بخش ۱۵. خصوصی سازی خدمات عمومی از طریق یکی از روش های مذکور در بخش ۷ قانون حاضر مستلزم تفویض امتیاز یا مجوز برای خدمات مربوطه از جانب قدرت عمومی (دولتی)^۱ مطابق با مصوبه قابل اعمال به خدمات ذی ربط است.

تبصره: اصول کلی و دستورالعمل های مشخص قابل اعمال به امتیاز و مجوز که از سوی قوه عمومی تعیین می شود باید در پیشنهاد رسمی خصوصی سازی منعکس شود.

فصل V

سهام ویژه

بخش ۱۶. در صورت وجود دلیل موجه، دولت فدرال، به طور مستقیم یا غیرمستقیم، سهام ویژه ای را در سرمایه شرکت یا مؤسسه مالی موضوع خصوصی سازی تملک خواهد نمود که اختیارات ویژه ای را در شرایط خاص به آن اعطا می کند. این امر باید در آیین نامه های مربوط به آن درج شود.

فصل VI

صندوق ملی خصوصی سازی

قوه عمومی، قدرت عام: 1) Public Power

قسمت I

ماهیت و ترکیب

بخش ۱۷. صندوق ملی خصوصی سازی تشکیلاتی با ماهیت حسابداری است که از گردآوری سهام تحت مالکیت مستقیم یا غیرمستقیم دولت فدرال در شرکت های مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل به شکل سپرده در آن ایجاد شده است.

تبصره: سهام معرف هر گونه مالکیت سازمانی دیگر مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل نیز به همین ترتیب در صندوق ملی خصوصی سازی سپرده گذاری می شود.

فصل II

سپرده گذاری سهام و صدور رسید

بخش ۱۸. دولت فدرال و دستگاه های دولتی که به طور غیرمستقیم مالک سهامی هستند که ممکن است گاه به گاه مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل شود مکلفند ظرف حداکثر یک مدت غیرقابل تمدید پنج روزه از تاریخ انتشار حکم مشمولیت در برنامه خصوصی سازی برزیل در روزنامه رسمی (Dou)، سهام خود را در صندوق ملی خصوصی سازی سپرده گذاری نمایند.

۱. رویه مذکور در بند فوق این بخش باید درخصوص صدور سهام ناشی از مزایای سهام، تجزیه حق تقدم یا تبدیل اوراق قرضه نیز، حسب مورد، رعایت شود.

۲. مدیریت صندوق در قبال سپرده گذاری انجام شده رسید سپرده گذاری سهام (RDA) به نام ذی نفع صادر می کند که:

I. به هیچ وجه قابل انتقال و قابل داد و ستد نخواهد بود؛

II. ضمن تصدیق گواهی ها یا اسناد متعدد مالکیت سهام سپرده گذاری شده،

طبقه و تعداد سهام نیز در آن ذکر می شود.

۳. سپرده گذاری ضمن سپرده گذاری با اعلام سرمایه پرداخت شده شرکت و درصد سهام سپرده گذاری شده از کل سهام به مدیریت صندوق وکالت می دهد که سهام مذکور را تحت شرایط مورد تأیید شورای ملی خصوصی سازی به فروش برساند
۴. با اتمام فرآیند خصوصی سازی، رسید سپرده گذاری صادره برای سپرده گزار به طور خودکار باطل شده و ارزش دیگری نخواهد داشت.
۵. چنانچه شرکتی که سهام آن سپرده گذاری شده از شمول برنامه خصوصی سازی برزیل خارج شود، رسید سپرده گذاری صادره باطل محسوب شده و وکالت مذکور در بند ۳ همین بخش ملغی و فاقد هر گونه ارزش قانونی خواهد بود.
۶. صاحبان سهام سپرده گذاری شده سهام مذکور را مشروط به مفاد بندهای ۴ و ۵ همین بخش همچنان بی هیچ تغییر وضعیتی تا پایان فرآیند خصوصی سازی در دفاتر حسابداری نگهداری می نماید.

قسمت III

سهام شرکت های با مسئولیت محدود خصوصی ثبت نشده

- بخش ۱۹. در صورتی که سهام شرکت خصوصی با مسئولیت محدود ثبت نشده باشد، مالک سهام برای فروش سهام مذکور مطابق شرایط مورد تأیید شورای ملی خصوصی سازی و امضای ذیل صورتجلسات تغییر، به مدیریت صندوق وکالت می دهد.
۱. در این صورت مدیریت صندوق در قبال وکالت صادره رسیدی را شامل موارد ذیل برای مالک سهام صادر می کند:
 - I. نام و سرمایه پرداخت شده شرکت؛
 - II. درصد سهام متعلق به مالک سهام به نسبت سرمایه پرداخت شده شرکت؛
 - III. سایر اطلاعات تعیین شده توسط شورای ملی خصوصی سازی.
۲. وکالت صادره برای مدیریت صندوق در موارد ذیل معتبر نخواهد بود:
 - I. عدم مطابقت با شرایط فروش سهام تأیید شده توسط شورای ملی خصوصی سازی؛

II. در صورت تبدیل شرکت ثبت نشده با مسئولیت محدود به شرکت سهامی

خاص؛

III. در صورت اعلام خاتمه شمول برنامه خصوصی سازی برزیل بر شرکت.

قسمت IV

فروش دارایی ها

بخش ۲۰. در صورتی که فرآیند خصوصی سازی صرفاً شامل واگذاری دارایی های مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل باشد، شورای ملی خصوصی سازی گردش کار (رویه) اجرایی و اقدامات لازم توسط مدیران ذی ربط را مشخص خواهد کرد.

تبصره: مفاد بند فوق در مورد واگذاری، اجاره، کرایه، قرض برای استفاده (استفاده امانی)، انتقال دارایی ها و تأسیسات و غیرفعال سازی جزیی تعهدات شرکت های مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل قابل اعمال است.

قسمت V

حسابرسی خارجی (برون سازی)

بخش ۲۱. صندوق ملی خصوصی سازی به وسیله یک حسابرس مستقل که از طریق برگزاری فرآیند مناقصه عمومی توسط مدیریت صندوق انتخاب می شود، حسابرسی خواهد شد.

تبصره: حسابرس مستقل صندوق ملی خصوصی سازی در صورت درخواست شورای ملی خصوصی سازی توضیحات کتبی لازم را درخصوص نظرات خود ارائه می نماید و در صورت درخواست برای حضور در جلسات، در جلسات مذکور شرکت می نماید.

بخش ۲۲. فرآیند خصوصی سازی برای مدتی که از تاریخ انتشار آگهی خصوصی سازی شروع می شود به وسیله یک حسابرس مستقل خارجی، که نزد CVM ثبت شده است، حسابرسی می شوند.

۱. در هر فرآیند خصوصی سازی برای عقد قرارداد با یک حسابرس مستقل خارجی مناقصه عمومی برگزار می شود.
۲. حسابرس مستقل مسئولیت تطبیق و تأیید صحت فرآیند و رعایت مقررات مندرج در آگهی خصوصی سازی و ارائه سایر خدمات مندرج در قرارداد ذی ربط را به عهده داشته و در پایان فرآیند گزارش تهیه و ارائه می نماید که به شورای ملی خصوصی سازی تحویل داده می شود.
۳. شورای ملی خصوصی سازی در صورت صلاحدید می تواند در خصوص ابقای یک حسابرس برای پایش سایر فازهای فرایند خصوصی سازی قبل از انتشار آگهی خصوصی سازی آن حکم کند.

فصل VII

مدیریت صندوق ملی خصوصی سازی

قسمت I

جایگاه

بخش ۲۳. صندوق ملی خصوصی سازی توسط بانک توسعه برزیل (BNDES) اداره می شود.

قسمت II

صلاحیت

بخش ۲۴. مدیریت صندوق حائز صلاحیت های ذیل است:

- I. ارائه پشتیبانی های اداری و عملیاتی مورد نیاز شورای ملی خصوصی سازی، از جمله ارائه خدمات دبیرخانه ای؛
- II. تبلیغ فرآیند خصوصی سازی و ارائه اطلاعات مورد نیازی که مقامات ذی صلاح گاه به گاه درخواست می کنند؛
- III. تشکیل گروه های کاری متشکل از کارکنان مأمور بانک توسعه برزیل و تشکیلات وابسته به آن و کارکنان دولت فدرال یا کارکنان دستگاه های تحت کنترل غیرمستقیم دولت فدرال براساس بند فرعی IV بخش ۱۱ بخشنامه حاضر، به منظور ارائه پشتیبانی فنی اجرای خصوصی سازی؛
- IV. عقد قرارداد با مشاوران، حسابرسان و سایر ارائه کنندگان خدمات لازم برای اجرای خصوصی سازی؛
- V. ارائه موضوعات مذکور در بند فرعی II بخش ۱۰ بخشنامه حاضر به رئیس شورای ملی خصوصی سازی؛
- VI. ایجاد مدیریت و نظارت بر هماهنگی با نظامات توزیع اوراق بهادار و مبادلات سهام؛
- VII. انتخاب و ثبت شرکت های دارای حُسن شهرت و سابقه طولانی داد و ستد سرمایه، کنترل سهامداری و فروش و اجاره دارایی ها؛
- VIII. تهیه مستندات خصوصی سازی برای بازرسی دادگاه حسابرسی فدرال؛
- IX. ارائه هر یک از موارد فرآیند خصوصی سازی به شورای ملی خصوصی سازی در پایان کار فرآیند؛
- X. ارائه سایر موارد مربوط به برنامه خصوصی سازی برزیل به رئیس شورا.

تبصره: در عقد قراردادهای مذکور در بند فرعی IV همین بخش، مدیریت صندوق می تواند ترتیبی اتخاذ نماید که دستمزد طرف های قرارداد براساس مبلغ ثابت یا براساس کمیسیون پرداخت شود، مشروط به آن که قراردادهای مذکور ناشی از فرآیند برگزاری مناقصه عمومی باشد.

قسمت III

پرداخت دستمزد مدیریت و تأدیه هزینه ها

بخش ۲۵. مدیریت صندوق ملی خصوصی سازی در ازای انجام وظیفه مدیریت، مستحق دریافت دو دهم درصد (۰/۲٪) از وجوه خالص دریافتی از هر فروش برای پوشش هزینه های عملیاتی خود است.

۱. پایه محاسبه حق الزحمه مذکور در این بخش، وجوه خالص حاصل از هر فروش منهای هزینه های متعلقه به اشخاص ثالث براساس ضوابط تعیین شده توسط شورای ملی خصوصی سازی است.

۲. پرداخت حق الزحمه مدیریت صندوق ملی خصوصی سازی بعد از تسویه حساب مالی هر مورد واگذاری مشروط به مقررات تأیید شده توسط شورای ملی خصوصی سازی انجام می پذیرد.

بخش ۲۶. مالک رسید سپرده گذاری سهام (RDA) یا سهام یک شرکت مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل هزینه های پرداختی توسط صندوق ملی خصوصی سازی و یا دستگاه مستقیم یا غیرمستقیم دولتی مسئول اجرا یا همکاری فرآیند خصوصی سازی بابت ارائه خدمات توسط اشخاص ثالث را در مورد ذیل تأدیه خواهد نمود:

I. چاپ و انتشار آگهی برنامه خصوصی سازی شرکت؛

II. هزینه های واسطه گری و بهای خدمات ارائه شده به وسیله شرکت های ارائه کننده خدمات مشاوره فنی، حسابرسی یا هر فعالیت ضروری دیگر برای اجرای پروژه خصوصی سازی شرکت؛

III. هزینه ها، حقوق یا سایر مخارج مربوط به فرآیند خصوصی سازی، از جمله

هزینه هایی که به وسیله شورای ملی خصوصی سازی وضع شده است.

۱. مخارج مذکور در بند فوق این بخش و نیز هر گونه بهره متعلقه در هنگام تسویه حساب مالی در هر مورد واگذاری مشروط به مقررات مورد تأیید شورای ملی خصوصی سازی پرداخت خواهد شد.

۲. در مواردی که نهایتاً فروش انجام نمی شود، هزینه های پرداختی در هنگام اعاده سهام به مالکان آنها یا در زمان تصمیم شورای ملی خصوصی سازی، که مسئولیت تأیید فروش آنها را به عهده دارد، براساس رویه های ساده مقرر برای سهام سپرده گذاری شده در صندوق ملی خصوصی سازی طبق مفاد بخشنامه شماره ۱۰۶۸ مورخ ۲ مارس ۱۹۹۴ دریافت خواهد شد.

بخش ۲۷. برای فروش سهام اقلیتی کم ارزش، مدیریت صندوق ملی خصوصی سازی می تواند از دریافت حق الزحمه و هزینه های مذکور در بخش های ۲۵ و ۲۶ این بخشنامه صرف نظر کند.

فصل VIII

فرآیند خصوصی سازی

قسمت I

آگهی، پیشنهادات رسمی و مقررات مزایده

بخش ۲۸. به منظور حصول اطمینان از اطلاع عموم از شرایط فروش سهام کنترلی یک شرکت یا مؤسسه مالی مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل و وضعیت اقتصادی، مالی و عملیاتی آن، انتشار گسترده اطلاعات ضروری آن از طریق انتشار آگهی رسمی پیشنهاد خصوصی سازی در روزنامه رسمی (Dou) و روزنامه های مهم کثیرالانتشار صورت می گیرد. این آگهی ها حداقل شامل مطالب ذیل خواهد بود:

I. توجیه خصوصی سازی با اعلام درصد سهام قابل فروش شرکت؛

- II. تاریخ و ذکر مصوبه‌ای که در ابتدا شرکت را به عنوان یک شرکت دولتی تأسیس نمود، و یا در صورت ملی شدن، تاریخ و مصوبه و انگیزه‌های منجر به ملی شدن آن؛
- III. دیون کوتاه مدت و بلند مدت شرکت؛
- IV. شرایط مالی و اقتصادی شرکت با ذکر سود یا زیان، دیون داخلی و خارجی طی پنج سال مالی گذشته؛
- V. پرداخت سود سهام به دولت فدرال یا به شرکت‌های تحت کنترل مستقیم یا غیرمستقیم آن و وجوه پرداخت شده مستقیم یا غیرمستقیم دولت فدرال به حساب سرمایه آن طی ۱۵ سال گذشته؛
- VI. خلاصه تحقیقات قیمت گذاری؛
- VII. معیارهای تعیین قیمت فروش براساس تحقیقات قیمت گذاری؛
- VIII. ساختار انتخابی برای فروش و حداقل ارزش سهام قابل فروش؛
- IX. در صورت لزوم، اظهارنامه ایجاد سهام ویژه در آینده و اختیارات ناشی از سهام مذکور.
۱. غیر از اطلاعات مربوط به موضوعات مرتبط با اسرار صنعتی یا تجاری، شورای ملی خصوصی سازی دسترسی لازم به تحقیقات اقتصادی و قیمت گذاری سهام را پس از انتشار آگهی پیشنهاد رسمی خصوصی سازی مربوط و پس از بررسی تحقیقات مذکور از طریق شورای ملی خصوصی سازی، برای افراد علاقه‌مند فراهم خواهد کرد.
۲. مفاد بند قبل درخصوص فروش سهام اقلیتی نافذ نیست.
۳. در صورتی که فرآیند خصوصی سازی مستلزم ایجاد یک «اتاق اطلاعات» حاوی داده‌ها و اسناد مربوط به شرکت باشد، شورای ملی خصوصی سازی می‌تواند تصمیم بگیرد که فقط گروه‌های ذی‌صلاح به اتاق مذکور دسترسی داشته باشند.
۴. شورای ملی خصوصی سازی فاصله زمانی لازم بین انتشار آگهی پیشنهاد خصوصی سازی و تاریخ فروش را، که حداقل پانزده روز خواهد بود، تعیین می‌کند.
۵. هر گونه تغییر در روزنامه رسمی (Dou) و روزنامه‌هایی که آگهی پیشنهاد خصوصی سازی در آن‌ها منتشر شده بود، آگهی خواهد شد و فاصله زمانی تاریخ فروش حداقل پانزده روز بعد از درج آگهی تغییر خواهد کرد.

بخش ۲۹. فروش سهام اقلیتی از طریق داد و ستدهای معمول در بورس یا در یک جلسه خاص بورس از طریق کانال‌های خود بازارهای سرمایه با انتشار آگهی‌های عمومی لازم براساس مقررات تعیین شده توسط CVM به اطلاع عموم رسانده خواهد شد.

قسمت II

تشریفات قیمت‌گذاری

بخش ۳۰. تعیین حداقل دارایی‌های مشمول برنامه خصوصی‌سازی برزیل که قرار است از طریق انواع عملیات تعیین شده در بخش ۷ بخشنامه حاضر خصوصی‌سازی شوند، باید با توجه به تحقیقات انجام شده براساس تحلیل تفصیلی شرایط اقتصادی - مالی شرکت، چشم‌انداز سودآوری آن و شرایط بازار صورت گیرد.

۱. تحقیقات مذکور در بند فوق ارزش اقتصادی شرکت و سایر اعمال لازم برای تعیین قیمت فروش را نشان خواهند داد.

۲. ارزش انحلال شرکت در معرض خصوصی‌سازی فقط در صورتی در ارتباط با بند ۱ محاسبه خواهد شد که تحقیقات مذکور انحلال شرکت را توصیه کرده باشند.

۳. صرفاً در این بخش، ارزش اقتصادی شرکت معادل ارزش محاسبه شده براساس پیش‌بینی گردش نقدینگی عملیاتی تنظیم شده به وسیله ارزش حقوق و تعهدات نامرتبط به فعالیت‌های عملیاتی آن و مبالغ نشان دهنده وضعیت‌های اضطراری و سایر آثار آن، محسوب می‌شود.

۴. آن بخش از سهام شرکت مشمول برنامه خصوصی‌سازی برزیل که خرید آن‌ها از طریق توزیع در بازارهای سهام به کارکنان و به طور کل به عموم مردم پیشنهاد شده، یا به عنوان مجموعه‌ای از سهام به حراج گذاشته می‌شود می‌توانند دارای قیمت و شرایطی متمایز از سهامی باشند که موضوع فروش سهام کنترلی با پیشنهاد فروش یک مجموعه سهام استراتژیک هستند.

۵. در ارتباط با بند قبل، شورای ملی خصوصی سازی حداقل قیمت سایر سهام قابل عرضه را به نحوی تعیین خواهد کرد که کاهش ارزش سهام موضوع واگذاری های خاص را جبران نماید.

۶. در عرضه های عمومی به طور کلی اگر سهام قابل فروش از انواع یا از طبقات مختلف بوده و یا قبلاً در بورس های سهام داد و ستد شده باشند، شورای ملی خصوصی سازی می تواند براساس ضوابط دیگری و با توجه به ویژگی های اوراق بهادار موضوع هر یک از عرضه ها، حداقل قیمت آن ها را تعیین کند.

۷. درخصوص سهام که بیش از دوازده ماه از تاریخ فروش سهام کنترلی یا مجموعه ای از سهام استراتژیک شرکت در صندوق ملی خصوصی سازی باقی می ماند، شورای ملی خصوصی سازی می تواند از ضوابط دیگری برای تعیین حداقل قیمت پایه استفاده کند.

۸. در تعیین حداقل قیمت فروش سهامداری در شرکتی که دارای امتیاز یا مجوز ارائه خدمات عمومی یا استفاده از دارایی های چنین شرکتی است، ضوابط تعیین و تجدیدنظر در تعرفه ها و سایر شرایط مندرج در مصوبه های موجود و آتی صدور امتیاز یا مجوز مد نظر قرار داده می شود.

۹. در مورد مؤسسات مالی، اختیارات مذکور در شماره های ۵، ۶ و ۷ همین بخش از اختیارات شورای ملی پول بوده و به پیشنهاد بانک مرکزی برزیل تعیین می شوند.

بخش ۳۱. حداقل قیمت براساس تحقیقات قیمت گذاری انجام شده توسط دو شرکت که از طریق برگزاری مناقصه عمومی انتخاب شده اند توسط مدیریت صندوق ملی خصوصی سازی یا دستگاه های مسئول مذکور در بند ۱ بخش های ۱۰ و ۱۳ همین بخشنامه تعیین خواهد شد.

۱. در صورت وجود اختلافات بیش از بیست درصد بین حداقل قیمت توصیه شده در تحقیقات مذکور شورای ملی خصوصی سازی اختیار دارد که با استخدام یک قیمت گذار ثالث ظرف مدت شصت روز نظرات وی را در مورد قیمت گذاری های انجام شده دریافت نماید. در این صورت، تحقیقات جدید مبنای تعیین حداقل قیمت خواهد بود.

۲. در صورت عقد قرارداد با قیمت گذار ثالث، دستگاه کارفرما همه اسنادی را که در آن به تحقیقات مذکور و سایر خدمات ارائه شده استناد شده است در اختیار وی قرار خواهد داد.

۳. در صورتی که بعد از انجام تحقیقات قیمت گذاری اتفاقات مهمی رخ داده باشد، شورای ملی خصوصی سازی دستور بازبینی در تحقیقات مذکور را صادر می نماید.

بخش ۳۲. حداقل قیمت فروش، پس از تأیید شورای ملی خصوصی سازی، برای یکسان سازی به دستگاه ذی صلاح شرکت مالکیت سهام مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل تسلیم می شود.

۱. نمایندگان صاحبان سهام یا دارایی ها می توانند از رأی شورای ملی خصوصی سازی در تأیید شرایط کلی خصوصی سازی به عنوان دستورالعمل کافی رأی گیری در دستگاه ذی صلاح مذکور در بند فوق استفاده نمایند.

۲. مفاد این بخش در مورد فروش سهام، دارایی ها یا حقوق در تملک مستقیم دولت فدرال قابل اعمال نیست.

قسمت III

رویه های ساده شده

بخش ۳۳. شورای ملی خصوصی سازی برای فرآیندهای خصوصی سازی از جمله تعیین قیمت حداقل در بعضی موارد رویه های ساده ای تعیین خواهد نمود که از آن جمله اند:

- I. خصوصی سازی شرکت های کوچک و متوسط؛
- II. خصوصی سازی شرکت هایی که سهام آنها در بورس سهام داد و ستد می شود؛
- III. خصوصی سازی سهام اقلیتی؛
- IV. فروش، اجاره، کرایه، استفاده عاریه (امانی) یا واگذاری دارایی ها و تأسیسات

منصوبه؛

V. خصوصی سازی خدمات عمومی مشمول دریافت امتیاز و مجوز که اندازه یا سایر ویژگی های آن موجب می شود شورای ملی خصوصی سازی استفاده از چنین رویه هایی را در مورد آن مناسب تشخیص دهد.

تبصره: در این بخش منظور از شرکت کوچک و متوسط صرفاً تعریفی است که بانک توسعه برزیل (BNDES) به آن پای بند است.

قسمت IV

فروش سهام

بخش ۳۴. فروش سهام شرکت مشمول خصوصی سازی به روش های ذیل انجام می شود:

- I. مزایده (حراج) عمومی در یک جلسه اختصاصی یا از طریق پاکت های در بسته یا ترکیبی از این دو روش، در یک بورس سهام در برزیل؛
- II. توزیع سهام به قیمت ثابت در داخل و خارج از برزیل، ترجیحاً به نحوی که به مالکیت گسترده عمومی از جمله سهامداری اقلیتی، کارکنان، تأمین کنندگان و مشتریان منجر شود؛
- III. هرگونه عرضه عمومی دیگر که براساس مصوبه بازار سرمایه مجاز شناخته شده باشد.

۱. در صورت توزیع گسترده مجموعه سهام کنترل کننده، شورای ملی خصوصی سازی اقدامات لازم را برای حصول اطمینان از وجود راهکارهای حفظ ثبات ارکان مدیریتی شرکت به عمل خواهد آورد.

۲. در هر یک از فرآیندهای خصوصی سازی، شورای ملی خصوصی سازی حداکثر سهام قابل تملک شرکت توسط گروه شرکت کننده یا گروه شرکت کنندگان را تعیین خواهد کرد.

قسمت V

فروش سهام شرکت های ثبت نشده با مسئولیت محدود

بخش ۳۵. مفاد بخش قبل، عنداللزوم، برای خصوصی سازی یک شرکت خصوصی سازی ثبت نشده با مسئولیت محدود نیز معتبر است.

قسمت VI

انحلال، تسویه و تعطیلی

بخش ۳۶. انحلال و تسویه یک شرکت مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل مشروط به مصوبه قابل اعمال در این مورد و عنداللزوم مفاد قانون شماره ۸.۰۲۹ مورخ ۲۱ آوریل ۱۹۹۰ است.

تبصره: در صورت تصمیم شورای ملی خصوصی سازی به انحلال یک شرکت مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل، موضوع را به اطلاع وزارت اداره و اصلاح دولت خواهد رساند و وزارت مذکور ظرف سی روز از تاریخ دریافت خبر مذکور، اقدامات قانونی لازم را برای انتصاب مدیر تسویه به عمل آورده و زمان پایان تسویه را تعیین خواهد نمود.

قسمت VII

مشارکت اشخاص غیربرزیلی

بخش ۳۷. تا صد در صد سرمایه صاحب رأی هر شرکت را می توان به اشخاص حقیقی یا حقوقی غیربرزیلی فروخت، مگر آن که مصوبه ای برخلاف آن صادر شده و یا بیانیه مصرحی از جانب قوه مجریه دال بر کاهش درصد آن وجود داشته باشد.

قسمت VIII

مشارکت کارکنان

بخش ۳۸. کارکنان شرکت های تحت کنترل مستقیم یا غیرمستقیم دولت فدرال که مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل هستند دارای حق برخورداری از بخشی از سهام شرکت مطابق با اصول مقرر در این بخشنامه بوده و شرایط خاص آن، از جمله مقررات مربوط به موارد ذیل، باید به تأیید شورای ملی خصوصی سازی برسد:

I. انتقال سهام به دیگر اشخاص از طریق کارکنان؛

II. تعداد سهام قابل تملک توسط هر شخص.

تبصره: عرضه مذکور در بند فوق حداقل شامل ده درصد از سهام در مالکیت مستقیم یا غیرمستقیم در شرکت خواهد بود، مگر آن که این حداقل درصد به علت عدم مطابقت با الگوی خصوصی سازی مصوب به وسیله شورای مالی خصوصی سازی مورد بازبینی قرار گیرد.

بخش ۳۹. مشارکت کارکنان در تملک سهام می تواند به صورت اختیاری و از طریق یک مجمع سرمایه گذاری به عنوان واسطه از نوعی که در بخشنامه ۲۰۴۳۰ مورخ ۱۷ دسامبر ۱۹۹۷ تشریح شده و برای نمایندگی قانونی و جایگزینی آنان در تشریفات قانونی و اداری تشکیل یافته، انجام شود.

بخش ۴۰. هر گونه قرارداد یا کار حقوقی، که طی آن کارمند به ایفای نقش واسطه برای شخص ثالث پرداخته و سهام در تملک خود را، که تحت شرایط خاص و در ازای دریافت مزایای مالی یا غیر آن صاحب شده است، به دیگری واگذار نماید باطل و از درجه اعتبار ساقط است.

۱. مجموعه سرمایه گذاری دارای اعتبار فعال برای اقدام قانونی علیه افراد درگیر در چنین اعمال متخلفانه و ضبط اوراق بهادار ذی ربط در صورت واگذاری آنها براساس آیین نامه مربوط خواهد بود.

۲. در صورت اطلاع ادارات دادستانی از وجود چنین پرونده حقوقی، یا در صورت تفویض هر گونه نمایندگی به آنان، اداره مربوطه اقدامات لازم را برای تعیین مسئولیت کیفری به عمل آورده و بدون توجه به بازرسی های ایالتی، ناحیه ای و شهری، در حوزه انجام وظایف خود خواستار انجام تحقیقات توسط سازمان درآمد فدرال، وزارت کار و اشتغال و مؤسسه ملی تأمین اجتماعی برای تعیین آثار ناشی از اعمال مذکور خواهد شد.

قسمت IX

شیوه پرداخت

بخش ۴۱. در ارتباط با پرداخت بهای تملک دارایی ها و حقوق مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل، لازم است اصول ذیل مشروط به سایر مقررات وضع شده توسط رئیس جمهور، رعایت شود:

I. قبول پرداخت به پول رایج برزیل؛

II. قبول OFNDs (تعهدات صندوق توسعه ملی)، سفته های اقساط بانک پس انداز فدرال (LH-CEFs) و اوراق بهادار و اعتبارات معاملات مجدد که در زمان معامله به عنوان پرداخت قابل قبول بوده یکی از شیوه های پرداخت در برنامه خصوصی سازی برزیل است؛

III. قبول اوراق بهادار و اعتبارات تهاثر قانونی که مستقیماً از دولت فدرال یا بنگاه های تحت کنترل آن، از جمله بنگاه های در فرآیند تسویه دریافت شده به عنوان یک شیوه پرداخت در برنامه خصوصی سازی برزیل است، مشروط به آن که اوراق و اعتبارات مذکور دارای ضمانت یا تعهد مشترک خزانه داری بوده و توسط دبیرخانه خزانه داری دوباره معامله شده باشند.

۱. بنا به توصیه شورای ملی خصوصی سازی، رئیس جمهور می تواند شیوه های پرداخت و روش های عملیاتی جدیدی را به برنامه خصوصی سازی برزیل اضافه نماید.

۲. درصد بهای فروش سهام، دارایی ها و حقوق یا سایر اقلام ارزشمند قابل پرداخت به پول رایج برزیل مورد به مورد توسط رئیس جمهور براساس توصیه شورای

ملی خصوصی سازی، و در مورد مؤسسات مالی براساس توصیه شورای ملی پول تعیین خواهد شد.

قسمت X

استفاده از وجوه حاصل از فروش

بخش ۴۲. وجوه دریافتی از هر فروش به ارزش خالص منهای دستمزد و هزینه های مذکور در بخش های ۲۵ و ۲۶ همین بخشنامه در اختیار فروشنده قرار داده می شود یا، بسته به مورد، حداکثر ظرف مدت سی روز کاری از تاریخ دریافت قطعی آن توسط مدیریت صندوق ملی خصوصی سازی همراه با خالص وجوه حاصل از سرمایه گذاری مالی مطابق با ضوابط مقرر توسط شورای ملی خصوصی سازی به خزانه داری ملی منتقل می شود.

بخش ۴۳. دریافت کننده وجوه حاصل از فروش سهام یا دارایی ها، مشروط به مزایای قانونی مکتسبه، باید به عنوان اولویت از آن ها برای پرداخت دیون سررسید گذشته یا سررسید نشده به دولت فدرال استفاده کند.

تبصره: شرایط و ضوابط تسویه دیون مذکور در بند فوق توسط وزارت اقتصاد و در هر مورد با احتساب ویژگی های هر یک از دیون تعیین خواهد شد.

بخش ۴۴. پس از تسویه مذکور در بخش قبل، یا در صورتی که فروشنده به دولت فدرال بدهکار نباشد، مانده وجوه دریافتی به پول رایج برزیل، اوراق بهادار و اعتبارات به سفته های سری p خزانه داری ملی (NTN-P) تبدیل می شوند، یا در صورتی که دولت فدرال تصمیم بگیرد، اوراق بهادار و اعتبارات به اعتبارات تضمینی قابل پرداخت توسط خزانه داری ملی تبدیل می شوند.

۱. سفته های NTN-P و اعتبارات تضمین شده دارای ویژگی های ذیل خواهند بود:

- I. با نام و غیرقابل انتقال، مگر مطابق مفاد ۳ این بخش؛
 - II. دوره اعتبار حداقل ۱۵ ساله از تاریخ تسویه مالی فروش تحت برنامه خصوصی سازی برزیل؛
 - III. نرخ سود شش درصد در سال؛
 - IV. به روزآوری ارزش اسمی با شاخص محاسبه شده براساس نرخ بهره اولین روز ماه قبل؛
 - V. پرداخت اصل و سود در تاریخ سررسید.
۲. برای تبدیل مذکور در بند فوق، ارزش اوراق و اعتبارات براساس جایگزینی زمان تنظیمات پولی و پرداختی تعیین شده در بندهای III و IV بند قبل به جای نرخ های بهره اولیه و غیره از تاریخ تسویه مالی فروش مربوط به سهام یا دارایی به نسبت محاسبه خواهد شد.
۳. صاحبان NTN-P و اعتبارات تضمین شده صادره توسط خزانه داری بر اساس تبدیل مذکور در بند فوق می توانند از آن ها برای موارد ذیل استفاده نمایند:
- I. پرداخت دیون سررسید گذشته یا سررسید نشده خود به دولت فدرال یا بنگاه هایی که بخشی از تشکیلات عمومی فدرال هستند، مشروط به تأیید صریح اعتبار دهند؛
 - II. پرداخت دیون سررسید گذشته یا سررسیده نشده اشخاص ثالث به دولت فدرال یا بنگاه هایی که بخشی از تشکیلات عمومی فدرال هستند، در صورت صدور مجوز صریح توسط وزیر دارایی و وزیر وزارتخانه ذی ربط؛
 - III. انتقال تحت هر عنوان به یکی از بنگاه های تشکیلات عمومی فدرال.
۴. سفته های NTN-P و اعتبارات تضمینی دریافتی در جریان مبادله مذکور در بند صدر این بخش برای تملک دارایی و حقوق در برنامه خصوصی سازی برزیل قابل استفاده نخواهد بود.
۵. دبیر خزانه داری ملی می تواند به دریافت کننده وجوه حاصل از فروش سهام یا دارایی ها اختیار دهد که از سهام دریافتی صادره توسط اشخاص ثالث برای پرداخت به همان اشخاص یا سایر تأمین کنندگان مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل استفاده نماید.

۶. ارزش پولی اوراق و اعتبارات دریافتی تحت برنامه خصوصی سازی برزیل را می توان با همان شاخص های مربوط به سفته های خزانه داری ملی یا اعتبارات تضمین شده مورد استفاده در مبادله، از تاریخ تسویه مالی فروش سهام یا دارایی های مربوطه، روزآمد و پرداخت نمود.

۷. دبیرخانه خزانه داری ملی گزارش سالانه استفاده از وجوه واریزی ناشی از خصوصی سازی به خزانه داری ملی را به شورای ملی خصوصی سازی ارائه می نماید.

فصل XI

اقدامات کلی

قسمت I

مسئولیت کارکنان دولت و اطلاعات شرکت ها

بخش ۴۵. آن دسته از کارکنان دولت که مستقیماً در تشکیلات عمومی فدرال و در سازمان های خودکفا (مستقل) شاغل هستند مطابق قانون در برابر هر گونه اقدام و قصور که مانع پیشرفت فرآیند خصوصی سازی شود و یا در آن اختلال ایجاد نماید، مسئولند.

بخش ۴۶. مدیران شرکت های مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل مسئولیت صحت و ارائه به هنگام اطلاعات مورد نیاز برای تدوین فرآیند خصوصی سازی را بر عهده دارند.

قسمت II

اقدامات نیازمند مجوز از شورای ملی خصوصی سازی

بخش ۴۷. هر شرکتی که مشمول برنامه خصوصی سازی شود از آن پس نمی تواند:

I. قبل از دریافت مجوز از برنامه خصوصی سازی برزیل دارایی های خود را به فروش رسانده یا به نحوی واگذار نماید و یا کالاهایی را تملک کند که به عنوان دارایی ثابت ثبت می شوند، مگر آنچه برای استمرار عملیات آن ضروری باشد؛

II. قبل از دریافت مجوز از شورای ملی خصوصی‌سازی تعهدات مالی ایجاد نماید، مگر آنچه برای استمرار عملیات آن ضروری باشد.

تبصره: بعد از تعیین حداقل قیمت سهام یا دارایی‌های در معرض فروش، شرکت بدون دریافت مجوز از شورای ملی خصوصی‌سازی مجاز به انجام اقدامی که به کاهش سهام آن منجر شود، از جمله توزیع سود سهام و کاهش سرمایه از طریق توزیع ذخایر، نخواهد بود.

قسمت III

ممنوعیت‌ها

بخش ۴۸. کارکنان دولتی شاغل در فعالیت‌های شورای ملی خصوصی‌سازی کارکنان دولت شاغل در دستگاه‌های مذکور در بندهای ۱ و ۲ بخش ۱۰ و در بخش ۱۳ بخشنامه حاضر، کارکنان مدیریت صندوق ملی خصوصی‌سازی همسران و بستگان تا درجه دوم آنان نمی‌توانند مستقیماً یا از طریق شرکت‌های تحت کنترل خود:

I. در مزایده‌های عمومی که تحت برنامه خصوصی‌سازی برزیل برگزار می‌شود شرکت نمایند؛

II. سهام یا دارایی‌های شرکت‌های مشمول برنامه خصوصی‌سازی برزیل را تملک کنند.

۱. مفاد این بخش برای روش‌های عملیاتی خصوصی‌سازی ذیل معتبر است: فروش، اجاره، کرایه، استفاده امانی یا واگذاری دارایی‌ها و تأسیسات منصوبه شرکت مشمول برنامه خصوصی‌سازی برزیل.

۲. بند فرعی II این بخش در مورد تملک سهام حق تقدم یا سایر اشکال عرضه عمومی قابل اعمال نیست.

قسمت IV

استفاده از اطلاعات محرمانه

بخش ۴۹. کارکنان دولتی شاغل در فعالیت های شورای ملی خصوصی سازی مدیران شرکت ها و کارکنان مدیریت صندوق ملی خصوصی سازی مجاز نیستند از اطلاعات فرآیند خصوصی سازی در ارتباط با وقایع یا اعمال اعلام نشده به بازار که به واسطه کار خود به آن دسترسی دارند استفاده نمایند.

تبصره: این افراد محرمانه بودن اطلاعات اعمال یا وقایع مربوط به فرآیند خصوصی سازی را تا زمانی که علنی و عمومی می شود رعایت خواهند کرد و از اطلاعاتی که به واسطه کار خود به آن دسترسی دارند، به نحوی که برای خود و یا دیگران مزایایی کسب کنند، استفاده نخواهند کرد.

قسمت V

مسئولیت مدیر و سهامدار

بخش ۵۰. سهامداران کنترل کننده و مدیران شرکت های مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل ظرف مدت مقرر کلیه اقدامات تعیین شده توسط شورای ملی خصوصی سازی برای اجرای فرآیندهای فروش را انجام می دهند.

۱. افراد ذیل شخصاً از نظر قانونی مسئول سپرده گذاری و صدور وکالت نامه مذکور در بخش ۱۸ بخشنامه حاضر هستند:

I. مدیران شرکت های سهامدار در شرکت های مشمول برنامه خصوصی سازی و مدیران سهام های کنترل کننده آنان؛

II. مدیران بنگاه های دارای سهام اقلیتی مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل.

۲. هر گونه اقدام یا قصور ناموجه توسط کارکنان یا کارکنان دولت که مشکلاتی را در سر راه ارائه به هنگام اطلاعات لازم برای اجرای فرآیندهای خصوصی سازی ایجاد کند، جرم محسوب شده و مستوجب اخراج خواهند بود.

قسمت VI

مباحث زیست محیطی

بخش ۵۱. اشخاص که سهام کنترل کننده را دریافت می کنند به صراحت متعهد می شوند که:

- I. موجبات سرمایه گذاری لازم و مرتبط به احیا یا حفظ محیط زیست توسط شرکت خصوصی سازی شده را فراهم کنند؛
- II. جریمه ها و دیگر هزینه های تنبیهی صادره برای شرکت های خصوصی سازی شده به دلیل نقض مقررات زیست محیطی را که در تعیین حداقل قیمت فروش آن ها محاسبه شده است پرداخت نمایند.

تبصره: دستگاه های ذی صلاح زیست محیطی مکلفند اجرای تعهدات مندرج در بخش حاضر را پیگیری و پایش نمایند.

قسمت VII

دفاع از رقابت

بخش ۵۲. اشخاصی که سهام کنترل کننده خصوصی سازی شده را خریداری می کنند متعهد می شوند موجبات ارائه اطلاعات مورد نیاز جهت حصول اطمینان از قابلیت اعمال مفاد قانون ۸۸۸۴ مورخ ۱۱ ژوئن ۱۹۹۴ را پس از تسویه مالی خرید به دبیرخانه قوانین اقتصادی (SDE) فراهم نمایند.

قسمت VIII

تأمین اجتماعی و بازنشستگی

بخش ۵۳. اشخاصی که سهام کنترل کننده را خریداری می کنند تعهد می شوند موجبات اجرای تعهدات مربوط به تأمین اجتماعی / بازنشستگی توسط شرکت های خصوصی سازی شده را در اسرع وقت فراهم نمایند.

تبصره: دستگاه های ذی صلاح تأمین اجتماعی مکلفند اجرا تعهدات مذکور در بخش حاضر را پیگیری و پایش نمایند.

قسمت XI

تکلیف نیروی کار

بخش ۵۴. در صورتی که اشخاص خریدار سهام کترلی ظرف مدت کمتر از یک سال از تاریخ تسویه حساب مالی خرید تصمیم به انحلال و تسویه شرکت خصوصی سازی شده بگیرند، مکلفند آموزش های لازم برای جذب نیروی کار خود در بازار را برای آنان فراهم کنند.

۱. آموزش های مذکور در بند فوق باید برای کارکنان که به طور غیرمنصفانه طی شش ماه متعاقب تسویه حساب مالی مذکور اخراج شده اند نیز فراهم شود.
۲. وزارت کار مکلف است بر اجرای مفاد بخش حاضر نظارت و نحوه کار را پایش نماید.

قسمت X

تأمین اهداف خصوصی سازی

بخش ۵۵. استراتژی شرکت های مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل که متعاقباً در صندوق ملی خصوصی سازی حضور می یابند، باید در راستای تأمین اهداف خصوصی سازی باشد.

قسمت XI

مشاوره حقوقی

بخش ۵۶. مدیریت صندوق ملی خصوصی سازی مکلف است از اعضای قبلی کمیته راهبردی برنامه خصوصی سازی برزیل، در صورت طرح دعوی علیه آنان، در ارتباط با اقدامات آنان در انجام وظیفه خود در کمیته مذکور به طور مستمر پشتیبانی حقوقی نماید.

فصل X

مفاد نهایی

قسمت I

نمایندگی دولت فدرال

بخش ۵۷. اداره دادستانی عمومی وزارت دارایی مطابق مصوبات مربوطه در مجامع عمومی شرکت‌هایی که سرمایه آن‌ها متعلق به خزانه‌داری ملی است، در اعطای وکالت به مدیریت صندوق ملی خصوصی سازی و در اقدامات انتقال سهام یا تعیین حق تقدم خرید سهام دارای صلاحیت نمایندگی دولت فدرال است.

قسمت II

موارد خارج از شمول

بخش ۵۸. همه بنگاه‌های متعلق به دولت فدرال یا تحت کنترل مستقیم و غیرمستقیم آن که مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل شده‌اند براساس قانون ۹۰۴۹۱ سال ۱۹۹۷ از ممنوعیت مذکور در بخش ۱ بخشنامه ۹۶۹۱۵ مورخ ۳ اکتبر ۱۹۹۸ و تبصره آن مستثنی هستند.

۱. مفاد بخش حاضر صرفاً در مورد دیون سر رسید نشده بنگاه‌های مذکور در آن معتبر است.

۲. بانک مرکزی برزیل مقررات لازم برای اجرای مفاد این بخش را صادر خواهد کرد.

قسمت III

مرتبط سازی شرکت‌های مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل

بخش ۵۹. صرف نظر از ارتباط فنی مقرر در بخشنامه ۱۳۶۱ مورخ ۱ ژانویه ۱۹۹۵، شرکت‌های مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل و شرکت‌های دارای سهام اقلیتی مشمول برنامه مذکور از نظر سازمانی تحت پوشش وزارت دارایی قرار می‌گیرند و وزارت مزبور

در چارچوب اختیارات خود اقدامات لازم را برای اجرای فرآیند خصوصی سازی به عمل خواهد آورد.

۱. شرکت های مشمول برنامه خصوصی سازی برزیل از زمان شمول در برنامه مذکور بدون دریافت مجوز قبلی از وزیر دارایی مجاز به انجام اقدامات ذیل نخواهند بود:

I. هر گونه اقدام برای شناور کردن سهام، افزایش سرمایه از طریق انتشار سهام جدید، لغو حق تقدم، صدور اوراق مشارکت قابل تبدیل به سهام یا صدور هر گونه اوراق بهادار در داخل و یا خارج برزیل؛

II. هر گونه اقدام برای معامله منجر به تجزیه یا ادغام؛

III. امضای موافقتنامه سهامداری یا هر گونه تعهد دارای ماهیت سهامداری یا لغو حقوق مندرج در چنین موافقتنامه ها یا تعهداتی؛

IV. امضا یا مذاکره مجدد درخصوص قراردادهای مالی یا قراردادهای موافقت بازرگانی برای دوره بیش از سه ماه یا هر گونه داد و ستد دیگری که با داد و ستدها و حجم فروش عادی کار شرکت مطابقت نداشته باشد؛

V. تملک یا فروش دارایی ها به مبلغی معادل یا بیشتر از پنج درصد کل سرمایه سهامداران شرکت.

۲. مفاد بخش حاضر حسب مورد از نظر زمان و روش در مورد سهام اقلیتی سپرده گذاری شده در صندوق ملی خصوصی سازی نیز اعمال می شود.

۳. هر شخصی سپرده گزار سهام در برنامه خصوصی سازی برزیل که صاحب سهام اقلیتی در یک شرکت خصوصی باشد و بر اساس یک موافقتنامه سهامداری عضوی از گروه کنترل کننده شرکت باشد باید در مواقع تصمیم گیری درباره هر یک از موضوعات مذکور در ۱ این بخش، رأی خود را قبل از ارائه به ارکان سازمانی شرکت های مذکور به تأیید وزیر دارایی برساند.

بخش ۶۰. وزارت برنامه و بودجه مسئولیت هماهنگی، نظارت، پایش و بازرسی اجرای برنامه خصوصی سازی برزیل را به عهده دارد.

بخش ۶۱. این بخشنامه از تاریخ انتشار آن لازم الاجرا است.

بخش ۶۲. بدین وسیله مصوبات ذیل لغو می شوند: بخشنامه ۱۲۰۴ مورخ ۲۹ جولای ۱۹۹۴، بخشنامه ۱۲۲۷ مورخ ۲۲ آگوست ۱۹۹۴، بخشنامه ۲۰۷۷ مورخ ۲۱ نوامبر ۱۹۹۶ و بخشنامه ۲۲۷۴ مورخ ۱۵ جولای ۱۹۹۷.

برازیلیا، ۱۵ می ۱۹۹۸؛ یکصد و هفتاد و هفتمین سال استقلال و یکصد و دهمین سال جمهوری.

فرناندو انریکه کاردوسو

پدرو مالان

پائولو پایوا

بخشنامه ۲.۴۳۰ مورخ ۱۷ دسامبر ۱۹۹۷

(منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۱۸ دسامبر ۱۹۹۷)

ناظر بر بخش ۳۱ قانون ۹.۴۹۱ مورخ ۹ دسامبر ۱۹۹۷ که رویه‌های مربوط به برنامه خصوصی‌سازی برزیل را تغییر می‌دهد و موارد دیگری را مقرر می‌نماید.

رئیس جمهور بر اساس اختیارات اعطایی ناشی از ماده ۸۴ بند فرعی IV قانون اساسی و با عنایت به مفاد ماده ۳۳ قانون ۹.۴۹۱ مورخ ۹ سپتامبر ۱۹۹۷ و دستورالعمل موقت ۲-۱۶۱۳ مورخ ۱۱ سپتامبر ۱۹۹۷.

به موجب این بخشنامه ابلاغ می‌نمایند:

بخش ۱. صندوق تعاونی خصوصی‌سازی مذکور در بند فرعی XII بخش ۲۰ قانون ۸۰۳۶ مورخ ۱۱ می ۱۹۹۰ و اصلاحیه بعدی آن در بخش ۳۱ قانون ۹.۴۹۱ مورخ ۹ سپتامبر ۱۹۹۷ («صندوق‌های تعاونی خصوصی‌سازی (FGTS)» به یک مجموعه آزاد مشاعی تبدیل (تجمیع) می‌شوند که اعضای آن صرفاً اشخاص حقیقی هستند که یا صورت انفرادی و یا جمعی از طریق انجمن‌های سرمایه‌گذاری (CIs) دارای حساب در صندوق جبران بازنشستگی کارکنان دولت (FGTS) هستند. این تعاونی‌ها تحت نظارت مقرراتی که متعاقباً توسط کمیسیون اوراق بهادار (CVM) وضع می‌شود قرار خواهد گرفت و موضوع فعالیت آن براساس شرایط تأیید شده توسط شورای ملی خصوصی‌سازی، تملک اوراق بهادار در

چارچوب برنامه خصوصی سازی و برنامه های خصوصی سازی انفرادی هر یک از ایالات برزیل خواهد بود.

۱. وجوه موجود در حساب های FGTS مذکور در این بند صرفاً در مواقع تسویه حساب مالی و حداکثر تا مبلغ کسب شده در مزایده های عمومی مربوطه و حراج های خصوصی سازی به صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS منتقل خواهد شد.

* در ابتدا تبصره واحده ای بود که به وسیله بخشنامه ۳۵۹۵ مورخ ۸ سپتامبر ۲۰۰۰ در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۰ منتشر شد و تاکنون نیز معتبر است.

۲. عضویت اشخاص دارای حساب FGTS و انجمن های سرمایه گذاری محدود به یک صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS در ارتباط با عرضه عمومی خواهد بود.

* از طریق بخشنامه ۳۵۹۵ مورخ ۸ سپتامبر ۲۰۰۰ که در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۰ منتشر شد و تاکنون نیز معتبر است

بخش ۲. موضوع فعالیت انجمن سرمایه گذاری FGTS (CI-FGTS) مذکور در بخش ۱، جمع آوری اشخاص دارای حساب FGTS برای تشکیل یا عضویت در صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS است و با توجه به این که مشمول مقررات وضع شده توسط کمیسیون اوراق بهادار (CVM) خواهد بود، بالطبع باید به وسیله مؤسسه ای اداره شود که از CVM دارای مجوز باشد.

بخش ۳. کمیسیون اوراق بهادار (CVM) اختیار دارد کلیه اقدامات لازم برای صدور مجوز تشکیل، کارکرد و پایش فعالیت های صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS و انجمن های سرمایه گذاری FGTS را انجام دهد.

تبصره: کمیسیون اوراق بهادار (CVM) می تواند در صورت مشاهده هرگونه تخلف از دستورالعمل یا مقررات صادره برای استفاده از حساب های FGTS در صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS، در هر مرحله از کار، نسبت به خلع ید مدیریت صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS یا انجمن سرمایه گذاری FGTS مذکور اقدام نماید.

بخش ۴. در صورتی که در یک عرضه عمومی یا اخراج خصوصی سازی مبلغ درخواستی صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS بیش از سقف تعیین شده توسط شورای ملی خصوصی سازی باشد، یک تقسیم بندی نسبی به نسبت مبالغ تعیین شده توسط شورای ملی خصوصی سازی و مبلغ درخواستی از طرف مجموع صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS انجام می شود.

تبصره: تقسیم بندی نسبی مذکور در این بخش به طور یکسان در رابطه با کل صاحبان واحدهای صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS و انجمن های سرمایه گذاری FGTS اعمال خواهد شد.

بخش ۵. مدیران صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS و انجمن های سرمایه گذاری FGTS، بعد از گذشت حداقل دوازده ماه از تاریخ انتقال قطعی وجوه به صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS، مطابق با شرایط مندرج در 1- مکلفند از دستورات صادره برای اعاده وجوه به حساب های FGTS از طریق تسویه نقد یا سایر اشکال انتقال بین بانکی وجوه که ممکن است توسط کارگزار عملیاتی FGTS برای این کار فراهم شود، متابعت نمایند.

* عین بخشنامه ۳۵۹۵ مورخ ۸ سپتامبر ۲۰۰۰ که در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۰ منتشر شد و تاکنون نیز معتبر است.

بخش ۶. مدیران صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS و انجمن های سرمایه گذاری FGTS صرفاً مطابق با شرایط موصوف در بند ۸- بخش ۲۰ قانون ۸۰۳۶ سال ۱۹۹۰ و اصلاحیه آن در بخش ۳۱ قانون ۹۰۴۹۱ سال ۱۹۹۷ و پس از تأیید صریح کارگزار عملیاتی FGTS مجاز به بازخرید درخواستی سرمایه گذار هستند.

بخش ۷. بعد از گذشت حداقل شش ماه از تاریخ انتقال قطعی وجوه به صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS مورد نظر، سرمایه گذار می تواند از مدیر صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS یا مدیر انجمن سرمایه گذاری FGTS، انتقال کلی یا جزئی از واحدهای خود را به یک صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS یا انجمن سرمایه گذاری FGTS دیگر را به انتخاب خود، درخواست نماید.

* عین بخشنامه ۳۵۹۵ مورخ ۸ سپتامبر ۲۰۰۰ که در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۰ منتشر شد و تاکنون نیز معتبر است.

بخش ۸. هر زمان که شرایط مندرج در بخش قبل از تحقق یابد، مدیران صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS و انجمن های سرمایه گذاری FGTS مکلفند ظرف مدت پنج روز کاری کارگزار عملیاتی FGTS را از تغییرات انجام شده مطلع نمایند.

۱- عدم متابعت از مفاد این بخش مدیر مربوطه را مشمول خلع ید مذکور در تبصره بخش ۳ می نماید.

۲- کارگزار عملیاتی FGTS مکلف است اشکال و روش های قابل استفاده توسط مدیران صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS را برای ارائه اطلاعات مذکور در این بخش تدوین نماید.

بخش ۹. بدین وسیله بخش های ۹، ۳۵، ۳۶، ۴۱ و ۶۷ مقررات تلفیقی FGTS مصوب بخشنامه ۹۹۶۸۴ مورخ ۸ نوامبر ۱۹۹۰ و تغییرات آن مطابق با بخشنامه ۱۵۲۲ مورخ ۱۳ ژوئن ۱۹۹۵ تغییر یافته و به شرح ذیل اصلاح می شوند:

«بخش ۹. در صورت اخراج غیرمنصفانه، حتی به صورت غیرمستقیم با قصور متقابل به دلایل غیرمنتظره یا در اثر اتمام مدت قرارداد اشتغال، از جمله قرارداد اشتغال موقت، کارفرما مکلف است مبالغ مربوط به سپرده گذاری های ماه اتمام قرارداد و ماه قبل از آن را، به شرط این که سپرده گذاری نکرده باشد، ضمن رعایت احکام حقوق مربوطه، در حساب FGTS کارمند مذکور سپرده گذاری نماید.

۱. در صورت اخراج غیرمنصفانه، حتی به صورت غیرمستقیم، کارفرما مکلف است معادل چهل درصد کل واریزهای انجام شده در حساب FGTS کارمند مذکور در دوره قرارداد اشتغال را پس از اعمال اصلاحات پولی لازم و افزودن بهره متعلقه و کسر برداشت‌های انجام شده در این محاسبه، به حساب FGTS کارمند واریز نماید.

.....

۳. در تعیین مبنای محاسبه اعمال درصد مذکور در بند قبل، مبالغ واریز شده مربوط به ماه اتمام قرارداد و ماه قبل از آن که مطابق با بند صدر این بخش پرداخت می‌شود، مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۴. پرداخت مبالغ مذکور در این بخش در صورتی که فسخ قرارداد مستلزم همترازی پرداخت جریمه فسخ قرارداد باشد و اگر بدون الزام به همترازی آماده برداشت باشد، باید مشروط به رعایت مفاد بخش ۴۷۷ یکسان‌سازی قوانین کار (CLT)، تأیید شده و کارمند را صرفاً با مبالغ تعیین شده مرخص نماید.

۵. واریزهای مذکور در بند صدر این بخش و نیز بندهای ۱ و ۲ همین بخش باید در اولین روز کاری بعد از ترخیص کارمند انجام شود.

۶. در صورتی که کارفرما واریز مبالغ موضوع این بخش را ظرف مهلت مقرر در بند قبل انجام ندهد، مشمول جریمه‌های مذکور در بخش ۳۰ خواهد شد.

۷. واریز مبالغ موضوع این بخش باید در بانک پس‌انداز فدرال (CEF) صورت گیرد و در نقاطی که بانک مذکور دارای شعبه نیست باید در بانک‌هایی واریز شود که دارای موافقتنامه عملیاتی هستند. در چنین مواردی مفاد بخش ۳۲ اعمال می‌شود.

۸. بانک پس‌انداز فدرال از زمان واریز این وجوه ده روز کاری فرصت دارد تا به درخواست برداشت مبالغ واریز شده پاسخ مثبت دهد.

۹. بانک پس‌انداز فدرال به عنوان کارگزار عملیاتی FGTS، برای محاسبه حق‌الزحمه خود پرداخت این واریزی‌ها، پرداخت جریمه اخراج و برداشت این مبالغ را به عنوان تراکنش‌های جداگانه در حساب منظور خواهد کرد.»

بخش ۳۵.....

I. اخراج غیرمنصفانه، از جمله اخراج غیرمستقیم، در اثر قصور متقابل و غیرمنتظره، که با واریز مبالغ مذکور در بندهای ۱ و ۲ بخش ۹ به اثبات رسیده است؛

XII. سرمایه گذاری، چه به صورت انفرادی و یا از طریق انجمن های سرمایه گذاری FGTS، در واحدهای صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS، مطابق با بند فرعی XII بخش ۲۰ قانون ۸۰۳۶ مورخ ۱۱ می ۱۹۹۰ و اصلاحیه بعدی آن در بخش ۳۱ قانون ۹۰۴۹۱ مورخ ۹ سپتامبر ۱۹۹۷.

۴. سرمایه گذاری مذکور در بند فرعی XII این بخش مشمول ضمانت مذکور در بخش ۱۸ مقررات حاضر نخواهد بود.

۵. وجوهی که به طور خودکار در اثر تملک سهام و همچنین سود و زیان ناشی از آن از حساب صاحبان حساب در FGTS منتقل می شود، مشروط به شرایط مندرج در بخش پایانی بند ۱ بخش ۹، تأثیری بر مبنای محاسبه خسارت مذکور در ۱ و ۲ بخش ۹ مقررات حاضر ندارد.

۶. بازخرید واحدهای صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS یا انجمن های سرمایه گذاری FGTS در موارد مذکور در بندهای فرعی I تا IV و VI تا XI این بخش فقط در صورت صدور مجوز قبلی از طرف کارگزار عملیاتی FGTS قابل انجام است.

۷. در موارد مذکور در بندهای فرعی IV، VI و VII بازخرید واحدهای منجر به بازگشت به مبلغ ناشی از سرمایه گذاری به حساب کارگر خواهد شد.

۸. سقف پنجاه درصد مذکور در بند فرعی XII بخش حاضر در همه موارد سرمایه گذاری، پس از کسر بهره برداری های قبلی که هنوز به FGTS مسترد نشده اند، به نحوی رعایت خواهد شد که مجموع برداشت های نقدی، که به ارزش روز محاسبه شده اند، بیشتر از نصف مانده فعلی حساب مربوطه نشود.»

بخش ۳۶.....

VII. درخواست رسمی کارکنان به مدیریت صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS یا انجمن سرمایه‌گذاری DFTS یا از طریق دیگری که به وسیله کارگزار عملیاتی FGTS تعیین شده است، در مورد مذکور در بند فرعی XII بخش ۳۵ باید همیشه همراه با تأیید صاحب حساب باشد.»

بخش ۴۱.....

۳. به منظور موارد مذکور در بندهای فرعی IV، VI و VII بخش ۳۵ در مورد مبلغی که در یک صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS سرمایه‌گذاری شده دوره پنج روزه از زمان برگشت مبلغ ناشی از سرمایه‌گذاری به حساب به جای تاریخ درخواست، محاسبه خواهد شد.»

بخش ۶۷.....

XIII. صدور ضوابط قانونی با استناد به رویه‌های اداری - عملیاتی که برای مدیریت‌های صندوق‌های تعاونی خصوصی‌سازی FGTS و انجمن‌های سرمایه‌گذاری FGTS در ارتباط با مسایل سوابق هویتی مشتری، جریان اطلاعات در مورد نقل و انتقالات و بازخرید واحدها لازم‌الاجرا باشد؛

XIV. صدور دستور به مدیریت‌های صندوق‌های تعاونی خصوصی‌سازی FGTS و انجمن‌های سرمایه‌گذاری FGTS برای استرداد سرمایه‌گذاری‌ها به FGTS در صورت فوت صاحب حساب، تملک خانه، استهلاك دین یا تسویه تنه سررسید شده وام دریافتی در چارچوب نظام وام مسکن یا در اجرای حکم دادگاه.»

بخش ۱۰. کمیسیون اوراق بهادار و کارگزار عملیاتی FGTS، هر یک در حوزه صلاحیت خود، می توانند مقررات تکمیلی وضع نموده و تصمیماتی را که بعضاً برای اجرای مفاد این بخشنامه لازم باشند، اتخاذ نمایند.

بخش ۱۱. صورت جدید تحریر شده برای بخش ۹ مقررات FGTS و بندهای فرعی آن شصت روز پس از انتشار بخشنامه حاضر مشروط به دستورالعمل های صادره به وسیله کارگزار عملیاتی FGTS قابل اجرا خواهد بود.

بخش ۱۲. بخشنامه حاضر از زمان انتشار آن قابل اجرا است.

بخش ۱۳. بدین وسیله بخشنامه شماره ۱۳۸۲ مورخ ۳۱ ژانویه ۱۹۹۵ لغو می شود.

برازیلیا، ۱۷ دسامبر ۱۹۹۷؛ یکصد و هفتاد و ششمین سال استقلال، یکصد و نهمین سال جمهوری.

فرناندو انریکه کاردوسو

پدرو مالان

پائولو پایوا

آنتونیو کاندیر

بخشنامه ۱۰۶۸ مورخ ۲ مارس ۱۹۹۴

(منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۳ مارس ۱۹۹۴)

ناظر بر مقررات شمول سهامداری اقلیتی برخی
بنگاه‌های دولت فدرال در برنامه خصوصی‌سازی
برزیل (PND) بوده و موارد دیگری را نیز مقرر
می‌نماید.

رئیس جمهور بر اساس اختیارات اعطایی ناشی از بند فرعی IV ماده ۸۴ قانون اساسی با
عنایت به مفاد قانون ۸۰۳۱ مورخ ۱۲ آوریل ۱۹۹۰،

به موجب این بخشنامه ابلاغ می‌نماید:

بخش ۱. بدین وسیله سهام‌های اقلیتی بنیادها، سازمان‌های خودکفا، شرکت‌های بخش
عمومی، شرکت‌های بخش عمومی / بخش خصوصی اقتصاد مختلط و هر بنگاه دیگر که به
طور مستقیم در کنترل دولت فدرال باشد، مشمول برنامه خصوصی‌سازی برزیل (PND)
مطابق با مفاد بخش ۲، ۲ قانون ۸۰۳۱ مورخ ۱۲ آوریل ۱۹۹۰ اعلام می‌شوند.

بخش ۲. سهام متعلق به بنگاه‌های مذکور در بخش قبل که مصداق سهامداری اقلیتی باشند
ظرف سی روز از تاریخ انتشار این بخشنامه در صندوق ملی خصوصی‌سازی (PND)
سپرده‌گذاری می‌شوند.

بخش ۳. مفاد دو بخش قبل در موارد ذیل اعمال نمی‌شود:

I. سهام متعلق به :

BNDES Participacoes S.A. (BNDESPAR), BB Banco de Investimento S.A. (BB-BI) and the Brazilian Reinsurance Institute (IRB);

II. سهام یا سایر اوراق بهادار قابل تبدیل به سهام صادره توسط Sociedades anonimas

(شرکت های با مسئولیت محدود) و مشمول تشریفات دادگاه تا زمان صدور حکم

نهایی غیرقابل تجدیدنظر (استیناف)؛

III. سهامداری اقلیتی که بنا به تشخیص کمیته هماهنگی شرکت های تحت کنترل دولت

(CCE) برای تحقق اهداف شرکت مالک آن مطابق با مندرجات آیین نامه های

مربوطه ضروری شمرده شود.

بخش ۴. از روز انتشار این بخشنامه به بعد بنگاه های مذکور در بخش ۱، به غیر از موارد

مذکور در بند فرعی I بخش ۳، صرفاً تحت شرایط ذیل مجاز به استفاده از حق تقدم خرید

یا تملک سهام در شرکت ها و یا خرید اوراق قابل تبدیل به سهام هستند:

I. حق تقدم خرید ناشی از حقوق سهامداری؛ تبدیل اوراق قرضه به سهام؛ حق تقدم

خرید سهام به واسطه ضمانت؛ و تبدیل سهام مؤسسان که همه این موارد مشروط

به داشتن دارایی های مذکور در تاریخ انتشار این بخشنامه است؛

II. تملک سهام:

الف) در نتیجه اجرای ضمانت ها، چه با حکم دادگاه و یا از طرق دیگر؛

ب) از طریق تبدیل واحدهای گواهی سرمایه گذاری (CLS) براساس قانون

۸۱۶۷ مورخ ۱۶ ژانویه ۱۹۹۱؛

ج) از هر طریق دیگری که اهداف آن استرداد یا حفظ دارایی های متعلق به اموال

عمومی باشد.

۱. تملک های موضوع این بخش صرفاً در صورت موافقت کمیته هماهنگی تحت

کنترل دولت (CCE) قابل انجام است.

۲. اوراق بهادار تعهد شده یا تملک شده براساس شرایط بخش حاضر باید ظرف مدت سی روز از تاریخ تعهد یا تملک در صندوق خصوصی‌سازی (FND) سپرده‌گذاری شوند.

بخش ۵. بنگاه‌های مذکور در بند فرعی I بخش ۳ این بخشنامه، به غیر از مؤسسه بیمه اتکایی برزیل (IRB) می‌توانند سهام خود را به مدت حداکثر شش سال، مشروط به انجام قراردادهای مربوط به اوراق بهادار ذی‌ربط، نگه دارند.

بخش ۶. شرکت‌های دولتی، شرکت‌های بخش عمومی / بخش خصوصی اقتصاد مختلط و شرکت‌های وابسته به آن‌ها، به استثنای شرکت‌های مذکور در بندهای فرعی I و III بخش ۳ این بخشنامه، وجوه حاصل از واگذاری سهام مذکور در این بخشنامه را مطابق با بخش ۶ بخشنامه ۱۰۱۹ مورخ ۲۳ دسامبر ۱۹۹۳ در تملک سفته‌های سری P خزانه‌داری سرمایه‌گذاری می‌کنند.

بخش ۷. شوراهای مالی (Conselhos Fiscais) شرکت‌های مذکور در بخش ۱ این بخشنامه و دبیرخانه‌های کنترل داخلی وزارتخانه و دستگاه‌هایی که به آن‌ها مربوط می‌شوند، اجرای مقررات مندرج در این بخشنامه را همراهی و پایش می‌کنند.

بخش ۸. به منظور رعایت مفاد این بخشنامه، عندالزوم رؤسای هیئت مدیره‌ها یا مقامات ذی‌صلاح بنگاه‌ها و شرکت‌های مذکور در بخش ۱، ظرف حداکثر سی روز مجمع عمومی فوق‌العاده تشکیل می‌دهند یا اطلاعیه / ابلاغیه مربوط به آیین‌نامه‌های لازم را صادر می‌کنند.

بخش ۹. مفاد این بخش به شرکت‌های دولتی، شرکت‌های بخش عمومی / بخش خصوصی اقتصاد مختلط و شرکت‌های وابسته به آن‌ها، در صورتی که توسط قراردادهای مدیریتی اداره می‌شوند، نیز اعمال می‌شود.

۸۰ • مجموعه مصوبات برنامه خصوصی سازی برزیل

بخش ۱۰. این بخشنامه از زمان انتشار آن لازم الاجرا است.

بخش ۱۱. بدین وسیله بخشنامه ۹۰۵ مورخ ۲۶ آگوست ۱۹۹۳ لغو می شود.

برازیلیا، ۲ مارس ۱۹۹۴؛ یکصد و هفتاد و سومین سال استقلال، یکصد و ششمین سال جمهوری.

ایتمار فرانکو

فرناندو انریکه کاردوسو

الکسیس استپاننکو

بخش برق

قانون ۹.۶۴۸ مورخ ۲۷ می ۱۹۹۸

(منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۱۸ می ۱۹۹۸)

مفاد قوانین شماره A - ۳.۸۹۰ مورخ ۲۵ آوریل
۱۹۶۱، شماره ۸.۶۶۶ مورخ ۲۱ ژوئن ۱۹۹۳، شماره
۸.۹۸۷ مورخ ۱۳ فوریه ۱۹۹۵، شماره ۹.۰۷۴ مورخ
۷ جولای ۱۹۹۵ و شماره ۹.۴۲۷ مورخ ۲۶ دسامبر
۱۹۹۶ را تغییر داده و ضمن این که به قوه مجریه
اختیار می‌دهد اقدامات لازم را برای بازسازی
Eletrobras - Centrais Eletricas Brasileiras ساختار
و شرکت‌های وابسته به آن - انجام دهد، موارد
دیگری را نیز مقرر نماید.

بخش ۱. بدین وسیله متن بخش‌های ۵، ۱۷، ۲۳، ۲۴، ۲۶، ۳۲، ۴۰، ۴۵، ۴۸، ۵۷، ۶۵ و ۱۲۰
قانون ۸.۶۶۶ مورخ ۲۱ ژوئن ۱۹۹۳ که ناظر بر بند فرعی XXI بخش ۳۷ قانون اساسی
برزیل است و مقررات مناقصه‌ها و قراردادهای تشکیلات عمومی را مقرر می‌نماید، به
شرح ذیل تغییر می‌یابند:

«بخش ۵.

.....
.....

۳. پرداخت های ناشی از هزینه هایی که بیش از سقف مذکور در بند فرعی II بخش ۲۴ نباشد، با رعایت مفاد تبصره آن بخش و مشروط به مفاد بند صدر بخش حاضر، ظرف مدت ۵ (پنج) روز کاری از تاریخ ارائه صورت حساب انجام می شود.»

بخش ۱۷.

۳. در قانون حاضر investidura (فروش مکمل) به شرح ذیل تعریف می شود:

I. فروش مستغلات یا زمین های مازاد یا باقیمانده غیر قابل استفاده ای که در مجاورت محل اجرای طرح های عمومی قرار داشته است به قیمتی کمتر از قیمت ارزیابی شده و بیشتر از ۵۰٪ (پنجاه درصد) مبلغ تعیین شده در بند «الف» بند فرعی II بخش ۲۳ قانون حاضر به مالکانی که املاک آنان در مجاورت این زمین ها قرار دارد.

II. فروش به صاحبان قانونی مستقیم املاک مسکونی ساخته شده در کنار نیروگاه های هیدروالکتریکی (برقایی) در مراکز شهری، یا در غیاب آنان به مدعی العموم، مشروط به آن که واحدهای یاد شده در فاز بهره برداری قابل واگذاری محسوب شده و جزو دارایی های قابل برگشت در خاتمه صدور مجوز نباشند.»

بخش ۲۳.

- I. برای کارهای مهندسی و خدمات:
- الف) دعوت به ارائه پیشنهاد تا R\$150/000 (یکصد و پنجاه هزار رئی)^(۱)
- ب) مقایسه قیمت ها: تا R\$1/500/000 (یک میلیون و پانصد هزار رئی)
- ج) پیشنهاد رقابتی: بیش از R\$1/500/000 (یک میلیون و پانصد هزار رئی)
- II. برای خریدها و خدماتی که در ماده قبل ذکر نشده:
- الف) دعوت به ارائه پیشنهاد تا R\$ 80/000 (هشتاد هزار رئی)

(۱) reais: واحد پول برزیل

ب) مقایسه قیمت‌ها: تا R\$ ۶۵۰/۰۰۰ (ششصد و پنجاه هزار رئی)

ج) پیشنهاد رقابتی: بیش از R\$ ۶۵۰/۰۰۰ (ششصد و پنجاه هزار رئی)

.....

۷. برای خرید دارایی‌هایی که بخش‌پذیرند، مشروط به این که ضرری به گروه یا مجموعه وارد نشود، پیشنهاد قیمت برای مقادیر کمتر از مقدار درخواست برای افزایش رقابت مجاز است و برای حفظ مقیاس اقتصادی می‌توان در آگهی مناقصه حداقلی را برای مقدار تعیین نمود.»

بخش ۲۴.

.....

I. برای کارهای مهندسی و خدماتی که ارزش آن‌ها حداکثر تا ۱۰٪ (ده درصد) سقف تعیین شده در بند «الف» بند فرعی I بخش قبل باشد، مشروط به آن که به اجزای یک کار یا خدمات واحد و یا کار و خدمات دارای ماهیت مشابه و در محل واحد که به صورت مشترک و همزمان قابل اجرا هستند، مربوط نباشد؛

II. برای سایر خدمات و خریدها به ارزش حداکثر ۱۰٪ (ده درصد) سقف تعیین شده در بند «الف» بند فرعی II بخش قبل و برای واگذاری‌ها، در موارد تعیین شده در این قانون، مشروط به آن که به اجزای یک خدمت بزرگتر که خرید یا واگذاری آن می‌تواند دفعتاً واحده انجام شود، مربوط نشود؛

.....

XXI. برای تملک کالاهایی که مشخصاً برای تحقیقات علمی و فناوری با وجوه اعطایی از سوی CAPES, FINEP, CNPq (شورای ملی توسعه علمی و فناوری) یا سایر نهادهای تحقیقاتی و توسعه‌ای ثبت شده و دارای مجوز از CNPq برای این هدف خاص، تدارک دیده شوند؛

XXII. در عقد قرارداد تأمین جزیی یا کلی برق با یک صاحب امتیاز و مجوز مطابق

با مقررات تعیین شده در مصوبه مربوطه؛

XXIII. در قراردادهای بین یک شرکت بخش عمومی (دولتی) یا یک شرکت بخش عمومی / بخش خصوصی اقتصاد مختلط و شرکت های وابسته به آن، برای تملک یا واگذاری کالا و یا ارائه یا خرید خدمات، مشروط به آن که قیمت قرارداد با قیمت رایج در بازار سازگار باشد؛

XXIV. برای امضای قرارداد ارائه خدمات با سازمان های اجتماعی تعیین صلاحیت شده توسط حوزه های ذی ربط دولت، جهت انجام فعالیت های مندرج در قرارداد مدیریت.

تبصره: درصدهای مذکور در بندهای فرعی I و II این بخش برای خریدها و پیمانکاری کارها و خدمات توسط شرکت های بخش عمومی / بخش خصوصی اقتصاد مختلط، شرکت های بخش عمومی (دولتی) سازمان های مستقل دولتی (سازمان های خودکفا) و بنیادهای واجد شرایط به عنوان دستگاه های اجرایی براساس قانون، ۲۰٪ (بیست درصد) خواهد بود.

«بخش ۲۶. برای انجام اقدامات مؤثر، معافیت های مقرر در بندهای شماره ۲ و ۴ بخش ۱۷ در بندهای فرعی III تا XXIV بخش ۲۴، وضعیت مذکور در بخش ۲۵ و توجیه ضرورت آن و تأخیر مقرر در انتهای تبصره بخش ۸، ظرف سه روز به اطلاع مقامات مافوق رسانده می شود و ظرف پنج روز به تصویب رسیده از طریق رسانه های رسمی دولت منتشر می شوند.

تبصره:

.....

IV. سند تأیید طرح های تحقیقاتی که کالا به آنها تخصیص می یابد.»

بخش ۳۲.

.....

.....

۲. گواهی ثبت جزییات مذکور در بند ۱ بخش ۳۶ جایگزین اسناد مذکور در بخش‌های ۲۸ تا ۳۱ در ارتباط با اطلاعات ارائه شده در رجوع مستقیم به سیستم کامپیوتری مورد اشاره در آگهی مناقصه می‌شود و طرف ذی‌ربط مکلف است برای احتراز از جریمه‌های قانونی هر گونه تغییراتی را که مانع از احراز شرایط است، اعلام نماید.

«.....»

«بخش ۴۰»

.....

.....

X. حسب مورد، معیار واحد یا کلی قابل قبول بودن قیمت، به غیر از آن که فقط تعیین حداکثر و حداقل قیمت مجاز است و معیارهای آماری با طیف‌های متنوع در ارتباط با قیمت‌های مرجع مجاز نیست مگر در موارد مقرر در بندهای ۱ و ۲ بخش ۴۸»

«بخش ۴۵»

.....

.....

۶. در صورت وجود شرایط مقرر در بند ۷ بخش ۲۳ به تعداد لازم از پیشنهادات رسیده انتخاب می‌شود تا آن که مقدار درخواست شده در مناقصه تأمین شود.»

«بخش ۴۸»

..... I

..... II

۱. در چارچوب مفاد بند فرعی II بخش حاضر، پیشنهادات مشخصاً غیرقابل اجرا را می توان در مناقصه های ارزان تر برای امور و خدمات مهندسی به عنوان پیشنهاداتی تعریف کرد که مبالغ آنها کمتر از ۷۰٪ (هفتاد درصد) پایین تر از قیمت موارد ذیل است:

الف) میانگین حسابی مبالغ پیشنهادی بیش از ۵۰٪ (پنجاه درصد) بودجه تعیین شده توسط مدیریت، یا

ب) مبلغ بودجه تعیین شده توسط مدیریت.

۲. ارائه ضمانت اضافی، از انواع تعیین شده در بند ۱ بخش ۵۶ معادل مابه التفاوت مبلغ حاصل از بند قبل و مبلغ پیشنهاد ذی ربط، توسط پیشنهاد دهندگانی که، مطابق با بند قبل، پیشنهادات آنان کمتر از ۸۰٪ (هشتاد درصد) مبالغ مذکور در بند «الف» و «ب» ارزیابی می شود، لازم است.

۳. در صورتی که همه پیشنهاد دهندگان یا پیشنهادات رد شوند، مدیریت می تواند به پیشنهاد دهندگان برای ارائه اسناد جدید یا پیشنهادات دیگر غیر از موضوعات مذکور در این بخش هشت روز کاری فرصت دهد؛ این فرصت در مورد دعوت به ارائه پیشنهاد می تواند به سه روز کاری کاهش یابد.

«بخش ۵۷.

.....

.....

II. ارائه خدماتی که باید به طور مستمر انجام شود و ممکن است زمان آنها برای دوره های مساوی و متوالی به منظور دستیابی به بهترین قیمت و شرایط برای مدیریت تمدید شود، محدود به شصت ماه است.

.....

۴. در موارد استثنایی، با دلایل موجه و با صدر مجوز از مقامات مافوق، دوره مذکور در بند فرعی II بند صدر این بخش می تواند به مدت دوازده ماه دیگر نیز تمدید شود.

بخش ۶۵.

.....
.....
۲. سقف تعیین شده در بند قبل به هیچ وجه قابل جرح و تعدیل نیست، مگر در موارد ذیل:

I. حذف شد.

II. کاهش آن در اثر موافقتنامه‌های منعقد شده بین طرفین قرارداد.»

«بخش ۱۲۰. مبالغ تعیین شده در این قانون سالانه به وسیله قوه مجریه فدرال قابل بازنگری است که در آن صورت دولت موجبات انتشار تغییرات را در روزنامه رسمی (Dou) فراهم می‌کند و این تغییرات مشمول سقفی معادل تغییرات عمومی در بازار در دوره مذکور است.»

بخش ۲. بدین وسیله تحریر بخش‌های ۷، ۹، ۱۵، ۱۷ و ۱۸ قانون ۸۹۸۷ مورخ ۱۳ فوریه ۱۹۹۵ که ناظر بر رژیم امتیازات و مجوزها برای ارائه خدمات مذکور در ماده ۱۷۵ قانون اساسی است تغییر یافته و به شرح ذیل اصلاح می‌شود:

«بخش ۷.

.....
.....
III. با آزادی انتخاب از بین چند عرضه کننده خدمات، بسته به مورد، مشروط به مقررات دستگاه صادر کننده امتیاز، خدمات را دریافت و از آن استفاده نماید؛»

«بخش ۹.

.....
.....

۱. تعرفه ها مقید به مصوبه خاص قبلی نخواهد بود و وصول آن باید صرفاً در مواردی که در قانون به وجود خدمات عمومی مشابه دیگری تصریح شده باشد که استفاده از آن برای بهره برداران رایگان است، مشروط شود.»

«بخش ۱۵. در بررسی پیشنهاد، لازم است یکی از معیارهای ذیل در نظر گرفته شود:

- I. پایین ترین ارزش تعرفه برای خدمات عمومی که قرار است ارائه شود:
- II. بالاترین پیشنهاد، در مواردی که هزینه صدور امتیاز به دستگاه صادر کننده امتیاز پرداخت می شود؛
- III. ترکیب دو گانه معیارهای مذکور در بندهای فرعی I، II و IV؛
- IV. بهترین پیشنهاد فنی با قیمت تعیین شده در آگهی مناقصه؛
- V. پیشنهادی که از نظر ترکیب معیار پایین ترین ارزش تعرفه برای خدمات عمومی مورد نظر و از نظر فنی بهترین پیشنهاد باشد؛
- VI. بهترین پیشنهاد از نظر ترکیب معیار بالاترین پیشنهاد برای اعطای امتیاز با معیار بهترین پیشنهاد فنی؛ یا

VII. بهترین پیشنهاد پرداخت برای اعطای امتیاز بعد از تأیید پیشنهاد فنی.

۱. اعمال معیار موصوف در بند فرعی III فقط در صورتی مجاز است که قبلاً در آگهی برگزاری مناقصه با مقررات و فرمول های دقیق برای قیمت گذاری اقتصادی - مالی درج شده باشد.
۲. در اعمال مفاد بندهای فرعی IV، V، VI و VII، آگهی برگزاری مناقصه باید شامل پارامترها و الزامات تدوین پیشنهاد فنی باشد.
۳. دستگاه صادر کننده امتیاز باید از پذیرش پیشنهاداتی که مشخصاً غیرقابل اجرا هستند و یا از نظر مالی با اهداف مناقصه ناسازگارند خودداری نماید.
۴. در شرایط مساوی، اولویت به پیشنهاد ارائه شده از سوی شرکت برزیلی داده می شود.

«بخش ۱۷.

.....
 ۱.
 ۲. مزایا یا یارانه‌های مذکور در این بخش شامل اعمال هر نوع مالیات ترجیحی است که حتی اگر در اثر ماهیت قضایی پیشنهاد دهنده اعمال شود باز هم به رعایت مساوات در دوره مالیاتی که باید بین همه رقابت‌کنندگان حاکم باشد، خدشه وارد می‌نماید.»

«بخش ۱۸.

.....

 XV. در موردی که صدور امتیاز خدمات عمومی بعد از اجرای کار پیمانکاری عمومی باشد، داده‌های مربوط به کار پیمانکاری از جمله عناصر پروژه اصلی که ویژگی‌های کامل آن را تصویر می‌کند و نیز ضمانت‌های لازم برای این بخش مشخص از قرارداد متناسب به هر مورد و محدود به ارزش کار پیمانکاری.»

بخش ۳. بدین وسیله تحریر بخش‌های ۱، ۱۰، ۱۵، ۱۷، ۱۸، ۲۸ و ۳۰ قانون ۹۰۷۴ مورخ ۷ جولای ۱۹۹۵ که طی آن مقررات صدور و تمدید امتیازات و مجوزهای خدمات عمومی ابلاغ شده است، تغییر یافته و به شرح ذیل اصلاح می‌شود:

«بخش ۱.

.....

 VII. خدمات پستی.

تبصره: قراردادهای جاری برای ارائه خدمات پستی تجاری منعقد شده بین شرکت پست و تلگراف برزیل (ECT) و پستخانه‌های دارای امتیاز نمایندگی (ACFs) در طی زمان مورد

نیاز برای تکمیل تحقیقات و قیمت گذاری ها که برای سازماندهی برگزاری مناقصه ها اجتناب پذیر بوده و قبل از اعطای امتیازات یا مجوزهای جایگزین آنها صورت می گیرد، همچنان معتبر خواهند بود و انقضای این مدت زودتر از تاریخ ۳۱ دسامبر ۲۰۰۱ و دیرتر از ۳۱ دسامبر ۲۰۰۲ نخواهد بود.»

«بخش ۱۰. آنیل، سازمان برق کشور -Aneel- اختیار دارد که برای خرید یا مشارکت اجباری نواحی مورد نیاز برای استقرار اماکن و تجهیزات صاحبان امتیاز و مجوز برق را دارای کاربری عمومی اعلام نماید.»

«بخش ۱۵»

.....
۱. پس از گذشت سه سال از تاریخ انتشار این قانون، مصرف کنندگان مذکور در این بخش می توانند امتیاز خرید خود را به هر صاحب امتیاز یا مجوز انرژی برق در شبکه توزیع واگذار نمایند.

.....
۵. استفاده از حق انتخاب توسط مصرف کننده نباید به افزایش تعرفه برای سایر مصرف کنندگان یک صاحب امتیاز خدمات عمومی برق، که به دلیل استفاده از آن امتیاز بازار خود را از دست داده، منجر شود.

.....
۷. صاحبان امتیاز می توانند از طریق مذاکره با مصرف کنندگان مذکور در این بخش بر سر شرایط جدیدی برای تأمین برق به صورت خرده فروشی توافق نمایند، مشروط به آن که ضوابطی را که توسط آنیل تعیین خواهد شد، رعایت نمایند.»

«بخش ۱۷»

.....
.....

۳. تأسیسات انتقال که صرفاً در راستای منافع ایستگاه‌های تولید است می‌توانند بخشی از امتیاز، مجوز یا اختیار ذی‌ربط محسوب شوند.

«بخش ۱۸»

تبصره: کنسرسیوم کاری مذکور در تبصره بخش ۲۱ می‌تواند تا شش ماه قبل از شروع به کار ایستگاه تولید، دستگاه صادر کننده امتیاز را از تصمیم خود به نفع یکی از نظامات حقوقی مقرر در این بخش مطلع نموده و نظام متخذه در اساسنامه مربوطه را تأیید نموده و یا تغییر دهد.»

«بخش ۲۸»

۱. در صورت خصوصی‌سازی شرکتی که دارای امتیاز یا مجوز تولید برق است، دستگاه صادر کننده مجوز می‌تواند یک طرف نظام ارائه خدمات تجاری را کلی یا جزیی به تولید مستقل تغییر دهد و این تغییر ممکن است شامل شرایط پایان بهره‌برداری از امتیاز یا مجوز و تحویل اماکن و تجهیزات و هر گونه خسارت وارده باشد.
۲. تغییر در نظام مذکور در بند قبل باید تابع شرایط مقرر در اطلاعیه‌های عمومی مربوط باشد که قبلاً به تأیید آنیل رسیده است.
۳. اعلام هر گونه ضمانت یا ارجحیت در استفاده از آب بستر رودخانه به نفع تولیدکننده برق در اطلاعیه‌های عمومی ممنوع است، مگر آنچه در شرایط تعیین شده در مصوبه مشترک وزارتخانه‌های معادن و انرژی، محیط زیست، منابع آب و استان آمازون با همکاری دولت‌های ایالت‌هایی که رودخانه در آن واقع شده، تعریف شده است.
۴. اطلاعیه‌های عمومی مذکور در بند ۲ باید تکالیف جانشینان را در ارتباط با برنامه‌های جاری توسعه اجتماعی - اقتصادی منطقه‌ای که مستقیماً توسط شرکت یا با همکاری ایالات در مناطق واقع در بستر رودخانه‌ای انجام می‌شود که ظرفیت هیدروالکتریکی مورد نظر در

آن واقع است، معلوم نمایند و قوه مجریه می تواند قبل از خصوصی سازی دارایی هایی را که برای اجرای برنامه های مذکور ضروری می شمارد، تفکیک و متمایز سازد.»

«بخش ۳۰. مفاد بخش های ۲۷ و ۲۸ در مواردی که صاحب امتیاز یا مجوز مأخوذه از دولت فدرال شرکتی است که مستقیماً یا به طور غیرمستقیم در کنترل یک یا چند ایالت، ناحیه فدرال و یا یک یا چند شهرداری است نیز اعمال می شود به شرط آن که طرفین با مقررات تعیین شده موافقت نمایند.»

بخش ۴. بدین وسیله بخش های ۳ و ۲۶ قانون ۹۴۲۷ مورخ ۲۶ دسامبر ۱۹۹۶ که موجب تأسیس سازمان ملی برق - آنیل - شدند، تغییر یافته و به شرح ذیل اصلاح می شوند:

«بخش ۳.

.....
.....

VIII. ایجاد ممنوعیت، محدودیت یا شرایط برای شرکت ها، گروه های کاری یا سهامداران در ارتباط با انتقال امتیاز، مجوز و اختیارات، تمرکز سهامداری و / یا برقراری ترتیبات کاری بین آنها به منظور فراهم کردن امکان رقابت مؤثرتر بین کارگزاران و به منظور ممانعت از تمرکز اقتصادی در خدمات و فعالیت های برق رسانی؛

IX. در راستای کار به نفع تبعیت از مصوبه دفاع از رقابت، پایش و همراهی با اعمال بازار کارگزاران بخش برق رسانی؛

X. تعیین پرداخت جریمه های اداری برای صاحبان امتیاز، مجوز و اختیار تأسیسات و خدمات برق رسانی، مشروط به رعایت سقف ۲٪ (دو درصد) از صورت حساب درآمد فروش به ازای هر تخلف، یا در مورد خود تولیدی ها و تولیدکنندگان مستقل، از ارزش تخمینی انرژی تولید شده طی دوازده ماه قبل از موضوع اعلام تخلف یا از برآورد تولید

یک دوره دوازده ماهه، در صورتی که طرف متخلف در حال کار نباشد و یا برای مدت زمانی کمتر از دوازده ماه کار کرده باشد.

تبصره: در اعمال ضوابط در بندهای فرعی VIII و IX آنیل با همکاری و مشورت دبیرخانه دفاع (وکالت) اقتصادی (SDE) وزارت دادگستری عمل خواهد کرد.

«بخش ۲۶. موارد ذیل نیازمند صدور مجوز از سوی آنیل است:

I. استفاده از ظرفیت هیدروالکتریکی (برقابی) به میزان بیش از ۱۰۰۰ کیلووات و کمتر یا مساوی ۳۰۰۰۰ کیلووات برای مقاصد تولید مستقل یا خود تولیدی در چارچوبی که دارای ویژگی‌هایی مشابه یک نیروگاه کوچک هیدروالکتریکی باشد؛

II. خرید یا فروش برق توسط یک کارگزار فروش یا بازاریابی؛

III. واردات یا صادرات برق و نصب تأسیسات خطوط انتقال مربوطه؛

IV. فروش موردی و موقت برق مازاد مورد نیاز به وسیله خود تولیدکنندگان.

۱. برای هر یک از موارد مذکور در بند فرعی I که قرار باشد از ظرفیت هیدروالکتریکی استفاده شود، آنیل درصد کاهشی را که کمتر از ۵۰٪ (پنجاه درصد) نخواهد بود، پیش‌بینی می‌کند تا به ارزش تعرفه‌های استفاده از سیستم‌های انتقال و توزیع برق به نحوی اعمال شود که رقابتی بودن انرژی حاصل از طرح‌های ایجاد شده را تضمین نماید.

۲. در صورتی که تولید انرژی مذکور در این بخش با سیستم توزیع مرتبط باشد، از مشارکت در مزایای فنی و اقتصادی سیستم توزیع بهره‌مند شده و مشمول تقسیم مشاع هزینه‌ها، در صورت بروز چنین هزینه‌هایی، خواهد شد.

۳. فروش برق حاصل از فعالیت مذکور در بندهای فرعی II، III و IV مطابق بخش‌های ۱۲، ۱۵ و ۱۶ قانون ۹۰۷۴ سال ۱۹۹۵ انجام خواهد شد.

۴. بدین وسیله معافیت مذکور در بند فرعی I بخش ۴ قانون ۷.۹۹۰ مورخ ۲۸ دسامبر ۱۹۹۸ به نیروگاه های هیدروالکتریکی مذکور در بند فرعی I فوق الذکر که کار خود را بعد از انتشار این قانون آغاز می کنند، تعمیم و تسری داده می شود.

۵. طرح های مذکور در بند فرعی I می توانند به مصرف کنندگانی که مجموع مصرف آن ها مساوی یا بیشتر از ۵۰۰ کیلووات است، بدون توجه به ضرب الاجل های مذکور در بخش ۱۵ قانون ۹.۰۷۴ سال ۱۹۹۵، برق بفروشند.»

بخش ۵. قوه مجریه در راستای خصوصی سازی مبادرت به بازسازی ساختار Centrais Eletricas Brasileiras S/A- Eletrobras و شرکت های وابسته (زیر مجموعه) آن Eletrosul (Centrais Eletricas Sul do Brasil S/A), Eletronorte (centrais Eletricas Norte do Brasil S/A), Chesf (Cia. Hidroelectica do Sao Francisco), Furnas Centrais Eletricas S/A از طریق تجزیه، ادغام، جذب کاهش سرمایه و / یا ایجاد شرکت های وابسته صد در صد تحت مالکیت خواهد کرد و نیز مجاز است شرکت های ذیل را تأسیس نماید:

I. تا حداکثر شش شرکت با سهام حاصل از بازسازی Eletricas که هدف اصلی آن ها سهامداری در شرکت های تولید برق تأسیس شده براساس بندهای فرعی II، III و V در تولید مرتبط با نیروگاه هیدروالکتریکی Tucuruí مذکور در بند فرعی IV خواهد بود؛

II. دو شرکت از بازسازی Eletrosul، که هدف یکی تولید برق و هدف دیگری انتقال برق خواهد بود؛

III. حداکثر تا سه شرکت با سهام ناشی از بازسازی Furnas Centrais Eletricas S/A، یکی با هدف تولید و مابقی با هدف انتقال برق؛

IV. شش شرکت با سهام ناشی از بازسازی Eletronorte که هدف دو شرکت تولید، انتقال و توزیع برق برای سیستم های برق جداگانه Manaus و Boa

Vista یکی برای تولید نیروگاه هیدروالکتریکی Tucurui، یکی برای تولید برق سیستم‌های برق ایالات Acre و Rondonia، یا یکی برای تولید برق ایالت Amapa و دیگری برای انتقال برق؛

۷. حداکثر تا سه شرکت با سهام ناشی از بازسازی Chesf که حداکثر دو شرکت برای تولید برق و دیگری برای انتقال برق خواهد بود؛

۱- بازسازی ساختار سهامداری باید با مجوز قبلی شورای ملی خصوصی‌سازی (CND) و مطابق با قانون ۹.۴۹۱ مورخ ۹ سپتامبر ۱۹۹۷ انجام و توسط سهامدار اصلی در جلسات مربوطه سهامداران ارائه شود.

۲- این انجمن‌ها (شرکت‌ها) با انتقال وجوه نقد، اوراق بهادار، دارایی‌ها، حقوق و تعهداتی که بخشی از دارایی‌ها / دیون شرکت‌های مشمول این نقل و انتقال را تشکیل می‌دهند، تأسیس می‌شوند.

بخش ۶. تهیه صورت‌های مالی مذکور در بخش ۲۱ قانون ۹۲۴۹ مورخ ۲۶ دسامبر ۱۹۹۵ برای شرکت‌های مشمول برنامه خصوصی‌سازی دولت فدرال ایالات، مناطق فدرال و شهرداری‌ها باید طی نود روز قبل از جذب، ادغام یا تجزیه صورت پذیرد.

بخش ۷. در صورتی که نوع تولید برق هیدروالکتریکی از خدمات عمومی به تولید مستقل تغییر یابد، امتیاز جدید در عوض پرداخت صادر می‌شود و صاحب امتیاز باید برای استفاده از اموال عمومی برای یک دوره پنج ساله که از تاریخ امضای قرارداد امتیاز مربوطه شروع می‌شود مبلغی تا ۲/۵٪ (دو و نیم درصد) درآمد سالانه خود از محل امتیاز را پرداخت نماید.

۱. آنیل مبلغ سالانه برای استفاده از اموال عمومی را در ارتباط با هر تولید کننده مستقل محاسبه و منتشر خواهد کرد.

۲. تا ۳۱ دسامبر ۲۰۰۲ وجوه حاصل از استفاده از اموال عمومی به شرح موصوف در این بخش دقیقاً به همان مصرفی می‌رسد که در مصوبه وجوه ذخیره عمومی برگشتی (RGR) موضوع بخش ۴ قانون ۵.۶۵۵ مورخ ۲۰ می ۱۹۷۱ و اصلاحیه آن در بخش ۹ قانون ۸.۶۳۱ مورخ ۴ مارس مقرر شده است.

۳. تولیدکنندگان مذکور در این بخش باید ماهانه، حداکثر تا پانزدهم ماه بعد، معادل یک دوازدهم مبلغ متعلقه بابت استفاده از اموال عمومی را به حساب جاری Centrais Eletricas Brasileiras S/A – Eletrobras به نام «استفاده از اموال عمومی – UBP» قابل پرداخت در تمام شعب بانک Banco do Brasil S/A واریز نمایند.
۴. Eletrobras از وجوه حساب مذکور به شرح مندرج در بند ۲ استفاده نموده و مبالغ آن را به طور ادواری مطابق با شاخص های اعلام شده توسط آنیل تنظیم می نماید و سالانه براساس مبالغ تنظیم شده نهایی ۵٪ (پنج درصد) سود به آن پرداخت می نماید. درآمدهای استفاده نشده حاصل از مبالغ مذکور به حساب UBP مسترد می شود.
۵. چنانچه دوره مذکور در بند ۲ خاتمه یافته باشد و دوره مذکور در بند صدر این بخش هنوز به پایان نرسیده باشد، تولیدکنندگان مستقل موضوع این بخش مبلغ سالانه متعلقه بابت استفاده از اموال عمومی را مستقیماً به حساب خزانه واریز می کنند.
۶. بعد از خاتمه مهلت مقرر در بند صدر این بخش چنانچه جریان فروش انرژی در شرایط انتقالی موصوف در بخش ۱۰ ادامه داشته باشد، آنیل تعرفه های مربوط به این جریانات را به نحوی بازبینی می کند که مصرف کنندگان نهایی که توسط مفاد بند فرعی III بخش ۱۲ و بخش های ۱۵ و ۱۶ قانون ۹۰۴۷ سال ۱۹۹۵ پوشش داده نمی شوند، از کاهش هزینه های تولیدکنندگان مستقل مذکور در این بخش بهره مند شوند.
۷. هزینه مقرر در این بخش مانع از تعهد پرداخت هزینه بازرسی مذکور در بخش ۱۲ قانون ۹۰۴۲۷ سال ۱۹۹۶ و جبران مالی مندرج در قانون ۷۰۹۹۰ مورخ ۲۸ دسامبر ۱۹۸۹ نخواهد بود.

بخش ۸. پرداخت هزینه سالانه به RGR در انتهای سال مالی ۲۰۰۲ به پایان می‌رسد و آنیل تعرفه‌ها را به نحوی بازبینی خواهد کرد که مصرف‌کنندگان از توقف پرداخت هزینه مذکور بهره‌مند شوند.

بخش ۹. از نظر حقوقی، خرید و فروش برق بین دارندگان امتیاز یا مجوز باید طی قراردادهای جداگانه‌ای، غیر از قرارداد دسترسی و استفاده از شبکه‌های انتقال و توزیع، منعقد شود.

تبصره: مسئولیت تنظیم تعرفه‌ها و تعیین شرایط عمومی قرارداد دسترسی و استفاده از شبکه‌های انتقال و توزیع برق توسط دارندگان امتیاز، مجوز و اختیار مصرف‌کنندگان مذکور در بخش‌های ۱۵ و ۱۶ قانون ۹۰۷۴ سال ۱۹۹۵ به عهده شرکت آنیل است.

بخش ۱۰. خرید و فروش برق بین دارندگان امتیاز، مجوز و اختیار براساس مذاکرات آزاد از تاریخ انتشار قانون حاضر تابع دوره‌ها و شرایط انتقالی ذیل خواهد بود:

I. مقدار انرژی و نیروی مورد تقاضا برای عقد قرارداد از سال ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۲ به شرح ذیل خواهد بود:

الف) در طول سال ۱۹۹۸ مقادیر تعیین شده و به روز شده توسط گروه هماهنگی عملیاتی شبکه توزیع (GCOI) و در صورت فراهم نبودن مقادیر مذکور، مقادیر توافق شده بین طرف‌های ذی‌ربط؛

ب) در سال‌های ۱۹۹۹، ۲۰۰۰ و ۲۰۰۱ مقادیر انرژی تعیین شده توسط گروه هماهنگی برنامه‌ریزی شبکه‌های برق (GCPS) در برنامه‌های توسعه ده ساله برای سال‌های ۲۰۰۵/۱۹۹۶، ۲۰۰۶/۱۹۹۷ و ۲۰۰۷/۱۹۹۸ که با تصمیمات مقتضی در خصوص مقادیر تقاضای انرژی توسط GCOI و تأیید کمیته هماهنگی عملیات شمال / شمال شرق (CCON) برای شبکه شمال / شمال شرق به روزآوری و تکمیل خواهد شد؛

ج) طی سال ۲۰۰۲ مقادیر مشابه تعیین شده برای سال ۲۰۰۱ مطابق با شرایط بند قبل؛

II. بلافاصله پس از دوره مذکور در بند فرعی قبل، برای مقادیر تقاضای انرژی و نیروی مذکور در بند «ج» آن با کاهش تدریجی ۲۵٪ (بیست و پنج درصد) مقدار متناظر آن در سال ۲۰۰۲ قرارداد منعقد می شود.

۱. مسئولیت مقارن سازی مقادیر تقاضای انرژی و نیروی مذکور در بندهای فرعی I و II و تنظیم تعرفه های ذی ربط به عهده آنیل است.

۲. آنیل، بدون نقض مفاد بند صدر این بخش، ضوابط محدود کننده انتقال هزینه های خرید برق بین دارندگان امتیاز و مجوز به تعرفه های خرده فروشی قابل اعمال به مصرف کننده نهایی را که در شرایط بند فرعی III بخش ۱۲ و بخش های ۱۵ و ۱۶ قانون ۹۰۷۴ سال ۱۹۹۵ پوشش داده نشده، با هدف حصول اطمینان از متعادل نگهداشتن آنها تعیین خواهد کرد.

۳. مفاد این بخش به فروش برق تولید شده توسط Itaipu Banacional و Eletrobras Termonuclear S/A – Eletronuclear قابل اعمال نیست.

۴. طی دوره انتقالی مذکور در این بخش، استفاده از اختیار مصرف کننده به شرح مذکور در بخش ۱۵ قانون ۹۰۴۷ سال ۱۹۹۵ به دارنده امتیاز، مجوز و اختیار این حق را می دهد که به انتخاب خود به همان نسبت به قراردادهای خرید برق خود به شرح مذکور در بند فرعی I و II تجدیدنظر نماید.

بخش ۱۱. نیروگاه های حرارتی واقع در مناطق تحت پوشش شبکه توزیع پیوسته که بهره برداری آنها از روز ۶ فوریه ۱۹۹۸ و بعد از آن آغاز می شود واجد شرایط استفاده از مزایای نظام هزینه های مشاع تسهیم به نسبت و مزایای ناشی از مصرف سوخت فسیلی برای تولید برق مذکور در بند فرعی III بخش ۱۳ قانون ۵۸۹۹ مورخ ۵ جولای ۱۹۷۳ نخواهد بود.

۱. نظام مشاع تسهیم به نسبت هزینه‌ها و مزایای مذکور در این بخش به طور موقت برای نیروگاه‌های ترموالکتریکی (حرارتی) واقع در مناطق تحت پوشش شبکه توزیع به هم پیوسته، که از تاریخ ۶ فوریه ۱۹۹۸ در حال کار هستند، مطابق با دوره‌ها و شرایط انتقالی ذیل اعمال می‌شود:

الف) در دوره ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۲ نظام تسهیل به نسبت هزینه‌ها و مزایای مذکور در این بخش به طور کامل در مورد نیروگاه‌های حرارتی موضوع این بند اعمال می‌شود؛

ب) در دوره سه ساله بلافاصله پس از دوره مذکور در بند قبل، استرداد هزینه‌های سوخت فسیلی مورد استفاده نیروگاه‌های مذکور در این بند مطابق با درصدهای تعیین شده توسط آنیل کاهش یافته و نهایتاً متوقف خواهد شد؛

ج) ادامه موقت نظام تسهیم به نسبت هزینه‌ها و مزایای مذکور در این بند در مورد نیروگاه‌هایی اعمال می‌شود که صرفاً از محصولات برزیلی استفاده می‌کنند.

۲. استثنائاً، قوه مجریه می‌تواند نظام مذکور در بند قبل را با همان شرایط و کاهش‌های مندرج در آن بند در مورد نیروگاه‌های حرارتی واقع در مناطق تحت پوشش شبکه توزیع به هم پیوسته برق از زمان شروع بهره‌برداری نیروگاه اعمال کند، مشروط به آن که امتیازات یا مجوزهای صادره ذی‌ربط در تاریخ انتشار قانون حاضر معتبر بوده و یا در صورت انقضا موضوع تمدید باشد.

۳. بدین وسیله اعمال نظام تسهیم به نسبت هزینه‌های سوخت برای تولید برق در شبکه‌های منفک، مقرر در قانون ۸۶۳۱ مورخ ۴ مارس ۱۹۹۳، برای یک دوره پانزده ساله تمدید می‌شود.

۴. استفاده از ظرفیت هیدروالکتریکی (برقابی) مذکور در بند فرعی I بخش ۲۶ قانون ۹۴۲۷ سال ۱۹۹۶ یا تولید برق از منابع بدیل که ممکن است در یک شبکه برق منفک، به جای تولید حرارتی با استفاده از مشتقات نفت، نصب شود دارای حق استفاده از نظام مذکور در بند قبل برای مدت و شکلی خواهد شد که توسط آنیل تعیین و تنظیم می‌شود.

بخش ۱۲. مشروط به شرایط مندرج در بخش ۱۰، معاملات خرید و فروش برق در شبکه به هم پیوسته توزیع برق در دوران بازار عمده فروشی برق (MAE) که براساس موافقتنامه بازار و با امضای طرفهای ذی نفع تأسیس می شود، انجام خواهد شد.

۱. مسئولیت تعیین مقررات مشارکت در MAE و راه کارهای حمایت از مصرف کننده به عهده آنیل خواهد بود.

۲. خرید و فروش برقی که موضوع قرارداد دو جانبه ای نباشد، به قیمت های تعیین شده براساس مقررات MAE انجام خواهد شد.

۳. موافقتنامه بازار، که برای تأیید به آنیل ارائه خواهد شد، مقررات بازرگانی و ضوابط تقسیم هزینه های اداری و فعالیت های آن و شیوه حل و فصل اختلافات کارگزاران شاغل در آن را بدون نقض اختیارات آنیل برای حل مشکلات به وجود آمده، تعیین خواهد کرد.

بخش ۱۳. کارهای هماهنگی و کنترل عملیات تولید و انتقال برق در شبکه های به هم پیوسته توسط اپراتور شبکه ملی برق، شخصیت حقوقی مشمول قوانین خصوصی، با صدور اختیار از جانب آنیل و متشکل از دارندگان امتیاز، مجوز یا اختیار و مصرف کنندگان مذکور در بخش های ۱۵ و ۱۶ قانون ۹۰۷۴ سال ۱۹۹۵ انجام می شود.

تبصره: موارد ذیل بدون نقض سایر وظایف محوله در قراردادهای مشخص منعقد شده با کارگزاران برق از اختیارات اپراتور شبکه ملی برق است.

الف) برنامه ریزی و زمان بندی عملیات و انتقال تولید با توجه به بهینه سازی شبکه

به هم پیوسته برق؛

ب) نظارت و هماهنگی مراکز عملیات شبکه برق؛

ج) نظارت و کنترل شبکه های توزیع برق برزیل و اتصالات بین المللی؛

د) عقد قرارداد و مدیریت خدمات انتقال برق و شرایط ذی ربط دسترسی و

خدمات جنبی؛

ه) پیشنهاد به آنیل در مورد برگزاری مناقصه یا صدور مجوز توسعه اماکن و / یا تجهیزات شبکه اصلی انتقال و تقویت شبکه‌های موجود آن؛
و) تصمیم‌گیری در مورد مقررات بهره‌برداری از تأسیسات انتقال شبکه اصلی سیستم توزیع به هم پیوسته با تأیید آنیل.

بخش ۱۴. دستگاه صادر کننده امتیاز مسئولیت نظارت بر MAE، هماهنگی امضای موافقتنامه بازار بین کارگزاران، تعیین مقررات سازماندهی اولیه اپراتور شبکه ملی برق و اجرای رویه‌های لازم برای کار را به عهده خواهد داشت.

۱. مقررات مندرج در این بخش بر ابعاد مختلف از جمله موارد ذیل حاکم خواهد بود:

الف) فرآیند تصمیم‌گیری درباره قیمت‌های کوتاه مدت؛

ب) تصمیم‌گیری درباره راه‌کار تخصیص مجدد انرژی برای تخفیف ریسک نیروی هیدروالکتریکی (برقابی)؛

ج) مقررات تبادل بین‌المللی؛

د) فرآیند تصمیم‌گیری درباره تعرفه‌های استفاده از شبکه انتقال؛

ه) رسیدگی به خدمات جنبی و محدودیت‌های انتقال؛

و) فرآیند حسابداری و تسویه مالی؛

۲. امضای موافقتنامه بازار و اساسنامه اپراتور شبکه ملی برق مذکور در بخش‌های ۱۲ و ۱۳ باید تا ۳۰ سپتامبر ۱۹۹۸ انجام گیرد.

بخش ۱۵. با تشکیل اپراتور شبکه ملی برق، فعالیت‌های و اختیارات فعلی GCOI که براساس قانون ۵.۸۹۹ سال ۱۹۷۳ تأسیس شده و بخش متناظر آن، که توسط CCON انجام می‌شود، به تدریج به آن منتقل خواهد شد.

۱. بدین‌وسیله به شرکت Eletrobras و شرکت‌های وابسته به آن اختیار داده

می‌شود که براساس شرایط مورد تأیید وزیر معادن و انرژی دارایی‌های متعلق به مرکز

عملیات شبکه ملی (CNOS) و مراکز عملیات شبکه (COS) و سایر کالاهای مرتبط با هماهنگی عملیات شبکه برق را به اپراتور شبکه ملی برق منتقل کنند.

۲. انتقال اختیارات مذکور در این بخش ظرف نه ماه از تشکیل اپراتور شبکه ملی برق به پایان می رسد و از آن پس GCOI منحل خواهد شد.

بخش ۱۶. بدین وسیله تحریر بخش ۱۵ قانون A-۳۸۹۰ مورخ ۱۵ آوریل ۱۹۶۱ تغییر یافته و به شرح ذیل اصلاح می شود:

«بخش ۱۵. Eletrobras مستقیم یا از طریق شرکت های وابسته خود و یا شرکت های مرتبط با آن به عنوان واسطه برای انجام اهداف خود عمل خواهد کرد.

تبصره: Eletrobras می تواند در ازای دریافت سهام اقلیتی در شرکت ها یا کنسرسیوم شرکت های دارای امتیاز تولید یا انتقال برق و شرکت هایی که برای اجرای مقاصد خود تأسیس می کنند، مستقیماً به آنها وجه تزریق نماید و نیز به ارائه ضمانت های لازم به آنها بپردازد.»

بخش ۱۷. جبران استفاده از منابع آب مذکور در قانون ۷۹۹۰ مورخ ۲۸ دسامبر ۱۹۸۹ معادل ۶٪ (شش درصد) ارزش برق تولید شده خواهد بود که توسط دارنده امتیاز با پروانه برای استفاده تجاری از ظرفیت های هیدروالکتریکی (برقابی) ایالات، مناطق فدرال و شهرداری های مناطقی که در آنها استفاده از این ظرفیت ها صورت می گیرد یا دارای زمین های ایجاد شده توسط آب منبع مربوطه هستند، پرداخت خواهد شد.

بخش ۱۸. (رد شد).

بخش ۱۹. قانون حاضر از تاریخ انتشار آن لازم الاجرا خواهد بود.

بخش ۲۰. با اجرای قانون حاضر، کلیه مصوبات مغایر با آن به ویژه بخشنامه - قانون ۱۸۷۲ مورخ ۲۱ می ۱۹۸۱، بخش ۲۱ قانون ۵۸۹۹ مورخ ۵ جولای ۱۹۷۳، بخش ۳ قانون ۸۶۳۱ مورخ ۴ مارس ۱۹۹۳ و بخش ۲ قانون ۷۹۹۰ مورخ ۲۹ دسامبر ۱۹۸۹ لغو می شود.

بخش ۲۱. بدین وسیله قانون حاضر به اقدامات انجام شده براساس دستورالعمل موقت ۱۵۳۱ و نسخه های مکرر صادره، اعتبار می بخشد.

بخش ۲۲. ظرف ۹۰ (نود) روز از تاریخ انتشار قانون حاضر قوه مجریه باید موجبات انتشار مجدد یک نسخه به روز شده از قانون A- ۳۸۹۰ سال ۱۹۶۱، قانون ۸۶۶۶ سال ۱۹۹۳، قانون ۸۹۸۷ سال ۱۹۹۵، قانون ۹۰۷۴ سال ۱۹۹۵ و قانون ۹۰۴۲۷ سال ۱۹۹۶، شامل کلیه تغییرات صورت گرفته در تحریر آن ها از جمله تغییرات انجام شده توسط قانون حاضر را، فراهم نماید.

برازیلیا، ۲۷ می ۱۹۹۸، یکصد و هفتاد و هفتمین سال استقلال و یکصد و دهمین سال جمهوری.

فرناندو انریکه کاردوسو

پدرومالان

الیزو پادیها

ریموندو بریتو

پائولو پایوا

لوئیز کارلوس مندونیچا دو باروس

لوئیز کارلوس برسر پریرا

ارتباطات

قانون ۹۴۷۲ مورخ ۱۶ جولای ۱۹۹۷

(منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۱۷ جولای ۱۹۹۷)

مطابق با اصلاحیه ۸ سال ۱۹۹۵ قانون اساسی بر سازماندهی خدمات مخابراتی حاکم بوده، دستگاه‌های نظارتی و سیاستگذار را ایجاد و بر کارکرد آن‌ها حاکم است و به سایر ابعاد تشکیلاتی نیز مربوط می‌شود.

دفتر I

اصول بنیادی

بخش ۱. دولت فدرال اختیار دارد از طریق دستگاه‌های سیاست‌گزار به عنوان واسطه و براساس سیاست‌های مقرر توسط قوای مجریه و مقننه ارائه خدمات مخابراتی را سازماندهی نماید.

تبصره: سازماندهی شامل جميع جهات از جمله تنظیم و بازرسی اجرا، فروش و استفاده از خدمات و نصب و کارکرد شبکه‌های مخابراتی و استفاده از منابع فضای فرکانس و باند رادیویی است.

بخش ۲. موارد ذیل از وظایف بخش عمومی است:

I. حصول اطمینان از دسترسی عموم مردم به مخابرات تحت شرایط مناسب و با قیمت منطقی؛

II. تشویق گسترش استفاده از شبکه‌ها و خدمات مخابراتی در راستای منافع عموم برای بهره‌مندی مردم برزیل؛

- III. اتخاذ تصمیمات مقتضی برای ترویج رقابت و تنوع خدمات، افزایش عرضه آن‌ها و ارائه استانداردهای کیفی منطق با خواسته‌های مصرف کنندگان؛
- IV. تقویت نقش سیاست‌گذاری و نظارتی دولت؛
- V. ایجاد فرصت سرمایه‌گذاری و تشویق توسعه تکنولوژیکی و صنعتی در فضایی رقابتی؛
- VI. ایجاد شرایط توسعه بخش در هماهنگی با اهداف توسعه اجتماعی کشور.

بخش ۳. کاربران خدمات مخابراتی دارای حقوق ذیل هستند:

- I. حق دسترسی به خدمات مخابراتی با استانداردهای کیفی و نظارت متناسب با ماهیت آن‌ها در هر نقطه‌ای از کشور برزیل؛
- II. حق آزادی انتخاب ارائه کننده خدمات؛
- III. حق بهره‌مندی از رفتار غیر تبعیض‌آمیز (عادلانه) در ارتباط با شرایط دسترسی یا استفاده از خدمات؛
- IV. حق برخورداری از اطلاعات مناسب در ارتباط با شرایط ارائه خدمات، نرخ‌ها و قیمت‌ها؛
- V. حق غیرقابل نقض و محرمانه بودن ارتباطات کاربر جز تحت شرایط مذکور در قانون اساسی و سایر قوانین کشور؛
- VI. حق عدم افشای کد دسترسی کاربر در صورت درخواست وی؛
- VII. حق عدم تعلیق خدمات ارائه شده تحت «نظام عمومی» مگر به دلیل بدهی‌هایی که مستقیماً ناشی از بهره‌برداری کاربر و یا عدم اجرای تعهدات قراردادی است؛
- VIII. حق اطلاع قبلی از شرایط تعلیق خدمات؛
- IX. حق احترام به زندگی خصوصی کاربر در صدور اسناد صورتحساب و در استفاده از اطلاعات شخصی استفاده کننده توسط ارائه کننده خدمات؛
- X. حق پاسخگویی به شکایات ارائه شده به ارائه کننده خدمات؛
- XI. حق شکایت از ارائه کننده خدمات به دستگاه سیاست‌گذار و سازمان‌دهی حمایت از مصرف کننده؛

XII. حق دریافت خسارت برای لطمات وارده در اثر نقض حقوق کاربر.

بخش ۴. موارد ذیل از تکالیف کاربر خدمات مخابراتی است:

I. تکلیف استفاده صحیح از خدمات، تجهیزات و شبکه‌های مخابراتی؛

II. تکلیف احترام به اموال عمومی و کالاهایی که هدف آن‌ها به طور کلی استفاده

عمومی است؛

III. تکلیف مطلع نمودن مقامات از وقوع هر گونه بی‌نظمی و ارتکاب اعمال

غیرقانونی توسط ارائه‌کننده خدمات مخابراتی.

بخش ۵. در تنظیم روابط اقتصادی در بخش مخابرات، به ویژه رعایت اصول ذیل از قانون

اساسی الزامی است: حاکمیت ملی، کارکرد اجتماعی مالکیت، آزادی نوآوری، رقابت آزاد،

حمایت از مصرف‌کننده، کاهش نابرابری‌های منطقه‌ای و اجتماعی، جلوگیری از سوء

استفاده از قدرت اقتصادی و استمرار ارائه خدمات ارائه شده در قالب نظام عمومی.

بخش ۶. خدمات مخابراتی براساس اصول رقابت آزاد، گسترده و عادلانه بین همه ارائه

کنندگان خدمات سازماندهی می‌شود و قوه عمومی (دولت) مکلف به فراهم کردن چنین

رقابتی، علاوه بر تصحیح آثار رقابت ناقض و ممانعت از وقوع تخلفات اقتصادی، است.

بخش ۷. مقررات عمومی برای حمایت از نظم اقتصادی در صورتی که مغایر با مفاد قانون

حاضر نباشد، در بخش مخابرات نیز قابل اعمال است.

۱. هر گونه اقدام از سوی ارائه‌کنندگان خدمات مخابراتی در نظام عمومی یا نظام

خصوصی که هدف آن به هر نحو دستیابی به تمرکز اقتصادی، از جمله اقدام به ادغام

شرکت‌ها، تشکیل یک شرکت برای کنترل سایر شرکت‌ها یا هر گونه سهامداری گروهی

باشد مشمول کنترل‌ها، رویه‌ها و شرایط مقرر در ضوابط عمومی حمایت از نظام اقتصادی است.

۲. اقدامات مذکور در بند قبل باید برای ارزیابی از طریق دستگاه سیاست‌گذار به شورای اداری حمایت اقتصادی (CADE) ارائه شود.

۳. ارائه کننده خدمات مخابراتی که طی قرارداد ارائه کالا یا خدمات اقداماتی به عمل می‌آورد که می‌تواند موجب محدودیت یا ایجاد آثار نامطلوب و یا، به هر نحو، وارد کردن خدشه به رقابت آزاد یا ابتکارات آزاد شود محکوم به نقض نظام اقتصادی می‌شود.

د فتر II

د دستگاه سیاست‌گذار و سیاست‌های بخش

قسمت I

تأسیس دستگاه سیاست‌گذار

بخش ۸. بدین وسیله سازمان ملی مخابرات تأسیس می‌شود. این سازمان بخش غیرمستقیمی از تشکیلات عمومی فدرال و تحت نظام سازمان‌های ویژه مستقل و مرتبط به وزارت ارتباطات خواهد بود و وظیفه آن سیاست‌گذاری مخابراتی بوده و ستاد آن در ناحیه فدرالی با اختیار ایجاد واحدهای منطقه‌ای است.

۱. بالاترین رکن سازمان، شورای آن است. سازمان علاوه بر واحدهای خاص، که مسئول انجام وظایف مختلف خواهند بود، دارای یک شورای مشورتی، یک اداره نماینده دادستانی، یک اداره اصلاح و انضباط، یک کتابخانه و یک اداره بازرسی و رسیدگی به شکایات نیز خواهد بود.

۲. ماهیت سازمان ویژه مستقل از طریق اعطای استقلال تشکیلاتی، فقدان سلسله مراتب اداری، شرح وظیفه ثابت و ثبات در انتصاب مدیران و استقلال مالی آن نمایان می‌شود.

بخش ۹. سازمان مذکور به عنوان یک سازمان اداری مستقل عمل می‌کند و از نظر این قانون دارای صلاحیت لازم برای اعمال مناسب اختیارات خود خواهد بود.

بخش ۱۰. قوه مجریه اختیار تأسیس سازمان را دارد و مقررات حاکم بر آن طی بخشنامه ریاست جمهوری تأیید و ساختار تشکیلاتی آن تعیین خواهد شد.

تبصره: سازمان با اعلام مقررات مربوطه تأسیس و به طور خودکار قدرت قانونی لازم برای اعمال اختیارات اعطایی به آن تفویض می‌شود.

بخش ۱۱. قوه مجریه ظرف نود روز از تاریخ اعلام این قانون با ارسال یادداشت به کنگره بدنه کارکنان سازمان را ایجاد می‌کند و می‌تواند پست‌های سازمانی موجود در وزارت ارتباطات را به آن منظور بازبینی نماید.

بخش ۱۲. (با جایگزینی قانون ۹۹۸۶ مورخ ۱۸ جولای ۲۰۰۰ لغو شد).

بخش ۱۳. (با جایگزینی قانون ۹۹۸۶ مورخ ۱۸ جولای ۲۰۰۰ لغو شد).

۱. (با جایگزینی قانون ۹۹۸۶ مورخ ۱۸ جولای ۲۰۰۰ لغو شد).

۲. (با جایگزینی قانون ۹۹۸۶ مورخ ۱۸ جولای ۲۰۰۰ لغو شد).

۳. (با جایگزینی قانون ۹۹۸۶ مورخ ۱۸ جولای ۲۰۰۰ لغو شد).

بخش ۱۴. (با جایگزینی قانون ۹۹۸۶ مورخ ۱۸ جولای ۲۰۰۰ لغو شد).

۱. (با جایگزینی قانون ۹۹۸۶ مورخ ۱۸ جولای ۲۰۰۰ لغو شد).

۲. (با جایگزینی قانون ۹۹۸۶ مورخ ۱۸ جولای ۲۰۰۰ لغو شد).

بخش ۱۵. تعیین بودجه اعطایی به سازمان در قانون بودجه سالانه و برنامه ریزی اجرای بودجه و امور مالی آن مشمول هیچ گونه محدودیتی از نظر جابه جایی و فعالیت نخواهد بود.

بخش ۱۶. بدین وسیله به قوه مجریه اختیار داده می شود که هزینه ها و سرمایه گذاری های لازم برای تأسیس سازمان را انجام داده و برای این کار می تواند از طریق جابه جایی و انتقال مانده بودجه ها برای تأمین وجوه مورد نیاز از مبالغ تخصیص یافته به وزارت ارتباطات، چه از ردیف اعتبارات وظایف اصلی آن و چه از ردیف اعتبارات اداری آن، از جمله صندوق بازرسی مخابرات (Fistel)، استفاده نماید.

تبصره: دارایی های فنی و مستغلاتی وزارت ارتباطات که با فعالیت های مقرر در این قانون مطابقت دارد همراه با تعهدات و حقوق آن وزارتخانه به سازمان انتقال داده می شود.

بخش ۱۷. انحلال سازمان فقط با تصویب قانون خاص ممکن است.

قسمت II

اختیارات

بخش ۱۸. قوه مجریه مشروط به مفاد این قانون اختیار دارد با صدور بخشنامه مبادرت به انجام موارد ذیل نماید:

- I. ایجاد یا حذف ارائه هر نوع خدمت در نظام عمومی صرف نظر از ارائه یا عدم ارائه آن خدمت در نظام خصوصی؛
- II. تأیید برنامه عمومی صدور امتیاز برای ارائه خدمات تحت نظام عمومی؛
- III. تأیید برنامه اهداف عمومی برای یکسان سازی تدریجی ارائه خدمات در نظام عمومی؛

IV. صدور مجوز مشارکت شرکت های برزیلی در سازمان های یا کنسرسیوم های بین الدولی که هدف آن ها ارائه رسانه های کاربر مخابراتی یا خدمات مخابراتی است.

تبصره: قوه مجریه با ملحوظ نمودن منافع کشور در چارچوب روابط خود با کشورهای دیگر، می‌تواند محدودیت‌هایی برای مشارکت در سرمایه ارائه کنندگان خدمات مخابراتی وضع نماید؛

بخش ۱۹. سازمان اختیار دارد اقدامات لازم را برای تأمین و حفظ منافع عمومی انجام داده و برای توسعه مخابرات برزیل ضمن عمل براساس استقلال عدم تبعیض و قانون به نحوی غیرشخصی و علنی، اقدامات ذیل را به طور خاص انجام دهد:

- I. سیاست ملی مخابرات را در حوزه اختیارات خود اجرا نماید؛
- II. بر اساس هماهنگی قوه مجریه به نمایندگی از برزیل در سازمان‌های بین‌المللی مخابراتی شرکت نماید؛
- III. برنامه‌های مربوط به بندهای فرعی I تا IV بخش قبل را تهیه و برای تصویب از طریق وزیر ارتباطات، به عنوان واسطه، به ریاست جمهوری پیشنهاد نماید، مشروط بر آن که موارد مربوط به بندهای فرعی I تا III را قبلاً به مشاوره عمومی گذاشته باشد.
- IV. صدور مقررات اعطای امتیاز برای ارائه و استفاده از نتایج خدمات مخابراتی در نظام عمومی؛
- V. صدور مصوبات اعطا و لغو حقوق ارائه خدمات در نظام عمومی؛
- VI. تدوین، امضا و مدیریت قراردادهای واگذاری امتیاز و بازرسی و پایش ارائه خدمات در نظام عمومی با حق اعمال جریمه و مداخله در امور؛
- VII. کنترل، پایش و بازبینی تعرفه‌ها برای خدمات ارائه شده تحت نظام عمومی با حق قرارداد دادن آن‌ها در شمول مفاد قانون حاضر و تأیید تنظیم تعرفه‌ها؛
- VIII. مدیریت دامنه فرکانس‌های رادیویی و استفاده از مدارها با حق صدور مقررات مربوطه؛
- IX. صدور مصوبات اعطا یا لغو حق استفاده از فرکانس‌های رادیویی و مدارها با حق بازرسی، پایش و اعمال جریمه؛

- X. صدور مقررات ارائه شده خدمات مخابراتی در نظام خصوصی؛
- XI. صدور و ابطال مجوز ارائه خدمات در نظام خصوصی با حق بازرسی پایش و اعمال جریمه؛
- XII. صدور مقررات و استانداردهایی که باید توسط ارائه کنندگان خدمات مخابراتی در ارتباط با تجهیزات مورد استفاده رعایت شود؛
- XIII. صدور یا تصدیق گواهی برای محصولات مشمول استانداردها و ضوابطی که خود تعیین نموده است؛
- XIV. صدور مقررات و استاندارد برای حصول اطمینان از سازگاری، عملیات یکپارچه و ارتباط متقابل بین شبکه‌ها از جمله تجهیزات ترمینالی؛
- XV. کشف و ضبط کالاهای حوزه اختیارات خود؛
- XVI. تصمیم‌گیری در حوزه اداری درخصوص تفسیر مصوبات مخابراتی در موارد تخلف؛
- XVII. تدارک اداری راه‌حل تضاد منافع ارائه کنندگان خدمات مخابراتی؛
- XVIII. ممانعت از نقض حقوق مصرف کنندگان؛
- XIX. اعمال اختیارات قانونی مرتبط با مخابرات برای کنترل، پیش‌گیری و ممانعت از تخلفات مغایر با نظام اقتصادی، غیر از مواردی که در حوزه اختیارات شورای اداری حمایت اقتصادی (Cade) قرار دارد؛
- XX. پیشنهاد به ریاست جمهوری از طریق وزارت ارتباطات برای صدور اعلامیه‌ای مبنی بر این که کالاهای ضروری برای اجرا یا نگهداری خدمات نظام عمومی به منظور خرید اجباری یا استفاده اداری اجباری؛ عام‌المنفعه اعلام شوند؛
- XXI. تحصیل و مصرف درآمد؛
- XXII. تصمیم‌گیری در مورد توافق، امضا، تغییر یا فسخ قراردادهای خود علاوه بر تصمیم‌گیری درباره انتصاب، برکناری اخراج کارکنان با حق اجرای رویه‌های لازم به نحو مقرر در ضوابط؛
- XXIII. عقد قرارداد با کارکنان برای دوره مشخص و محدود با شرایط مقرر در قانون ۸۷۴۵ مورخ ۹ دسامبر ۱۹۹۳؛

- XXIV. تحصیل، مدیریت و فروش دارایی‌ها؛
- XXV. تصمیم‌گیری به عنوان مرجع نهایی درباره موضوعات حوزه اختیارات خود غیر از آن که در برابر تصمیمات متخذه می‌توان از شورای آن درخواست استیناف نمود؛
- XXVI. تدوین و ارائه بودجه پیشنهادی به وزارت ارتباطات؛
- XXVII. تصویب مقررات داخلی خود؛
- XXVIII. تهیه گزارش سالانه از فعالیت‌های خود و نشان دادن اجرای سیاست‌های مورد نظر برای بخش مربوطه به شرح موصوف در بند قبل؛
- XXIX. ارسال گزارش سالانه فعالیت‌های خود به وزارت ارتباطات و از طریق ریاست جمهوری به کنگره؛
- XXX. بازبینی ادواری برنامه‌های مذکور در بند فرعی II و III بخش قبل و ارائه آن‌ها از طریق وزارت ارتباطات به رئیس جمهور برای تأیید؛
- XXXI. افزایش تعامل با مدیران مخابرات کشورهای منطقه بازار Mercosul به منظور پیگیری اهداف تأمین‌کننده منافع مشترک.

قسمت III

ارکان حاکم

فصل I

شورا

بخش ۲۰. شورا از پنج عضو تشکیل می‌شود و تصمیمات آن با اکثریت مطلق اتخاذ می‌شود.

تبصره: هر عضو شورا به طور مستقیم رأی می‌دهد و دلایل رأی خود را نیز ارائه می‌کند.

بخش ۲۱. جلسات شورا صورت جلسه شده و در کتابخانه بایگانی می‌شود تا در دسترس عموم مردم قرار گیرد.

۱. در صورتی که انتشارات صورت جلسه‌ی امنیت کشور را در معرض خطر قرار دهد یا موجب افشای موضوع طبقه‌بندی شده یا زندگی خصوصی فرد یا افرادی شود، صورت جلسه مذکور به صورت محرمانه نگهداری می‌شود.
۲. احکام شورا درخصوص حل و فصل اختلافات بین کارگزاران اقتصادی یا بین آن‌ها و مصرف‌کنندگان یا کاربران کالاها و خدمات مخابراتی علنی بوده و ثبت و ضبط آن‌ها با ابزار الکترونیکی مجاز خواهد بود و افراد ذی‌ربط حق دارند نسخه‌هایی از آن را نگهداری کنند.

بخش ۲۲. موارد ذیل از اختیارات شورا می‌باشد:

- I. ارائه تغییرات انجام شده در مقررات سازمان به ریاست جمهوری از طریق وزیر ارتباطات؛
- II. اعمال کامل اختیارات خود از طریق تأیید مقررات حاکم بر مناقصات و قراردادهای؛
- III. پیشنهاد سیاست‌های مخابراتی دولت و تغییر در آن‌ها؛
- IV. صدور حکم درخصوص موضوعات حوزه اختیارات سازمان؛
- V. تأیید پیشنهادات ارائه شده در مناقصه‌ها، تصویب دستورالعمل‌ها و تصمیم‌گیری درخصوص تمدید، انتقال، مداخله یا لغو امتیاز ارائه خدمات در نظام عمومی مطابق با برنامه مصوب قوه مجریه؛
- VI. تأیید برنامه کلی صدور مجوز برای ارائه خدمات در نظام خصوصی؛
- VII. تأیید دعوت به مناقصه عمومی، تصویب دستورالعمل‌ها و تصمیم‌گیری درخصوص تمدید، انتقال یا لغو مجوز ارائه خدمات در نظام خصوصی مطابق با مقررات داخلی؛
- VIII. تأیید برنامه تخصیص باندهای فرکانس رادیویی و استفاده از مدارها؛
- IX. تأیید برنامه‌های ساختاری شبکه‌های مخابراتی به صورت تعیین شده در مقررات داخلی؛
- X. تأیید مقررات داخلی؛

XI. تصمیم‌گیری درخصوص تملک و فروش کالاها؛

XII. صدور مجوز برون‌سپاری خدمات به صورت تعیین شده در مصوبه مربوطه.

تبصره: اشخاص ثالث مجاز به انجام فعالیت‌های بازرسی در موضوعات حوزه اختیارات سازمان، غیر از فعالیت‌های پشتیبانی، نیستند.

بخش ۲۳. اعضای شورا باید برزیلی، دارای حُسن شهرت و تحصیلات دانشگاهی بوده و در حوزه‌های تخصصی خود بسیار خوشنام و معتبر باشند که مطابق با بند «و» بند فرعی III ماده ۵۲ قانون اساسی پس از تأیید سنا توسط رئیس جمهور انتخاب و منصوب می‌شوند.

بخش ۲۴. احکام عضویت اعضای شورا برای مدت پنج سال صادر می‌شود (بر اساس تحریر جدید صادره در بخش ۳۶ قانون ۹۹۸۶ مورخ ۱۸ جولای ۲۰۰۰).

تبصره: در صورت خالی شدن یک کرسی در شورا در طی یک دوره عضویت، احکام با انتصاب یک جایگزین به طریق تعیین شده در بخش قبل که برای مدت باقی‌مانده به عضویت شورا در می‌آید، کامل می‌شود.

بخش ۲۵. احکام اولین اعضای شورا برای مدت سه، چهار، پنج، شش و هفت سال صادر می‌شود که در احکام انتصاب ایشان ذکر می‌شود.

بخش ۲۶. (با جایگزینی قانون ۹۹۸۶ مورخ ۱۸ جولای ۲۰۰۰ لغو شد).

۱. (با جایگزینی قانون ۹۹۸۶ مورخ ۱۸ جولای ۲۰۰۰ لغو شد).

۲. (با جایگزینی قانون ۹۹۸۶ مورخ ۱۸ جولای ۲۰۰۰ لغو شد).

بخش ۲۷. شرایط جایگزینی اعضای شورا در صورتی که قادر به انجام وظایف خود نباشند با یک کرسی خالی باشد در مقررات مربوطه تعیین می شود.

بخش ۲۸. (با جایگزینی قانون ۹۹۸۶ مورخ ۱۸ جولای ۲۰۰۰ لغو شد.)

تبصره: (با جایگزینی قانون ۹۹۸۶ مورخ ۱۸ جولای ۲۰۰۰ لغو شد.)

بخش ۲۹. مدیریت واحدهای اداری سازمان به عهده اعضای شورا می باشد.

بخش ۳۰. اعضای شورای تا یک سال پس از خاتمه عضویت شان در شورا مجاز به نمایندگی شخص یا دستگاهی در ارتباط با سازمان نیستند.

تبصره: اعضای سابق شورا مجاز به استفاده از اطلاعات محرمانه ای که در طول انجام وظیفه خود کسب کرده اند نبوده و در صورت انجام چنین کاری به عدم صداقت اداری متهم خواهند شد.

بخش ۳۱. (با جایگزینی قانون ۹۹۸۶ مورخ ۱۸ جولای ۲۰۰۰ لغو شد.)

بخش ۳۲. اختیارات ریاست شورا شامل نمایندگی سازمان، اقتدار سازمانی بر کارکنان و خدمات و اعمال تمام اختیارات متناظر سازمانی از جمله ریاست شورا می باشد.

تبصره: نمایندگی سازمان در مسایل حقوقی براساس امتیازات درآمدی وزارت دارایی توسط واحد نمایندگی دادستانی انجام می شود.

فصل II

شورای مشورتی

بخش ۳۳. شورای مشورتی واحدی است که به عنوان بستر مشارکت نهادهای کل جامعه در سازمان عمل می‌کند.

بخش ۳۴. شورای مشورتی از نمایندگانی تشکیل می‌شود که توسط سنا، مجلس نمایندگان، قوه مجریه، مجامع صنفی صنعت عرضه‌کنندگان خدمات مخابراتی، مجمع نماینده مصرف‌کنندگان و انجمن‌های نماینده جامعه مطابق با شرایط مندرج در مقررات تعیین می‌شوند.

تبصره: رئیس شورای مشورتی توسط اعضای آن و برای مدت یک سال انتخاب می‌شود.

بخش ۳۵. موارد ذیل از جمله اختیارات شورای مشورتی است:

I. اظهارنظر درخصوص برنامه کلی صدور امتیاز، برنامه کلی هدف یکسان‌سازی ارائه خدمات در نظام عمومی و سایر سیاست‌های مخابراتی دولت قبل از ارسال آن‌ها به وزارت ارتباطات؛

II. ارائه نظر مشورتی درخصوص اضافه و حذف کردن ارائه خدمات در نظام عمومی؛

III. بررسی گزارشات سالانه شورای Anatel؛

IV. درخواست اطلاعات و ارائه پیشنهاد در ارتباط با اقدامات و اعمال مذکور در

بخش ۲۲.

بخش ۳۶. اعضای شورای مشورتی دستمزد دریافت نمی‌کنند و به مدت سه سال انتخاب می‌شوند که این مدت قابل افزایش و تمدید نیست.

۱. مدت اعتبار حکم اعضای اولیه شورای مشورتی یک، دو و سه سال به نسبت

یک سوم برای هر یک از این سه دوره خواهد بود.

۲. عضویت یک سوم اعضای شورای مشورتی هر سال تمدید می‌شود.

بخش ۳۷. نحوه انجام وظیفه شورای مشورتی از طریق وضع مقررات بعدی تعیین خواهد شد.

قسمت IV

فعالیت و کنترل

بخش ۳۸. از نظر حقوقی، فعالیت سازمان تابع اصول قانونی، سرعت، قطعیت، منطق، نسبیّت، غیرشخصی، مساوات، رعایت فرآیند قانونی، اطلاع رسانی و اخلاق خواهد بود.

بخش ۳۹. به استثنای اسناد و صورت مذاکراتی که انتشار آنها ممکن است موجب نقض امنیت کشور شود، یا به افشای اطلاعات طبقه بندی شده یا زندگی خصوصی فرد یا افرادی منجر شود، سایر اسناد و صورت جلسات بدون نیاز به انجام تشریفات خاص در کتابخانه در دسترس عموم قرار داده می شوند.

تبصره: سازمان رفتار محرمانه با اطلاعات فنی، عملیاتی، اقتصادی - مالی و حسابداری را که از شرکت های ارائه کننده خدمات مخابراتی درخواست می کند، مطابق با مقررات تضمین می کند.

بخش ۴۰. اعمال سازمان باید همیشه با یک بیانیه رسمی توجیهی همراه باشد.

بخش ۴۱. مصوباتی که مقررات جدیدی را وضع می کنند صرفاً بعد از انتشار در روزنامه رسمی (Dou) و مصوبات دارای اثر موردی صرفاً بعد از ابلاغ به اشخاص و مراجع ذی ربط دارای اعتبار قانونی خواهند بود.

بخش ۴۲. پیش نویس مصوباتی که مقررات جدیدی وضع می‌کنند باید در معرض مشورت عمومی قرار داده شود و سپس با انتشار در روزنامه رسمی (Dou) رسمیت یابند و انتقادات و پیشنهادات باید بررسی شده و کتابخانه در معرض اطلاع عموم قرار داده شوند.

بخش ۴۳. ابطال هیچ مصوبه یا قراردادی بدون اعلام نظر طرف‌های ذی‌ربط و به طور یک طرفه مجاز نیست.

بخش ۴۴. هر فردی مجاز است ظرف حداکثر سی روز از تاریخ تصویب هر یک از مصوبات سازمان علیه سازمان شکایت نموده یا درخواست استیناف نماید و سازمان مکلف است ظرف نود روز حکم خود را صادر کند.

بخش ۴۵. مسئول بازرسی و رسیدگی به شکایات به وسیله رئیس جمهور و برای مدت دو سال منصوب می‌شود و انتصاب او برای دوره یا دوره‌های بعد نیز بلامانع است.

تبصره: مسئول بازرسی و رسیدگی به شکایات به تمام موضوعات ضروری دسترسی خواهد داشت و لازم است پشتیبانی‌های مورد نیاز اداری از وی به عمل آید. از جمله وظایف مسئول بازرسی و رسیدگی به شکایات، تهیه ارزیابی‌های نقادانه از فعالیت‌های سازمان، هر شش ماه یکبار یا در فرصت‌های مناسب، ارسال این گزارشات به شورای مشورتی، وزارت ارتباطات و به سایر دستگاه‌های قوه مجریه و کنگره و انتشار آن‌ها برای اطلاع عموم است.

بخش ۴۶. واحد اصلاح و انضباط به طور دائم عملکرد کارکنان سازمان را پایش نموده، کارآیی و انجام وظایف محوله توسط آنان را ارزیابی و فرآیندهای انضباطی را اجرا می‌نماید.

قسمت V

درآمدها

بخش ۴۷. درآمد حاصل از مالیات‌های بازرسی و پروانه‌های صادره مذکور در قانون ۵۰۷۰ مورخ ۷ جولای ۱۹۶۶ به صندوق Fistel (صندوق بازرسی مخابرات) که توسط قانون مذکور تأسیس شده است، پرداخت می‌شود.

بخش ۴۸. امتیاز، مجوز یا پروانه بهره‌برداری خدمات مخابراتی تجاری و استفاده از فرکانس‌های رادیویی برای هر نوع خدمت، در تمام موارد در ازای دریافت منافع مالی صادر می‌شود و قیمت ممکن است براساس شرایط مقرر در قانون و آیین‌نامه‌ها تغییر یابد و وجوه دریافتی درآمد Fistel (صندوق بازرسی مخابراتی) خواهد بود.

۱. سازمان اختیار دارد کل مبلغ قابل پرداخت توسط صاحب امتیاز، مجوز یا پروانه را یکباره دریافت نماید و یا به صورت اقساطی در یک یا دو قسط دیگر یا به صورت اقساط سالانه دریافت کند و مبلغ آن به یکی از اشکال ذیل تعیین خواهد شد:

I. بر اساس آیین‌نامه‌ها؛

II. بر اساس پیشنهاد در مناقصه عمومی؛

III. بر اساس پیشنهاد برنده مناقصه، اگر این شرط یکی از عوامل تصمیم‌گیری باشد؛ یا

IV. در قرارداد واگذاری امتیاز، یا در مصوبه صدور مجوز در مواردی که مناقصه

برگزار نمی‌شود.

۲. بعد از تأسیس صندوق یکسان‌سازی خدمات مخابراتی مذکور در بند فرعی II

بخش ۸۱. بخشی از وجوه دریافتی مذکور در بند صدر این بخش مطابق با قانون ذی‌ربط به صندوق مذکور واریز می‌شود.

بخش ۴۹. سازمان بودجه پیشنهادی خود و صندوق Fistel را سالانه به وزارت ارتباطات ارائه می‌کند که به منظور درج در لایحه بودجه سالانه مذکور در بند ۵ بخش ۱۶۵ قانون اساسی به وزارت برنامه و بودجه ارسال می‌شوند.

۱. سازمان همراه با بودجه پیشنهادی نموداری از برنامه‌ریزی چند ساله درآمدها و مخارج را، به منظور نشان دادن توازن مالی و بودجه‌ای خود طی پنج سال مالی متوالی بعد، ارسال می‌کند.

۲. برنامه چند ساله باید واریز وجوه مقرر به صندوق یکسان‌سازی مذکور در بند فرعی II بخش ۸۱ این قانون را پیش‌بینی نموده و مانده را به خزانه‌داری ملی واریز نماید.

۳. قانون بودجه سالانه اعتبار هزینه‌های جاری و سرمایه‌ای سازمان و مبالغی را که باید در ارتباط با سال مالی مربوطه به صندوق Fistel، خزانه‌داری ملی و صندوق یکسان‌سازی واریز شود، تخصیص داده و تعیین می‌نماید.

۴. انتقال وجوه مذکور در بند قبل در پایان هر ماه رسماً توسط سازمان انجام می‌شود.

بخش ۵۰. صندوق بازرسی مخابرات یا Fistel که براساس قانون ۵۰۷۰ مورخ ۷ جولای ۱۹۶۶ تأسیس شده همراه با مانده همه موجودی‌های آن، از جمله درآمدهای ناشی از وصولی‌های مذکور در بخش ۱۴ قانون ۹۰۲۹۵ مورخ ۱۹ جولای ۱۹۹۶، انحصاراً توسط سازمان از تاریخ تأسیس آن اداره خواهد شد.

بخش ۵۱. بدین وسیله تحریر بخش‌های ۲، ۳ و ۶ تبصره‌های آن و بخش ۸ و بند ۲ آن و بخش ۱۳ قانون ۵۰۷۰ مورخ ۷ جولای ۱۹۶۶ به شرح ذیل تغییر می‌یابند.

«بخش ۲. صندوق بازرسی مخابرات (Fistel) از منابع ذیل تشکیل می‌شود:

الف) اعتبارات تخصیص یافته در بودجه فدرال، وجوه انتقالی و وجوه استرداد؛

ب) وجوه حاصل از تراکنش‌های تسهیلاتی براساس قراردادهای منعقد در داخل

یا خارج از برزیل و درآمدهای ناشی از معاملات مالی آن؛

ج) وجوه ناشی از اعمال اختیارات آن در اعطای امتیاز برای ارائه خدمات مخابراتی در نظام عمومی از جمله وصولی ها بابت صدور امتیاز، جریمه ها و خسارات دریافتی؛

د) وصولی های مربوط به انجام فعالیت سازماندهی عملیات خدمات مخابراتی در نظام خصوصی از جمله وصولی های ناشی از صدور پروانه ارائه خدمات جریمه ها و خسارات؛

ه) وصولی های ناشی از اعمال قدرت اعطای حق استفاده از فرکانس های رادیویی برای مقاصد مختلف از جمله جریمه ها و خسارات؛

و) دریافتی های بهای بازرسی؛

ز) وجوه ناشی از توافقات کاری مشترک، موافقتنامه ها یا قراردادهای منعقد شده یا بنگاه ها، سازمان ها یا شرکت های عمومی یا خصوصی داخلی یا خارجی؛

ح) اعانه، ارثیه، یارانه و سایر وجوه پرداختی به آن؛

ط) وجوه ناشی از دستمزدها، قیمت ها یا جریمه ها، مبالغ دریافتی بابت فروش یا اجاره دارایی ها و مبالغ حاصل از انتشارات اسناد و اطلاعات فنی از جمله اسناد ارائه شده برای برگزاری مناقصه؛

ی) وجوه ناشی از مبالغ دریافتی بابت تأیید تحقیقات آزمایشی محصولات یا برای ارائه خدمات فنی توسط سازمان ملی مخابرات؛

ک) هرگونه درآمد دیگر حسب مورد.»

«بخش ۳. وجوه Fistel (صندوق بازرسی مخابرات)، غیر از انتقال به خزانه داری ملی و به صندوق یکسان سازی مخابرات، انحصاراً مورد استفاده سازمان ملی مخابرات قرار می گیرد:

.....

د) برای تأمین سایر هزینه های جاری و سرمایه ای که در اعمال اختیارات خود

متحمل می شود.»

«بخش ۶. هزینه‌های بازرسی مذکور در بند «و» بخش ۲، هزینه نصب و بهای یک پروانه عملیات است.

۱. هزینه بازرسی نصب، هزینه‌ای است که صاحب امتیاز، مجوز یا پروانه برای ارائه خدمات مخابراتی یا استفاده از فرکانس‌های رادیویی در هنگام صدور گواهی تصدیق عملیاتی بودن ایستگاه‌ها بدهکار می‌شود.

۲. هزینه بازرسی عملیاتی، هزینه‌ای است که صاحب امتیاز، مجوز یا پروانه مخابراتی یا استفاده از فرکانس‌های رادیویی در هنگام صدور تصدیق بازرسی عملیات ایستگاه‌ها بدهکار می‌شود.»

«بخش ۸. هزینه بازرسی عملیاتی سالانه و تا ۳۱ مارس باید پرداخت شود و مبلغ آن باید معادل پنجاه درصد بهای تعیین شده برای هزینه بازرسی نصب باشد.

.....
...

۲. عدم پرداخت هزینه بازرسی عملیاتی شصت روز بعد از ابلاغ سازمان منجر به لغو امتیاز، مجوز یا پروانه ذی‌نفع بدون حق ادعای خسارت می‌شود.

.....

«بخش ۱۳. اشخاص ذیل از پرداخت هزینه‌های Fistel معاف هستند: سازمان ملی مخابرات، نیروهای مسلح، پلیس فدرال نظامی (دژبان)، پلیس بزرگراه‌های فدرال، پلیس مدنی و تشکیلات آتش‌نشانی ارتش.»

بخش ۵۲. مبالغ هزینه‌های نصب و عملیات مذکور در پیوست I قانون ۵۰۷۰ مورخ ۷ جولای ۱۹۶۶ اکنون به مبالغ مذکور در جدول مندرج در پیوست III قانون حاضر تغییر می‌یابد.

تبصره: فهرست خدمات مندرج در جدول مذکور تا صدور آیین‌نامه جدید براساس قانون حاضر، همچنان معتبر خواهد بود.

بخش ۵۳. مبالغ مذکور در بند «ط» و «ی» بخش ۲ قانون ۵۰۷۰ مورخ ۷ جولای ۱۹۶۶ با تحریر ارائه شده در قانون حاضر متعاقباً توسط این سازمان تعیین خواهد شد.

قسمت VI

قراردادها

بخش ۵۴. پیمانکاری و واگذاری کارهای مهندسی ساختمان مشمول رویه‌های برگزاری مناقصه مندرج در قوانین عمومی حاکم بر مدیریت عمومی (دولتی) است.

تبصره: برای مواردی که با بند صدر این بخش پوشش داده نمی‌شود سازمان می‌تواند از رویه‌های پیمانکاری خود به شکل مشاوره و اعلامیه / فراخوان عمومی استفاده نماید.

بخش ۵۵. این مشاوره‌ها و فراخوان‌ها توسط سازمان و مشروط به شرایط مذکور در قانون حاضر، به ویژه موارد ذیل، تنظیم می‌شود:

- I. هدف از برگزاری مناقصه عقد یک قرارداد پیمانکاری مقرون به صرفه، رضایت‌بخش و مطمئن برای سازمان از طریق رقابت عادلانه بین طرف‌های ذی‌ربط است؛
- II. ابراز دعوت به مناقصه هدف آن را تعیین، فضای پیشنهاددهندگان را ترسیم، ضوابط قبول و ارزیابی پیشنهادات را مشخص، رویه‌ها را تنظیم، جریمه‌های قابل اعمال را تعیین و مفاد قرارداد را معین می‌کند؛
- III. هدف مناقصه باید به طور دقیق، جامع و شفاف و بدون مشخصات اضافی، نامربوط یا غیرضروری که موجب محدودیت رقابت می‌شود، بیان گردد؛
- IV. صلاحیت درخواستی از همه شرکت‌کنندگان به طور یکسان باید منطبق و متناسب با هدف مناقصه به منظور تضمین اجرای تعهدات آتی باشد؛
- V. یکی از شروط پذیرش آن است که طرف ذی‌ربط اعلام نماید که در تعهدات خود نسبت به دستگاه‌های مالی عمومی و نظام تأمین اجتماعی به روز است و شماره‌های ثبت خود را اعلام نماید. ارائه اسناد مثبته از شرایط الزامی امضای قرارداد خواهد بود؛

VI. در ارزیابی، اصول رابطه با آگهی دعوت به مناقصه، مقایسه موضوعی و قیمت صحیح مدنظر قرار داده می‌شود و در شرایط مساوی برنده از طریق فرآیند قرعه‌کشی تعیین می‌شود؛

VII. ضوابط گردش کار باید علاوه بر شفافیت و بازرسی تضمین کننده انتشار مناسب ابزار دعوت به مناقصه، فرصت کافی برای تهیه پیشنهادات و حق اعتراض و استیناف باشد؛

VIII. بررسی صلاحیت و ارزیابی پیشنهادات می‌تواند در یک مرحله انجام شود و در مواردی که مناقصه به صورت فراخوان عمومی برگزار می‌شود، احراز صلاحیت فقط برای برنده مناقصه مجاز خواهد بود؛

IX. در صورت خودداری برنده از امضای قرارداد، سایر شرکت‌کنندگان به ترتیب برای عقد قرارداد دعوت می‌شوند،

X. صرفاً گواهی‌های ثبت صادره توسط سازمان مورد پذیرش قرار می‌گیرند و اعتبار این گواهی‌ها دو ساله خواهد بود و ثبت اشخاص علاقمند برای افزایش فهرست موجود همیشه مجاز است.

بخش ۵۶. مسئله عرضه کالا و خدمات عادی از طریق فراخوان عمومی به مناقصه انجام می‌شود و محدود به فروشندگانی است که قبلاً تعیین صلاحیت شده اند که از آن‌ها دعوت می‌شود در یک جلسه عمومی و علنی پیشنهادات خود را ارائه نمایند.

تبصره: بعد از تکمیل مراحل رقابتی، کمیته بهترین پیشنهاد را از نظر هدف، شکل و قیمت مورد بررسی قرار می‌دهد.

بخش ۵۷. در شرایط ذیل، همه افراد علاقمند، ثبت شده یا نشده، می‌توانند در جلسه ارائه پیشنهادات شرکت نمایند و احراز صلاحیت و قبول پیشنهاد بلافاصله بعد از مرحله رقابت در همان جلسه انجام می‌شود:

I. برای عقد قرارداد عرضه کالاها و خدمات عادی دارای قیمت بالا مشروط به الزامات آیین نامه ها؛

II. در صورتی که تعداد فروشندگان ثبت نام شده در گروه مورد نظر کمتر از پنج نفر باشد؛

III. برای ثبت قیمت هایی که تا دو سال معتبر خواهند بود؛

IV. در صورتی که شورای Anatel چنین تصمیمی اتخاذ نماید.

بخش ۵۸. موضوع ارائه پیشنهاد برای «مشاوره» عرضه کالا و خدماتی است که بخش های ۵۶ و ۵۷ پوشش نمی دهند.

تبصره: در تصمیم گیری ها، هزینه - فایده هر پیشنهاد با توجه به صلاحیت پیشنهاد دهنده بررسی می شود.

بخش ۵۹. سازمان می تواند از طریق عقد یک قرارداد از پرسنل فنی یا شرکت های تخصصی، از جمله مشاوران و حسابرسان مستقل، برای اجرای فعالیت های حوزه اختیارات خود استفاده کند. استفاده از این قراردادها برای فعالیت های بازرسی، به استثنای فعالیت های پشتیبانی مربوطه، مجاز نخواهد بود.

دستر II

سازماندهی خدمات مخابراتی

قسمت I

مقررات عمومی

فصل I

تعاریف

بخش ۶۰. خدمات مخابراتی عبارت از گروه فعالیت‌هایی است که عرضه مخابرات را ممکن می‌سازند.

۱. مخابرات عبارت است از انتقال، ارسال یا دریافت انواع نمادها، حروف، علائم، مکتوبات، تصاویر، صداها یا اطلاعات از طریق سیم، الکترومغناطیس و سایل نوری یا هر گونه فرآیند الکترومغناطیسی دیگر.

۲. ایستگاه مخابراتی مجموعه‌ای از تجهیزات، وسایل و سایر ابزارهای لازم برای تحقق مخابرات، لوازم و وسایل جانبی و پیرامونی آن و حسب مورد، تأسیسات مورد نیاز استقرار یا تکمیل آن‌ها، از جمله ترمینال‌های سیار است.

بخش ۶۱. خدمات ارزشی افزوده فعالیتی است که به یک خدمت مخابراتی که از آن پشتیبانی می‌کند افزوده می‌شود و از آن متمایز است و به عبارت دیگر تأسیسات مربوط به دسترسی، ذخیره، ارائه، انتقال یا فراخوانی اطلاعات است.

۱. خدمات ارزش افزوده تشکیل دهنده یک خدمت مخابراتی نیست و عرضه کنندگان آن به عنوان کاربران خدمات مخابراتی که از مخابرات پشتیبانی می‌کنند و دارای حقوق و تکالیف ذاتی شرایط خاص خود هستند، طبقه‌بندی می‌شوند.

۲. اشخاص علاقمند دارای حق استفاده از شبکه‌های مخابراتی برای ارائه خدمات ارزش افزوده هستند و سازمان اختیار دارد به منظور تضمین این حق، شرایط و رابطه بین این اشخاص علاقمند و عرضه‌کنندگان خدمات مخابراتی را تنظیم نماید.

فصل II

طبقه‌بندی

بخش ۶۲. خدمات مخابراتی از نظر طیف علائق طرف خدمت به خدمات مورد علاقه عمومی و خدمات دارای علاقمندان محدود تقسیم می‌شود.

تبصره: خدمات مورد علاقه محدود مشمول شرایط لازم برای ارائه و استفاده آن‌ها بدون وارد کردن خدشه به علائق عمومی است.

بخش ۶۳. خدماتی مخابراتی از نظر نظام حقوقی که در چارچوب آن ارائه می شوند به دو بخش خدمات «نظام عمومی» و خدمات «نظام خصوصی» تقسیم می شوند.

تبصره: خدمات مخابراتی نظام عمومی خدماتی است که از طریق اعطای امتیاز یا صدور مجوز به ارائه کننده آن همراه با تکلیف تعهدات یکسان سازی و استمرار ارائه می شوند.

بخش ۶۴. انواع خدمات مخابراتی مورد علاقه عمومی - که تعهد وجود، یکسان سازی و استمرار آن را خود ملت تضمین می کند - خدماتی تعریف می شوند که تحت نظام عمومی ارائه می شوند.

تبصره: انواع حالت های خدمات تلفن های سوئیچی ثابت با هر بُرد و شرایطی که به طور کلی برای استفاده عامه مردم طراحی شده باشد مشمول این تعریف است.

بخش ۶۵. ارائه هر یک از حالات خدمات به یکی از روش های ذیل صورت می گیرد:

I. به طور انحصاری در نظام عمومی؛

II. به طور انحصاری در نظام خصوصی؛ یا

III. همزمان هم در نظام عمومی و هم در نظام خصوصی.

۱. حالات خدمات واقع در حوزه علائق عمومی که با توجه به ضرورت شان

مشمول تکالیف یکسان سازی هستند، مجاز به ارائه صرف در نظام خصوصی نیستند.

۲. انحصار و همزمانی مذکور در بند صدر این بخش می تواند در چارچوب ملی،

منطقه ای یا محلی و یا در نواحی مشخص شده اتفاق بیفتد.

بخش ۶۶. در صورتی که خدماتی همزمان هم در نظام عمومی و هم در نظام خصوصی ارائه شود، تصمیمات لازم برای ممانعت از عدم توجیه اقتصادی آن در نظام عمومی اتخاذ خواهد شد.

بخش ۶۷. خدمات مخابراتی دارای علائق محدود قطعاً در نظام عمومی ارائه نخواهد شد.

بخش ۶۸. هیچ شخص حقوقی نمی‌تواند همزمان، مستقیم یا غیرمستقیم، به ارائه یک نوع خدمت هم در نظام عمومی و هم در نظام خصوصی مبادرت نماید و یا از مزایای عملیات تجاری آن بهره‌مند شود مگر در مناطق، شهرستان‌ها یا نواحی جدا از یکدیگر.

فصل III

مقررات مشترک

بخش ۶۹. انواع خدمات توسط سازمان براساس هدف‌شان، چارچوبی که در آن ارائه می‌شوند، شکل‌شان، وسیله انتقال‌شان، فن‌آوری مورد استفاده و / یا سایر مشخصات تعریف خواهد شد.

تبصره: مفهوم «شکل مخابرات» به حالت خاص انتقال اطلاعات ناشی از مشخصات ویژه راه‌کار حمل، انتقال، ارائه اطلاعات یا ترکیبی از همه این‌ها اشاره دارد. از جمله این «شکل‌های مخابراتی» تلفن، تلگراف، ارتباطات داده‌ای و انتقال تصاویر است.

بخش ۷۰. رفتار تبعیض‌آمیز نسبت به رقابت آزاد، گسترده و عادلانه بین عرضه‌کنندگان خدمات، چه در نظام عمومی و چه در نظام خصوصی، و به ویژه رفتار مشروطه ذیل ممنوع است:

- I. اعطای یارانه از طریق کاهش مصنوعی قیمت‌ها؛
- II. استفاده از اطلاعات دریافتی از رقبا از طریق و یا در نتیجه عقد موافقت‌نامه ارائه خدمات برای کسب مزیت رقابتی؛
- III. حذف اطلاعات فنی یا بازرگانی که وجود آن برای ارائه خدمات توسط طرف‌های دیگر مهم باشد.

بخش ۷۱. به منظور ایجاد رقابت مؤثر و پیش گیری از تمرکز اقتصادی بازار، سازمان می تواند محدودیت یا شرایطی را برای شرکت ها یا گروه های تجاری در ارتباط با اخذ و انتقال امتیاز، مجوز یا پروانه وضع کند.

بخش ۷۲. عرضه کننده خدمات می تواند از اطلاعات مربوط به بهره برداری موردی از خدمات توسط کاربر صرفاً برای اجرای فعالیت خود استفاده کند.
۱. ارائه اطلاعات انفرادی با اجازه صریح و مشخص استفاده کننده (از خدمات) مجاز است.

۲. عرضه کننده خدمات می تواند حاصل جمع اطلاعات استفاده از خدمات خود را در اختیار اشخاص ثالث قرار دهد، مشروط به آن که کاربر در این اطلاعات به طور مستقیم یا غیرمستقیم معرفی نشده باشد و حریم زندگی خصوصی وی نقض نشود.

بخش ۷۳. عرضه کنندگان آن دسته از خدمات مخابراتی که در حوزه علائق عمومی قرار دارند حق دارند از پست ها، داکت ها، حق راه و عبور متعلق یا تحت کنترل سایر عرضه کنندگان خدمات مخابراتی یا سایر خدمات مورد علاقه عموم، به طور غیرتبعیض آمیز و با قیمت و شرایط عادلانه و معقول استفاده نمایند.

تبصره: دستگاه سیاست گزار ابزار مورد استفاده دارنده امتیاز مسئولیت تصمیم گیری در مورد شرایط تحقق مفاد بند صدر بخش حاضر را به عهده دارد.

بخش ۷۴. امتیاز، مجوز یا پروانه ارائه خدمات مخابراتی موجب معافیت عرضه کننده از رعایت مقررات و استانداردهای مهندسی و قوانین شهری، ایالتی یا ناحیه فدرالی در ارتباط با ساخت و نصب کابل و تجهیزات در اماکن عمومی نمی شود.

بخش ۷۵. فعالیت‌های مخابراتی محدود به حدود یک ساختمان واحد یا یک مال واحد سیار یا یک ملک مستغلاتی، مشروط به مقرراتی که سازمان ممکن است گاه به گاه وضع کند، نیازمند دریافت امتیاز، مجوز یا پروانه نیست.

بخش ۷۶. عرضه کنندگان خدمات مخابراتی و تولید کنندگان محصولات مخابراتی که در پروژه‌های تحقیق و توسعه در برزیل سرمایه‌گذاری می‌کنند، در حوزه مخابرات تشویق‌هایی را مطابق با شرایط مقرر در قانون دریافت خواهند کرد.

بخش ۷۷. قوه مجریه ظرف صد و بیست روز از تاریخ انتشار این قانون طی ارسال یادداشتی به کنگره صندوقی را برای توسعه تکنولوژی مخابرات برزیل تأسیس خواهد کرد و هدف آن تشویق تحقیق و توسعه در زمینه فن‌آوری‌های جدید و فراهم کردن انگیزه‌های لازم برای آموزش نیروی انسانی، تشویق ایجاد شغل و فراهم کردن دسترسی شرکت‌های کوچک و متوسط به وجوه سرمایه‌ای به نحوی است که موجب گسترش رقابت در صنایع مخابراتی شود.

بخش ۷۸. تولید و توسعه محصولات مخابراتی در برزیل از طریق ابزار سیاست‌گذاری اعتباری، مالیاتی و گمرکی تشویق خواهد شد.

قسمت II

خدمات ارائه شده در نظام عمومی

فصل I

تکالیف یکسان‌سازی و استمرار

بخش ۷۹. سازمان از طریق تدوین آیین‌نامه، تکالیف یکسان‌سازی و استمرار منسوب به عرضه‌کنندگان خدمات در نظام عمومی را مشخص خواهد نمود.

۱. تعهدات یکسان سازی، تعهداتی هستند که هدفشان دسترسی همه افراد و مؤسسات عام المنفعه به خدمات مخابراتی فارغ از محل استقرار یا شرایط اجتماعی - اقتصادی آنان است. علاوه بر آن تعهداتی که هدف آنها فراهم کردن استفاده از مخابرات در خدمات اساسی تأمین کننده منافع عامه است نیز در زمره تعهدات یکسان سازی قرار دارند.

۲. تعهدات استمرار، تعهداتی هستند که هدفشان فراهم کردن امکان استفاده کاربران از خدمات بدون هر گونه وقفه و توقف ناموجه و قراردادن این خدمات در دسترس کاربران در شرایط مناسب استفاده است.

بخش ۸۰. تعهدات یکسان سازی موضوع هدف گذاری های ادواری مطابق با یک برنامه مشخص تهیه شده توسط سازمان و تأیید شده توسط قوه مجریه خواهد بود که به فراهم شدن تأسیسات جمعی یا انفرادی، ارائه خدمات به افراد معلول، به مؤسسات دارای شخصیت عمومی یا اجتماعی، به مناطق روستایی یا مناطق اداری زیرساخت های محدود شهری و به نقاط دور دست اشاره خواهد کرد.

۱. برنامه مذکور منابع تأمین مالی تعهدات یکسان سازی را به تفصیل ارائه خواهد کرد و این هزینه ها در ارتباط با رقابت بین عرضه کنندگان خدمات در بازار داخلی بی طرف خواهد بود.

۲. منابع صندوق یکسان سازی مذکور در بند فرعی II بخش ۸۱ برای پوشش هزینه های یکسان سازی خدماتی که خود عرضه کننده، براساس قرارداد امتیاز، مسئولیت آن را به عهده دارد قابل تخصیص نیست.

بخش ۸۱. منابع تکمیلی منظور شده برای پوشش آن بخش از هزینه هایی که انحصاراً قابل انتساب به رعایت تعهدات یکسان سازی ارائه کنندگان خدمات مخابراتی است و از طریق عملیات کارآمد تجاری خدمات هم قابل جبران نیست، می تواند از محل های ذیل تأمین شود:

I. بودجه فدرال یا بودجه ایالات، ناحیه فدرالی یا شهرداری ها؛

II. صندوقی که به طور ویژه به این منظور تأسیس شده و عرضه‌کنندگان خدمات مخابراتی در نظام عمومی و خصوصی، هر دو، وجوهی را طبق قانونی که لایحه آن ظرف مدت صد و بیست روز از تاریخ انتشار این قانون توسط قوه مجریه به کنگره تسلیم می‌شود، به آن پرداخت خواهند کرد.

تبصره: تا زمان تشکیل صندوق مذکور در بند فرعی II بند صدر این بخش، محل‌های ذیل نیز می‌توانند مورد استفاده قرار گیرند:

- I. یارانه‌های بین انواع مختلف خدمات مخابراتی یا بین بخش‌هایی از کاربران؛
- II. پرداخت مبلغی اضافی که به هزینه برقراری ارتباط افزوده شود.

بخش ۸۲. عدم اجرای تعهدات مربوط به یکسان‌سازی و استمرار باعث اعمال جریمه، لغو پروانه یا دستور مداخله، حسب مورد، خواهد شد.

فصل II

امتیازات

قسمت I

اعطای امتیاز

بخش ۸۳. عملیات تجاری ارائه خدمات در نظام عمومی مستلزم دریافت مجوزهای قبلی سازمان به صورت صدور امتیاز است که حق استفاده از فرکانس‌های رادیویی را مطابق با مقررات ایجاد می‌کند.

تبصره: امتیاز خدمات مخابراتی تفویض ارائه آن از طریق قراردادی برای یک مدت معین در نظام عمومی است که براساس آن صاحب امتیاز خود را در معرض ریسک تجاری قرار می‌دهد و برای جبران آن براساس نرخ‌های تعیین شده از کاربران هزینه دریافت می‌کند و یا

درآمدهای دیگری را برای خود ایجاد می کند و مستقیماً مسئولیت تعهدات خود و ایجاد هر گونه خسارت را به عهده خواهد داشت.

بخش ۸۴. امتیازات دارای شخصیت انحصاری نیستند و تابع مقررات برنامه عمومی امتیازات خواهند بود که مشتمل بر اتخاذ تصمیم درخصوص تقسیم کشور به نواحی مختلف و تعداد عرضه کنندگان خدمات، مدت اعتبار کاری آنان و دوره های پذیرش عرضه کنندگان جدید برای هر یک از این نواحی خواهد بود.

۱. نواحی تعیین رشد برای ارائه خدمات مخابراتی تجاری، تعداد عرضه کنندگان خدمت، مدت اعتبار امتیاز آنان و دوره های پذیرش ارائه کنندگان جدید با عنایت به محیط رقابت، پیروی از اصل حداکثر مزیت برای کاربران و منافع خدمات در نظام عمومی را به نحوی عادلانه جبران نماید.

۲. اتخاذ تصمیم در مورد زمان و دوره اعطای امتیاز به نحوی انجام می شود که از خاتمه همزمان امتیازات در یک ناحیه اجتناب شود.

بخش ۸۵. هر یک از انواع خدمات مشمول دریافت یک امتیاز مجزا با ذکر شفاف حقوق و تکالیف صاحب امتیاز، کاربر و سازمان خواهد بود.

بخش ۸۶. امتیاز صرفاً به شرکتی اعطا می شود که براساس قوانین برزیل تأسیس شده و دارای دفتر مرکزی و مدیریت مستقر در کشور است که انحصاراً برای فعالیت ارائه خدمات مخابراتی تجاری موضوع امتیاز تأسیس شده است.

تبصره: در صورتی که شخص یا بنگاهی حائز شرایط مفاد این بخش نباشد جهت شرکت در مناقصه اعطای امتیاز باید برای فراهم کردن شرایط لازم برای شخص یا تأسیس شرکتی با خصوصیات مطلوب، قبل از امضای قرارداد تعهد لازم را بسپارد.

بخش ۸۷. اعطای امتیاز به یک شرکت یا گروه تجاری که از قبل در همان منطقه، محل یا ناحیه همان نوع خدمات را ارائه می‌دهد منوط به فرض سپردن تعهد انتقال خدمات تجاری قبلی به شخص یا بنگاه دیگر ظرف مدت حداکثر هجده ماه از زمان عقد قرارداد است و در صورت عدم اجرای آن امتیاز فعالیت قبلی لغو و به پرداخت جریمه‌های تعیین شده در فرآیند اعطای امتیاز محکوم خواهد شد.

بخش ۸۸. اعطای امتیاز از طریق برگزاری مناقصه عمومی انجام می‌شود.

بخش ۸۹. شرایط مناقصه براساس اصول قانون اساسی، مفاد قانون حاضر و به ویژه رعایت موارد ذیل توسط سازمان تعیین خواهد شد:

I. هدف این فرآیند انتخاب یک طرف قرارداد قادر به اجرا، توسعه یکسان‌سازی خدمات نظام عمومی با کارآیی، امنیت و تعرفه‌های معقول و منطقی از طریق ایجاد رقابت بین طرف‌های ذی‌علاقه است؛

II. پیش‌نویس پیشنهادی دعوت به مناقصه در ابتدا به مشاوره عمومی گذاشته می‌شود؛

III. در آگهی دعوت به مناقصه باید خدمات موضوع فرآیند و شرایط ارائه، توسعه و یکسان‌سازی آن ذکر شود؛ محدوده کار پیشنهاددهندگان تعیین شود؛ عوامل و ضوابط پذیرش و ارزیابی پیشنهادات اعلام شود؛ نظارت بر رویه اجرایی اعلام شود؛ تعداد فازها و اهداف آن‌ها اعلام شود؛ جریمه‌های قابل اعمال ذکر شود؛ و بندهای قرارداد امتیاز تعریف شود؛

IV. باید شرایط فنی - عملیاتی یا حرفه‌ای و اقتصادی - مالی و ضمانت‌نامه‌های مورد درخواست در مناقصه و قرارداد بدون تبعیض بین پیشنهاددهندگان تعیین شود و منطبق با موضوع امتیاز با ماهیت و ابعاد آن باشد؛

V. تمام شرکت‌کنندگان در مناقصه باید مدارک مثبت مبنی بر عدم بدهکاری به تشکیلات درآمد عمومی (مالیاتی) یا نظام تأمین اجتماعی ارائه کنند؛

VI. شرکت کنسرسیوم هایی که قبل از اعطای امتیاز خود را به شرکت تبدیل کنند همیشه مجاز است؛

VII. ارزیابی پیشنهادات ارائه شده در مناقصه تابع اصول ارتباط آن با آگهی دعوت به مناقصه و مقایسه عینی خواهد بود؛

VIII. عوامل ارزیابی می تواند به صورت جداگانه یا همراه با هم، پایین ترین تعرفه ها، بالاترین پیشنهاد قیمت برای دریافت امتیاز، بهترین کیفیت خدمات یا بیشترین میزان تأمین تقاضاها مشروط به اصل دائمی واقعی باشد؛

IX. در شرایط مساوی نتیجه از طریق قرعه کشی تعیین می شود؛

X. ضوابط گردش کار باید انتشار عمومی آگهی دعوت به مناقصه، فرصت مناسب برای تهیه پیشنهاد و حق اعتراض، استیناف و دفاع کامل را تضمین نماید.

بخش ۹۰. اشخاص ذیل مجاز به شرکت در مناقصه یا دریافت امتیاز نیستند؛ شرکت هایی که مجاز به شرکت در مناقصه یا عقد قرارداد با دولت نیستند؛ شرکت هایی که از نظر مالی بی اعتبار اعلام شده اند؛ شرکت هایی که طی دو سال گذشته (قبل از مناقصه) با دستور لغو امتیاز، مجوز یا پروانه ارائه خدمات مخابراتی یا لغو استفاده از فرکانس های رادیویی مجازات شده اند.

بخش ۹۱. فرآیند برگزاری مناقصه عمومی در صورتی که ایجاد رقابت در نتیجه یک فرآیند اداری انجام شده توسط سازمان ناموجه یا غیر ضروری تشخیص داده شود، الزامی نخواهد بود.

۱. رقابت زمانی ناموجه محسوب می شود که فقط یک طرف (شخص) توانمند برای ارائه خدمات مورد نیاز با شرایط مقرر وجود داشته باشد.

۲. رقابت در مواردی غیر ضروری محسوب می شود که شرایط تجاری خدمات پیشنهاد شده توسط همه افراد ذی علاقه و ذی صلاح مقبول شمرده شود.

۳. برگزاری یک گردهمایی عمومی برای شناسایی تعداد اشخاص علاقمند یکی از اجزای ضروری رویه تشخیص عدم ضرورت برگزاری مناقصه است.

بخش ۹۲. در مواردی که برگزاری مناقصه در آن‌ها غیرضروری شمرده می‌شود، اعطای امتیاز بر اساس یک رویه اجرایی انجام می‌شود که مبتنی بر اصول عمومیت، اخلاق، بی‌طرفی و حق اعتراض به نتیجه رقابت، تأیید صحت و سقم رعایت شرایط فنی - عملیاتی یا حرفه‌ای و صلاحیت‌های اقتصادی - مالی، وضعیت معمول مالیاتی و تأمین ضمانت‌های قرارداد خواهد بود.

تبصره: شرایط باید منطبق با موضوع امتیاز و متناسب با ماهیت و ابعاد آن باشد.

قسمت II

قرارداد

بخش ۹۳. قرارداد امتیاز مشتمل بر موارد ذیل خواهد بود:

- I. موضوع، منطقه و مدت امتیاز؛
- II. روش، شکل و شرایط ارائه خدمات؛
- III. مقررات، ضوابط، شاخص‌ها، قواعد و پارامترهای تعریف کننده اجرا، توسعه، تغییر و نوسازی خدمات و کیفیت آن‌ها؛
- IV. تکالیف مرتبط با یکسان‌سازی و استمرار خدمات؛
- V. مبلغی که باید برای دریافت امتیاز پرداخت شود و نحوه و شرایط پرداخت؛
- VI. شرایط تمدید از جمله ضوابط تعیین ارزش (بهای) مربوطه؛
- VII. نرخ هزینه‌های قابل دریافت از کاربران و ضوابط تنظیم و تجدیدنظر در آن‌ها؛
- VIII. درآمدهای بدیل، مکمل یا جنبی ممکن و درآمدهای حاصل از طرح‌های مرتبط؛
- IX. حقوق، ضمانت‌ها و تکالیف کاربران، سازمان و صاحبان امتیاز؛
- X. شکل ارائه صورت حساب‌ها (دفاتر) و بازرسی‌ها؛
- XI. کالاهای قابل مرجوع، در صورت وجود؛
- XII. شرایط عمومی ارتباطات داخلی؛

XIII. تکلیف حفظ همه شرایط احراز صلاحیت مندرج در شرایط مناقصه در

طول اجرای قرارداد؛

XIV. جریمه ها؛

XV. قلمرو قضایی و روش حل و فصل مناقشات مربوط به قرارداد در خارج از

دادگاه.

تبصره: خلاصه قرارداد به عنوان شرط اعتبار آن در روزنامه رسمی (Dou) منتشر می شود.

بخش ۹۴. صاحب امتیاز در اجرای تکالیف خود می تواند، مشروط به رعایت و

محدودیت های مقرر توسط سازمان، مبادرت به انجام موارد ذیل نماید:

I. برای ارائه خدمات از تجهیزات و زیرساخت هایی که در تملک وی نیست

استفاده نماید؛

II. برای اجرای فعالیت های ذاتی، جنبی یا تکمیلی خدمات مورد نظر با اشخاص

ثالث موافقت نامه های قراردادی امضا نموده و طرح های مرتبط اجرا نماید؛

۱. در هر صورت صاحب امتیاز کماکان در قبال سازمان و کاربران مسئول خواهد

بود.

۲. رابطه بین صاحب امتیاز و اشخاص ثالث که دارای هیچ حقی در ارتباط با

سازمان نیستند، مشروط به مفاد بخش ۱۱۷ قانون حاضر، تابع قوانین عمومی

خواهد بود.

بخش ۹۵. سازمان فرصت کافی برای انطباق صاحبان امتیاز با تکالیف جدید تحصیل شده

به آنان در اختیارشان قرار می دهد.

بخش ۹۶. صاحب امتیاز باید:

- I. اطلاعات دارای ماهیت فنی، عملیاتی، اقتصادی - مالی و حسابداری یا سایر اطلاعات مربوطه مورد تقاضای سازمان را ارائه نماید؛
- II. در صورتی که بیش از یک نوع خدمت مخابراتی ارائه می‌کند، دفاتر حساب جداگانه بر حسب نوع خدمت نگهداری کند؛
- III. پیش‌نویس قرارداد استاندارد را که قرار است با کاربران و موافقت‌نامه‌های عملیاتی که در صد است با عرضه‌کنندگان خدمات خارجی منعقد نماید برای تأیید به سازمان ارائه کند؛
- IV. فهرستی از مشترکین خود را مشروط به رعایت مفاد بندهای فرعی VI و IX بخش ۳ و بخش ۲۱۳ قانون حاضر، منتشر نماید؛
- V. با نظارت بر خدمات و بازرسی از آن موافق باشد؛
- VI. گزارشات ادواری از تأمین اهداف یکسان‌سازی مندرج در قرارداد امتیاز ارائه نماید.

بخش ۹۷. تجزیه، ادغام، تبدیل، جذب یا کاهش سرمایه شرکت یا انتقال سهام تحت کنترل آن نیازمند دریافت تأییدیه از سازمان است.

تبصره: تأییدیه در صورتی داده می‌شود که اقدام مذکور، مشروط به رعایت مفاد بخش ۷ قانون حاضر، موجب تخریب رقابت نبوده اجرای قرارداد را به خطر نیندازد.

- بخش ۹۸.** انتقال قرارداد امتیاز با تأیید سازمان به شرط تحقق همه موارد ذیل ممکن است:
- I. خدمات، با انجام منظم همه تکالیف، حداقل به مدت سه سال ارائه شده باشد؛
- II. گیرنده امتیاز همه الزامات اعطای امتیاز از جمله الزامات مربوط به ضمانت‌ها، منظم بودن وضعیت حقوقی و مالیاتی، صلاحیت‌های فنی و اقتصادی - مالی را تأمین نمایند؛ و
- III. انتقال، مشروط به رعایت مفاد بخش ۷ قانون حاضر، موجب تخریب رقابت نبوده و اجرای قرارداد را در معرض خطر قرار ندهد.

بخش ۹۹. حداکثر مدت اعتبار امتیاز بیست سال است و فقط یک بار برای یک دوره مشابه قابل تمدید خواهد بود، مشروط به آن که صاحب امتیاز همه شرایط امتیاز را رعایت کرده باشد و علاقه خود را به تمدید امتیاز حداقل سی ماه قبل از انقضای مهلت امتیاز به صراحت اعلام نماید.

۱. تمدید مدت امتیاز مورد درخواست مستلزم آن است که صاحب امتیاز هزینه استفاده از حق ارائه خدمات و هزینه حق استفاده از فرکانس های رادیویی مربوطه را پرداخت نماید و می تواند به انتخاب سازمان، با توجه به شرایط موجود در آن هنگام، شرایط جدید را نیز اضافه نماید.

۲. در صورت انصراف، صاحب امتیاز بدن دلیل موجه، از تمدید دوره بعد از تأیید درخواست وی، محکوم به پرداخت جریمه خواهد شد.

۳. در صورت اثبات نیاز به بازبینی موضوع یا ناحیه امتیاز برای انطباق با برنامه عمومی امتیاز یا مقررات جاری، سازمان می تواند درخواست تمدید را رد کند.

قسمت III

املاک

بخش ۱۰۰. املاک مستغلاتی یا دارایی های منقول مورد نیاز ارائه خدمات را می توان به منظور خرید یا واگذاری اجباری، جزو تأسیسات عمومی اعلام کرد. اقدام مورد نیاز و پرداخت مابه ازای و سایر هزینه های مربوطه به عهده صاحب امتیاز است.

بخش ۱۰۱. فروش، دریافت هزینه یا جایگزینی دارایی های قابل مرجوع نیازمند تأیید قبلی سازمان است.

بخش ۱۰۲. انقضای امتیاز به طور خودکار مالکیت دارایی های قابل مرجوع را به دولت فدرال انتقال می دهد.

تبصره: استرداد دارایی‌ها قبل از انقضای مدت قرارداد باعث ایجاد تعهد پرداخت خسارت بابت بخشی می‌شود که استهلاک آن‌ها در هیچ یک از سرمایه‌گذاری‌های مرتبط با این دارایی‌ها که با هدف تضمین استمرار خدمات موضوع اعطای امتیاز یا روزآمد کردن آن انجام شده، محاسبه نشده است.

قسمت IV

تعرفه‌ها

بخش ۱۰۳. تعیین ساختار تعرفه‌های هر یک از خدمات از اختیارات سازمان است.

۱. تعیین، تعدیل و تجدیدنظر در تعرفه‌ها می‌تواند مبتنی بر مقدار متناظر با میانگین متوازن شده ارزش اقلام تعرفه‌ای جداگانه باشد.
۲. پرداخت هر گونه یارانه فیما بین انواع خدمات و اقشار کاربران به استثنای موارد مذکور در مفاد تبصره بخش ۸۱ قانون حاضر، ممنوع است.
۳. تعیین تعرفه‌ها در قرارداد واگذاری امتیاز از طریق آگهی دعوت به مناقصه یا از طریق پیشنهادی که مناقصه ارائه می‌شود، انجام می‌گیرد.
۴. در صورت واگذاری امتیاز بدون برگزاری مناقصه، تعرفه‌ها توسط سازمان تعیین و در قرارداد واگذاری امتیاز درج می‌شود.

بخش ۱۰۴. بعد از گذشت سه سال از امضای قرارداد، سازمان می‌تواند در صورت وجود رقابت مؤثر و گسترده بین عرضه‌کنندگان خدمات مذکور، صاحب امتیاز را در اختیار نظام تعرفه‌های آزاد قرار دهد.

۱. در نظام مورد اشاره در بند صدر این بخش، صاحب امتیاز مجاز است تعرفه‌های خدمات خود را تعیین نموده و سازمان را هفت روز قبل از اعمال تعرفه‌های جدید مطلع نماید.
۲. در صورت افزایش تصنعی سود یا انجام اعمال مغایر با رقابت، سازمان می‌تواند علاوه بر اعمال جریمه‌های متعلقه صاحب امتیاز مذکور را به نظام قبل بازگرداند.

بخش ۱۰۵. زمانی که انواع جدید خدمات، تأسیسات یا امکانات مربوط به موضوع یک امتیاز دایر می شود قبلاً تعرفه های آن ها همراه با مطالعات انجام شده برای تأیید به سازمان اطلاع داده می شود.

تبصره: سازمان با عنایت به تأمین منافع مصرف کنندگان، می تواند رأساً در خصوص تعیین تعرفه ها تصمیم گیری نماید یا آن ها را در چارچوب نظام تعرفه آزاد قرار دهد؛ و در هر صورت دریافت هر گونه هزینه قبل از تأیید سازمان مجاز نیست.

بخش ۱۰۶. صاحب امتیاز می تواند تعرفه ای کمتر از تعرفه تعیین شده دریافت نماید، مشروط به آن که کاهش مذکور براساس ضابطه ای عینی صورت گرفته باشد و به طور یکسان شامل همه مصرف کنندگان شود. سوء استفاده از قدرت انحصاری ممنوع است.

بخش ۱۰۷. تخفیف در تعرفه ها فقط در صورتی که شامل همه مصرف کنندگان حائز شرایط استفاده از آن ها شود مجاز است و این شرایط باید دقیق و یکسان باشد.

بخش ۱۰۸. راه کارهای تنظیم و تجدیدنظر در تعرفه ها باید در قراردادهای واگذاری امتیاز مشروط به مصوبه های خاص، حسب مورد، درج شود.

۱. کاهش تعرفه ها یا تخفیف در تعرفه ها، تجدیدنظر در تعرفه محسوب نمی شود.

۲. سود اقتصادی ناشی از نوسازی، توسعه یا منطقی سازی خدمات، یا از محل

درآمدهای جدید، به نحوی که سازمان تعیین می کند با مصرف کننده تقسیم خواهد شد.

۳. سودهای اقتصادی که مستقیماً از کارآیی شغلی ناشی نمی شوند، مثل موارد

کاهش مالیات ها یا عوارض قانونی یا سود ناشی از مقررات جدید مرتبط با خدمات، به طور کامل به مصرف کنندگان انتقال داده می شود.

۴. تحمیل بار مالی جدید به خدمات در اثر مقررات جدید، شرایط اقتصادی مقطعی یا در اثر افزایش مالیات‌ها یا عوارض قانونی به استثنای مالیات بر درآمد، موجب تجدیدنظر در قرارداد خواهد شد.

بخش ۱۰۹. موارد ذیل توسط سازمان ارائه خواهد شد:

I. راه‌کارهای پایش تعرفه‌های دریافتی توسط صاحبان امتیاز، از جمله در دوره ما قبل تغییر آن‌ها؛

II. خدماتی چون خدمات اضطراری (اورژانسی)، که رایگان ارائه می‌شوند؛

III. راه‌کارهای تضمین انتشار عمومی تعرفه‌ها.

قسمت V

مداخله

بخش ۱۱۰. سازمان می‌تواند در صورت تحقق هر یک از شرایط ذیل با صدور مصوبه دستور مداخله در امور صاحب امتیاز را صادر کند.

I. توقف ناموجه خدمات؛

II. عدم تناسب یا عدم کفایت خدمات ارائه شده که ظرف یک مهلت معقول و منطقی رفع نشده باشد؛

III. عدم توازن اقتصادی - مالی ناشی از سوء مدیریت که استمرار ارائه خدمات را در معرض خطر قرار می‌دهد؛

IV. نقض جدی مقررات و قوانین؛

V. ناتوانی در تأمین الزامات اهداف یکسان‌سازی؛

VI. امتناع ناموجه از فراهم‌سازی امکان ارتباط بین ارائه‌کنندگان خدمات؛

VII. نقض - دارای ماهیت اقتصادی - شرایط یک مصوبه خاص.

بخش ۱۱۱. در مصوبه صادره برای مداخله باید مدت، اهداف و حدود آن ذکر شود که به عنوان دلایل موجب مداخله محسوب خواهند شد و علاوه بر آن مداخله کننده نیز باید تعیین شود.

۱. دستور مداخله مانع از طی روال عادی کار یا کارکرد معمول صاحب امتیاز نخواهد شد و فقط باعث برکناری فوری مدیران آن می شود.

۲. قبل از انجام مداخله یک رسیدگی اداری توسط سازمان انجام می شود که طی آن حق کامل دفاع برای صاحب امتیاز محفوظ است، مگر در مواردی که دستور مداخله بر یک مبنای پیش گیرانه موقت صادر شده باشد که در آن صورت رسیدگی از تاریخ شروع مداخله آغاز و ظرف مدت یکصد و هشتاد روز خاتمه می یابد.

۳. مداخله ممکن است به وسیله یک کمیته یا یک شرکت انجام شود که حق الزحمه آنان از منابع صاحب امتیاز پرداخت خواهد شد.

۴. اعتراض به اعمال مداخله کننده باید به سازمان ارائه شود.

۵. برای فروش یا واگذاری اموال صاحب امتیاز، مداخله گر نیازمند دریافت مجوز قبلی از سازمان است.

۶. مداخله گر مسئولیت اعمال خود را به عهده دارد و باید در قبال آن ها پاسخگو باشد.

قسمت IV

انقضا

بخش ۱۱۲. امتیاز می تواند با خاتمه مدت قرارداد، مصادره، نقض، فسخ یا لغو منتقضی شود.

تبصره: انقضای امتیاز موجب اعاده حقوق و تکالیف مرتبط با ارائه خدمات مذکور به دولت فدرال می شود.

بخش ۱۱۳. مصادره در این قانون به معنای باز پس‌گیری خدمات مذکور توسط دولت فدرال طی مدت اعتبار امتیاز واگذار شده به دلایل خاص تأمین منافع عمومی به واسطه مجاز کردن آن توسط یک قانون خاص بعد از پرداخت قبلی خسارت است.

بخش ۱۱۴. سازمان در صورت وجود هر یک از شرایط ذیل آن را نقض امتیاز می‌شمارد:

- I. نقض مفاد بخش ۹۷ قانون حاضر، انحلال یا ورشکستگی صاحب امتیاز؛
 - II. انتقال غیرمجاز قرارداد به غیر؛
 - III. عدم اجرای تعهد انتقال مذکور در بخش ۸۷ قانون حاضر؛
 - IV. امکان مداخله از نظر حقوقی ممکن، اما صدور دستور مداخله سخت، بی‌تأثیر، به طور ناعادلانه به نفع صاحب امتیاز یا غیرضروری باشد.
۱. مداخله زمانی غیرضروری است که تقاضا برای ارائه خدمات موضوع امتیاز مذکور می‌تواند به وسیله سایر عرضه‌کنندگان خدمات به طور عادی و فوری تأمین شود.
۲. سازمان قبل از صدور حکم نقض امتیاز باید مبادرت به رسیدگی اداری نماید که طی آن صاحب امتیاز از حق کامل دفاع برخوردار است.

بخش ۱۱۵. صاحب امتیاز حق دارد در صورت تحمیل هزینه‌های بیش از حد به اجرای قرارداد در اثر وضع یا لغو مصوبات توسط دولت، قرارداد را فسخ کند.

تبصره: فسخ قرارداد می‌تواند به صورت مسالمت‌آمیز یا از طریق مراجعه به مراجع قضایی صورت گیرد.

بخش ۱۱۶. در صورت وجود بی‌نظمی‌های غیرقابل جبران و خطیر در اجرای قرارداد امتیاز، سازمان حکم لغو امتیاز را صادر می‌کند.

بخش ۱۱۷. در صورتی که امتیاز قبل از خاتمه مدت آن منقضی شود، سازمان می تواند علاوه بر سایر اقدامات قابل اعمال، موارد ذیل را نیز انجام دهد:

I. املاک و اموال منقول را موقتاً تصرف نموده و از کارکنان استخدام شده در ارائه خدمات، که برای استمرار ارائه آن ضروری هستند، استفاده نماید؛

II. به اجرای قراردادهای منعقد شده بین صاحب امتیاز و اشخاص ثالث براساس بندهای فرعی I و II بخش ۹۴ قانون حاضر به مدت و با شرایط قبلاً توافق شده، ادامه دهد.

تبصره: در صورت تحقق شرایط مذکور در بند فرعی II این بخش اشخاص ثالثی که به تعهدات خود عمل نمی کنند باید در قبال آن پاسخگو باشند.

فصل III

مجوز

بخش ۱۱۸. در صورت بروز وضعیت استثنایی، که باعث اختلال در کارکرد یک خدمت شود و به دلیل همان وضعیت خاص ارائه آن به سهولت یا طی یک مدت معقول از طریق مداخله در شرکت صاحب امتیاز یا از طریق اعطای امتیاز جدید ممکن نباشد، سازمان می تواند برای ارائه خدمات مخابراتی مجوز صادر نماید.

تبصره: مجوز ارائه خدمات مخابراتی مصوبه ای اداری است که براساس آن تکلیف ارائه خدمات مخابراتی در نظام عمومی به طور موقت و تا عادی شدن شرایطی که منجر به صدور آن شده است، به شخص دیگری واگذار می شود.

بخش ۱۱۹. سازمان قبل از صدور مجوز مبادرت به برگزاری یک مناقصه ساده براساس مقررات مصوب خود سازمان می کند، مگر در موارد مذکور در بخش ۹۱ که در آن رقابت مشروط به رعایت بخش ۹۲ قانون حاضر ناموجه شمرده می شود.

بخش ۱۲۰. مجوز از طریق امضای موافقت‌نامه رسمیت می‌یابد و موارد ذیل در آن ذکر می‌شود:

- I. موضوع و محدوده مجوز، همراه با حداقل و حداکثر برآورد زمانی اعتبار آن؛
- II. شیوه، شکل و شرایط ارائه خدمت؛
- III. تعرفه‌های قابل دریافت کاربران، ضوابط تعدیل و تجدیدنظر در آن‌ها و منابع درآمدی بدیل احتمالی؛
- IV. حقوق، تضمین‌ها و تعهدات کاربران، سازمان اعطا کننده مجوز و شخص دریافت کننده مجوز؛
- V. شرایط کلی ارتباطات داخلی؛
- VI. شیوه ارائه حساب و بازرسی؛
- VII. کالاهایی که از سوی دستگاه صادر کننده مجوز برای اداره به دریافت کننده مجوز تحویل می‌شود؛
- VIII. جریمه‌ها؛
- IX. کالاهای قابل استرداد، در صورت وجود؛
- X. قلمرو قضایی برای حل و فصل مناقشات و شیوه حل و فصل مسالمت‌آمیز مناقشات در خارج از دادگاه.

تبصره: خلاصه موافقت‌نامه مجوز به عنوان شرط اعتبار آن در روزنامه رسمی (Dou) منتشر خواهد شد.

بخش ۱۲۱. بعد از صدور مجوز در نتیجه برگزاری مناقصه، امتناع ناموجه دریافت کننده مجوز از امضای موافقت‌نامه ذی‌ربط موجب می‌شود تا وی مشمول جریمه‌های مذکور در آگهی دعوت به مناقصه شود.

بخش ۱۲۲. اعتبار مجوز با سپری شدن حداکثر مدت اعتبار، مشروط به مفاد بخش ۱۲۴ قانون حاضر، یا به دلیل فسخ، نقض یا ابطال منقضی می شود.

بخش ۱۲۳. فسخ مجوز باید مبتنی بر دلایل ابراز و فرصتی باشد که مهم و مقدم بر مجوزند.

۱. فسخ مجوز، که در هر زمان ممکن است، باعث ایجاد حق مطالبه خسارت نمی شود.

۲. در حکم فسخ، مهلتی که صاحب مجوز در طی آن مکلف به اعاده خدمات است باید تعیین شود و این مهلت نباید کمتر از شصت روز باشد.

بخش ۱۲۴. در صورت ادامه شرایطی که باعث صدور مجوز شد، مجوز می تواند حتی با گذشت مدت اعتبار آن معتبر تلقی شود.

بخش ۱۲۵. سازمان بر نظام صدور مجوز مشروط به اصول و اهداف قانون حاضر، حاکم خواهد بود.

قسمت III

ارائه خدمات در «نظام خصوصی»

فصل I

نظام عمومی ارائه خدمات تجاری

بخش ۱۲۶. ارائه خدمات تجاری مخابراتی در نظام خصوصی مبتنی بر اصولی است که در قانون اساسی برای فعالیت اقتصادی ذکر شده است.

بخش ۱۲۷. هدف انضباط در ارائه خدمات تجاری در نظام خصوصی رعایت قوانین ذی ربط، به ویژه قوانین مربوط به مخابرات، به نظام اقتصادی و به حقوق مصرف کنندگان برای تضمین موارد ذیل است:

- I. تنوع خدمات، افزایش عرضه آنها و کیفیت آنها؛
- II. رقابت آزاد، گسترده و عادلانه؛
- III. احترام به حقوق مصرف کنندگان؛
- IV. همزیستی بین انواع خدمات و عرضه کنندگان آنها در نظام عمومی و نظام خصوصی مشروط به حاکمیت منافع عمومی؛
- V. رابطه متوازن بین عرضه کنندگان خدمات؛
- VI. رفتار یکسان با عرضه کنندگان خدمات؛
- VII. استفاده کارآمد از طیف فرکانس های رادیویی؛
- VIII. تأمین کارکرد اجتماعی خدمات که در راستای منافع جمعی علاوه بر پرداخت هزینه های ناشی از این کارکرد اجتماعی است؛
- IX. توسعه فن آورانه و صنعتی در این بخش اقتصادی؛
- X. بازرسی دائمی

بخش ۱۲۸. سازمان در تعیین شرایط اداری برای ارائه تجاری روش های مختلف یک خدمت در نظام خصوصی، صرف نظر از این که شرایط مذکور مربوط به محدودیت ها، هزینه ها یا مقررات باشد، باید الزام به حداقل مداخله در زندگی خصوصی را با حصول اطمینان از موارد ذیل رعایت نماید:

- I. اصل غالب آزادی است و هر گونه ممانعت، محدودیت یا دخالت توسط دولت در حکم یک استثنا است؛
- II. از صدور هیچ مجوزی امتناع نمی شود مگر به دلایل بسیار با اهمیت؛
- III. شرایط تحمیلی باید با مقاصد خاص و مهم عمومی دارای ارتباط ضروری و متناسب باشد؛

IV. مزیت حاصل از شرایط مذکور برای منافع جمعی باید متناسب با محدودیت‌هایی باشد که تحمیل می‌شود؛

V. بین تکالیف تحمیلی به عرضه‌کنندگان خدمات و حقوقی که به عنوان حقوق ایشان به رسمیت شناخته می‌شود باید رابطه متوازی وجود داشته باشد.

بخش ۱۲۹. خدمات می‌تواند مشروط به رعایت مفاد بند ۲ بخش ۱۳۶ قانون حاضر، آزادانه قیمت‌گذاری شوند و از هر گونه عمل خلاف رقابت و سوء استفاده از قدرت اقتصادی، مطابق با مصوبات خاص، جلوگیری خواهد شد.

بخش ۱۳۰. عرضه‌کنندگان خدمات در نظام خصوصی دارای حق مکتسبه دائمی بودن شرایط حاکم در زمان صدور پروانه یا شروع فعالیت‌های خود نیستند و موظفند شرایط جدیدی را که به وسیله قانون یا آیین‌نامه وضع می‌شود، رعایت نمایند.

تبصره: مقررات باید مهلت کافی برای انطباق با شرایط جدید وضع شده در نظر بگیرند.

فصل II

جواز خدمات مخابراتی

قسمت I

دریافت پروانه

بخش ۱۳۱. عملیات تجاری خدمات در نظام خصوصی مستلزم صدور قبلی مجوز توسط سازمان است که حق استفاده از فرکانس‌های لازم رادیویی نیز با آن همراه است.

۱. پروانه خدمات مخابراتی مصوبه اداری تعهدآوری است که اجرای عملیات تجاری انواع خدمات مخابراتی را در نظام خصوصی به شرط تأمین شرایط لازم مادی و معنوی ممکن می‌سازد.

۲. سازمان مواردی را که نیاز به دریافت پروانه ندارند، تعریف خواهد کرد.

۳. عرضه‌کننده خدماتی که نیاز به دریافت پروانه ندارد، به استثنای موارد تعیین شده در قانون یا مقررات ذی‌ربط، سازمان را قبلاً از زمان شروع فعالیت‌های خود مطلع خواهد نمود.

۴. اعتبار پروانه منوط به انتشار خلاصه آن در روزنامه رسمی (Dou) است.

بخش ۱۳۲. موارد ذیل شرایط عینی برای دریافت پروانه ارائه خدمات است:

I. موجود بودن فرکانس‌های رادیویی لازم در مورد خدماتی که از آن‌ها استفاده می‌کنند؛

II. ارائه پروژه‌ای با توجیه فنی منطبق با مقررات و آیین‌نامه‌های موجود.

بخش ۱۳۳. موارد ذیل شرایط معنوی برای دریافت پروانه توسط یک شرکت برای ارائه خدمات مورد علاقه جمعی است:

I. شرکت باید براساس قوانین برزیل تشکیل شده و دفتر مرکز و مدیریت آن در داخل کشور باشد؛

II. شرکت نباید منعی از نظر ارائه پیشنهاد به دولت یا عقد قرارداد با آن داشته باشد، نباید از نظر مالی بی‌اعتبار اعلام شده باشد و نباید طی دو سال قبل با حکم فسخ امتیاز، مجوز یا پروانه ارائه خدمات مخابراتی یا فسخ حق استفاده از فرکانس رادیویی مجازات شده باشد؛

III. شرکت باید دارای صلاحیت فنی و توان اقتصادی - مالی لازم برای ارائه

مناسب خدمات بوده و از نظر وضعیت مالی و تأمین اجتماعی در شرایط عادی باشد؛

IV. شرکت نباید در همان منطقه، محل یا ناحیه دارای مسئولیت ارائه همان نوع

خدمات باشد.

بخش ۱۳۴. سازمان مقررات حاکم بر شرایط معنوی دریافت پروانه برای ارائه خدمات مورد علاقه محدود را وضع خواهد کرد.

بخش ۱۳۵. سازمان می تواند، به طور استثنایی، به دلایل با اهمیت از نظر جمعی صدور پروانه را مشروط به قبول برخی تعهدات تأمین کننده منافع جمعی توسط متقاضی کند.

تبصره: تعهدات مذکور در بند صدر این بخش توسط سازمان به صورت مقررات براساس اصول منطقی، تناسب و برابری وضع خواهد شد.

بخش ۱۳۶. هیچ محدودیتی در صدور پروانه از نظر تعداد وجود ندارد مگر در صورت فقدان امکانات فنی، یا به طور استثنایی، در صورتی که کثرت رقبا موجب اختلال در ارائه نوع خدمتی شود که در جهت منافع جمعی است.

۱. سازمان مناطق، محل ها یا نواحی مشمول محدودیت در مشخص و برای امکان ارائه خدمت توسط عرضه کننده واحد در بیش از یکی از آن ها مقررات حاکم را وضع خواهد نمود.

۲. ارائه کنندگان از طریق برگزاری فرآیند مناقصه به صورت مقرر در بخش های ۸۸ تا ۹۲ انتخاب می شوند و انتقال پروانه مشمول همان شرایط مذکور در بخش ۹۸ قانون حاضر خواهد بود.

۳. از برندگان مناقصه عمومی خواسته می شود به نسبت مزیت اقتصادی که از آن بهره مند می شوند، تعهداتی را بپذیرند که در راستای منافع مصرف کنندگان است.

بخش ۱۳۷. عدم تأمین شرایط مذکور یا تعهدات پذیرفته شده ملازم دریافت پروانه، عرضه کننده خدمات را مشمول پرداخت جریمه، تعلیق موقت یا فسخ پروانه خواهد کرد.

قسمت II

انقضا

بخش ۱۳۸. مدت اعتبار پروانه‌های خدمات مخابراتی مشمول تاریخ انقضا نیست، اما با لغو، فسخ، قصور، انصراف یا ابطال منقضی می‌شود.

بخش ۱۳۹. در صورتی که شرایط لازم برای صدور یا اعتبار یک پروانه وجود نداشته باشد، سازمان می‌تواند آن را با صدور یک مصوبه لغو نماید.

تبصره: انقضای پروانه استفاده از فرکانس رادیویی ذی‌ربط به طور خودکار به لغو پروانه ارائه خدمات منجر می‌شود.

بخش ۱۴۰. در صورت ارتکاب خلاف‌های جدی ناشی از انتقال غیرقانونی پروانه یا عدم اجرای مکرر تعهدات پذیرفته شده، سازمان می‌تواند با صدور حکم فسخ، پروانه را منقضی نماید.

بخش ۱۴۱. چنانچه معلوم شود مقررات، به دلایل بسیار مهم عمومی، نوع فعالیت پروانه را منع نموده و یا از عملیات تجاری آن در نظام خصوصی ممانعت می‌کند، سازمان از طریق مصوبه اداری حکم انقضا در اثر قصور صادر خواهد کرد.

۱. انتشار مقررات مذکور در بند صدر این بخش نمی‌تواند توجیه کننده انقضا در اثر قصور باشد، مگر آن که حفظ اعتبار پروانه صادر شده عملاً مغایر با منافع عمومی باشد.

۲. در صورت صدور حکم انقضا در اثر قصور، ارائه کننده خدمات حق دارد به فعالیت‌های عادی خود برای حداقل یک دوره پنج ساله ادامه دهد، مگر آن که مشمول خرید اجباری شود.

بخش ۱۴۲. انصراف، حکم رسمی یک جانبه غیرقابل برگشتی است که ارائه کننده خدمات طی آن عدم علاقه خود را به (دریافت) پروانه اظهار می‌کند.

تبصره: انصراف موجب مجازات صاحب پروانه نمی شود و رافع مسئولیت های صاحب پروانه در قبال اشخاص ثالث هم نیست.

بخش ۱۴۳. در صورت وقوع بی نظمی های غیرقابل جبران در مصوبه ای که منجر به صدور پروانه شده حکم ابطال قضایی یا اداری یک پروانه صادر می شود.

بخش ۱۴۴. انقضای پروانه از طریق مصوبه اداری مستلزم طی تشریفات قبلی است که در آن طرف ذی ربط از حق کامل اعتراض و دفاع کامل برخوردار است.

قسمت IV

شبکه های مخابراتی

بخش ۱۴۵. این قسمت از قانون حاضر (بخش های ۱۴۵ لغایت ۱۵۶) بر نصب و کارکرد شبکه های مخابراتی برای پشتیبانی از ارائه خدمات تأمین کننده منافع جمعی در نظام عمومی یا خصوصی حاکم است.

تبصره: شبکه های مخابراتی برای ارائه خدمات در نظام خصوصی ممکن است کلاً یا جزئاً براساس مقررات صادره از سوی سازمان، از مفاد بند صدر بخش حاضر مستثنی شوند.

بخش ۱۴۶. شبکه ها به صورت مسیرهای یکپارچه دارای گردش آزاد براساس شرایط ذیل سازماندهی می شوند:

I. ارتباط بین شبکه ها به صورت تعیین شده در مقررات، اجباری است؛

II. شبکه ها باید به عنوان سیستم یکپارچه ای در سطح ملی و در سطح بین المللی

عمل کنند؛

III. حق مالکیت بر شبکه ها مشروط به کارکرد صحیح اجتماعی آنها است.

تبصره: ارتباط بین شبکه‌ها، رابطه بین شبکه‌های مخابراتی سازگار از نظر کارکرد با یکدیگر به نحوی است که مصرف‌کنندگان خدمات در یک شبکه بتوانند با مصرف‌کنندگان خدمات در شبکه دیگر ارتباط برقرار کنند و یا به خدمات موجود در شبکه دیگر دسترسی پیدا کنند.

بخش ۱۴۷. ارتباط بین شبکه‌های مخابراتی مذکور در بخش ۱۴۵ قانون حاضر در صورتی که از سوی عرضه‌کننده خدمات در نظام خصوصی درخواست شود، مشروط به شرایط تعیین شده در مقررات، اجباری است.

بخش ۱۴۸. شبکه‌های پشتیبانی‌کننده ارائه خدمات مخابراتی در نظام خصوصی می‌توانند، مشروط به رعایت مقررات، با یکدیگر ارتباط برقرار نمایند.

بخش ۱۴۹. الزامات و شرایط اتصال به شبکه‌های بین‌المللی را مقررات تعیین می‌نماید.

بخش ۱۵۰. در نصب، کارکرد و اتصال شبکه‌ها باید الزامات مذکور در مقررات صادره توسط سازمان درخصوص سازگاری شبکه‌های عرضه‌کنندگان مختلف خدمات برای همسان‌سازی آن‌ها در سطح ملی و بین‌المللی رعایت شود.

بخش ۱۵۱. سازمان، مقررات حاکم بر برنامه شماره‌گذاری (نحوه شماره‌دهی) خدمات را وضع می‌کند و اطمینان حاصل خواهد کرد که مدیریت آن‌ها به نحوی انجام می‌شود که تبعیض‌آمیز نبوده، موجب رقابت شود و ضمناً تعهدات بین‌المللی رعایت شود.

تبصره: سازمان، مقررات حاکم بر وضعیت و شرایطی را وضع خواهد کرد که در آن عرضه‌کننده خدمات مخابراتی که مصرف‌کننده آن به یک شبکه دیگر منتقل شده است موظف

می شود بدون دریافت هزینه ای شماره گیری به مقصد کد دسترسی قبل مصرف کننده را ردگیری نموده و کد دسترسی جدید را به آن اعلام نماید.

بخش ۱۵۲. اتصال بین شبکه ها باید براساس شرایط غیر تبعیض آمیز، با شرایط فنی مناسب و با حصول اطمینان از قیمت های عادلانه و قابل اعمال یکسان طوری انجام شود که موارد الزامی برای ارائه خدمات را تأمین نماید.

بخش ۱۵۳. شرایط اتصال بین شبکه ها مشمول مذاکره آزاد و توافق بین طرف های ذی ربط مشروط به رعایت مفاد قانون حاضر و شرایط مندرج در آیین نامه ها است.
۱. توافقات از طریق عقد قرارداد رسمیت یافته و با تأیید سازمان قابل اجرا می شود و یک نسخه از آن برای استفاده افراد علاقمند در کتابخانه بایگانی می شود.
۲. در صورت عدم توافق بین طرف های ذی ربط سازمان به درخواست یکی از آنها، در مورد شرایط اتصال بین آنها داوری خواهد کرد.

بخش ۱۵۴. شبکه های مخابراتی می توانند، در درجه دوم، برای پشتیبانی ارائه خدمت توسط طرف های ثالث صرف نظر از آن که خدمات مذکور در راستای منافع جمعی بوده یا منافع محدودی را تأمین کنند مورد استفاده قرار گیرند.

بخش ۱۵۵. به منظور گسترش رقابت، شرکت های عرضه کننده خدمات مخابراتی برای منافع جمعی باید در موارد و براساس شرایط تعیین شده توسط سازمان شبکه های خود را برای تأمین منافع جمعی در اختیار سایر عرضه کنندگان خدمات مخابراتی قرار دهند.

بخش ۱۵۶. ممکن است اتصال تجهیزات ترمینال به شبکه های مذکور در بخش ۱۴۵ قانون حاضر بدون گواهی صادره یا پذیرفته شده توسط سازمان ممنوع شود.

۱. ترمینال مخابراتی تجهیزات یا وسیله‌ای است که دسترسی کاربر به یک خدمت مخابراتی را فراهم می‌سازد و می‌تواند شامل فاز هدایت الکتریکی علائم باشد، جزیی از تجهیزات ساخته شده برای کارکردهای دیگر باشد یا برای کارکردهای ثانوی ساخته شده باشد.

۲. صدور گواهی به معنای تصدیق مطابقت مشخصات یک محصول خاص با خصوصیات فنی خدماتی است که از آن استفاده خواهد کرد.

قسمت V

طیف و مدار

فصل I

طیف فرکانس‌های رادیویی

بخش ۱۵۷. طیف فرکانس‌های رادیویی منبع محدود و عام‌المنفعه‌ای است که توسط سازمان اداره می‌شود.

بخش ۱۵۸. سازمان، مشروط و با رعایت ویژگی‌های باندها براساس پیمان‌ها و معاهدات بین‌المللی طرحی از خصوصیات، توزیع و تخصیص فرکانس‌های رادیویی را همراه با جزییات لازم برای استفاده از فرکانس‌های رادیویی ملازم انواع خدمات و فعالیت‌های مخابراتی، به شرط آن که نیازهای خاص آن‌ها و نیازهای توسعه‌ای آن‌ها تأمین شود، تهیه می‌کند.

۱. در طرح مذکور باندهای فرکانس رادیویی به موارد ذیل اختصاص داده می‌شود:

I. کاربری‌های صرفاً نظامی؛

II. خدمات مخابراتی که قرار است در نظام عمومی و در نظام خصوصی ارائه شوند؛

III. پخش برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی؛

IV. خدمات اضطراری و ایمنی عمومی؛

V. سایر فعالیتهای مخابراتی؛

۲. تخصیص باندهای فرکانس رادیویی به مصارف صرفاً نظامی با مشورت نیروهای مسلح انجام می شود.

بخش ۱۵۹. در تخصیص باند فرکانس رادیویی عوامل ذیل لحاظ می شوند: استفاده منطقی و اقتصادی از طیف و ویژگی ها، توزیع و تخصیص های موجود با هدف اجتناب از مداخله تبعیض آمیز.

تبصره: مداخله تبعیض آمیز به معنای ارسال یا جذب هر گونه امواج و تشعشعاتی است که مانع ارتباطات مخابراتی شده یا به شدت کیفیت آن را کاهش می دهد یا باعث قطع مکرر آن می شود.

بخش ۱۶۰. سازمان مقررات حاکم بر استفاده کارآمد و مناسب از طیف را وضع می نماید و می تواند استفاده از برخی فرکانس ها یا باندهای رادیویی را در جهت تأمین منافع عمومی محدود نماید.

تبصره: استفاده از فرکانس رادیویی مشروط به انطباق آن، به ویژه از نظر قدرت، باند انتقال و تکنیک های مورد استفاده، با فعالیت یا خدمتی است که قرار است ارائه شود.

بخش ۱۶۱. تخصیص فرکانس ها یا باندهای رادیویی، سطح قدرت یا سایر ویژگی های فنی آن ها در هر زمان می تواند، مشروط به آن که منافع عمومی یا اجرای کنوانسیون ها یا معاهدات بین المللی چنین حکم کند، تغییر داده شود.

تبصره: مهلت مناسب و معقولی برای شروع تغییرات مذکور تعیین خواهد شد.

بخش ۱۶۲. عملیات یک ایستگاه فرستنده ارتباطات رادیویی به دریافت مجوز قبلی برای عملیات و مشمول بازرسی دائمی مطابق با شرایط مقررات است.

۱. ارتباطات رادیویی مخابراتی است که از فرکانس‌های الکترومغناطیسی که صرفاً محدود به سیم، کابل یا سایر وسایل فیزیکی نیست استفاده می‌کند.
۲. استفاده از تجهیزات فرستنده فرکانس‌های رادیویی بدون صدور یا پذیرش گواهی مربوطه توسط سازمان ممنوع است.
۳. صدور یا انقضای گواهی مربوط به ایستگاه‌های پشتیبانی ناوبری دریایی یا هوایی، یا ایستگاه‌های ارتباطات رادیویی، دریایی یا هوایی مشروط به اعلام نظر دستگاه‌های ذیصلاح بازرسی کشتی‌ها و هواپیماها است.

فصل II

پروانه استفاده از فرکانس رادیویی

بخش ۱۶۳. استفاده از فرکانس رادیویی، صرف نظر از این که دارای ماهیت انحصاری باشد یا نباشد، مستلزم صدور پروانه قبلی از سوی سازمان و براساس مقررات است.

۱. پروانه استفاده از فرکانس رادیویی یک حکم اداری مرتبط و ملازم امتیاز، مجوز یا پروانه ارائه خدمات مخابراتی است که به طرف ذی‌ربط اجازه می‌دهد برای یک مدت معین از حق استفاده فرکانس رادیویی براساس قوانین و مقررات استفاده نماید.

۲. موارد ذیل مستلزم دریافت اجازه نیست:

- I. استفاده از فرکانس رادیویی با تجهیزات دارای برد محدود مطابق با تعریف سازمان؛
- II. استفاده نیروهای مسلح از فرکانس‌های رادیویی در باندهایی که صرفاً به کاربری‌های نظامی تخصیص داده شده است.
۳. اعتبار قانونی پروانه استفاده از فرکانس رادیویی مستلزم انتشار خلاصه آن در روزنامه رسمی (Dou) است.

بخش ۱۶۴. در صورت وجود محدودیت فنی در استفاده از فرکانس رادیویی و وجود تمایل استفاده از آن توسط بیش از یک شخص ذی ربط در جهت توسعه خدمات؛ و صرف نظر از این که همزمان طرف های علاقمند دیگری برای ارائه همزمان خدمات وجود داشته باشند یا نباشند؛

I. پروانه استفاده از فرکانس رادیویی به شکل و شرایط مذکور در بخش ۸۸ تا

۹۰ قانون حاضر به مناقصه عمومی گذاشته می شود و در تمام موارد

مشمول پرداخت هزینه خواهد بود؛

II. برنده مناقصه پروانه استفاده از فرکانس رادیویی را، حسب مورد، برای

مقاصد توسعه خدمات یا به عنوان مجوز ارائه خدمات دریافت خواهد

کرد.

بخش ۱۶۵. برای تعیین لزوم یا عدم لزوم برگزاری مناقصه عمومی مذکور در بخش قبل، مفاد بخش ۹۱ و ۹۲ قانون حاضر لازم الرعایه است.

بخش ۱۶۶. پروانه استفاده از فرکانس رادیویی در طی مدت زمانی که امتیاز یا مجوز ارائه خدمات مخابراتی مربوط به آن دارای اعتبار است، معتبر خواهد بود.

بخش ۱۶۷. در مواردی که پروانه ارائه خدمات صادر شده است، مدت اعتبار تا بیست سال خواهد بود و فقط برای یکبار، برای مدت مشابه، قابل تمدید است.

۱. تمدید پروانه در قبال پرداخت (هزینه تمدید) انجام می شود و درخواست

تمدید می تواند از سه سال قبل از انقضای اعتبار اولیه انجام شد و تصمیم برای

تمدید باید حداکثر ظرف مدت دوازده ماه اتخاذ شود.

۲. درخواست تمدید فقط در صورتی می تواند رد شود که درخواست کننده

استفاده معقول و مناسبی از فرکانس رادیویی نکرده، یا در فعالیت های خود

مکرراً مرتکب نقض مقررات شده باشد، یا آن که تغییر تخصیص کاربری فرکانس رادیویی ضروری باشد.

بخش ۱۶۸. انتقال پروانه استفاده از فرکانس رادیویی بدون انتقال امتیاز، مجوز یا پروانه ارائه خدمات مربوط به آن ممکن نیست.

بخش ۱۶۹. پروانه استفاده از فرکانس رادیویی در اثر فرا رسیدن تاریخ انقضا یا انتقال غیرقانونی آن؛ یا در اثر فسخ، قصور، انصراف یا ابطال پروانه خدمات مخابراتی که از آن استفاده می‌کند منقضی می‌شود.

فصل III

مدارها و ماهواره‌ها

بخش ۱۷۰. سازمان مقررات حاکم بر الزامات و ضوابط خاص خدمات مخابراتی استفاده کننده از ماهواره، ایستگاه زمینی و غیر آن را، صرف‌نظر از آن که دسترسی به ماهواره مذکور از قلمرو برزیل یا از نقاط خارج از برزیل صورت گیرد، وضع خواهد کرد.

بخش ۱۷۱. برای اجرای خدمات مخابراتی ماهواره‌ای تحت نظارت قانون حاضر، در صورت ارائه شرایط یکسان با سایر ماهواره‌ها، اولویت به ماهواره برزیلی داده می‌شود.

۱. استفاده از ماهواره خارجی فقط در صورتی مجاز خواهد بود که قرارداد آن توسط یک شرکت تأسیس شده براساس قوانین برزیل و با دفتر مرکزی مدیریت مستقر در برزیل به عنوان نماینده قانونی یک اپراتور خارجی منعقد شده باشد.

۲. ماهواره برزیلی ماهواره‌ای است که از مدار و منابع طیف الکترومغناطیسی اعلام شده توسط برزیل، یا توزیع و تخصیص یافته به آن، که ایستگاه کنترل و پایش آن در قلمرو برزیل نصب شده باشد استفاده کند.

بخش ۱۷۲. حق بهره برداری تجاری از یک ماهواره برزیلی برای انتقال علائم مخابراتی با اشغال مدار و استفاده از فرکانس های رادیویی تخصیص یافته به کنترل و پایش ماهواره و به ارتباطات مخابراتی آن برای یک دوره حداکثر پانزده ساله همراه است که فقط برای یک بار مطابق با مقررات قابل تمدید است.

۱. بلافاصله بعد از درخواست بهره برداری تجاری از یک ماهواره، که شامل استفاده از امکانات مدار یا طیف است، سازمان اطلاعات را ارزیابی و در صورت تشخیص مطابقت با مقررات درخواست مذکور را به اتحادیه بین المللی مخابرات ارسال می نماید، اما ارسال آن به منزله تعهد موافقت با درخواست متقاضی نیست.

۲. در صورتی که مطابق با مفاد بخش های ۹۱ و ۹۲ قانون حاضر برگزاری مناقصه ناموجه باشد، حق بهره برداری تجاری از طریق تشریفات اداری که سازمان معین می کند اعطا می شود.

۳. در صورت نیاز به برگزاری مناقصه، ضمن رعایت رویه مقرر در بخش های ۸۸ تا ۹۰ قانون حاضر مفاد همین بخش نیز، حسب مورد، اعمال می شود.

۴. حق مذکور در ازای دریافت وجه اعطا می شود و این پرداخت ها می تواند، به اختیار سازمان، به صورت مبلغی معین، یکباره یا در چند قسط، یا به اقساط سالیانه، و یا به صورت همکاری متقابل به شکل تشخیص ظرفیت مطابق با دستور سازمان دریافت شود.

قسمت VI

تنبیهات

فصل I

تنبیهات اداری

بخش ۱۷۳. نقض قانون حاضر یا سایر مصوبات قانونی یا عدم انجام تکالیف ناشی از قراردادهای امتیاز یا احکام مجوز، پروانه ارائه خدمت یا پروانه استفاده از فرکانس های رادیویی طرف نقض کننده را مشمول تنبیهات مدنی و کیفری ذیل می سازد:

I. اخطار؛

II. جریمه؛

III. تعلیق موقت؛

IV. فسخ؛

V. اعلام بی اعتباری مالی.

بخش ۱۷۴. همه اتهامات باید با مدارک کاملاً مستند تأیید شوند و بنابراین تا پایان تحقیقات محرمانه نگهداشته می شوند.

بخش ۱۷۵. هیچ تنبیهی بدون ایجاد فرصت قبلی برای دفاع کامل اعمال نمی شود.

تبصره: قبل از دفاع فقط انجام اقدامات اصلاحی اضطراری ممکن است.

بخش ۱۷۶. در اعمال تنبیهات عوامل ذیل لحاظ می شود: ماهیت و شدت خلاف؛ خسارت وارده به خدمت و در نتیجه آن به مصرف کنندگان؛ مزیت حاصله برای طرف متخلف؛ وخامت وضعیت؛ سابقه قبلی طرف متخلف و سابقه خلافتکاری مشخص.

تبصره: معنای سابقه خلافتکاری مشخص تکرار یک خلاف دارای ماهیت مشابه بعد از دریافت اخطار است.

بخش ۱۷۷. در صورت ارتکاب هر گونه خلاف توسط شخص حقوقی مدیران یا کنترل کنندگان آن نیز، در صورتی که با سوء نیت عمل کرده باشند، با اعمال تنبیه جریمه مجازات می شوند.

بخش ۱۷۸. وجود یک تنبیه قبلی، عامل تشدید کننده برای اعمال تنبیهات بعدی محسوب می شود.

بخش ۱۷۹. جریمه هم ممکن است به صورت جداگانه یا همراه با یک تنبیه دیگر وضع شود و در هر صورت نمی تواند بیش از ۵۰/۰۰۰/۰۰۰ (پنجاه میلیون) رئی برای هر مورد ارتکاب تخلف باشد.

۱. در اعمال جریمه عوامل مربوط به: وضعیت اقتصادی متخلف و اصل تناسب بین جدّیت خلاف و شدت تنبیه رعایت می شود.

۲. وضع جریمه به یک عرضه کننده خدمات مخابراتی در اثر ارتکاب به خلافی با ماهیت اقتصادی تابع محدودیت های مقرر در مصوبات خاص است.

بخش ۱۸۰. تعلیق موقت در ارتباط با پروانه ارائه خدمات یا استفاده از یک فرکانس رادیویی در صورت وقوع یک خلاف جدّی در شرایطی که فسخ پروانه توجیه نداشته باشد، صادر می شود.

تبصره: دوره تعلیق نباید بیش از سی روز باشد.

بخش ۱۸۱. فسخ، در موارد مذکور در قانون حاضر، به انقضای امتیاز، یا پروانه ارائه خدمت یا پروانه استفاده از یک فرکانس رادیویی منجر می شود.

بخش ۱۸۲. بی اعتباری مالی در مورد اشخاصی اعلام می شود که به منظور تخریب اهداف فرآیند مناقصه عمومی مبادرت به انجام اعمال غیرقانونی نموده اند.

تبصره: دوره اعلام بی اعتباری مالی نباید بیش از پنج سال باشد.

فصل II

تنیبهات کیفری

بخش ۱۸۳. انجام فعالیت‌های مخابراتی غیرقانونی:

مجازات کیفری: زندان بین دو تا چهار سال که در صورت وارد شدن خسارت به اشخاص ثالث به میزان نصف به آن اضافه می‌شود، همراه با ۱۰/۰۰۰ (ده هزار) رئی.

تبصره: اشخاصی که به طور مستقیم یا غیرمستقیم در ارتکاب جرم همکاری کرده باشند مشمول مجازات مشابه هستند.

بخش ۱۸۴. مجازات کیفری نهایی، بعد از طی همه اعتراضات و استیناف‌ها، دارای آثار ذیل است:

- I. تأیید نهایی تعهد به پرداخت خسارت برای خسارات وارده در اثر جرم؛
- II. ضبط کالاهای مورد استفاده در فعالیت غیرقانونی به نفع سازمان، مشروط به رعایت حقوق طرفی که خسارت به وی وارده شده یا اشخاص ثالثی که با حسن نیت عمل کرده‌اند ضمن جلب رضایت ایشان از طریق اقدامات اصلاحی موقت.

تبصره: معنای فعالیت غیرقانونی فعالیت فاقد امتیاز، مجوز و پروانه ذی‌ربط برای ارائه خدمت، استفاده از فرکانس رادیویی یا بهره‌برداری تجاری از ماهواره است.

بخش ۱۸۵. جرم تعریف شده در قانون حاضر از طریق اقدامات کیفری بالشرط و عمومی قابل تعقیب است و تعقیب توسط دفتر دادستانی عمومی (Ministerio publici) صورت می‌گیرد.

دفتر IV

اصلاح ساختار و خصوصی‌سازی شرکت‌های مخابراتی فدرال

بخش ۱۸۶. موضوع اصلاح ساختار و خصوصی سازی شرکت های مخابراتی فدرال انجام تکالیف مندرج در بخش ۲ قانون حاضر است.

بخش ۱۸۷. بدین وسیله به قوه مجریه اختیار داده می شود ساختار شرکت های ذیل را که مستقیم یا غیرمستقیم تحت کنترل دولت فدرال بوده و توسط وزارت ارتباطات نظارت می شوند، اصلاح نموده و خصوصی سازی نماید:

- I. Telecomunicacoes Brasileiras S.A.- Telebras;
- II. Empresa Brasileira de Telecomunicacoes – Embratel;
- III. Telecomunicacoes do Maranhao S.A.- Telma;
- IV. Telecomunicacoes do Piaui S.A.- Telepisa;
- V. Telecomunicacoes do Ceara - Teleceara;
- VI. Telecomunicacoes do Rio Grande do Norte S.A. - Telern;
- VII. Telecomunicacoes da Parabia S.A. - Telepa;
- VIII. Telecomunicacoes de Pernambuco S.A.- Telpe;
- IX. Telecomunicacoes de Alagoas S.A.- Telasa;
- X. Telecomunicacoes de Sergipe S.A.- Telegipe;
- XI. Telecomunicacoes da Bahia S.A.- Telebahia;
- XII. Telecomunicacoes de Mato Grossa do Sul S.A.- Telems;
- XIII. Telecomunicacoes de Mato Grossa S.A.- Telemat;
- XIV. Telecomunicacoes de Goias S.A.- Telegoias;
- XV. Telecomunicacoes de Brasilia S.A.- Telebrasil;
- XVI. Telecomunicacoes de Rondonia S.A.- Teleron;
- XVII. Telecomunicacoes de Acre S.A.- Teleacre;
- XVIII. Telecomunicacoes de Rorania S.A.- Telamia;
- XIX. Telecomunicacoes do Amapa S.A.- Teleamapa;
- XX. Telecomunicacoes do Amazonas S.A.- Teleamazon;
- XXI. Telecomunicacoes do Para S.A.- Telepara;
- XXII. Telecomunicacoes do Rio de Janeiro S.A.- Telerj;
- XXIII. Telecomunicacoes de Minas Gerais S.A.- Teleming;
- XXIV. Telecomunicacoes do Espirito Santo S.A.- Telest;
- XXV. Telecomunicacoes de Sao Paulo S.A.- Telesp;
- XXVI. Companhia Telefonica da Borda do Campo - CTBC;
- XXVII. Telecomunicacoes do Parana S.A.- Telepar;
- XXVIII. Telecomunicacoes de Santa Catarina S.A.- Telesc;
- XXIX. Companhia Telefonica Melhoramento e Resistencia - CTMR;

تبصره: شرکت‌های وابسته ارائه‌کننده خدمات تجاری تلفن‌های موبایل که مطابق با بخش ۵ قانون ۹.۲۹۵ مورخ ۱۹ جولای ۱۹۹۶ تشکیل شده‌اند مشمول اجاره مذکور در بند صدر بخش حاضر هستند.

بخش ۱۸۸. اصلاح ساختار و خصوصی‌سازی به نحوی انجام می‌شود که حوزه‌های عملیات شرکت‌ها را با برنامه عمومی اعطای امتیاز که مطابق با بخش ۸۴ قانون حاضر باید قبلاً منتشر شده باشد و محدودیت‌ها، حدود یا شرایط مقرر براساس بخش ۷۱ در آن رعایت شده باشد، منطبق می‌نماید.

بخش ۱۸۹. بدین‌وسیله به قوه مجریه اجازه داده می‌شود برای اصلاح ساختار شرکت‌های مذکور در بخش ۱۸۷ اقدامات ذیل را به عمل آورد:

I. تجزیه، ادغام یا جذب؛

II. انحلال شرکت یا تعطیلی بخشی از تعهدات آن؛

III. کاهش سرمایه ثبت شده آن.

بخش ۱۹۰. باید راه‌کارهایی در جهت در اصلاح ساختار و خصوصی‌سازی Telecomunicacoes Brasileiras S.A. – Telebras تمهید شود تا حفظ توان تحقیق و توسعه فن‌آورانه موجود شرکت حفظ شود.

تبصره: بدین‌وسیله به قوه مجریه اجازه داده می‌شود برای رعایت مفاد بند صدر بخش حاضر بنگاهی را به یکی از اشکال ذیل برای جذب مرکز تحقیق و توسعه Telebras تأسیس کند:

I. یک شرکت تحت کنترل دولت که می‌تواند سهامدار خصوصی داشته باشد یا نداشته باشد و تأسیس آن نیز از طریق تجزیه مذکور در بند فرعی I بخش قبل انجام شود؛

II. یک بنیاد عمومی یا خصوصی دولتی.

بخش ۱۹۱. خصوصی سازی به شکل فروش در ازای دریافت ملاحظات مالی، حقوقی که غلبه مستقیم یا غیرمستقیم دولت فدرال در تصمیمات شرکت و قدرت انتخاب اکثریت مدیران آن را حفظ نماید و این کار از طریق معاملات ذیل قابل انجام است:

I. فروش سهام؛

II. اعطای حق تقدم خرید سهام در افزایش سهام؛

تبصره: خصوصی سازی تأثیری بر امتیازات، مجوزها و پروانه های دریافتی شرکت نخواهد داشت.

بخش ۱۹۲. در خصوصی سازی شرکت های مذکور در بخش ۱۸۷، بخشی از سهام می تواند به قیمت یا شرایط ترجیحی برای کارکنان و بازنشستگان حفظ شود و برای این کار می توان از صندوق های FGTS استفاده کرد.

بخش ۱۹۳. خصوصی سازی، شرکت ها یا گروهی از شرکت های مذکور در بخش ۱۸۷، بالا فاصله منجر به ایجاد رقابت در حوزه های ذی ربط خدماتی خواهد شد که در نظام عمومی ارائه می شوند.

بخش ۱۹۴. کنترل سهامداری شرکت های ارائه کننده خدمات سوییچ های تلفن خط ثابت و شرکت های ارائه کننده خدمات تلفن همراه می تواند به طور مشترک به فروش رسانده شود.

تبصره: سهامدار کنترل کننده جدید مجاز به جذب یا ادغام یک شرکت عرضه کننده خدمات سوییچ تلفن ثابت با یک شرکت ارائه کننده خدمات تلفن همراه نیست.

بخش ۱۹۵. مدل اصلاح ساختار و خصوصی سازی شرکت های مذکور در بخش ۱۸۷، بعد از ارائه برای اظهار نظر عمومی، باید به تأیید رئیس جمهور برسد و مسئولیت هماهنگی و

پایش مصوبات و رویه‌های حاصل به عهده کمیته ویژه نظارت است، که توسط وزیر ارتباطات ایجاد خواهد شد.

۱. واگذاری اجرای رویه‌های عملیاتی لازم برای خصوصی‌سازی از طریق عقد قرارداد به یک مؤسسه مالی وابسته به تشکیلات فدرال با حسن شهرت در تجربه وسیع در موضوعی امکان‌پذیر است.
۲. دستمزد طرف قرارداد می‌تواند از محل خالص دریافتی‌های حاصل از فروش پرداخت شود.

بخش ۱۹۶. در اصلاح ساختار و خصوصی‌سازی می‌توان از خدمات تخصصی اشخاص ثالث استفاده کرد و این خدمات از طریق برگزاری یک رویه خاص مناقصه عمومی به شرح ذیل به پیمان داده خواهد شد:

I. وزارت ارتباطات پرونده ثبت نامی از تخصیص‌ها برای شرکت‌های برزیلی و بین‌المللی شناخته شده متخصص را در موضوع مخابرات ارزیابی (قیمت‌گذاری)، حسابرسی، برنامه‌ریزی و اجرای فروش کالا و اوراق بهادار و در مسایل مربوطه تشکیل می‌دهد؛

II. برای ثبت نام در پرونده مذکور، طرف‌های علاقمند باید الزامات تعیین شده توسط کمیته ویژه نظارت را تأمین نموده و به تأیید وزیر ارتباطات برسند؛

III. شرکت در مناقصه عمومی صرفاً برای اشخاص ثبت نام شده مجاز خواهد بود که براساس مشخصات خدمات موضوع مناقصه به وسیله نامه دعوت می‌شوند؛

IV. اشخاص دعوت شده منفرداً یا به صورت کنسرسیوم، باید پیشنهادات خود را ظرف مدت سی روز از تاریخ دعوت ارائه نمایند؛

V. علاوه بر الزامات مندرج در دعوت‌نامه پیشنهادات باید شامل جزییات خدمات، روش اجرا، تعداد افراد فنی مورد نیاز برای کار و قیمت پیشنهادی باشد؛

VI. نتیجه مناقصه براساس معیارهای فنی و قیمت تعیین می‌شود؛

VII. طرف قرارداد تحت مسئولیت انحصاری خود و با تأیید کارفرما می‌تواند بخشی از خدمات موضوع قرارداد را به پیمانکار فرعی (دست دوم) واگذار نماید؛

VIII. طرف قرارداد مکلف است تا حداکثر بیست و پنج درصد ارزش اولیه قرارداد، افزایش یا کاهش ضروری در خدمات را با همان شرایط قرارداد بپذیرد.

بخش ۱۹۷. فرآیند ویژه خصوصی سازی تابع اصول قانونی بودن، غیرشخصی بودن، اخلاق و عمومیت است و می تواند به شکل یک مزایده یا رقابت، یا فروش سهام در مزایده عمومی مطابق مقررات وضع شده توسط کمیته ویژه نظارت باشد.

تبصره: فرآیند مذکور ممکن است شامل یک مرحله تعیین صلاحیت (ماقبل مناقصه) باشد و شرکت در مراحل بعد فقط محدود به اشخاصی شود که در این مرحله واجد صلاحیت تشخیص داده شده اند.

بخش ۱۹۸. فرآیند ویژه خصوصی سازی با انتشار آگهی واگذاری عمومی در روزنامه رسمی (Dou) و روزنامه های کثیرالانتشار ملی (سراسری) شروع می شود و درج موارد ذیل در آگهی مذکور الزامی است.

I. شرایط تعیین صلاحیت شرکت کنندگان بالقوه؛

II. شرایط پذیرش پیشنهادات؛

III. ملاک های ارزیابی؛

IV. پیش نویس قرارداد واگذاری امتیاز؛

V. اطلاعات مربوط به شرکت های موضوع فرآیند، مثل بدهی های کوتاه و بلندمدت و شرایط اقتصادی و مالی آنها با ذکر سود، زیان و بدهی های داخلی و خارجی آنها در سال مالی قبل؛

VI. خلاصه مطالعات ارزیابی (قیمت گذاری)؛

VII. ملاک های تعیین حداقل قیمت فروش براساس مطالعات قیمت گذاری؛

VIII. اعلام ایجاد طبقه خاصی از سهام در سرمایه ثبت شده شرکت در حال

خصوصی سازی، در صورتی که قرار است چنین اقدامی صورت گیرد و این که سهام

توسط دولت فدرال خریداری خواهد شد همراه با اختیارات ویژه‌ای که به سهام مذکور تعلق می‌گیرد که این اختیارات باید در آیین‌نامه‌های شرکت ثبت و درج شود.

۱. دسترسی کامل به مطالعات قیمت‌گذاری و سایر اطلاعات محرمانه می‌تواند فقط به شرکت‌های واجد صلاحیت محدود شود که باید به رعایت محرمانه بودن اطلاعات متعهد شوند.

۲. اگر فروش سهام کنترلی از طریق فروش سهام در یک مزایده عمومی صورت گیرد، در آن صورت درج اطلاعات مذکور در بندهای I تا III بخش حاضر در آگهی واگذاری عمومی ضرورت ندارد.

بخش ۱۹۹. به منظور یکسان‌سازی خدمات مخابراتی، آگهی‌های منتشره برای خصوصی‌سازی شامل بندهایی از تعهد توسعه ارائه خدمات به کل جمعیت مطابق با مفاد بخش ۸۰ خواهد بود.

بخش ۲۰۰. برای تعیین صلاحیت متقاضیان از آنان ارائه مدارک مثبت در مورد توان فنی، اقتصادی و مالی ایشان خواسته می‌شود و به علاوه ممکن است الزاماتی از نظر تجربه ارائه خدمات مخابراتی، البته در صورت تقاضای آن‌ها مبنی بر خرید شرکت‌های بزرگ موضوع فرآیند، وجود داشته باشد.

تبصره: مشارکت از طریق کنسرسیوم مطابق با شرایط مزایده عمومی مجاز خواهد بود.

بخش ۲۰۱. در طی فرآیند خصوصی‌سازی تملک مستقیم یا غیرمستقیم کنترل شرکت‌های فعال در حوزه‌های مختلف طرح عمومی اعطای امتیاز توسط یک سهامدار واحد یا یک گروه سهامدار ممنوع است.

بخش ۲۰۲. انتقال سهام کنترلی یا امتیاز بعد از خصوصی سازی، فقط بعد از گذشت پنج سال مشروط به رعایت مفاد بندهای فرعی II و III بخش ۹۸ قانون حاضر ممکن است.

۱. بعد از گذشت مدت مذکور در بند صدر این بخش، انتقال کنترل یا امتیاز به نحوی که به کنترل مستقیم یا غیرمستقیم یک سهامدار یا یک گروه از سهامداران یا صاحبان امتیاز فعال در حوزه های مختلف طرح عمومی واگذاری امتیاز منجر شود، تا زمانی که سازمان عدم امکان انجام آن را برای تحقق برنامه واگذاری امتیاز ضروری بداند، مجاز نخواهد بود.

۲. محدودیت انتقال امتیاز در مورد شرکت هایی که در یک حوزه واحد از طرح عمومی واگذاری امتیاز فعالیت می کنند، قابل اعمال نیست.

بخش ۲۰۳. قیمت تملک فقط به پول برزیل قابل پرداخت است، اما پرداخت قسطی با شرایط موصوف در آگهی مزایده مجاز است.

بخش ۲۰۴. کمیته ویژه نظارت ظرف سی روز از اتمام هر فرآیند خصوصی سازی گزارشی از آن را همراه با جزییات خاص همان مورد منتشر خواهد کرد.

بخش ۲۰۵. این موارد از جمله تعهدات مؤسسات مالی طرف قرارداد برای اجرای مصوبات و رویه های خصوصی سازی است: ارائه مشاوره کامل حقوقی به اعضای کمیته ویژه نظارت و سایر اشخاص مسئول اجرای خصوصی سازی در صورت طرح دعوی علیه آنها در ارتباط با اجرای مصوبات ناشی از شرح وظیفه ایشان.

بخش ۲۰۶. مدیران شرکت های مشمول خصوصی سازی ظرف مدت معین تعیین شده توسط کمیته ویژه نظارت یا مؤسسه مالی طرف قرارداد مسئول ارائه اطلاعات لازم برای اجرای فرآیندهای مربوطه هستند.

اقدامات نهایی و موقت

بخش ۲۰۷. ظرف مدت حداکثر شصت روز از تاریخ انتشار این قانون همه عرضه‌کنندگان خدمات تلفن ثابت سوئیچی برای استفاده عموم به طور کلی، شامل عرضه‌کنندگان مذکور در بخش ۱۸۷ این قانون و ارائه‌کنندگان خدمات ترانک و ارتباط بین‌الملل ملکف به ارسال درخواست امضای قرارداد امتیاز هستند که ظرف مدت بیست و چهار ماه از تاریخ انتشار این قانون به اجرا گذاشته (نافذ) می‌شود.

۱. امتیاز که موضوع آن براساس طرح ملی امتیاز تعیین خواهد شد، به طور رایگان و با تاریخ انقضای ثابت ۳۱ دسامبر ۲۰۰۵ صادر خواهد شد، اما فقط برای یک بار به مدت بیست سال در ازای دریافت وجه و مشروط به مفاد قسمت II دفتر III قانون حاضر قابل تمدید است.

۲. عرضه‌کنندگانی که مفاد بند صدر این بخش را رعایت نکنند مشمول موارد ذیل خواهند شد:

I. صاحبان امتیاز همچنان به قرارداد نافذ فعلی متعهد خواهند بود، اما این امتیاز قابل انتقال و تمدید نخواهد بود؛

II. حقوق اشخاصی که صاحب امتیاز نیستند نسبت به عرضه تجاری خدمات در تاریخ ۳۱ دسامبر ۱۹۹۹ منقضی خواهد شد.

۳. در ارتباط با سایر خدماتی که توسط اشخاص مذکور در بند صدر این بخش ارائه می‌شود، مجوزهای مربوطه، یا حسب مورد امتیازات مربوطه، مشروط به شرایط مندرج در این بخش و در صورت لزوم بخش ۲۰۸ قانون حاضر صادر خواهد شد.

بخش ۲۰۸. امتیاز شرکت‌های عرضه‌کننده خدمات تلفن سیار مشمول بخش ۴ قانون ۹۰۲۹۵ مورخ ۱۹ جولای ۱۹۹۶ به شکل و براساس شرایط مندرج در همان بخش و تبصره آن اعطا خواهد شد.

بخش ۲۰۹. انتقال جزیی یا کلی امتیازات در حد لازم برای منطبق سازی حوزه های عملیاتی عرضه کنندگان فعلی خدمات با طرح کلی امتیازات مجاز است.

بخش ۲۱۰. امتیازات، مجوزها و پروانه های مخابراتی و استفاده از فرکانس رادیویی و فرآیندهای مربوطه آنها برای برگزاری مناقصه منحصراً تحت حاکمیت قانون حاضر بوده و مشمول قوانین ذیل و اصلاحات بعدی آنها نیستند: قانون ۸.۶۶۶ مورخ ۲۱ ژوئن ۱۹۹۳؛ قانون ۸.۹۸۷ مورخ ۱۳ فوریه ۱۹۹۵؛ و قانون ۹.۰۷۴ مورخ ۷ جولای ۱۹۹۵.

بخش ۲۱۱. اعطای حق پخش برنامه های صوتی و تصویری از حوزه اختیارات سازمان خارج است و همچنان در حوزه اختیارات قوه مجریه باقی می ماند و سازمان با توجه به ابعاد مختلف مربوط به تحولات فن آورانه برنامه های توزیع کانال های را تهیه و اجرا می نماید.

تبصره: بازرسی در ارتباط با ابعاد فنی ایستگاه های ذی ربط در حوزه مسئولیت و اختیارات سازمان است.

بخش ۲۱۲. خدمات تلویزیون کابلی از جمله امور مربوط به مصوبات، شرایط و رویه های اعطا همچنان تحت حاکمیت قانون ۸.۹۷۷ مورخ ۶ ژانویه ۱۹۹۵ باقی می ماند و بدین وسیله اختیارات تفویض شده به قوه مجریه در قانون مذکور به سازمان منتقل می شود.

بخش ۲۱۳. به طور کلی فهرست مشترکین خدمات تلفن های سوئیچی خط ثابت مورد استفاده عموم باید آزادانه در هر زمانی و از طریق هر رسانه ای در اختیار افراد علاقه مند قرار داده شود.

۱. مشروط به رعایت مفاد بندهای فرعی VI و IX بخش ۳ قانون حاضر، ارائه کنندگان خدمات متعهد به ارائه فهرست مشترکین خود به هر شخص علاقمند به انتشار آن ظرف یک مدت معقول و به قیمت معقول و به طور غیر تبعیض آمیز هستند.

۲. ارائه کنندگان خدمات ملزم به ارائه فهرست کامل استفاده کنندگان از تلفن به مشترکین خدمت خود به طور مستقیم یا از طریق اشخاص ثالث براساس شرایط تعیین شده توسط سازمان هستند.

بخش ۲۱۴. در اعمال قانون حاضر رعایت شرایط ذیل الزامی است:

- I. مقرراتی که براساس قانون حاضر توسط سازمان صادر خواهد شد به تدریج جایگزین مقررات، قانون و سایر ضوابط جاری می شوند؛
- II. تا زمانی که مقررات جدید منتشر شوند، امتیازات، مجوزها و پروانه ها همچنان تحت حاکمیت مقررات، مصوبه و ضوابط جاری باقی می مانند؛
- III. تا انتشار مقررات ناشی از قانون حاضر، خدمات تحت نظارت قانون حاضر و احکام رویه های اعطا همچنان تحت حاکمیت قانون ۹۰۲۹۵ مورخ ۱۹ جولای ۱۹۹۶ باقی می مانند؛
- IV. امتیازات، مجوزها و پروانه هایی که قبل از قانون حاضر اعطا شده اند و تحت نظارت بخش ۲۰۷ آن نیستند همچنان برای مدت تعیین شده معتبر خواهند بود؛
- V. مشروط به موافقت اشخاص ذی ربط، اسناد اعطای امتیاز، مجوز یا پروانه مذکور در بندهای فرعی III و IV این بخش می توانند با اصول قانون حاضر منطبق شوند؛
- VI. تجدید یا تمدید، در صورتی که در احکام مذکور در بندهای فرعی III و IV این بخش پیش بینی شده باشد، منحصرأ پس از انجام انطباق موصوف در بند فرعی قبل مجاز است.

بخش ۲۱۵. بدین وسیله موارد ذیل لغو می شوند:

- I. قانون ۴۰۱۱۷ مورخ ۲۷ آگوست ۱۹۶۲، به استثنای مفاد مربوط به امور کیفری ذکر نشده در قانون حاضر و مفاد حاضر و مفاد ناظر به پخش برنامه های صوتی و تصویری؛
- II. قانون ۶۸۷۴ مورخ ۳ دسامبر ۱۹۸۰؛

۱۸۰ • مجموعه مصوبات برنامه خصوصی سازی برزیل

III. قانون ۸۳۶۷ مورخ ۳۰ دسامبر ۱۹۹۱؛

IV. بخش های ۱، ۲، ۳، ۷، ۹، ۱۰، ۱۲ و ۱۴ و بند صدر ۱ و ۸ قانون ۹۰۲۹۵ مورخ ۱۹

جولای ۱۹۹۶؛

V. بند فرعی I بخش ۱۶ قانون ۸۰۲۹ مورخ ۱۲ آوریل ۱۹۹۰.

بخش ۲۱۶. قانون حاضر از تاریخ انتشار آن لازم الاجرا است.

برازیلیا، ۱۶ جولای ۱۹۹۷؛ یکصد و هفتاد و ششمین سال استقلال و یکصد و نهمین سال
جمهوری.

فرناندو انریکه کاردوسو

آیریس رزند

آنتونیو کاندیر

سرجیو موتا

کلودیا ماریاکاستین

امتیازات

قانون ۸۹۸۷ مورخ ۱۳ فوریه ۱۹۹۵

(انتشار مجدد در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۸ سپتامبر ۱۹۹۸)

حاکم بر نظامات امتیاز و مجوز ارائه خدمات ناشی از ماده ۱۷۵ قانون اساسی برزیل بوده و موارد دیگری را نیز مقرر می‌نماید.

رئیس جمهور

بدین وسیله اعلام می‌نماید که قانون ذیل به تصویب کنگره و به امضای اینجانب رسیده است:

فصل I

مقدمه

بخش ۱. امتیاز ارائه خدمات و کارهای عمومی و مجوز خدمات عمومی تحت حاکمیت مفاد ماده ۱۷۵ قانون اساسی فدرال برزیل، قانون حاضر، مصوبات ذی‌ربط و بندهای قراردادهای ذی‌ربط، که همگی مجموعه‌ای منسجم و لاینفک را تشکیل می‌دهند، قرار دارند.

تبصره: دولت فدرال ایالات، نواحی و شهرداری‌های فدرال در مصوبات خود تجدیدنظر نموده و تغییرات لازم را برای انطباق با قانون حاضر به نحوی که متناسب با ویژگی‌های خاص انواع مختلف خدمات آن‌ها باشد، ایجاد خواهند کرد.

بخش ۲. تعاریف عبارات مورد استفاده در قانون حاضر به قرار ذیل است:

I. مسئول اعطای امتیاز: دولت فدرال، ایالت، ناحیه یا شهرداری فدرال که حوزه مسئولیت یا اختیار آن شامل خدمات عمومی، صرف نظر از پیش نیاز آن به اجرای کارهای عمومی، موضوع امتیاز یا مجوز است؛

II. امتیاز خدمات عمومی: تفویض اختیار به وسیله مسئول اعطای امتیاز برای ارائه یک خدمت عمومی از طریق مزایده رقابتی به یک شخصیت حقوقی یا کنسرسیومی از شرکت‌ها که توان اجرای آن را ثابت کرده باشند، به هزینه و ریسک خود آن‌ها برای مدتی معین؛

III. امتیاز خدمات عمومی متعاقب اجرای پیمانکاری عمومی: ساخت، حفظ، مرمت، توسعه یا بهبود هر گونه کار عام المنفعه، تفویض شده به وسیله مسئول اعطای امتیاز، از طریق مزایده رقابتی به یک شخصیت حقوقی یا کنسرسیومی از شرکت‌ها که توان اجرای آن را اثبات نموده، به هزینه و ریسک خود آن‌ها، به نحوی که سرمایه‌گذاری صاحب امتیاز از طریق انجام عملیات تجاری خدمت یا کار مذکور برای یک دوره معین بازپرداخت و مستهلک شود؛

IV. مجوز انجام خدمات عمومی: تفویض اختیار غیردائمی از طریق برگزاری یک مناقصه عمومی به وسیله مسئول اعطای امتیاز به یک شخص حقیقی یا حقوقی که توان اجرای آن را اثبات نموده باشد، یا هزینه و ریسک خود آن‌ها.

بخش ۳. امتیازات و مجوزها به یاری کاربران خدمات از سوی مسئول اعطای امتیاز به نمایندگی از آن‌ها بازرسی و کنترل می‌شوند.

بخش ۴. امتیاز خدمات عمومی، صرف نظر از پیش نیاز انجام یا عدم انجام پیمانکاری قبلی، از طریق قرارداد اعطا می‌شود و قراردادهای مذکور باید با رعایت مفاد قانون حاضر، مصوبه ذی ربط و شرایط مندرج در اسناد مناقصه منتشره تدوین شوند.

بخش ۵. مسئول اعطای امتیاز، قبل از انتشار آگهی مناقصه، باید تصمیم خود را در توجیه سهولت اعطای یک امتیاز یا مجوز با ذکر موضوع، حوزه و مدت آن منتشر نماید.

فصل II

کیفیت خدمات

بخش ۶. پیش فرض اعطای هر امتیاز یا مجوز ارائه خدمت کاملاً مناسب برای تأمین نیازهای کاربران به شرح موصوف در قانون، در مصوبه ذی ربط و در قرارداد مربوطه است.

۱. خدمت مناسب خدمتی است که دارای شرایط منظم، استمرار، کارایی، ایمنی، نوسازی شده، عمومیت و احترام در ارائه و اعتدال در نرخ‌های دریافتی باشد.

۲. نوسازی شده به معنای نوسازی تکنیک‌ها، تجهیزات و تأسیسات و نوسازی در حفظ آن‌ها است، و علاوه بر آن شامل بهبود و توسعه خدمت نیز می‌شود.

۳. قطع موقت خدمت در شرایط اضطراری یا با اعلام قبلی در صورتی که به دلایل ذیل رخ داده باشد، عدم تداوم ارائه خدمت شمرده نمی‌شود:

I. ناشی از عوامل فنی یا عوامل مربوط به ایمنی تأسیسات باشد؛ و

II. در اثر عدم اجرای تعهدات کاربر، با در نظر گرفتن منافع جمعی باشد.

فصل III

حقوق و تکالیف کاربران

بخش ۷. ضمن رعایت مفاد قانون ۸۰۷۸ مورخ ۱۱ سپتامبر ۱۹۹۰، حقوق و تکالیف کاربران عبارتند از:

I. دریافت خدمت مناسب و مورد نیاز (متناسب)؛

II. دریافت اطلاعات لازم برای دفاع از منافع فردی یا جمعی از مسئول اعطای

امتیاز و از صاحب امتیاز؛

III. دریافت و استفاده از خدمت با آزادی انتخاب مطابق با ضوابط تعیین شده از

سوی مسئول اعطای امتیاز؛

IV. مطلع ساختن دولت و صاحب امتیاز از بروز هر گونه بی نظمی در خدمت ارائه

شده؛

V. مطلع ساختن مقامات ذی ربط از انجام هر گونه اقدام غیرقانونی توسط صاحب

امتیاز در ارائه شده؛

VI. مساعدت به حفظ مطلوب اموال عمومی که خدمت از طریق آن ها ارائه

می شود.

فصل IV

سیاست های تعرفه ای (بخش های ۸ تا ۱۳)

بخش ۸. (حذف شد.)

بخش ۹. تعرفه خدمت عمومی که امتیاز آن صادر شده است از طریق قیمت پیشنهادی در پیشنهاد قیمت برنده مناقصه تعیین و براساس ضوابط تجدیدنظر مندرج در قانون حاضر، در پیشنهاد مناقصه و در قرارداد حفظ می شود.

۱. تعرفه تحت حاکمیت مصوبات خاص قبلی قرار نمی گیرد.

۲. قرارداد می تواند شامل راه کارهای تجدیدنظر در تعرفه ها به منظور حفظ توازن

اقتصادی - مالی باشد.

۳. به استثنای مالیات بر درآمد، تعلیق، تغییر یا لغو هر گونه مالیات یا عوارض

قانونی بعد از ارائه پیشنهاد و در صورت اثبات تأثیر آن منجر به تجدیدنظر در تعرفه در جهت افزایش یا کاهش، بسته به مورد، می شود.

۴. در صورت تغییر یک جانبه در قرارداد که بر توازن اقتصادی - مالی اولیه آن

مؤثر باشد، مسئول اعطای امتیاز درخصوص برقراری مجدد این توازن مقارن با تغییر اقدام خواهد کرد.

بخش ۱۰. تا زمانی که شرایط قرارداد رعایت شود، برقراری توازن اقتصادی - مالی آن مفروض است.

بخش ۱۱. برای رعایت ویژگی خاص هر خدمت عمومی، مسئول اعطای امتیاز می تواند در راستای منافع صاحب امتیاز، در دعوت به ارائه پیشنهاد امکان ایجاد سایر منابع درآمدی مکمل یا جانبی را به صورت انحصاری یا غیر از آن به منظور تعدیل تعرفه ها، مشروط به شرایط بخش ۱۷ قانون حاضر، فراهم نماید.

تبصره: منابع درآمد منظور شده در این بخش لزوماً در ایجاد توازن اقتصادی - مالی اولیه قرارداد محاسبه خواهد شد.

بخش ۱۲. (حذف شد.)

بخش ۱۳. تعرفه ها می توانند براساس مشخصات فنی و هزینه های خاص ناشی از ارائه خدمت به اقشار مختلف کاربران از یکدیگر متمایز شوند.

فصل ۷

پیشنهادهای مناقصه (بخش های ۱۴ تا ۲۲)

بخش ۱۴. همه امتیازات خدمات عمومی، صرف نظر از اجرا یا عدم اجرای پیمانکاری قبلی، مشمول برگزاری مناقصه مطابق با مصوبه این موضوع و رعایت اصول قانونی بودن، اخلاق، انتشار اطلاعات، مساوات، ارزیابی براساس معیارهای عینی و مرتبط با اسناد دعوت به مناقصه است.

بخش ۱۵. در ارزیابی پیشنهادات یکی از معیارهای ذیل باید مورد توجه قرار گیرد:
I. پایین ترین تعرفه برای خدمت عمومی ارائه شود؛

II. بالاترین پیشنهاد، در مواردی که در ازای اعطای امتیاز به مسئول اعطای امتیاز پرداخت می شود؛

III. ترکیبی از هر دو معیار مذکور در بندهای فرعی I و II همین بخش.

۱. اعمال معیار مندرج در بند فرعی III فقط در صورتی مجاز است که قبلاً در آگهی دعوت به مناقصه همراه با شرح دقیق ضوابط و قواعد ارزیابی اقتصادی - مالی ذکر شده باشد.

۲. مسئول اعطای امتیاز از قبول پیشنهاداتی که به طور مشهود غیرقابل اجرا یا از نظر مالی با اهداف مناقصه ناسازگار هستند خودداری خواهد کرد.

۳. در صورت وجود شرایط مساوی، اولویت به پیشنهادات ارائه شده توسط شرکت های برزیلی داده می شود.

بخش ۱۶. اعطای امتیاز یا مجوز در موارد اثبات عدم توجیه فنی یا اقتصادی در حکم مذکور در بخش ۵ قانون حاضر، دارای اهمیت انحصاری نخواهد بود.

بخش ۱۷. در صورتی که پیشنهادی برای داشتن توجیه اقتصادی نیازمند دریافت مزایا یا یارانه هایی باشد که قبلاً در قانون پیش بینی نشده و در دسترس همه رقبا قرار ندارد مردود اعلام خواهد شد.

تبصره: پیشنهادات ارائه شده توسط بنگاه های تحت کنترل دولت که در خارج از حوزه سیاسی - اداری مسئول اعطای امتیاز قرار دارند، در صورتی که برای داشتن توجیه اقتصادی نیازمند دریافت مزایا یا یارانه از مرجع عموم کنترل کننده خود باشند، مردود اعلام خواهند شد.

بخش ۱۸. آگهی عمومی دعوت به ارائه پیشنهاد توسط مسئول اعطای امتیاز تهیه می‌شود که عندالزوم، مشروط به معیارها و ضوابط عمومی برگزاری مناقصات و قراردادهای بوده و به طور خاص مشتمل بر موارد ذیل خواهد بود:

- I. موضوع، اهداف و مدت اعتبار؛
- II. توصیف شرایط لازم برای ارائه خدمت مناسب و متناسب (مورد نیاز)؛
- III. مهلت دریافت پیشنهادات، ارزیابی مناقصه و امضای قرارداد؛
- IV. مهلت، مکان، زمان و روز ارائه اطلاعات، تحقیقات و طرح‌های لازم به افراد علاقمند برای تهیه بودجه و ارائه پیشنهادات؛
- V. معیارها و فهرست اسناد درخواستی برای تأیید شرایط توان فنی، اعتبار مالی و شرایط معمول قانونی و مالی؛
- VI. منابع درآمدی احتمالی مکمل یا جانبی دیگر از طرح‌های جانبی؛
- VII. حقوق و تکالیف مسئول اعطای امتیاز و صاحب امتیاز در ارتباط با تغییرات و توسعه آتی به منظور حصول اطمینان از تداوم ارائه خدمت؛
- VIII. معیارهای تنظیم تعرفه و تجدیدنظر در آن؛
- IX. معیارها، شاخص‌ها، قواعد و پارامترهای مورد استفاده در ارزیابی فنی و اقتصادی - مالی پیشنهادات؛
- X. اعلام دارایی‌های قابل استرداد؛
- XI. مشخصات دارایی‌های قابل برگشت و شرایط در اختیار قراردادن آن‌ها، در مواردی که یک امتیاز قبلی منقضی شده است؛
- XII. اعلام صریح دستگاه یا سازمان مسئول خرید اجباری مورد نیاز برای اجرای خدمت یا پیمانکاری یا برای استیفای حقوق عمومی؛
- XIII. شرایط مربوط به جایگاه رهبری شرکت مسئول در صورتی که شرکت‌های به صورت کنسرسیوم مجاز به شرکت باشند؛
- XIV. در مورد اعطای امتیاز، پیش‌نویس قرارداد اعطای امتیاز که، عندالزوم، باید شامل بندهای اصلی مذکور در بخش ۲۳ قانون حاضر باشد؛

XV. در مورد امتیاز خدمات عمومی که از آن باید پیمانکاری عمومی انجام شود، اطلاعات مربوط به پیمانکاری، از جمله عناصر پروژه اصیل تعریف کننده پیمان؛ و XVI. در مورد مجوزها، شرایط قبول قراردادی که باید به امضا برسد.

بخش ۱۹. در مواردی که حضور شرکت‌ها به صورت کنسرسیوم مجاز باشد، رعایت ضوابط ذیل الزامی است:

I. اثبات تعهد، عمومی یا خصوصی، به تأسیس یک کنسرسیوم که به امضای اعضای کنسرسیوم رسیده باشد؛

II. معرفی شرکت مسئول کنسرسیوم؛

III. ارائه اسناد لازم به وسیله هر یک از اعضای کنسرسیوم، مطابق با بندهای فرعی

V و XIII بخش قبل؛

IV. ممنوعیت حضور بیش از یک بار هر شرکت در هر مناقصه، چه به صورت کنسرسیوم و چه به صورت انفرادی.

۱. برنده مناقصه باید قبل از امضای قرارداد کار تأسیس و ثبت کنسرسیوم را مطابق با تعهد مذکور در بند فرعی I بخش حاضر به پایان برساند.

۲. شرکت رهبر کنسرسیوم، شرکت مسئول در قبال مسئول اعطای امتیاز برای اجرای قرارداد امتیاز، صرف نظر از مسئولیت‌های مشترک یا انفرادی سایر اعضای کنسرسیوم خواهد بود.

بخش ۲۰. مسئول اعطای امتیاز می‌تواند در راستای تأمین منافع خدمات موضوع امتیاز، به اختیار خود و چنانچه در آگهی دعوت به مناقصه اعلام شده باشد، برنده مناقصه را، در صورتی که یک کنسرسیوم باشد، ملزم نماید تا قبل از امضای قرارداد خود را به عنوان شرکت ثبت نماید.

بخش ۲۱. تحقیقات، بررسی‌ها، پروژه‌ها، پیمانکاری‌ها و هزینه‌ها یا سرمایه‌گذاری‌های انجام شده قبلی مرتبط با امتیاز و قابل استفاده برای مقاصد مناقصه که توسط مسئول اعطای امتیاز یا با مجوز آن انجام شده باشد باید در اختیار اشخاص علاقمند قرار داده شود و برنده مناقصه باید هزینه‌های مربوطه را که در آگهی دعوت به مناقصه اعلام می‌شود تأدیه نماید.

بخش ۲۲. همه اشخاص مجاز به دریافت تأییدیه‌های مربوط به مصوبات قراردادها، احکام یا اظهارنظرهای مرتبط با مناقصه یا خود امتیازات هستند.

فصل VI

قرارداد امتیاز

بخش ۲۳. بندهای مربوط به امور ذیل جوهر قرارداد امتیاز هستند که باید در قرارداد درج شوند؛

- I. موضوع امتیاز، حوزه و مدتی که امتیاز اعطا می‌شود؛
- II. نحوه، شکل و شرایط ارائه خدمت؛
- III. معیارها، شاخص‌ها، قواعد و پارامترهای تعریف کننده خدمت؛
- IV. قیمت خدمت و معیارها و رویه‌های تنظیم تعرفه‌ها و تجدیدنظر در آن‌ها؛
- V. حقوق، ضمانت‌ها و تکالیف مسئول اعطای امتیاز و صاحب امتیاز، از در آینده و نوسازی، بهبود یا توسعه آتی تجهیزات و تأسیسات؛
- VI. حقوق و تکالیف کاربران برای دریافت و استفاده از خدمت؛
- VII. روش بازسازی از تأسیسات، تجهیزات، روش‌ها و شیوه‌های اجرای خدمت همراه با اعلام دستگاه‌های واجد شرایط برای انجام آن؛
- VIII. تنبیهات قراردادی و اداری که صاحب امتیاز مشمول آن‌ها می‌شود و روش اعمال این تنبیهات؛
- IX. مواردی که موجب انقضای امتیاز می‌شوند؛

X. دارایی های قابل استرداد؛

XI. معیارهای محاسبه و روش پرداخت خسارت به صاحب امتیاز؛ در صورت

وجود؛

XII. شرایط تمدید قرارداد؛

XIII. تعهد صاحب امتیاز به ارائه صورت حساب به مسئول اعطای امتیاز و نحوه و

دوره زمانی ارائه آن؛

XIV. الزام صاحب امتیاز به انتشار ادواری صورت های مالی؛ و

XV. قلمرو قضایی دادگاه و شیوه های حل و فصل مسالمت آمیز مناقشات قراردادی.

تبصره: علاوه بر موارد فوق الذکر، قراردادهای مربوط به امتیاز خدمت عمومی که قبل از آن لازم است کار پیمانکاری انجام شود باید:

I. جدول زمان بندی اجرای فیزیکی و مالی پیمانکاری مربوط به امتیاز را پیش بینی

نماید؛ و

II. برای تعهدات مربوط به پیمانکاری مرتبط با امتیاز، خواستار ارائه ضمانت حسن

انجام کار توسط صاحب امتیاز شود.

بخش ۲۴. (حذف شد.)

بخش ۲۵. مسئولیت اجرای خدمتی که امتیاز آن اعطا شده و پاسخگویی در قبال ضررهای وارده به مسئول اعطای امتیاز، کاربران یا اشخاص ثالث به عهده صاحب امتیاز است؛ و انجام بازرسی توسط دستگاه های ذی صلاح موجب رفع یا کاهش آن نخواهد بود.

۱. صاحب امتیاز، بدون نقض مسئولیت مذکور در این بخش، می تواند برای انجام

فعالیت های ذاتی، جانبی یا تکمیلی خدمتی که امتیاز آن اعطا شده یا برای اجرای پروژه های جانبی آن با اشخاص ثالث قرارداد منعقد نماید.

۲. قراردادهای منعقد شده بین صاحب امتیاز و اشخاص ثالث به شرح موصوف در بند قبل تحت حاکمیت حقوق خصوصی قرار می‌گیرد و هیچ‌گونه ارتباط بین اشخاص ثالث مذکور و مسئول اعطای امتیاز ایجاد نمی‌شود.

۳. پیش‌فرض اجرای فعالیت‌های برون‌سپاری شده به اشخاص ثالث، رعایت ضوابط نظارتی نوع خدمتی است که امتیاز آن اعطا شده است.

بخش ۲۶. سپردن امتیاز به دیگران، مشروط به رعایت شرایط مندرج در قرارداد، در صورتی که انجام چنین کاری به صراحت از سوی مسئول اعطای امتیاز اجازه داده شده باشد، بلامانع است.

۱. واگذاری امتیاز به غیر همیشه باید در یک فرآیند رقابتی صورت پذیرد.

۲. همه حقوق و تکالیف واگذارکننده امتیاز در چارچوب امتیاز دست دوم به صاحب امتیاز دست دوم منتقل می‌شود.

بخش ۲۷. انتقال امتیاز یا سهام کنترلی صاحب امتیاز بدون تأیید قبلی مسئول اعطای امتیاز، منجر به لغو امتیاز خواهد شد.

تبصره: برای دریافت تأییدیه مذکور در بند فوق این بخش، شخصی که قرار است امتیاز یا کنترل به وی واگذار شود باید؛

I. واجد همه شرایط توان فنی، اعتبار مالی و نظم قانونی و مالی مورد نیاز برای پذیرش مسئولیت خدمت باشد؛ و

II. متعهد به اجرای تمامی بندهای جاری و معتبر قرارداد شود.

بخش ۲۸. در قراردادهای تأمین مالی صاحبان امتیاز می‌توانند حقوق ناشی از امتیاز را، تا جایی که موجب اختلال در عملیاتی شدن و استمرار خدمت نشود، به عنوان ضمانت ارائه نمایند.

فصل VIII

تکالیف مسئول اعطای امتیاز

بخش ۲۹. مسئول اعطای امتیاز مسئولیت موارد ذیل را به عهده دارد:

I. نظارت بر خدمتی که امتیاز آن اعطا شده و بازرسی دائمی ارائه آن:

II. اعمال تنبیهات نظارتی و قراردادی؛

III. مداخله در ارائه خدمت در موارد و شرایط مذکور در قانون؛

IV. لغو امتیاز در موارد مذکور در این قانون و مطابق با قرارداد؛

V. تأیید تنظیم و تجدیدنظر در تعرفه ها مطابق با قانون حاضر و مطابق با ضوابط

مربوطه و قرارداد؛

VI. فراهم کردن و اجرای شرایط رعایت امور نظارتی حاکم بر خدمت و بندهای

قراردادی امتیاز؛

VII. کار در جهت کیفیت خدمت مناسب، دریافت، رسیدگی و ارائه راه حل برای

شکایت های کاربران و مطلع ساختن آنها از اقدامات انجام شده ظرف مدت حداکثر سی

روز؛

VIII. اعلام دارایی های مورد نیاز برای اجرای خدمت یا کار پیمانکاری به عنوان

تأسیسات عمومی و انجام خریدهای اجباری، به طور مستقیم یا از طریق تفویض اختیار به

صاحب امتیاز، که در آن صورت صاحب امتیاز مسئولیت پرداخت خسارات وارده را به

عهده خواهد داشت؛

IX. اعلام دارایی های مورد نیاز برای اجرای یک خدمت یا پیمانکاری عمومی به

عنوان تأسیسات عمومی به منظور استیفای حقوق عمومی، انجام خریدهای اجباری به طور

مستقیم یا از طریق تفویض اختیار به صاحب امتیاز که در آن صورت صاحب امتیاز

مسئولیت پرداخت خسارات وارده را به عهده خواهد داشت؛

X. تشویق به ارتقای کیفیت، بهره وری، حفظ محیط زیست و صرفه جویی؛

XI. انجام اقدامات لازم برای ترویج رقابت؛ و

XII. تشویق تشکیل مجامع کاربران برای دفاع از منافع مرتبط با خدمت مذکور.

بخش ۳۰. مسئول اعطای امتیاز در انجام بازرسی باید به اطلاعات مربوط به مدیریت، حسابداری و فنی، منابع اقتصادی و مالی صاحب امتیاز دسترسی داشته باشد.

تبصره: بازرسی خدمت از طریق دستگاه فنی مسئول اعطای امتیاز به عنوان واسطه ادواری، مطابق با ضوابط نظارتی مقرر، توسط یک کمیته متشکل از نمایندگان مسئول اعطای امتیاز، صاحب امتیاز و کاربران، انجام شود.

فصل VIII

تکالیف صاحب امتیاز

بخش ۳۱. تکالیف صاحب امتیاز عبارت است از:

I. ارائه خدمت مناسب و متناسب به نحو مقرر در قانون حاضر، در مقررات فنی ذی ربط و در قرارداد؛

II. به روز نگهداشتن فهرست موجودی انبار و ثبت دارایی‌های مرتبط به امتیاز؛

III. ارائه صورتهای مالی مدیریت خدمت به مسئول اعطای امتیاز و کاربران با شرایط تعیین شده در قرارداد؛

IV. فراهم کردن و اجرای موجبات رعایت مقررات خدمت و بندهای قرارداد

امتیاز؛

V. فراهم کردن دسترسی آزادانه افراد مسئول بازرسی به کارگاه‌ها، ماشین‌آلات و

تأسیسات خدمت و سوابق و اسناد حساب‌های آن در هر زمان؛

VI. انجام خریدهای اجباری و استیفای حق دسترسی در مواردی که مسئول اعطای

امتیاز مطابق با آگهی دعوت به مناقصه و قرارداد مجاز شمرده است؛

VII. تلاش مستمر برای حفظ انسجام کالاهای مربوط به ارائه خدمت و قراردادن

آنها تحت پوشش بیمه مناسب؛ و

VIII. تأمین، سرمایه گذاری و مدیریت منابع مالی لازم برای ارائه خدمت.

تبصره: قراردادهای، از جمله قراردادهای کار منعقدۀ توسط صاحب امتیاز، تحت حاکمیت حقوق خصوصی و قانون کار بوده و هیچ ارتباطی بین اشخاص ثالث طرف قرارداد صاحب امتیاز با مسئول اعطای امتیاز برقرار نخواهد شد.

فصل IX

مداخله

بخش ۳۲. مسئول اعطای امتیاز می تواند به منظور حصول اطمینان از ارائه مناسب خدمت یا رعایت صادقانه ضوابط قراردادی، نظارتی یا قانونی ذی ربط در امتیاز مداخله نماید.

تبصره: مداخله با صدور حکم توسط مسئول اعطای امتیاز صورت می گیرد و نام مداخله کننده، مدت مداخله و اهداف و حدود عمل باید در چنین حکمی قید شود.

بخش ۳۳. زمانی که مداخله اعلام می شود، مسئول اعطای امتیاز باید طرف سی روز تشریفات اداری برای اثبات دلایل اقدام مذکور و تعیین مسئولیت ها را، ضمن تضمین حق دفاع کامل، آغاز نماید.

۱. در صورتی که اثبات شود مداخله با رعایت الزامات قانونی و نظارتی اعلام نشده است باطل اعلام می شود و خدمت بلافاصله، بدون نقض حق ادعای خسارت صاحب امتیاز، به وی برگردانده می شود.

۲. تشریفات اداری مذکور در بند صدر این بخش باید ظرف یکصد و هشتاد روز به پایان برسد، در غیر این صورت مداخله بی اعتبار تلقی می شود.

بخش ۳۴. زمانی که مداخله به پایان می‌رسد، اگر امتیاز منقضی نشده باشد، مدیریت خدمت به صاحب امتیاز بازگردانده می‌شود و قبل از انجام این کار مداخله کننده باید گزارش اقدامات انجام شده در طی مدیریت خود را ارائه نماید.

فصل X

انقضای امتیاز

بخش ۳۵. امتیاز می‌تواند به دلایل ذیل منقضی شود:

- I. اتمام مدت قراردادی آن؛
 - II. خلع ید؛
 - III. جریمه؛^۱
 - IV. فسخ؛
 - V. ابطال؛ یا
 - VI. ورشکستگی و یا انحلال شرکت صاحب امتیاز، یا در مورد شرکت یک نفره، فوت یا ناتوانی شخص کنترل کننده آن.
۱. زمانی که امتیاز منقضی می‌شود، همه دارایی‌های قابل استرداد، حقوق و مزایای منتقل شده به صاحب امتیاز براساس شرایط مندرج در آگهی دعوت به مناقصه و قرارداد، به مسئول اعطای امتیاز بازگردانده می‌شود.
۲. زمانی که امتیاز منقضی می‌شود، مسئولیت خدمت بلافاصله به عهده مسئول اعطای امتیاز قرار می‌گیرد که باید نسبت به انجام تحلیل، قیمت‌گذاری و تسویه‌های لازم مبادرت نماید.
۳. شروع مسئولیت ارائه خدمت، تصرف تأسیسات و استفاده از همه دارایی‌های قابل استرداد توسط مسئول اعطای امتیاز را مجاز می‌سازد.

1) forfeiture

۴. در موارد مقرر در بندهای فرعی I و II همین بخش، مسئول اعطای امتیاز می تواند قبل از انقضای امتیاز مبادرت به انجام تحقیقات و قیمت گذاری برای تعیین مبلغ خسارت وارده قابل پرداخت به صاحب امتیاز براساس بخش های ۳۶ و ۳۷ قانون حاضر نماید.

بخش ۳۶. در صورتی که انقضای (اعاده) امتیاز به دلیل اتمام قرارداد باشد برای بخش های مستهلک نشده سرمایه گذاری مرتبط با دارایی های قابل استرداد که با هدف تضمین تداوم و نوسازی خدمت موضوع امتیاز انجام شده بودند، خسارت پرداخت می شود.

بخش ۳۷. فرآیند خلع ید و پس گرفتن خدمت توسط مسئول اعطای امتیاز در طی مدت اعتبار امتیاز به دلیل تأمین منافع عمومی، از طریق اجازه قانون خاصی صورت می گیرد که این امر بعد از پرداخت اولیه خسارت به طریق تعیین شده در بخش قبل خواهد بود.

بخش ۳۸. عدم اجرای جزیی یا کلی قرارداد موجب می شود تا مسئول اعطای امتیاز بتواند به اختیار خود امتیاز را خاتمه یافته اعلام نموده یا تنبیهات قراردادی را، مشروط به شرایط بخش حاضر، بخش ۲۷ و ضوابط توافق شده بین طرفین اعمال نماید.

۱. مسئول اعطای امتیاز می تواند در صورت تحقق موارد ذیل امتیاز را لغو نماید:

I. در صورت ارائه خدمت به شکل نامناسب یا ناکارآمد براساس ضوابط، معیارها شاخص ها و پارامترهای تعیین کننده کیفیت خدمت؛

II. صاحب امتیاز قادر به اجرای بندهای قرارداد یا موارد قانونی یا نظارتی مرتبط با امتیاز نشده باشد؛

III. صاحب امتیاز ارائه خدمت را متوقف نموده باشد یا در حال تلاش یا اقدام کاملاً مشخص برای توقف آن، به غیر از موارد ناشی از حوادث طبیعی یا غیرمنتظره، باشد؛

IV. صاحب امتیاز شرایط اقتصادی، فنی یا عملیاتی لازم برای تداوم اراده مناسب خدمت موضوع امتیاز را از دست داده باشد؛

V. صاحب امتیاز تنبیهات اعمال شده به دلیل تخلفات مرتکب شده در دوره‌های ذی ربط را رعایت نکرده باشد؛

VI. صاحب امتیاز از دستور مسئول اعطای امتیاز برای تنظیم ارائه خدمت متابعت نکرده باشد؛ یا

VII. صاحب امتیاز در حکم دادگاهی که قطعی و غیرقابل اعتراض باشد به عوارض اجتماعی، محکوم شده باشد.

۲. قبل از اعلام لغو امتیاز، موضوع عدم اجرای تعهدات توسط صاحب امتیاز باید طی تشریفات اداری و با رعایت حق دفاع کامل مورد رسیدگی قرار گیرد.

۳. تشریفات اداری برای رسیدگی به عدم اجرای تعهدات نمی‌تواند قبل از ابلاغ عدم اجرای مذکور در بند ۱ همین بخش به صاحب امتیاز و تعیین مهلت زمانی برای تصحیح قصورات و نقائص اعلام شده و انطباق آن‌ها با مفاد قرارداد آغاز شود.

۴. پس از شروع تشریفات اداری و اثبات عدم اجرای تعهدات، لغو امتیاز، با صدور حکمی از جانب مسئول اعطای امتیاز مستقل از خسارت اولیه که در طی تشریفات اداری محاسبه می‌شود، اعلام خواهد شد.

۵. خسارت مذکور در بند قبل مطابق با مفاد بخش ۳۶ قانون حاضر و قرارداد، بعد از کسر مبالغ جریمه‌های قراردادی و خسارات وارده توسط صاحب امتیاز، محاسبه و قابل پرداخت می‌شود.

۶. اعلام لغو امتیاز منجر به ایجاد هیچ‌گونه مسئولیتی در رابطه با هزینه‌ها، مسئولیت، تکلیف یا تعهد پرداخت برای مسئول اعطای امتیاز در ارتباط با اشخاص ثالث یا کارکنان صاحب امتیاز نمی‌شود.

بخش ۳۹. صاحب امتیاز می‌تواند در صورت عدم رعایت ضوابط قرارداد از سوی مسئول اعطای امتیاز از طریق طرح دعوی خاص به همین منظور در دادگاه، قرارداد امتیاز را فسخ نماید.

تبصره: در صورت وقوع شرایط مذکور در بند فوق این بخش، خدماتی که توسط صاحب امتیاز ارائه می شوند تا صدور حکم نهایی دادگاه قابل قطع یا توقف نخواهد بود.

فصل XI

مجوزها

بخش ۴۰. مجوز خدمت عمومی از طریق قرارداد پذیرش که تابع شرایط قانون حاضر، سایر ضوابط قابل اعمال و آگهی دعوت به مناقصه، از جمله شرایط مربوط به ماهیت دائمی نبودن قرارداد و امکان فسخ یک طرفه آن از سوی مسئول اعطای امتیاز خواهد بود، رسمی می شود.

تبصره: مفاد قانون حاضر در مورد مجوزها اعمال می شود.

فصل XII

اقدامات نهایی و موقت

بخش ۴۱. مفاد قانون حاضر در مورد امتیازات، مجوزها و پروانه های خدمات پخش رادیویی صوتی و تصویری قابل اعمال نیست.

بخش ۴۲. امتیازاتی که قبل از شروع اعتبارات قانون حاضر برای ارائه خدمات عمومی اعطا شده اند در تمام مدت تعیین شده در قرارداد یا حکم اعطای امتیاز، مشروط به شرایط مندرج در بخش ۴۳ قانون حاضر، معتبر شمرده می شوند.

۱. با اتمام امتیاز، مسئول اعطای امتیاز مبادرت به انتشار دعوت به مناقصه جدیدی براساس مفاد قانون حاضر می نماید.

۲. امتیازات غیردائمی، امتیازاتی که مدت اعتبار آنها به اتمام رسیده و امتیازاتی که برای مدت زمان نامعلوم اجرا می شوند، از جمله آن دسته از این سه نوع امتیاز که براساس مصوبه قبل در حال اجرا هستند؛ همچنان در مدت مورد نیاز برای انجام تحقیقات و ارزیابی های لازم سازماندهی پیشنهادات عمومی جدید که باید قبل از اعطای امتیازات

جایگزین برگزار شود، معتبر خواهند بود و این مدت نمی‌تواند کمتر از ۲۴ (بیست و چهار) ماه باشد.

بخش ۴۳. همه امتیازات خدمات عمومی اعطایی بدون برگزاری مناقصه چنانچه قانون اساسی سال ۱۹۸۸ هنوز معتبر باشد بدین وسیله منقضی اعلام می‌شوند.

تبصره: تمام امتیازاتی که قبل از قانون اساسی سال ۱۹۸۸ بدون برگزاری مناقصه اعطا شده و پیمانکاری یا خدمات آن‌ها هنوز شروع نشده یا در شروع اجرای قانون حاضر متوقف شده‌اند نیز منقضی اعلام می‌شوند.

بخش ۴۴. همه صاحبان امتیاز که در تاریخ انتشار قانون حاضر کار پیمانکاری آنان از برنامه عقب است مکلفند ظرف مدت صد و هشتاد روز برنامه مؤثری برای اتمام کار خود به مسئول اعطای امتیاز ارائه نمایند.

تبصره: چنانچه صاحب امتیاز برنامه مذکور در بند صدر بخش حاضر را ارائه نکند یا برنامه ارائه شده شامل شرایط مؤثری برای اتمام کار نباشد، مسئول اعطای امتیاز می‌تواند امتیاز را، در صورتی که مرتبط با کار مذکور باشد، منقضی اعلام نماید.

بخش ۴۵. در شرایط مذکور در بخش‌های ۴۳ و ۴۴ قانون حاضر، مسئول اعطای امتیاز صرفاً در صورت برگزاری یک مناقصه جدید خسارات وارده بابت کار و خدمات اجرا شده را پرداخت خواهد نمود و برای این کار از وجوه حاصل از برگزاری مناقصه جدید استفاده می‌نماید.

۲۰۲ • مجموعه مصوبات برنامه خصوصی سازی برزیل

تبصره: در مناقصه مذکور در بند صدر این بخش، مرحله کار متوقف شده یا عقب افتاده باید الزاماً برای انجام ارزیابی (قیمت گذاری) مدنظر قرار داده شود تا امکان استفاده از معیارهای ارزیابی (پیشنهادهات) مقرر در بند فرعی III بخش ۱۵ قانون حاضر فراهم شود.

بخش ۴۶. قانون حاضر از تاریخ انتشار آن لازم‌الاجرا است.

بخش ۴۷. بدین وسیله همه موارد مغایر در مصوبات قبل لغو می‌شوند.

برازیلیا، ۱۳ فوریه ۱۹۹۵؛ یکصد و هفتاد و چهارمین سال استقلال برزیل و صد و هفتمین سال جمهوری برزیل.

فرناندو انریکه کاردوسو

قانون ۹۰۷۴ مورخ ۷ جولای ۱۹۹۵

(انتشار مجدد در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۸ سپتامبر ۱۹۹۸)

هم مقرراتی را برای اعطا و تمدید امتیاز و مجوز خدمات عمومی وضع نموده و هم موارد دیگری را مقرر می‌نماید.

رئیس جمهور

بدین وسیله اعلام می‌نماید که قانون ذیل به تصویب کنگره و به امضای اینجانب رسیده است:

فصل I

مفاد اولیه

بخش ۱. خدمات و پیمان‌های عمومی ذیل که در حوزه اختیارات دولت فدرال قرار دارد مشمول نظام امتیاز یا در موارد مقتضی، مجوز، براساس شرایط قانون ۸۰۹۸۷ مورخ ۱۳ فوریه ۱۹۹۵ قرار می‌گیرند.

I. (حذف شد.)

II. (حذف شد.)

III. (حذف شد.)

IV. اتوبان‌ها یا جاده‌های فدرال، صرف‌نظر از آن که شامل پیمانکاری قبلی باشند یا نباشند.

V. آماده‌سازی کارها یا خدمات فدرال برای ساخت سد، منابع ذخیره آب، کانال آب، موج شکن و شبکه آبیاری، صرف‌نظر از آن که شامل کار پیمانکاری مقدماتی باشد یا نباشد؛

VI. پایگاه های گمرکی و دیگر پایانه های گمرکی در بندر یا فرودگاه صرف نظر از این که پیمانکاری عمومی را تضمین کرده باشند یا نه.

بخش ۲. دولت فدرال، ایالات، ناحیه فدرال و شهرداری ها نمی توانند از طریق امتیاز یا مجوز خدمت عمومی مبادرت به اجرای پیمانکاری و خدمات نمایند، مگر آن که قانون مشخصی چنین کاری را اجازه داده و شرایط آن را تعیین کرده باشد که در آن صورت اعطای معافیت از شمول قانون مذکور در موارد خدمات پایه ای آبرسانی و نظافت شهری و دیگر موارد مذکور در قانون اساسی فدرال، قوانین اساسی ایالات، قوانین اساسی ناحیه فدرال و شهرداری ها، در هر صورت، مشروط به شرایط مندرج در قانون ۸.۹۸۷ سال ۱۹۹۵ خواهد بود.

۱. انعقاد قرارداد خدمات و پیمانکاری عمومی ناشی از فرآیندهایی که براساس قانون ۸.۹۸۷ سال ۱۹۹۵ در فاصله زمانی بین تاریخ انتشار قانون مذکور و قانون حاضر آغاز شده اند، از الزام به وجود یک قانون اجازه دهنده معاف هستند.

۲. حمل بار در بزرگراه ها نیازمند دریافت امتیاز، مجوز یا پروانه نیست.

۳. انواع حمل و نقل ذیل نیازمند دریافت امتیاز یا مجوز نیست:

I. حمل و نقل آبی مسافر بین بنادر سازماندهی (تجهیز) نشده؛

II. حمل و نقل جاده ای و آبی مردم (مسافر) توسط آژانس های مسافرتی در

طی فعالیت های شان؛

III. حمل و نقل مردم (مسافر) با ماهیت خصوصی به وسیله سازمان های

خصوصی یا عمومی، حتی اگر به طور مستمر و منظم باشد.

بخش ۳. در اعمال بخش های ۴۲، ۴۳ و ۴۴ قانون ۸.۹۸۷ سال ۱۹۹۵، اصول تعیین کننده

ذیل به وسیله مسئول اعطای امتیاز رعایت می شود؛

I. تضمین استمرار در ارائه خدمات عمومی؛

II. اولویت دادن به اتمام کارهای پیمانکاری متوقف شده یا عقب تر از برنامه؛

- III. افزایش کارآیی شرکت‌های صاحب امتیاز به منظور افزایش قدرت رقابت جهانی اقتصاد برزیل؛
- IV. طیف‌های وسیع خدمات بازار بدون کنار گذاشتن جمعیت کم درآمد و مناطق کم جمعیت از جمله مناطق روستایی؛
- V. استفاده خردمندان از اموال جمعی از جمله منابع طبیعی.

فصل II

خدمات برق‌رسانی

قسمت I

امتیازات، مجوزها و پروانه‌ها

- بخش ۴.** عقد قرارداد، تمدید یا اعطای امتیازات، مجوزها و پروانه‌های بهره‌برداری تجاری از خدمات، ساختمان‌ها و تجهیزات برق و استفاده از ظرفیت انرژی آبراه‌ها مطابق با شرایط مندرج در قانون حاضر و قانون ۸.۹۸۷ سال ۱۹۹۵ و سایر قوانین مربوط انجام می‌شود.
۱. عقد قرارداد، اعطا و تمدید مذکور در این بخش می‌تواند در ازای پرداخت به دولت فدرال انجام شود.
۲. قراردادهای امتیاز تولید برق که بعد از قانون حاضر منعقد می‌شوند باید مشتمل بر دوره لازم برای استهلاك سرمایه‌گذاری انجام شده و محدود به سی و پنج سال از تاریخ امضای قرارداد (که اجباری است) باشند و می‌توانند، به اختیار مسئول اعطای امتیاز، براساس شرایط مندرج در قرارداد حداکثر برای یک دوره مشابه تمدید شوند.
۳. قراردادهای امتیاز توزیع و انتقال برق که بعد از قانون حاضر منعقد می‌شوند باید مشتمل بر دوره لازم برای استهلاك و سرمایه‌گذاری انجام شده و محدود به سی و پنج سال از تاریخ امضای قرارداد (که اجباری است) باشند و می‌توانند، به اختیار مسئول اعطای امتیاز، براساس شرایط مندرج در قرارداد حداکثر برای یک دوره مشابه تمدید شوند.

۴. تمدید مذکور در این بخش باید از سوی صاحب امتیاز یا مجوز حداکثر ظرف سی و شش ماه قبل از تاریخ قرارداد ذی ربط درخواست شود و مسئول اعطای امتیاز ملزم است حداکثر هیجده ماه قبل از تاریخ قرارداد مذکور نظر خود را درخصوص آن اعلام نماید.

بخش ۵. موارد ذیل مشمول واگذاری امتیاز از طریق مناقصه عمومی هستند:

I. استفاده از ظرفیت های برقابی بیش از ۱۰۰۰ کیلو وات و تأسیسات نیروگاه های بخاری با ظرفیت بیش از ۵۰۰۰ کیلووات برای مقاصد اجرای خدمات عمومی؛
II. استفاده از ظرفیت های برقابی بیشتر از ۱۰۰۰ کیلووات به منظور تولید مستقل برق؛

III. استفاده از اموال عمومی به شکل ظرفیت برقابی بیش از ۱۰۰۰۰ کیلووات به منظور استفاده انحصاری خود تولید کننده مشروط به هر گونه حقوق تحصیل شده در ارتباط با امتیازات موجود فعلی.

۱. در مناقصه رقابتی مذکور در این بخش و بخش بعد، مسئول اعطای امتیاز باید مقصود از استفاده یا ساخت نیروگاه های برق را مشخص کند.

۲. هیچگونه استفاده از نیروی برقابی نمی تواند بدون اتخاذ تصمیم مسئول اعطای امتیاز درخصوص «استفاده بهینه» از آن به مناقصه گذاشته شود و مسئولیت اجرای طرح های پایه و اجرایی نیز می تواند به برنده مناقصه سپرده شود.

۳. تعریف «استفاده بهینه» آن است که تمام ظرفیت های برقابی سازماندهی شده در مفهوم کلی آن توسط بهترین دسترسی ممکن به سد، ترتیبات فیزیکی عمومی، سطوح عملیاتی آب، ذخیره و سطوح نیرو بخشی از گزینه منتخب برای تقسیم آبشارها در بستر یک رودخانه را تشکیل می دهند.

بخش ۶. نیروگاه های بخاری ایجاد شده به منظور تولید مستقل می توانند موضوع اعطای امتیاز از طریق مناقصه یا مجوز رقابتی باشند.

بخش ۷. موارد ذیل مشمول مجوز هستند:

I. ساخت نیروگاه‌های بخاری با ظرفیت بیش از ۵۰۰۰ کیلووات برای استفاده انحصاری خود تولید کننده؛

II. استفاده از ظرفیت‌های برقایی بیش از ۱۰۰۰ کیلووات و کمتر یا مساوی ۱۰۰۰۰ کیلووات به منظور استفاده انحصاری خود تولید کننده.

تبصره: نیروگاه‌های بخاری مذکور در این بخش و بخش‌های ۵ و ۶ شامل آن دسته از نیروگاه‌هایی نمی‌شود که منبع اصلی انرژی آن‌ها سوخت هسته‌ای است.

بخش ۸. استفاده از ظرفیت برقایی مساوی یا کمتر از ۱۰۰۰ کیلووات و ساخت نیروگاه‌های بخاری با ظرفیت مساوی یا کمتر از ۵۰۰۰ کیلووات از دریافت امتیاز، مجوز یا پروانه معاف است و صرفاً نیازمند مطلع ساختن مسئول اعطای امتیاز است.

بخش ۹. مسئول اعطای امتیاز می‌تواند از طریق اعطای پروانه بدون صدور حکم، بر استفاده از ظرفیت برقایی موجود در تاریخ شروع اجرای قانون حاضر نظارت نماید.

تبصره: درخواست اعمال نظارت باید ظرف مدت حداکثر یکصد و هشتاد روز از تاریخ انتشار قانون حاضر به مسئول اعطای امتیاز تسلیم شود.

بخش ۱۰. مسئول اعطای امتیاز باید به منظور خرید یا حق بهره‌برداری اجباری مناطق لازم برای ساخت تأسیسات مورد نیاز خدمات برق، خود تولیدی یا تولید مستقل به عنوان تأسیسات عمومی را اعلام نماید.

قسمت II

تولیدکنندگان مستقل برق

بخش ۱۱. تعریف تولید کننده مستقل برق عبارت است از یک بنگاه حقوقی یا مجموعه‌ای از شرکت‌های گرد آمده در یک کنسرسیوم که برای تولید برق به منظور فروش تمام یا

قسمتی از نیروی تولید شده به ریسک خود، از مسئول اعطای امتیاز، امتیاز یا پروانه دریافت کرده باشد.

تبصره: تولید کننده مستقل برق مشمول ضوابط خاص عملیاتی و تجاری با رعایت مفاد قانون حاضر، مصوبه نافذ و قرارداد امتیاز یا حکم اعطای پروانه است.

بخش ۱۲. تولید کننده مستقل می تواند برق تولیدی را به اشخاص زیر بفروشد:

I. دارنده امتیاز خدمات عمومی برای برق رسانی؛

II. مصرف کننده برق براساس شرایط مندرج در بخش های ۱۵ و ۱۶؛

III. مصرف کنندگان برق که بخشی از یک مجموعه صنعتی یا تجاری باشند که

تولید کننده مستقل برق بخار ناشی از فرآیند هم تولیدی را نیز به آنان می فروشد؛

IV. گروهی از مصرف کنندگان برق، مستقل از بار ولتاژ و نیرو، براساس شرایط

توافق شده قبلی با دارنده امتیاز محلی توزیع؛

V. هر مصرف کننده ای بتواند به مسئول اعطای امتیاز اثبات کند که دارنده امتیاز

محلی نتوانسته است نیروی مورد نیاز وی را ظرف مدت صد و هشتاد روز از تاریخ درخواست مصرف کننده به صورت با ثبات تأمین نماید.

تبصره: فروش برق به صورت مقرر در بندهای فرعی I، IV و V به قیمت های مشمول ضوابط کلی تعیین شده توسط مسئول اعطای امتیاز، انجام می شود.

بخش ۱۳. استفاده از ظرفیت برقابی برای تولید مستقل از طریق عقد قرارداد امتیاز برای استفاده از اموال عمومی مطابق با قانون حاضر انجام می شود.

بخش ۱۴. خطوط انتقال بهره‌برداری محدود به استفاده توسط تولیدکنندگان مستقل می‌توانند مشمول امتیاز یا پروانه همزمان یا به صورت تکمیلی با قراردادهای ذی‌ربط برای استفاده اموال عمومی باشد.

قسمت III

گزینه‌های مصرف‌کنندگان برای خرید برق

بخش ۱۵. مشروط به قراردادهای خرده فروش موجود، تمدید امتیاز موجود و اعطای امتیازات جدید بدون انحصار تأمین برق مصرف‌کنندگان با قدرت بار مساوی یا بیشتر از ۱۰۰۰۰ کیلووات با ولتاژ مساوی یا بیشتر از ۶۹ کیلوولت انجام می‌شود و این مصرف‌کنندگان می‌توانند برای تأمین کل یا بخشی از نیازهای خرده‌فروشی برق خود را با یک تولید کننده مستقل قرارداد منعقد نمایند.

۱. پس از گذشت سه سال از تاریخ انتشار قانون حاضر، مصرف‌کنندگان مذکور در این بخش می‌توانند برق مورد نیاز خود را از هر یک از دارندگان امتیاز، مجوز یا پروانه برق در شبکه، به غیر از صاحبان امتیاز محلی، خریداری نمایند.

۲. بعد از گذشت پنج سال از تاریخ انتشار قانون حاضر، مصرف‌کنندگان دارای بار مساوی یا بیشتر از ۳۰۰۰ کیلووات با ولتاژ مساوی یا بیشتر از ۶۹ کیلوولت می‌توانند برق مورد نیاز خود را از هر دارنده امتیاز، مجوز یا پروانه برق از همان شبکه برق خریداری نمایند.

۳. بعد از گذشت هشت سال از تاریخ انتشار قانون حاضر، مسئول اعطای امتیاز می‌تواند محدودیت در بار نیرو و ولتاژ مذکور در این بخش و بخش ۶ را کاهش دهد.

۴. مصرف‌کنندگانی که در قراردادهای خود برای خرده‌فروشی برق دارای بندهای زمان‌دار نیستند، صرفاً بعد از گذشت سی و شش ماه از تاریخ ابلاغ رسمی موضوع به صاحب امتیاز می‌توانند از یک خرده فروش دیگر خرید نمایند.

۵. استفاده از حق انتخاب توسط مصرف کننده باعث ایجاد حق تجدیدنظر برای صاحب امتیاز یا پروانه، به همان نسبت، در قراردادها و پیش بینی های خرید برق از عرضه کنندگان عمده فروش می شود.

۶. عرضه کنندگان خرده فروش و مصرف کنندگان ذی ربط دارای حق دسترسی آزادانه به نظامات توزیع و انتقال صاحبان امتیاز یا مجوز برای خدمات عمومی در ازای پرداخت هزینه حمل مربوطه براساس معیارهای تعیین شده توسط مسئول اعطای امتیاز خواهند بود.

۷. تعرفه های مرتبط با گزینه خرید مصرف کنندگان می تواند مطابق با ضرر یا سود بازار در جهت حفظ توازن اقتصادی - مالی قرارداد افزایش یا کاهش یابد.

بخش ۱۶. مصرف کنندگان جدیدی که بار مصرف آن ها مساوی یا بیشتر از ۳۰۰۰ کیلووات با هر ولتاژی است در انتخاب تأمین کننده برای عقد قرارداد خرید برق آزاد هستند.

قسمت IV

اماکن و تجهیزات انتقال و کنسرسیوم های تولید

بخش ۱۷. مسئول اعطای امتیاز باید تعیین نماید که کدام یک از اماکن و تجهیزات جزء شبکه پایه سیستم های شبکه ای و تحت مسئولیت صاحب امتیاز توزیع و کدام یک در انحصار بهره برداری نیروگاه های تولیدی هستند.

۱. آن دسته از اماکن و تجهیزات که بخشی از شبکه پایه سیستم ها شبکه برق را تشکیل می دهند مشمول اعطای امتیاز از طریق برگزاری مناقصه رقابتی بوده و به عنوان اماکن و تجهیزات یکپارچه سیستم ها عمل می نمایند و دارای ضوابط عملیاتی هستند که به وسیله یک کارگزار تحت کنترل دولت فدرال به نحوی وضع می شود که بهینه سازی منابع نیروی برق موجود و آینده را تضمین نماید.

۲. آن دسته از اماکن و تجهیزات انتقال که تحت مسئولیت خود صاحب امتیاز توزیع قرار دارند می توانند از سوی مسئول اعطای امتیاز بخش لاینفکی از امتیاز توزیع محسوب شوند.

۳. تأسیسات انتقالی مورد بهره‌برداری صرف ایستگاه‌های تولید می‌توانند بخشی از امتیاز، مجوز یا پروانه ذی‌ربط شمرده شوند.

۴. مسئول اعطای امتیاز در ارتباط با تمدید (امتیاز، مجوز یا پروانه) آن دسته از اماکن و تجهیزات انتقال که در تاریخ انتشار قانون حاضر موجود هستند، مطابق با شرایط مندرج در بخش حاضر طبقه‌بندی می‌نماید.

۵. آن دسته از اماکن و تجهیزات انتقال که بخش لاینفکی از شبکه پایه طبقه‌بندی شده‌اند می‌توانند، در صورت نیاز، امتیاز خود را مطابق با معیارهای مذکور در بخش‌های ۱۹ و ۲۲ تمدید نمایند.

بخش ۱۸. بدین‌وسیله تشکیل کنسرسیوم‌ها با هدف تولید برق برای مصارف خدمات عمومی، یا برای استفاده انحصاری اعضای کنسرسیوم، یا برای تولید مستقل و یا برای یک فعالیت وابسته به هر یک از این‌ها مجاز و ضمن حفظ نظام حقوقی هر یک از آن‌ها، عنداللزوم، مشروط به مفاد بخش ۲۳ قانون ۸۹۸۷ سال ۱۹۹۵ اعلام می‌شود.

قسمت V

تمدید امتیازات موجود

بخش ۱۹. دولت فدرال می‌تواند به منظور تضمین کیفیت ارائه خدمات به مصرف‌کننده در ازای هزینه مناسب امتیازات تولید برق تحت پوشش بخش ۴۲ قانون ۸۹۸۷ سال ۱۹۹۵ را برای یک دوره حداکثر بیست ساله تمدید نماید، مشروط بر آن که تمدید آن از سوی دارنده امتیاز یا مجوز، دارنده اعلامیه، یا دارنده اعلامیه یک نیروگاه بخاری براساس مفاد بخش ۲۵ قانون حاضر درخواست شده باشد.

۱. درخواست تمدید باید حداکثر ظرف مدت یک سال از تاریخ انتشار قانون حاضر تسلیم شود.

۲. در مواردی که باقیمانده مدت امتیاز بیش از یک سال باشد، درخواست تمدید باید حداکثر تا شش ماه قبل از تاریخ انقضای امتیاز تسلیم شود.

۳. مدارک ذیل باید همراه با درخواست تمدید تحویل شود: مدارک مثبت صلاحیت حقوقی، فنی، مالی و اداری طرف ذی ربط، مدارک مثبت ثبت طرف ذی ربط در مراجع عمومی و عدم بدهی به آنان و مفاد حساب مالیاتی و عوارض اجتماعی یا تعهدات قراردادی انجام شده نسبت به دستگاه های وابسته به تشکیلات عمومی فدرال در ارتباط با خدمات برق رسانی از جمله پرداخت های مذکور در بند ۱ ماده ۲۰ قانون اساسی برزیل.

۴. در صورتی که درخواست تمدید ظرف مهلت مذکور در بندهای ۱ و ۲ ارائه نشود یا مسئول اعطای امتیاز با درخواست ارائه شده مخالفت نماید امتیازات، اعلامیه ها و بیانیه های نیروگاه بخاری با انقضای امتیاز به دولت فدرال اعاده و در معرض مناقصه عمومی گذاشته می شود.
۵. (حذف شد).

بخش ۲۰. امتیازات و پروانه های تولید برق تحت پوشش تبصره بخش ۴۳ و بخش ۴۴ قانون ۸.۹۸۷ سال ۱۹۹۵، به استثنای مواردی که انجام امور فیزیکی آن ها در زمان انتشار قانون هنوز شروع نشده بود، می توانند به مدت مورد نیاز برای استهلاک سرمایه گذاری انجام شده و محدود به سی و پنج سال، مشروط به رعایت مفاد بخش ۲۴ قانون حاضر و به شرط ارائه مدارک ذیل توسط شخص ذی ربط، تمدید شوند:

- I. برنامه تکمیلی کار که به تأیید مسئول اعطای امتیاز رسیده باشد؛
- II. تعهد منابع بخش خصوصی برای تأمین بیش از یک سوم منابع مالی مورد نیاز برای تکمیل کار و به بهره برداری رساندن واحد.

تبصره: امتیاز آن دسته از صاحبان امتیاز که مطابق با مفاد این بخش اقدام نکنند با صدور حکم توسط مسئول اعطای امتیاز مطابق با اختیارات اعطایی به وسیله تبصره بخش ۴۴ قانون ۸.۹۸۷ سال ۱۹۹۵ باطل اعلام می شود.

بخش ۲۱. صاحب امتیاز می‌تواند به اختیار خود و به منظور اقتصادی کردن برنامه‌اش پیشنهاد همکاری با اشخاص ثالث را به عنوان کنسرسیوم کاری تحت رهبری خود، صرف‌نظر از این که هدف اولیه اعلام شده برای انرژی تولید شده حفظ یا تغییر داده شود، در برنامه تکمیل کار مذکور در بند فرعی I لحاظ نماید.

تبصره: مفاد این بخش در مورد کنسرسیوم‌های کاری که قبلاً تشکیل شده یا در تاریخ انتشار قانون حاضر در حال طی تشریفات تشکیل هستند نیز اعمال می‌شود، مشروط به آن که طرف‌های ذی‌ربط مسئول اعطای امتیاز را از نیت خود برای تشکیل آن‌ها مطلع ساخته باشند، که در آن صورت در امتیازات برای مطابقت آن‌ها با مفاد بخش ۲۳ قانون ۸۹۸۷ سال ۱۹۹۵ مشروط به مفاد بخش ۲۰ بند فرعی II و بخش ۲۵ قانون حاضر تجدیدنظر به عمل می‌آید.

بخش ۲۲. امتیازات توزیع برق تحت پوشش بخش ۴۲ قانون ۸۸۹۷ سال ۱۹۹۵ می‌تواند مشروط به آن‌که مطابق با معیارهای عملیاتی و اقتصادی منطقی دوباره دسته‌بندی شوند، به درخواست صاحب امتیاز یا به ابتکار مسئول اعطای امتیاز تمدید شوند.

۱. چنانچه صاحب امتیاز با دسته‌بندی دوباره موافقت نکند، حوزه‌ها و دوره‌های امتیازات محفوظ می‌ماند.

۲. تمدید فقط برای یک دوره به مدت بیشترین زمان باقیمانده در امتیازات دسته‌بندی مجدد، یا بیست سال از تاریخ انتشار قانون حاضر، هر کدام که بیشتر باشد، انجام می‌شود.

۳. (حذف شد).

بخش ۲۳. زمانی که امتیاز فعلی توزیع برق تمدید می‌شود، مسئول اعطای امتیاز نهایت دقت را به عمل می‌آورد تا ضمن سازگاری حوزه‌های واگذار شده به شرکت‌های انتقال با حوزه‌های عملیات تعاونی‌های برق‌رسانی روستایی، وضعیت موجود آن‌ها را به عنوان

عرضه کنندگان خدمات عمومی به نحوی مورد رسیدگی قرار دهد که تعاونی ها بتوانند حائز شرایط دریافت مجوزهای برق رسانی برای خدمات عمومی شوند.

تبصره: چنانچه در طی تشریفات اداری معلوم شود که تعاونی، چه در عمل و چه براساس مجوز قبلی، در حال فروش برق به یک واحد عمومی نامشخص مستقر در حوزه عملیات خود است، مسئول اعطای امتیاز می تواند بر مجوز مذکور نظارت نماید.

بخش ۲۴. مفاد بندهای ۱، ۲، ۳ و ۴ بخش ۱۹ در مورد امتیازات مذکور در بخش ۲۲ نیز اعمال می شود.

تبصره: مفاد بندهای ۳ و ۴ بخش ۱۹ در مورد امتیازات مذکور در بخش ۲۰ نیز اعمال می شود.

بخش ۲۵. تمدید دوره های زمانی مشمول قانون حاضر فقط در صورت امضای قراردادهای امتیاز که مشتمل بر یک بند ناسخ حقوق قبلی مغایر با قانون ۸۹۸۷ سال ۱۹۹۵ هستند، نافذ می شوند.

۱. قراردادهای امتیاز و مجوز باید علاوه بر موارد مقرر در مصوبه قانونی حاکم، شامل بندهای مربوط به حداقل عملکرد فنی مورد نیاز از صاحب امتیاز یا مجوز و مقررات حصول اطمینان از این عملکرد از طریق بازرسی براساس شاخص های مناسب نیز باشند.

۲. در قرارداد امتیاز یا مجوز، بندهای مربوطه به کیفیت فنی مذکور در بند قبل باید به جریمه های تصاعدی متناسب با ضررهای وارده یا بالقوه به بازار مرتبط شوند.

فصل III

بازسازی ساختار خدمات عمومی دریافت کننده کمک های بلاعوض

بخش ۲۶. به استثنای خدمات مخابراتی عمومی، دولت فدرال مجاز است.

I. آن دسته از دارندگان امتیازات خدمات عمومی را که مستقیم یا غیرمستقیم تحت کنترل آن قرار دارند، تقسیم، ادغام، جذب و یا نسبت به جابه‌جایی سهام آن‌ها مبادرت نماید؛

II. تقسیم، ادغام یا مطابق با مفاد بخش ۲۷ قانون ۸۹۸۷ سال ۱۹۹۵، نقل و انتقال امتیازات را تأیید نماید؛

III. بابت حق عملیات تجاری خدمات عمومی، مطابق با شرایط تعیین شده در آگهی دعوت به مناقصه، هزینه دریافت نماید.

تبصره: عدم انجام تعهدات بند فرعی III صاحب امتیاز را مستوجب پرداخت جریمه تخلف، مطابق با مفاد قانون ۸۹۸۷ سال ۱۹۹۵، می‌سازد.

بخش ۲۷. در مواردی که خدمات عمومی توسط اشخاص حقوقی تحت کنترل مستقیم یا غیرمستقیم دولت فدرال ارائه می‌شود، دولت فدرال می‌تواند به منظور همزمان‌سازی خصوصی‌سازی با اعطای یک امتیاز جدید یا تمدید امتیازات موجود (به استثنای موارد خدمات مخابراتی عمومی) اقدام به انجام موارد ذیل نماید:

I. از حراج (مزایده) به عنوان یک رویه در فرآیند برگزاری مناقصه استفاده نماید، مشروط به آن که لااقل مقدار سهام لازم برای تضمین انتقال سهام کنترلی به فروش رسانده شود؛

II. ارزش سهام متعلق به خود و سهام در معرض فروش را از قبل تعیین نموده و از فرآیند پیشنهاد قیمت رقابتی استفاده نماید.

۱. تمدید ممکن است برای دوره‌های مختلف به نحوی انجام شود که همه امتیازات تمدید شده در پایان دوره لازم برای مستهلک شدن سرمایه‌گذاری انجام شده منقضی شوند که محدود به سی و پنج سال از تاریخ امضای قرارداد امتیاز جدید خواهد بود.

۲. دولت فدرال باید در تهیه آگهی عمومی برای خصوصی‌سازی شرکت‌های دارنده امتیاز خدمات عمومی الزامات قوانین ۸۰۳۱ سال ۱۹۹۰ و ۸۹۸۷ سال ۱۹۹۵، از جمله الزامات مربوط به انتشار بندهای اصلی قرارداد و مدت امتیاز را رعایت نماید.

۳. مفاد این بخش می تواند در مورد خصوصی سازی دارنده یک امتیاز خدمت عمومی که تحت کنترل مستقیم یا غیرمستقیم در حوزه اختیارات ذی ربط یک ایالت، ناحیه فدرال یا شهرداری قرار دارد نیز اعمال شود.

۴. تمهیدهای مذکور در این بخش مشمول شرایط مشروحه در بخش ۲۵ هستند.

بخش ۲۸. برای خصوصی سازی، پیرو بخش قبل، مسئول اعطای امتیاز می تواند به اختیار خود امتیازات جدیدی را بدون جابه جایی قبلی دارایی های مربوط به خدمت عمومی ذی ربط اعطا نماید.

بخش ۲۹. در پیشنهادات عمومی مربوط به اعطای یک امتیاز جدید برای انتقال خدمت ارائه شده توسط یک شخص حقوقی، مذکور در بخش ۲۷، روش حراج (مزایده) می تواند مورد استفاده قرار گیرد و در چارچوب قانون ۸۰۳۱ سال ۱۹۹۰ این روش می تواند شامل برنامه خصوصی سازی برزیل هم باشد، حتی اگر سهام نماینده سهام کنترلی آن نیز به فروش نرود.

تبصره: در موارد مذکور در این بخش دارایی های مرتبط با خدمت عمومی ذی ربط براساس یک قرارداد اجاره، که به امضای صاحب امتیاز اولیه خواهد رسید، توسط صاحب امتیاز جدید مورد استفاده قرار می گیرد.

بخش ۳۰. مفاد این بخش در مواردی که صاحب امتیاز یا پروانه اخذ شده از دولت فدرال یک شرکت تحت کنترل مستقیم یا غیرمستقیم ایالات، نواحی فدرال یا شهرداری ها باشد نیز اعمال می شود، مشروط به آن که طرف های ذی ربط با ضوابط مقرر موافق باشند.

فصل IV

اقدامات نهایی

بخش ۳۱. در مناقصات امتیاز یا مجوز خدمات عمومی یا استفاده از اموال عمومی، نویسندگان یا اشخاص مسئول اقتصادی برای پروژه اصلی یا پروژه اجرایی می‌توانند مستقیم یا غیرمستقیم در ارائه پیشنهاد یا اجرای پیمانکاری یا خدمات شرکت نمایند.

بخش ۳۲. شرکت‌های تحت کنترل دولتی که به عنوان پیشنهاد دهنده در برگزاری ارائه پیشنهادات رقابتی برای امتیاز یا مجوز ارائه خدمات عمومی شرکت می‌نمایند، می‌توانند به منظور تهیه پیشنهادات خود از قیمت‌های کالا و خدمات ارائه شده توسط اشخاص ثالث استفاده نموده و مبادرت به امضای پیش قرارداد معاف از مناقصه نمایند.

۱. چنین پیش‌قراردادهایی اجباراً شامل بندهایی خواهد بود که آثار آن‌ها ممکن است در صورت اعلام پیشنهاد دهنده دیگری به عنوان برنده، بدون پرداخت جریمه یا دریافت خسارت از میان برود.

۲. در صورتی که پیشنهاد مذکور در این بخش پیشنهاد برنده اعلام شود، قراردادهای قطعی منعقد بین شرکت تحت کنترل دولت و تأمین کننده کالا و خدمات باید، اجباراً، به سازمان ذی‌صلاح کنترل کننده و بازرسی خاص بیرونی (برون سازمانی) ارائه شود.

بخش ۳۳. در هر یک از انواع خدمات عمومی، مقررات مربوطه باید مسئول اعطای امتیاز را به ایجاد راه‌های حضور مصرف‌کنندگان در بازرسی و قراردادن گزارشات تهیه شده از خدمات ارائه شده در اختیار مصرف‌کنندگان به صورت ادواری، مشروط به رعایت مفاد بخش‌های ۳ و ۳۰ قانون ۸۹۸۷ سال ۱۹۹۵، ملزم نماید.

بخش ۳۴. آن دسته از صاحبان امتیاز که کالا، ساختمان یا تجهیزات از دولت فدرال دریافت می‌کنند برای اقلام حواله شده یا تحویل داده شده به تشکیلات آن‌ها باید:

I. مسئولیت نگهداری و حفظ کالا، اماکن و تجهیزات مذکور را بپذیرند؛

II. مسئولیت جایگزین‌سازی کالاها و تجهیزات را برابر مفاد بخش ۶ قانون ۸۹۸۷

سال ۱۹۹۵ بپذیرند.

بخش ۳۵. مقرر کردن مزایای جدید تعرفه ای توسط مسئول اعطای امتیاز مشروط به وضعیت بودجه ریزی، از طریق قانون، برای منشأ منابع یا تجدیدنظر همزمان ساختار تعرفه صاحب امتیاز یا مجوز به نحوی است که توازن اقتصادی - مالی قرارداد را حفظ نماید.

تبصره: واگذاری هر گونه مزایای تعرفه ای فقط در صورت اعطا به یک طبقه یا کل طبقات مصرف کنندگان خدمات مجاز است و اعطای مزایای فردی تحت هیچ شرایطی مجاز نخواهد بود.

بخش ۳۶. بدون نقض مفاد بند فرعی XII ماده ۲۱ و بند فرعی XI ماده ۲۳ قانون اساسی برزیل، مسئول اعطای امتیاز می تواند از طریق یک قرارداد همکاری به ایالات یا نواحی فدرال اعتبار بخشنده و به آنها اجازه دهد فعالیت های تکمیلی بازرسی و کنترل خدمات ارائه شده را در مناطق ذی ربط خود انجام دهند.

بخش ۳۷. برای اعطای خدمات مخابراتی دارای استفاده محدود برای دریافت کننده امتیاز و غیر قابل بهره برداری تجاری، نه برگزاری مناقصه لازم است و نه حتی برگزاری مناقصه می تواند درخواست شود.

بخش ۳۸. (حذف شد.)

بخش ۳۹. این قانون از تاریخ انتشار لازم الاجرا است.

بخش ۴۰. بدین وسیله تبصره بخش ۲۸ قانون ۸۹۸۷ سال ۱۹۹۵ و همه موارد دیگر مغایر با قانون حاضر لغو می شوند.

برازیلیا، ۷ جولای ۱۹۹۵؛ یکصد و هفتاد و چهارمین سال استقلال و یکصد و هفتمین سال جمهوری.

فرناندو انریکه کاردوسو

ریموند بریتو

(این متن جایگزین متنی نمی‌شود که قبلاً در شماره فوق‌العاده روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۸ جولای ۱۹۹۵ منتشر شده است.)

استفاده از صندوق‌های

FGTS در خصوصی سازی

دستورالعمل شماره ۲۷۹ CVM، مورخ ۱۴ می ۱۹۹۸

(منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۱ می ۱۹۹۸)

مقررات ناظر بر تشکیل، اداره و کارکرد صندوق‌های
تعاونی خصوصی‌سازی (FMP-FGTSS) - که هدف
آن‌ها تملک اوراق بهادار با وجوه پس‌انداز شده در
صندوق جبران بازنشستگی کارکنان دولت (FGTS)
است - را وضع می‌کند.

بدین وسیله ریاست کمیسیون اوراق بهادار (CVM) اعلام می‌نماید که کمیسیون طی
جلسه‌ای که امروز برگزار شد و پیرو بند فرعی I بخش ۸ قانون ۶.۳۸۵ مورخ ۷ دسامبر
۱۹۷۶، قانون ۹.۴۹۱ مورخ ۹ سپتامبر ۱۹۹۷، بخشنامه ۲.۴۳۰ مورخ ۱۷ دسامبر ۱۹۹۷ و
دستورالعمل موقت شماره ۷-۱۶۱۳ مورخ ۲۹ آوریل ۱۹۹۸ تصمیم گرفت دستورالعمل ذیل
را صادر نماید:

تأسیس و مشخصات

بخش ۱. صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS، که به عنوان یک مجموعه مشاع آزاد
تشکیل می‌شود، و صندوق مشترک وجوه منظور شده برای تملک اوراق و اسناد بهادار
تحت برنامه خصوصی‌سازی برزیل براساس قانون ۸۰۳۱ مورخ ۱۲ آوریل ۱۹۹۰ و
برنامه‌های خصوصی‌سازی ایالات، مشروط به تأیید قبلی شورای ملی خصوصی‌سازی
(CND) در هر دو مورد است.

تبصره: صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS منحصرأ از وجوه اشخاص حقیقی تشکیل می شود که مستقیم یا از طریق یک انجمن سرمایه گذاری صندوق جبران بازنشستگی کارکنان دولت (FGTS-IC) به عنوان واسطه براساس مقرارت CVM در صندوق بازنشستگی کارکنان دولت (FGTS) عضویت دارند. انجمن های مذکور براساس قانون ۹.۴۹۱/۹۷ و بخشنامه ۲.۴۳۰/۹۷ تصمیم گیری در خصوص این سرمایه گذاری را به عهده دارند.

بخش ۲. هر یک از این صندوق ها، صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS نامیده می شود و واحدهای آن منحصرأ از وجوه ناشی از تبدیل بخشی از مانده حساب های اعضای مذکور در تبصره بخش ۱ این دستورالعمل تشکیل می شود.

بخش ۳. تأسیس صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS و نیز اقدامات ذیل در ارتباط با صندوق نیازمند تأیید قبلی CVM است:

I. اصلاح مقررات؛

II. جایگزین سازی نهاد مدیریت؛

III. تقسیم، ادغام یا جذب در یک صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS دیگر؛

IV. انحلال صندوق؛

۱. درخواست پروانه تأسیس صندوق باید همراه با مدارک ذیل باشد:

I. تصمیم نهاد مدیریت در ارتباط با تأسیس صندوق با ذکر محتوای تمام مقررات،

که این مقررات بعد از صدور تأییدیه باید در اداره ثبت اسناد رسمی به ثبت برسد؛

II. مدرک نشان دهنده عقد قرارداد با یک حسابرس مستقل ثبت شده نزد CVM

که مسئولیت حسابرسی صندوق را به عهده خواهد داشت؛

III. مدرکی دال بر عقد قرارداد با یک مؤسسه مجاز توسط CVM برای ارائه

خدمات نگهداری اسناد و اوراق بهادار؛

IV. بیانیه ای مبنی بر امضای قرارداد با اشخاص ثالث برای ارائه خدمات که اجباراً

باید شامل بیانیه ای توسط طرفین مبنی بر اطلاع و پذیرش بدون قید و شرط مفاد

دستورالعمل حاضر و مقررات مربوطه باشد و در بیانیه مدیریت باید صلاحیت‌های طرف‌های قرارداد برای ارائه خدمات مورد نظر ذکر شده باشد؛

V. مطالب تبلیغاتی، در صورت وجود.

۲. مقررات هر صندوق باید به طور شفاف و عینی در مورد مسایل ذیل تعیین تکلیف

نماید:

I. خط مشی سرمایه‌گذاری که نهاد مدیریت باید تعقیب نماید، دارایی‌هایی که سرمایه صندوق را تشکیل می‌دهند، تنوع خط مشی و تصمیم‌گیری درخصوص این که اسناد و اوراق بهادار صادره توسط چه شرکت‌هایی می‌تواند در سرمایه صندوق لحاظ شود؛

II. شرایط نهاد مدیریت صندوق و، در صورتی که این امر به اشخاص ثالث برون‌سپاری شده باشد، صلاحیت مدیر صندوق؛

III. پرداخت حقوق و دستمزد نهاد مدیریت مشروط به مفاد بخش ۵ دستورالعمل حاضر؛

IV. معیار مورد استفاده برای محاسبه ارزش هر واحد (سهام)، واریز وجه و بازخرید حق‌السهم؛

V. شرایط خرید سهم، واریز وجه و بازخرید حق‌السهم، مشروط به مفاد قانون ۹.۴۹۱/۹۷ و بخشنامه ۲.۴۳۰/۹۷؛

VI. هزینه‌ها و عوارض تحت مسئولیت صندوق؛

VII. اطلاعاتی که اجباراً باید به سهامداران ارائه شود، به شرح موصوف در این بخشنامه.

۳. برای تأیید اقدامات مذکور در بند فرعی II، III و IV باید صورت‌های مالی

حسابرسی شده تا همان تاریخ اقدام تهیه شده باشد.

مدیریت

بخش ۴. مدیریت صندوق تعاونی خصوصی سازی منحصرأ توسط مؤسسات ذیل انجام می شود: یک بانک پس انداز، بانک چند منظوره دارای برنامه (پورتفولیوی) سرمایه گذاری، بانک سرمایه گذاری، کارگزار اوراق بهادار یا توزیع کننده اوراق بهادار تأیید شده توسط CVM برای انجام فعالیت های مشروحه در بخش ۲۳ قانون ۶۳۸۵ مورخ ۷ دسامبر ۱۹۷۶ و پردازش سرمایه ثبت شده و حقوق صاحبان سهام مساوی و بیشتر از:

I. R\$ ۵/۰۰۰/۰۰۰ (پنج میلیون رئی) برای صندوق های دارای ارزش خالص

دارایی (NAV) تا سقف R\$ ۱۰/۰۰۰/۰۰۰ (ده میلیون رئی)؛

II. R\$ ۱۰/۰۰۰/۰۰۰ (ده میلیون رئی) برای صندوق های دارای ارزش خالص

دارایی (NAV) تا سقف R\$ ۳۰/۰۰۰/۰۰۰ (سی میلیون رئی)؛

III. R\$ ۳۰/۰۰۰/۰۰۰ (سی میلیون رئی) برای صندوق های دارای ارزش خالص

دارایی (NAV) تا سقف R\$ ۳۰/۰۰۰/۰۰۰ (سی میلیون رئی)؛

۱. چنانچه مبلغ سرمایه پرداخت شده و حقوق صاحبان سهام برای تأمین الزامات مذکور در بندهای فرعی I، II، III این بخش کافی نباشد، می توان از ارقام این متغیرها در ارتباط با مجموعه هایی که شرکت های مذکور در بند صدر این بخش به آنها تعلق دارند، استفاده کرد (تحریر جدید).

۲. مدیریت هر یک از صندوق های تحت نظارت و مسئولیت مستقیم مدیر یا شرکت مدیریت مؤسسه منصوب شده توسط آیین نامه ها که به عنوان فرد مسئول در قبال CVM برای مدیریت پرونده منصوب شده است، قرار دارد (تحریر جدید).

۳. مقررات صندوق ممکن است راه کارهایی را فراهم کند تا صاحبان واحدهای سهم بتوانند در تصمیمات اداری مربوط به صندوق بدون تحمیل هزینه به صندوق براساس مقررات موجود و بدون وارد شدن خدشه به مسئولیت مدیران و مفاد این دستورالعمل مشارکت نمایند (تحریر جدید).

۴. الزامات حداقل سرمایه و حقوق صاحبان سهام تعیین شده در این بخش در صورتی که مؤسسه اداره کننده مبادرت به انجام اقدامات ذیل نماید، معتبر نخواهد بود (تحریر جدید):

I. عرضه خدمات فهرست زیر را به یک مؤسسه دارای مجوز از سوی CVM برای ارائه خدمات ثبت واحدهای سهام صندوق و نگهداری اوراق و اسناد بهادار برون‌سپاری نماید (تحریر جدید):

الف) ثبت دفاتر صدور و بازپس‌گیری واحدهای سهام (تحریر جدید)؛

ب) خدمات خزانه‌داری از قبیل موارد ذیل (تحریر جدید):

۱. افتتاح و انتقال حساب‌های بانکی به نام صندوق (تحریر جدید)؛

۲. پرداخت (در هنگام بازخرید سهام)، انتقال واحدهای سهام، یا انحلال

صندوق (تحریر جدید)؛

۳. تسویه مالی کلیه عملیات صندوق (تحریر جدید)؛

۴. دریافت سودها و هرگونه دریافت و پرداخت صندوق (تحریر جدید).

ج. سازماندهی و نگهداری اسناد و اطلاعات موصوف در بخش‌های ۳۰ تا

۳۳ این دستورالعمل؛

II. سرمایه ثبت شده و حقوق صاحبان سهم آن کمتر از R\$ ۲.۰۰۰.۰۰۰ (دو میلیون

رئی) نباشد (تحریر جدید).

بخش ۵. مقررات هر صندوق باید شامل بخش‌های ناظر بر پرداخت حقوق و دستمزد مدیریت آن باشد.

۱. بخش ثابت دستمزد، که بر ارزش خالص دارایی صندوق قابل اعمال است، روازنه

تخصیص داده شده و ماهانه پرداخت می‌شود.

۲. مقررات صندوق ممکن است دریافت یک هزینه عملکرد براساس مبلغ مابه‌التفاوت

افزایش ارزش سهام واحدها با مجموع تغییر در نرخ مرجع TR و شش درصد در سال را نیز مقرر نماید.

۳. به منظور تخصیص مبلغ مربوط به هزینه عملکرد، مبالغ محاسبه شده توسط نهاد

مدیریت برای دستمزد ثابت کسر می‌شود و مابه‌التفاوت به عنوان دستمزد متغیر با شرایط

بند ۲ تخصیص داده می‌شود.

۴. دستمزد مذکور در بند قبل روزانه، به عنوان بدهکار یا بستانکار، تخصیص داده شده و هر شش ماه یکبار، در صورتی که مانده مثبت باشد، در اولین روز کاری بعد از دوره شش ماهه پرداخت می شود.

۵. بابت ورود به صندوق و خروج از آن هیچ هزینه ای دریافت نمی شود.

بخش ۶. نهاد مدیریت می تواند با اعلام کتبی از سه ماه قبل به تمام صاحبان واحد سهام مدیریت صندوق را برکنار نماید، اما لازم است همزمان قصد خود را به اطلاع CVM نیز برساند.

بخش ۷. CVM در اجرای مسئولیت ها و اختیارات حقوقی خود می تواند در صورت عدم متابعت نهاد مدیریت از قوانین و مقررات حاکم آن را از مدیریت خلع نماید.

تبصره: فرآیند برکناری مدیریت از زمانی آغاز می شود که CVM نهاد مدیریت را از واقعیاتی که تصمیم مذکور بر آن ها بنا شده مطلع می سازد و مهلتی را برای ارائه دفاع تعیین می کند.

بخش ۸. در صورت عزل یا برکناری باید نهاد مدیریت ظرف دو روز کاری از تاریخ حکم حقوقی که تصمیم بر آن بنا شده، باید برای انتخاب جانشین خود مجمع عمومی را تشکیل دهد یا تصمیم به ادغام صندوق در یک صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS دیگر بگیرد.

تبصره: نهاد مدیریت همچنان مسئولیت انجام وظیفه خود را تا زمانی که جایگزین آن عملاً مستقر شود به عهده خواهد داشت.

بخش ۹. نهاد مدیریت، به عنوان یک مؤسسه مالی ثبت شده، دارای اختیار استفاده از همه حقوق ذاتی خود در اسناد و اوراق بهادار تشکیل دهنده پرونده (پورتفولیوی) صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS، از جمله حق اقدام و حق حضور و رأی دهی در مجامع خاص و عمومی را دارد و می‌تواند حساب‌های بانکی افتتاح نموده و نقل و انتقال انجام دهد و آزادانه به خرید و فروش و معامله اسناد و اوراق بهادار، و به عبارت دیگر تمام اقدامات لازم برای مدیریت پورتفولیو، مشروط به محدودیت‌های مذکور در این دستورالعمل بپردازد.

۱. دارایی‌های صندوق، اجباراً، باید در حسابی مستقل از حساب مدیریت و در یک مؤسسه دارای مجوز از CVM برای ارائه چنین خدمتی نگهداری شود.

۲. مؤسسه‌ای که خدمت نگهداری اسناد و اوراق بهادار صندوق را ارائه می‌کند می‌تواند صرفاً از دستورات امضا شده توسط نماینده (یا نمایندگان) حقوقی (وکیل یا وکلا) یا (نمایندگان) ثبتی نهاد مدیریت، که اختیار چنین کاری به طور رسمی به آن‌ها داده شده باشد، متابعت کنند.

بخش ۱۰. تعهدات نهاد مدیریت شامل موارد ذیل است:

- I. نگهداری به روز و در نظم کامل موارد ذیل به هزینه خود:
 - الف) ثبت اسامی صاحبان واحد سهام و نقل و انتقالات واحدهای سهام؛
 - ب) دفتر صورت جلسات مجمع عمومی؛
 - ج) دفتر ثبت حضور صاحبان واحد سهام؛
 - د) پرونده گزارشات بازرسان؛
 - ه) دفاتر حساب مربوط به معاملات و ارزش خالص دارایی صندوق و
 - و) مستندات مربوط به معاملات صندوق.
- II. دریافت سود سهام، مزایا و سایر سودها یا مبالغ مربوط به صندوق، و
- III. استفاده یا فروش حق تقدم سهام و سایر اوراق بهادار؛

IV. به کارگیری هوشیاری لازم در شرایط حاکم در دفاع از حقوق صاحبان واحد سهام، انجام اقدامات لازم برای استیفا و تضمین آن حقوق، مثل حقوق سهام، اعتراضات و استنهاها؛

V. مسئولیت پرداخت سایر هزینه های پیش بینی نشده در این دستورالعمل به عهده صندوق است؛

VI. پرداخت هر گونه جریمه مقرر در مصوبه قانونی حاکم، از حساب خود، به ازای هر روز تأخیر در مهلت های تعیین شده در بخش ۳۰ قانون حاضر؛

VII. انتشار گسترده و فوری هر گونه اقدام مهم یا اعلامیه کتبی مربوط به چنین واقعیتی به نحوی که دسترسی همه صاحبان واحد سهام را به همه اطلاعاتی تضمین نماید که دارای تأثیر مستقیم یا غیرمستقیم در تصمیم گیری آنان درخصوص ادامه عضویت در صندوق یا تصمیمات سایر سرمایه گزاران درخصوص خرید واحد سهام صندوق هستند؛

VIII. اتخاذ رویه ها و کنترل های تضمین کننده تفکیک مناسب بین وظایف مختلف مدیریت صندوق و نهادهای مربوطه، به ویژه بین تصمیمات برای سرمایه گذاری صندوق و برای خزانه داری و معاملات پرونده تملک دارایی نهاد مدیریت، شرکت های وابسته و زیر مجموعه آن، سهامدار کنترل کننده و شرکت های تحت کنترل همان سهامدار و به علاوه تعهد به ارائه گزارش حسابرسان ظرف مدت نود روز از تاریخ شروع به کار صندوق مبنی بر تأیید وجود رویه ها و کنترل های فوق الذکر.

مجمع عمومی

بخش ۱۱. موارد ذیل حقوق و اختیارات انحصاری مجمع عمومی صاحبان واحد سهام، مشروط به رعایت مفاد بخش ۳ این دستورالعمل است:

I. دریافت سالانه حساب های صندوق، ظرف مدت حداکثر چهار ماه بعد از پایان سال مالی، و تصمیم گیری درخصوص صورت های مالی ارائه شده توسط نهاد مدیریت؛

II. تغییر مقررات صندوق؛

III. اتخاذ تصمیم درخصوص تغییر و جایگزینی نهاد مدیریت؛

IV. تصمیم‌گیری درخصوص انحلال صندوق، تقسیم، ادغام یا جذب در یک

صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS دیگر؛

V. اتخاذ تصمیم درخصوص تغییرات نرخ دستمزد نهاد مدیریت با رعایت مفاد

دستورالعمل حاضر.

تبصره: مقررات صندوق می‌تواند مستقل از مجمع عمومی یا مشاوره‌های صاحبان واحد سهام، هر زمان که چنین تغییری صرفاً ناشی از نیاز به تأمین تقاضای CVM در اثر ضوابط حقوقی یا نظارتی باشد، تغییر داده شود که در آن صورت تمام انتشارات و مکاتبات لازم برای مطلع ساختن صاحبان واحد سهام باید ظرف مدت سی روز از تاریخ مکالمه CVM انجام شود.

بخش ۱۲. فراخوان تشکیل مجمع عمومی از طریق درج آگهی عمومی در نشریه (یا نشریات) منتخب برای انتشار اطلاعات صندوق و ارسال نامه به تک تک صاحبان واحد سهام که اساسی آنان در «دفتر صاحبان سهام» ثبت شده حداکثر پانزده روز قبل از تاریخ تعیین شده برای تشکیل جلسه صورت می‌گیرد و مهلت تعیین شده شامل روز صدور مدرک فراخوان مجمع عمومی و بدون احتساب روز برگزاری مجمع است.

۱. در مورد صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS که اعضای آن از گروهی خاص باشند، فراخوان مذکور در بند صدر این بخش می‌تواند از طریق یک نشریه با توزیع داخلی یا محلی انجام شود.

۲. در صورت عدم تشکیل جلسه، فراخوان دوره برای تشکیل مجمع در تاریخی به فاصله حداقل پنج روز کاری از تاریخ صدور، صادر می‌شود.

۳. آگهی فراخوان باید مشتمل بر روز، ساعت و محل تشکیل جلسه و موضوعات مورد بررسی، به صورت شفاف، باشد.

۴. مستقل از فراخوان مذکور در این بخش، مجمع عمومی که همه صاحبان واحد سهام در آن حضور داشته باشند، معتبر محسوب می‌شود.

۵. مجمع عمومی می‌تواند به دعوت نهاد مدیریت یا سهامداران دارای حداقل پنج درصد کل واحدهای سهام صادره توسط صندوق، تشکیل شود:

بخش ۱۳. در مجمع عمومی صاحبان واحد سهام، تصمیمات براساس اکثریت صاحبان واحدهای سهام حاضر در جلسه با رعایت موارد ذیل تصویب می شود:

I. جلسه با اولین فراخوان صادره توسط حداقل پنج درصد از واحد سهام صادره تشکیل شده باشد؛

II. جلسه با دومین فراخوان صادره توسط هر مقدار سهم تشکیل شده باشد.

تبصره: فقط آن دسته از صاحبان واحد سهام که اسامی آنها حداقل پانزده روز قبل از تشکیل جلسه مجمع عمومی در «دفتر ثبت صاحبان سهام» ثبت شده باشد در جلسه مجمع عمومی حق رأی دارند.

بخش ۱۴. تصمیمات مجمع عمومی می تواند از طریق یک فرآیند رسمی استعلام کتبی نهاد مدیریت از هر یک از صاحبان واحد سهام، که پاسخ آن باید ظرف مدت بیست روز از تاریخ استعلام ارسال شود، اتخاذ گردد.

۱. همه عناصر اطلاعات لازم برای استیفای حق رأی باید در استعلام درج شود.
۲. عدم دریافت پاسخ به منزله موافقت صاحب واحد سهام تلقی می شود، مشروط به آن که مقررات صندوق چنین تفسیری را به صراحت تأیید کرده باشد و موضوع نیز در استعلام درج شده باشد.

۳. رسمیت قانونی اتخاذ تصمیم در فرآیند رسمی استعلام، صرف نظر از موضوع مورد بررسی، مشروط به موافقت اکثریت مطلق واحدهای سهام صادره است.

۴. برای استعلام مذکور در این بخش و دریافت پاسخ واحدهای سهام می توان از ابزارهای الکترونیکی نیز استفاده نمود، مشروط به آن که رویه مورد استفاده برای این کار به تفصیل در مقررات صندوق ذکر شده باشد.

ارزش خالص دارایی

بخش ۱۵. ارزش خالص دارایی هر صندوق عبارت است از مبلغ نقد به علاوه ارزش پورتفولیو، به علاوه بر دریافتنی‌ها منهای دیون (پرداختنی‌ها)

تبصره: برای تعیین ارزش پورتفولیو از مقررات وضع شده توسط CVM استفاده می‌شود.

صدور و نگهداری واحدها (ی سهام)

بخش ۱۶. واحدهای سهام صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS متناظر با کسر مطلوب ارزش دارایی خالص آن است و صاحبان آن‌ها از حق مشابهی برخوردار هستند.

۱. واحدهای سهام دارای شکل اسمی خواهند بود و در حساب‌های سپرده به نام صاحبان آن‌ها نگهداری می‌شوند.

۲. شرایط صاحب واحد (سهام) با سند درخواست سرمایه‌گذاری اولیه و با صورت حساب سپرده، اثبات می‌شود.

بخش ۱۷. صورت حساب سپرده سند معتبری برای تأیید تعهد نهاد مدیریت نسبت به انجام مفاد قراردادی مندرج در مقررات صندوق و ضوابط دستورالعمل حاضر است.

تبصره: هر ماده‌ای که تعهد مذکور در این بخش را محدود یا تعدیل کند کان لم یکن تلقی خواهد شد.

بخش ۱۸. صدور واحدهای سهم مطابق با شرایط مقررات صندوق صورت می‌گیرد.

۱. بهای واحدهای خریداری شده صرفاً با وجود مذکور در بخش ۲ دستورالعمل حاضر پرداخت می‌شود.

۲. تاریخ خرید واحدها باید با تاریخی که کارگزار عملیاتی FGTS به عنوان تاریخ مسدود کردن مبلغ مربوطه در حساب صاحب حساب FGTS به صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS اعلام می‌کند، مطابقت داشته باشد.

۳. پرداخت حساب های همزمان با تسویه مالی وجه اوراق بهادار خریداری شده تحت برنامه خصوصی سازی برزیل یا برنامه خصوصی سازی یک ایالت، انجام می شود.
۴. ارزش واحدها براساس ارزیابی دارایی انجام شده مطابق با ضوابط منتشره توسط CVM تعیین می شود.

بخش ۱۹. هر یک از صاحبان واحد سهام، در زمان خرید واحدهای صندوق، باید کتباً تأیید نمایند که صاحب سهم از محتوای مقررات، هزینه های اداری و ریسک سرمایه گذاری مطلع است و باید اعلام نماید که صاحب واحد سهام از این امر آگاه است که در پیشنهاد های عمومی می تواند فقط از طریق یک صندوق شرکت کند.

۱. در تأییدیه ای که به امضای صاحب واحد سهام می رسد، معیار ریسک متخذه در انتخاب پورتنفولیوی صندوق باید به نحو برجسته و به صراحت و شفاف مشخص شده باشد.

۲. مدرک الزامی توسط بند صدر این بخش باید برای قرارداد آن در اختیار CVM به مدیر تحویل داده شود.

باز خرید و قابلیت انتقال واحدها

بخش ۲۰. انتقال کلی یا جزئی یا باز خرید واحدها در شرایط ذیل مجاز است:

- I. تحت شرایط تعیین شده توسط قانون ۹.۴۹۱/۹۷ و بخشنامه ۲.۴۳۰/۹۷ که باید در مدرک صدور پروانه صادره توسط کارگزار عملیاتی FGTS درج شود؛
- II. بعد از گذشت هر دوره شش ماهه از تاریخ پرداخت هر واحد (سهام)، برای انتقال کلی یا جزئی سرمایه گذاری به یک صندوق تعاونی خصوصی سازی دیگر یا یک مجمع سرمایه گذاری FGTS؛
- III. بعد از گذشت دوازده ماه از تاریخ پرداخت بهای واحد، برای استرداد به FGTS؛

IV. برای بازخرید توسط یک مجمع سرمایه‌گذاری FGTS؛ تا سقف پنج درصد واحدهای (سهام) مجمع؛

۱. در درخواست بازخرید، صاحب واحد سهام باید مبلغ آن را به رئی یا تعداد واحدهای موضوع باز پس‌گیری و بسته به موضوع، صندوق یا مجمعی که صاحب سهم درصد انتقال بهای مربوطه به آن یا بازگرداندن به FGTS است اعلام نماید.

۲. زمانی که انتقال سرمایه‌گذاری به یک صندوق یا مجمع دیگر انجام می‌شود، نهاد مدیریت در ابتدا وجوه را در تاریخ بازپس‌گیری از طریق یک سند اعتباری، که تاریخ پرداخت اولیه در آن ذکر شده است، به نفع نهاد مدیریت دریافت کننده انتقال می‌دهد و نهاد دریافت‌کننده بالافاصله اقدام به خرید و پرداخت بهای واحدهای سهام می‌کند.

۳. در صورت بازگشت به یک FGTS، نهاد مدیریت باید وجوه را از طریق پرداخت، به پول رایج، به شعب بانک پس‌انداز فدرال (CEF) به وسیله سند خاص تعیین شده به این منظور توسط کارگزار عملیاتی FGTS منتقل نماید.

۴. در تمام موارد مذکور در بند فرعی II این بخش، مدیریت صندوق باید کارگزار عملیاتی FGTS را ظرف مدت حداکثر پنج روز کاری از نقل و انتقالات انجام شده مطلع نماید.

بخش ۲۱. بازخرید به آخرین قیمت واحد سهام در روز بعد از درخواست بازخرید صورت می‌گیرد و باید حداکثر ظرف مدت پنج روز کاری از تاریخ رسمیت یافتن درخواست انجام شود.

ترکیب و تنوع پورتفولیو

بخش ۲۲. صندوق تعاونی خصوصی‌سازی باید دارایی‌های خود را منحصراً در موارد ذیل سرمایه‌گذاری نماید:

I. اوراق بهادار تملک شده تحت برنامه خصوصی سازی برزیل مصوب قانون ۸۰۳۱/۹۰ یا تحت برنامه خصوصی سازی یک ایالت، مشروط به تأیید شورای ملی خصوصی سازی؛

II. اوراق بهادار شرکت های ثبت شده که در بورس سهام یا باجه های کارگزاری مجاز در بازار سازماندهی شده توسط یکی از نهادهای دارای پروانه CVM معامله می شود، یا اوراق موضوع مزایده عمومی ثبت شده نزد CVM؛

III. اوراق بهادار دارای درآمد ثابت منتشره توسط بخش خصوصی یا بخش عمومی فدرال تا سقف ۴۹٪ ارزش دارایی خالص صندوق؛

IV. اوراق قرضه بازارهای سازماندهی شده برای تسویه آتی شامل قراردادهای مبتنی بر سهام یا شاخص سهام، اما صرفاً به منظور حمایت از اوراق نقدی و تا سقف آن اوراق.

۱. اولین تملک صندوق باید اوراق مذکور در بند فرعی I همین بخش باشد.
۲. سرمایه گذاری در اوراق بهادار منتشره توسط نهاد مدیریت صندوق یا یک شرکت سهامدار کنترل کننده وابسته یا زیرمجموعه نهاد مدیریت صندوق یا از طریق شرکت متعلق به همان گروه سهامداری یا گروهی از شرکت ها و یا شرکت مرتبط با گروه نهاد مدیریت از طریق یک کنسرسیوم ممنوع است.
۳. صرفاً اوراق بهادار شرکت های ثبت شده در CVM براساس بند تکلیفی مندرج در پیشنهاد خصوصی سازی یا شرکت هایی که بعداً به این دلیل در CVM ثبت می شوند، قابل تملک است.

بخش ۲۳. ظرف مدت یک دوره شش ماهه بعد از تملک اسناد بهادار براساس برنامه خصوصی سازی برزیل یا برنامه خصوصی سازی یک ایالت، مدیر می تواند حداکثر ده درصد از مبلغ تملک شده اولیه را به فروش برساند.

۱. درصد مذکور می تواند در شرایط مقرر در بندهای فرعی I تا IV و VI تا XI بخش ۲۰ قانون ۸۰۳۶ مورخ ۱۱ می ۱۹۹۰ و اصلاحیه آن در قانون ۹۴۹۱/۹۷ و نیز در شرایط مقرر در قانون ۷۶۷۰ مورخ ۸ سپتامبر ۱۹۹۸ افزایش یابد.

۲. ظرف مدت مذکور در بند صدر این بخش، صندوق می تواند اوراق قرضه سازماندهی شده در بازارهای تسویه آتی را مطابق با مفاد بند فرعی IV بخش ۲۲ این دستورالعمل نگهدارد.

صورت های مالی

بخش ۲۴. صندوق دارای دفاتر حسابداری خاص خود مستقل از دفاتر نهاد مدیریت خواهد بود و در پایان هر ماه و هر شش ماه یک بار مبادرت به تهیه صورت های مالی موقت خواهد کرد.

بخش ۲۵. صورت های مالی صندوق مشمول ضوابط حسابداری صادره توسط CVM است و هر شش ماه یک بار به وسیله یک حسابرس مستقل ثبت شده در CVM حسابرسی خواهد شد.

تبصره: نظر حسابرس مستقل در ارتباط با صورت های مالی و در ارتباط با تحلیل وضعیت صندوق و در ارتباط با اقدامات مدیریت باید شامل گزارشی درخصوص رعایت ضوابط دستورالعمل حاضر و در ارتباط با مقررات صندوق باشد.

اعمال غیرمجاز

بخش ۲۶. نهاد مدیریت نمی تواند به نام صندوق:

I. سپرده در حساب جاری دریافت نماید؛

II. وام با هر ماهیتی، غیر از آنچه در بخش ۲۸ دستورالعمل حاضر مقرر شده است، پرداخت یا دریافت نماید؛

III. ضمانت نامه یا برات ارائه کند و یا به هر نحو دیگری خود را ضامن نماید؛

IV. سهام شرکتی را که برای عرضه در بازار بورس سهام یا کارگزاری های مجاز

ثبت نام شده است، مگر در بخش داد و ستد بورس یا بازار سازماندهی شده کارگزاری های مجاز، خرید و فروش نماید و نمی تواند سهامی جز سهام عرضه شده در مزایده های برنامه

خصوصی سازی برزیل یا برنامه خصوصی سازی یک ایالت، یا حق تقدم یا سهام تشویقی را مشروط به مفاد بند ۳ بخش ۲۲ دستورالعمل حاضر به تملک درآورد.

بخش ۲۷. نهاد مدیریت نمی تواند:

- I. واحدهای سهام صندوق را در ازای پرداخت اقساطی به فروش برساند؛
- II. اختیارات مدیریت پوتفولیوی صندوق را، مگر با مجوز خاص CVM، به اشخاص ثالث تفویض نماید؛
- III. پرداخت معینی را به صاحبان واحدهای سهام وعده بدهد؛
- IV. مستقیم یا غیرمستقیم به عنوان طرف معامله در داد و ستدهای صندوق عمل کند.

بخش ۲۸. دارایی های موجود در پوتفولیوی صندوق نمی تواند به اجاره، وام امانت یا سپرده داده شود، مگر در مواردی که CVM به طور شفاف اجازه داده باشد.

هزینه های صندوق

بخش ۲۹. غیر از دستمزد مذکور در بخش ۵، هزینه های زیر به حساب هزینه های صندوق منظور می شود:

- I. عوارض، مالیات یا سایر پرداخت های مقرر توسط دولت فدرال، ایالت، شهرداری ها یا دستگاه های مستقل (سازمان خودکفا) که به دارایی ها، حقوق یا تکالیف صندوق اعمال می شود یا خواهد شد؛
- II. هزینه چاپ، ارسال یا انتشار گزارشات یا صورت های مالی، فرم ها یا اطلاعات ادواری مذکور در این دستورالعمل یا در سایر مقررات مربوط؛
- III. هزینه های مکاتبات صندوق مانند فراخوان صاحبان واحد سهام یا اطلاع رسانی به آنها؛

- IV. دستمزد و هزینه‌های حسابداران مستقل مسئول بازبینی صورت‌های مالی صندوق یا تحلیل وضعیت آن یا اقدامات نهاد مدیریت؛
- V. دستمزد و کمیسیون‌های (کارمزد) پرداخت شده بابت معاملات خرید و فروش اوراق بهادار صندوق؛
- VI. دستمزد وکلا و مخارج و هزینه‌های مربوطه که طی تشریفات دادگاه برای دفاع از منافع صندوق یا سایر امور، از جمله پرداخت مبالغ جریمه‌های تحمیلی به صندوق، حسب مورد، واقع می‌شود؛
- VII. پرداخت هر گونه خسارتی که تحت پوشش بیمه قرار ندارد و مستقیماً از قصور یا غفلت نهاد مدیریت در انجام وظایف خود ناشی نمی‌شود؛
- VIII. هرگونه هزینه ناشی از انحلال صندوق یا برگزاری مجمع عمومی صاحبان واحدهای سهام؛
- IX. هزینه‌های مرتبط با پرداخت خدمات نگهداری اسناد بهادار صندوق.
۱. هرگونه مزایای ناشی از معاملات صندوق برای مدیران باید به نفع صندوق تأذیه شود.
۲. سایر هزینه‌های پیش‌بینی نشده در این دستورالعمل نمی‌تواند به حساب هزینه‌های صندوق منظور شود.

اطلاعات

بخش ۳۰. نهاد مدیریت ظرف مدت حداکثر پانزده روز بعد از دوره مورد نظر مدارک ذیل را در ارتباط با صندوق، صرف‌نظر از سایر مدارکی که ممکن است درخواست شود، به CVM ارسال می‌نماید:

I. ماهانه:

الف) صورت‌های مالی موقت؛

ب) صورت ترکیب و تنوع سرمایه‌گذاری‌ها؛

ج) صورت تغییرات در وضعیت مالی شامل اطلاعات صاحبان واحدهای سهام از صندوق به سایر صندوق‌ها و بالعکس.

II. هر شش ماه:

- الف) صورت های مالی موقت یا، ظرف حداکثر شصت روز بعد از اتمام دوره مربوطه، اظهار نظر حسابرس در مورد صورت های مالی دوره شش ماهه؛
- ب) تصویر اطلاعات ارائه شده به واحدهای سهام؛
- ج) فهرست مؤسسات مسئول ارائه خدمات نگهداری اوراق بهادار تشکیل دهنده پورتفولیو؛
- د) فهرست خواسته های ارائه شده از طریق دادگاه یا به طرق دیگر درخصوص دفاع از حقوق صاحبان واحدهای سهام یا توسط آنان علیه مدیریت صندوق، با ذکر تاریخ درخواست و گزارش وضعیت فعلی آنها.

بخش ۳۱. نهاد مدیریت باید هر شش ماه یک بار، ظرف مدت حداکثر پانزده روز بعد از اتمام دوره شش ماهه، نسبت به انتشار موارد ذیل در نشریات تعیین شده برای انتشار اطلاعات صندوق، اقدام نماید:

- I. صورت های ترکیب و تنوع سرمایه گذاری ها؛
- II. سود حاصله طی چهار دوره شش ماهه گذشته.

بخش ۳۲. نهاد مدیریت باید به صورت روزانه ارزش خالص هر واحد سهم را با کسر هزینه های متعلقه، ارزش خالص دارایی ها و هزینه مدیریت صندوق برای انتشار در رسانه تهیه و ارائه نماید.

بخش ۳۳. نهاد مدیریت باید ماهانه، حداکثر پانزده روز بعد از پایان ماه، فرمی شامل اطلاعات ذیل را به تمام صاحبان واحدهای سهام ارسال نماید:

الف) تعداد واحدهای در تملک و ارزش آنها؛

ب) سود حاصله در ماه قبل؛

- (ج) ارزش و ترکیب پورتفولیو، با ذکر تعداد، نوع و قیمت بازار اسناد بهادار تشکیل دهنده آن، مبلغ هر سرمایه‌گذاری و درصد آن نسبت به ارزش کل پورتفولیو؛
- (د) دستمزد نهاد مدیریت؛
- (ه) سایر اطلاعات مربوطه در ارتباط با صندوق.

تبصره: نهاد مدیریت باید هر شش ماه یک بار موارد ذیل را برای هر یک از صاحبان واحدهای سهام ارسال نماید:

- I. ترازنامه و سایر صورت‌های مالی دوره ذی‌ربط همراه با اظهار نظر یک حسابرس مستقل؛ و
- II. اطلاعات مربوط به ارزش هزینه‌های منظور شده در حساب بدهکار صندوق در دو سال گذشته مطابق با مفاد بخش ۲۹ دستورالعمل حاضر با ذکر مبلغ آن‌ها و نسبت درصد آن‌ها در ارتباط با میانگین سالانه ارزش خالص دارایی‌های صندوق در هر سال.

اقدامات نهایی

بخش ۳۴. تا زمانی که CVM ضوابط مذکور در بخش‌های ۱۵، ۱۸، بند ۴ و ۲۵ دستورالعمل حاضر را منتشر نماید، ضوابط برنامه حسابداری برای نظام‌های مالی (COSIF) صادره توسط بانک مرکزی برزیل در مورد صندوق اعمال خواهد شد.

بخش ۳۵. مفاد بخش ۱۱ قانون ۶.۳۸۵/۷۶، صرف نظر از احکام حقوقی قابل اعمال در هر زمان، در مورد نهایت مدیریت و اشخاصی که از جانب آن مسئولیت مدیریت صندوق را به عهده دارند اعمال می‌شود.

بخش ۳۶. هر نهاد مدیریتی که اطلاعات تعیین شده در دستورالعمل حاضر را به CVM ارسال نماید مشمول پرداخت جریمه روزانه معادل R\$۵۰۰ (پانصد رئی) می‌شود که از روز بعد از انقضای مهلت تعیین شده برای انجام تکلیف، بدون نقض مسئولیت مدیران مطابق با

۲۴۲ • مجموعه مصوبات برنامه خصوصی سازی برزیل

شرایط تعیین شده در بخش های ۹، ۷ و ۱۱ قانون ۶۳۸۵/۷۶ و اصلاحیه آن در قانون ۹۴۵۷ مورخ ۵ می ۱۹۹۷ محاسبه و قابل پرداخت خواهد بود.

بخش ۳۷. در ارتباط با بند ۳ بخش ۱۱ قانون ۶۳۸۵/۷۶ و تغییرات آن در قانون ۹۴۵۷/۹۷، نقض مفاد بخش های ۳، ۹، ۱۰ و ۲۰ دستورالعمل حاضر جرم عمدی تلقی می شود، اما موارد مربوط به بخش های ۸ و ۲۱ تا ۳۳ نقض سهوی محسوب شده و مشمول تشریفات اداری خواهد بود.

بخش ۳۸. دستورالعمل حاضر از تاریخ انتشار آن در روزنامه رسمی (Dou) لازم الاجرا خواهد بود.

فرانسیسکو داکاستا اسیلو

رئیس

دستورالعمل شماره ۲۸۰ CVM، مورخ ۱۴ می ۱۹۹۸

(منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۱ می ۱۹۹۸)

مقررات ناظر بر تأسیس، اداره و کارکرد مجامع سرمایه‌گذاری FGTS را وضع می‌کند که می‌توانند صرفاً در واحدهای صندوق‌های تعاونی خصوصی‌سازی FGTS سرمایه‌گذاری کنند.

بدین وسیله ریاست کمیسیون اوراق بهادار برزیل (CVM) اعلام می‌نماید که کمیسیون طی جلسه‌ای که در روز جاری برگزار گردید، مطابق با بند فرعی I بخش ۸ قانون ۶.۳۸۵ مورخ ۷ دسامبر ۱۹۷۶، قانون ۹.۴۹۱ مورخ ۹ سپتامبر ۱۹۹۷، بخشنامه ۲.۴۳۰ مورخ ۱۷ دسامبر ۱۹۹۷ و دستورالعمل موقت شماره ۷-۱۶۱۳ مورخ ۲۹ آوریل ۱۹۹۸ درخصوص موارد ذیل اتخاذ تصمیم نمود:

تعریف

بخش ۱. مجموعه‌ای منحصراً متشکل از اشخاص حقیقی که از آن برای سرمایه‌گذاری بخشی از مانده حساب FGTS در تملک واحدهای صندوق‌های تعاونی خصوصی‌سازی FGTS مطابق با قانون ۹.۴۹۱/۹۷ و بخشنامه ۲.۴۳۰/۹۷ استفاده می‌کنند، یک مجمع سرمایه‌گذاری FGTS خوانده می‌شود و مشمول ضوابط مقرر در این دستورالعمل خواهد بود.

x تبصره توسط دستور شماره ۳۳۹ مورخ ۲۱ ژوئن ۲۰۰۰ CVM اضافه و در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۳ ژوئن ۲۰۰۰ منتشر شده و از زمان انتشار تاکنون نافذ است.

ثبت

بخش ۲. تأسیس یک مجمع سرمایه داری FGTS مستلزم دریافت پروانه از CVM بوده و ارائه مدارک ذیل الزامی است:

- I. اساسنامه؛
- II. آیین نامه؛
- III. سند منتشره، در صورت وجود.

بخش ۳. اقدامات ذیل در ارتباط با مجمع نیز نیازمند دریافت پروانه از CVM است:

- I. تغییر در آیین نامه؛
- II. تغییر و جایگزینی مدیریت؛
- III. ادغام، تقسیم یا جذب در یک مجمع سرمایه گذاری FGTS دیگر؛
- IV. انحلال مجمع؛

تبصره : برای دریافت پروانه اقدامات مذکور در بندهای فرعی I ، III و IV فوق الذکر، صورت های مالی تهیه شده در روز وقوع اقدامات مذکور باید ارائه شوند.

آیین نامه

بخش ۴. آیین نامه های مجامع سرمایه گذاری FGTS باید مقررات ناظر بر موارد ذیل را وضع نمایند:

- I. خط مشی سرمایه گذاری مورد نظر؛
- II. مدت فعالیت؛
- III. شرایط احراز مدیریت مجمع و مدیران پورتفولیو در صورتی که این فعالیت برون سپاری و به اشخاص ثالث واگذار شود؛
- IV. دستمزد مدیر و معیارها یا نحوه تخصیص و پرداخت آن؛
- V. معیار محاسبه ارزش واحد سهام به منظور صدور و بازخرید؛

- VI. شرایط خرید و بازخرید واحدهای سهام که تابع مفاد قانون ۹.۴۹۱/۹۷ و بخشنامه ۲.۴۳۰/۹۷ خواهد بود؛
- VII. دوره برگزاری مجمع عمومی عادی مشروط به مفاد بخش ۲۰ دستورالعمل حاضر.

واحدها (ی سهام) و صدور آنها

بخش ۵. واحدهای یک مجمع سرمایه‌گذاری FGTS متناظر با کسر مطلوبی است که دارایی‌های خالص مجمع به آن قابل تقسیم است و دارای صورت ثابت دفتری خواهد بود و حقوق مساوی به دارندگان آن اعطا می‌کند.

تبصره: ارزش دارایی‌های خالص مجمع مجموع وجوه نقد به علاوه ارزش پورتفولیو، به علاوه حساب دریافتنی‌ها منهای دیون است که مطابق با ضوابط مقرر حسابداری محاسبه می‌شود.

بخش ۶. عضویت در مجموعه مجمع با سند اولیه سرمایه‌گذاری یا با صورت حساب‌های سپرده مطابق با سوابق مجمع اثبات می‌شود.

بخش ۷. خرید واحدها (ی سهام) مطابق با مفاد آیین‌نامه مجمع انجام می‌شود و بهای واحدها صرفاً با وجوه ناشی از تبدیل بخشی از مانده‌های مربوط به مشارکت در FGTS پرداخت می‌شود.

۱. تاریخ خرید واحدها، تاریخی خواهد بود که در آن کارگزار عملیاتی FGTS مبلغ مربوطه را در حساب صاحب واحدها در FGTS مسدود می‌نماید.

۲. پرداخت بهای خرید واحدها همزمان با تسویه مالی تملک واحدهای یک صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS، مذکور در بخش ۱ دستورالعمل حاضر، صورت می‌گیرد.

۳. ارزش هر واحد براساس قیمت گذاری دارایی ها مطابق با ضوابط منتشره به وسیله CVM تعیین می شود.

بازخرید و انتقال واحدها

بخش ۸. انتقال کلی یا جزئی با باز خرید واحدها (ی سهام) در شرایط ذیل مجاز است:

I. در شرایط تعیین شده در قانون ۹.۴۹۱/۹۷ و در بخشنامه ۲.۴۳۰/۹۷ و در مورد بازخرید، این اطلاعات باید در سند پروانه ای که توسط کارگزار عملیاتی FGTS صادر می شود، درج شود؛

II. هر شش ماه یک بار از تاریخ پرداخت بهای هر واحد برای انتقال سرمایه گذاری به یک مجمع سرمایه گذاری FGTS دیگر یا به یک صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS دیگر؛

III. بعد از دوازده ماه از تاریخ پرداخت اولیه بهای هر واحد برای بازگشت به

FGTS.

۱. در درخواست بازخرید عضو مجموعه باید مبلغ واحدها را به رئی یا تعداد واحدهای موضوع بازخرید و، حسب مورد، مجمع یا صندوقی را که وی قرار است وجه ذی ربط را به آن انتقال دهد یا به FGTS برگرداند، اعلام نماید.

۲. وقتی که انتقال سرمایه گذاری به یک مجموع یا صندوق دیگر درخواست می شود، مدیریت انتقال دهنده وجوه را در تاریخ بازخرید از طریق یک سند اعتباری شامل تاریخ پرداخت بهای واحد به نفع مدیریت دریافت کننده انتقال می دهد و مدیریت دریافت کننده باید بلافاصله برای خرید و پرداخت بهای واحدها اقدام نماید و عنداللزوم، اقدامات مذکور را به مؤسسه ارائه کننده خدمات اجرایی سفارش دهد.

۳. در صورت بازگشت به FGTS مدیریت باید وجوه را به پول رایج، با استفاده از سندی که به این منظور فراهم شده از طریق یک کارگزار عملیاتی FGTS به یک نماینده CEF انتقال دهد و در صورت لزوم، انجام آن را به مؤسسه ارائه کننده خدمات اجرایی تشریفات مذکور سفارش دهد.

۴. در تمام موارد مذکور در بند فرعی II این بخش مدیریت مجمع باید کارگزار عملیاتی FGTS را ظرف مدت حداکثر پنج روز کاری از نقل و انتقالات انجام شده مطلع نماید.

بخش ۹. بازخرید به قیمت آخرین ارزش واحد در روز بعد از درخواست بازخرید انجام می‌شود و باید ظرف مدت حداکثر شش روز کاری از تاریخ رسمیت یافتن درخواست صورت پذیرد.

تبصره: مجامع می‌توانند دریافت یک هزینه بازخرید را در آیین‌نامه خود پیش‌بینی نمایند، مشروط به آن که مطابق با شرایطی که در یک تصمیم‌گیری خاص موردی توسط CVM درخصوص آن توافق شده باشد.

* این بند به وسیله دستور شماره ۳۳۹ مورخ ۲۱ ژوئن ۲۰۰۰ CVM اضافه و در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۳ ژوئن ۲۰۰۰ منتشر شده و از زمان انتشار تاکنون نافذ است.

صورت‌های مالی

بخش ۱۰. مجمع دارای دفاتر حساب خاص خود مستقل از دفاتر مربوط به مدیریت خواهد بود و مبادرت به تهیه صورت‌های مالی موقت در پایان هر ماه و هر شش ماه خواهد کرد.

تبصره: صورت‌های مالی مجمع مشمول ضوابط حسابداری صادره توسط CVM خواهد بود.

مدیریت

بخش ۱۱. مدیریت مجمع سرمایه‌گذاری FGTS باید به وسیله یک شخص حقوقی دارای مجوز از CVM برای انجام فعالیت مذکور در بخش ۲۳ قانون ۶.۳۸۵/۷۶ انجام شود.

۱. مدیریت هر مجمع تحت نظارت و مسئولیت مستقیم یک رئیس مؤسسه قرار می گیرد که مطابق با آیین نامه های آن منصوب می شود و باید برای انجام مدیریت پورتفولیوهای اسناد بهادار توسط CVM نیز تأیید شود.
۲. آیین نامه مجمع می تواند راه کارهایی برای مشارکت صاحبان واحدهای سهام در تصمیم گیری های مدیریتی مربوط به مجمع، براساس شرایط مقرر در آیین نامه، بدون نقض مسئولیت مدیران و مفاد این دستورالعمل پیش بینی نماید.

بخش ۱۲. مدیر مجمع، مشروط به محدودیت های حقوقی و محدودیت های مندرج در این دستورالعمل، دارای اختیار انجام تمام اعمال لازم برای مدیریت پورتفولیوی مجمع، به ویژه عقد قرارداد برای انجام خدماتی که مدیریت قانوناً صلاحیت انجام آن را ندارد، و نیز استفاده از تمام حقوق ذاتی دارایی های تشکیل دهنده پورتفولیو خواهد بود.

۱. زمانی که مدیریت مجمع توسط یک بانک پس انداز، بانک چند منظوره دارای پورتفولیوی سرمایه گذاری، بانک سرمایه گذاری یا کارگزار یا توزیع کننده اسناد بهادار انجام نمی شود، مدیریت با یک مؤسسه قانوناً مجاز برای اجرای خدمات خزانه داری، مانند موارد ذیل، قرارداد منعقد می نماید:

I. افتتاح و جابه جایی حساب های بانکی به نام مجمع؛

II. خرید و بازخرید واحدها (ی سهام)؛

III. تسویه مالی همه معاملات مجمع.

۲. مؤسسات طرف قرارداد برای اجرای خدمات مذکور به طور مشترک با مدیریت مجمع مسئولیت هر گونه خسارتی را که به اعضای مجموعه وارد کننده به عهده خواهند داشت.

- بخش ۱۳.** آیین نامه هر مجمع مقررات مربوط به پرداخت دستمزد مدیریت را که باید به طور شفاف درصد ثابت سالانه ای از ارزش خالص دارایی مجمع باشد، معین می نماید.

بخش ۱۴. مدیریت می‌تواند طی سه ماه با اخطار کتبی خطاب به تک تک اعضای مجموعه از مدیریت مجمع انصراف دهد و ملزم است بلافاصله CVM را از قصد خود مطلع نماید.

بخش ۱۵. در صورت عدم رعایت ضوابط جاری توسط مدیریت CVM می‌تواند با استفاده از اختیارات قانون خود مدیریت را فاقد صلاحیت اعلام نماید.

تبصره: فرآیند اعلام عدم صلاحیت با ابلاغ موضوع از سوی CVM به مدیر با ذکر واقعیاتی که تصمیم‌گیری براساس آن‌ها صورت گرفته و مهلت تعیین شده برای ارائه دفاعیه، که کمتر از پانزده روز از تاریخ دریافت ابلاغ صادره توسط CVM نخواهد بود، آغاز می‌شود.

بخش ۱۶. در صورت انصراف یا اعلام عدم صلاحیت، مدیریت باید بلافاصله مجمع عمومی برای انتخاب مدیر جدید یا تصمیم‌گیری برای ادغام مجمع در یک مجمع سرمایه‌گذاری FGTS دیگر با یک مدیریت دیگر تشکیل دهد.

تبصره: مدیریت تا زمانی که جایگزین آن عملاً مستقر شود، همچنان مسئولیت انجام وظایف خود را به عهده خواهد داشت.

بخش ۱۷. مدیریت، به عنوان یک مؤسسه مالی مجاز، دارای اختیار اعمال تمام حقوق ذاتی اوراق بهادار تشکیل دهنده پورتفولیوی مجمع سرمایه‌گذاری FGTS، از جمله حق اقدام و حق شرکت و رأی دهی در مجمع عمومی است و می‌تواند کلیه اقدامات لازم برای مدیریت پورتفولیو را مشروط به محدودیت‌های دستورالعمل حاضر به عمل آورد.

بخش ۱۸. موارد ذیل از جمله تکالیف مدیریت مجمع است:

I. اعمال دقت در نگهداری به روز و در کمال نظم سوابق اداری، حسابداری و عملیاتی مجمع به هزینه خود و ارائه اسناد و مدارک لازم برای اثبات تعهدات مالیاتی؛

- II. ارسال هر دو ماه یک بار اطلاعات مربوط به عملکرد مجمع در طی دو ماه گذشته، ترکیب پورتفولیو، وضعیت دارایی مجمع و هر یک از اعضای مجموعه به طور خاص و اطلاعات مربوط به دستمزد مدیریت به تمام اعضای مجموعه؛
- III. تحویل یک نسخه از آیین نامه های مجمع به اعضای مجموعه، در ازای دریافت رسید همزمان با ورود یک عضو به مجمع و هر زمان که آیین نامه ها تغییر می کنند؛
- IV. به کارگیری هوشیاری لازم در دفاع از منافع اعضای مجمع در هر شرایط و انجام اقدامات لازم، از قبیل اعتراض و درخواست اعطای معافیت برای حفظ منافع مذکور؛
- V. پرداخت تمام هزینه هایی که در این دستورالعمل به عنوان هزینه های مجمع پیش بینی نشده اند؛
- VI. پرداخت هر گونه جریمه براساس مصوبه قانونی حاکم، از حساب خود، برای هر روز تأخیر در مهلت های مقرر در بخش ۲۸ دستورالعمل حاضر؛
- VII. انتشار وسیع و فوری هر گونه حکم یا اعلامیه مربوط به وقایع به نحوی که به دسترسی تمام اعضای مجموعه به اطلاعات مستقیم یا غیرمستقیم مؤثر بر تصمیمات آنان درخصوص ماندن در مجمع، یا تصمیمات سایر سرمایه گزاران برای تملک واحدهای مجمع را تضمین نماید.

مجمع

- بخش ۱۹.** موارد ذیل حقوق و اختیارات انحصاری مجمع عمومی اعضای مجموعه، مشروط به، عنداللزوم مفاد بخش ۳ این دستورالعمل است:
- I. دریافت سالانه حساب های مجمع، ظرف مدت حداکثر چهار ماه بعد از پایان سال کاری، و تصمیم گیری درخصوص صورت های مالی ارائه شده توسط مدیریت؛
- II. تغییر آیین نامه مجمع؛
- III. اتخاذ تصمیم درخصوص تغییر و جایگزینی مدیریت؛
- IV. تصمیم گیری درخصوص ادغام یا تقسیم مجمع یا جذب آن به وسیله یک مجمع سرمایه گذاری FGTS دیگر یا انحلال آن.

تبصره: آیین‌نامه مجمع می‌تواند مستقل از مجمع عمومی یا مشاوره‌های اعضا، هر زمان که چنین تغییری صرفاً ناشی از نیاز به تأمین تقاضای CVM در اثر ضوابط حقوقی یا نظارتی باشد، تغییر داده شود که در آن صورت تمام انتشارات و مکاتبات لازم برای مطلع ساختن اعضا باید ظرف مدت سی روز از تاریخ مکاتبه CVM در نشریات تعیین شده برای انتشار اطلاعات مجمع حسب مورد، انجام شود.

بخش ۲۰. فراخوان تشکیل مجمع عمومی با ذکر دستور کار به شرح ذیل انجام می‌شود:

I. انتشار آگهی در روزنامه کثیرالانتشار حداقل هشت روز قبل از تاریخ برگزاری

مجمع؛ و

II. ارسال یک فراخوان کتبی به تمام اعضای مجموعه ثبت نشده در «دفتر ثبت

اعضای مجموعه» با استفاده از یک سیستم ارسال دارای امکان دریافت و تحویل رسید، حداقل پانزده روز قبل از تاریخ برگزاری مجمع؛ و شمارش روزهای مهلت تعیین شده شامل روز برگزاری مجمع بدون احتساب روز صدور مدرک فراخوان خواهد بود.

۱. در مورد یک مجمع سرمایه‌گذاری FGTS که اعضای آن از یک گروه جمعی خاص

باشند، فراخوان مذکور در بند فرعی I می‌تواند از طریق یک نشریه با توزیع داخلی یا محلی انجام شود.

۲. در صورت عدم تشکیل جلسه، فراخوان دوم برای تشکیل جلسه مجمع عمومی با

یک مهلت پنج روزه کاری صادر می‌شود.

۳. آگهی فراخوان باید به صورت شفاف مشتمل بر روز، ساعت و محل تشکیل جلسه

و موضوعات مورد بررسی باشد.

۴. مجمع عمومی می‌تواند به دعوت نهاد مدیریت یا اعضای دارای حداقل پنج درصد

کل واحدهای سهام صادره توسط مجمع تشکیل شود.

۵. مستقل از فراخوان مذکور در این بخش، مجمع عمومی که با حضور همه اعضا

تشکیل شود، معتبر محسوب می‌شود.

بخش ۲۱. در مجمع عمومی اعضا که به طریق ذیل تشکیل شده باشد، تصمیمات براساس اکثریت واحدهای (سهام) اعضای حاضر در جلسه اتخاذ می شود:

I. جلسه با اولین فراخوان صادره توسط حداقل پنج درصد از واحدهای سهام صادره تشکیل شده باشد؛

II. جلسه با دومین فراخوان صادره توسط هر مقدار سهام تشکیل شده باشد.

بخش ۲۲. صورت جلسه مجمع تهیه و به امضای اعضای حاضر می رسد و در مؤسسه ای که مدیریت مجمع را به عهده دارد بایگانی می شود و یک نسخه از آن ظرف مدت هفت روز به CVM ارسال می شود.

ترکیب پورتفولیو

بخش ۲۳. مجمع سرمایه گذاری FGTS باید دارایی های خود را منحصرراً در واحدهای صندوق های تعاونی خصوصی سازی با موضوع فعالیت در اوراق بهادار یک شرکت واحد ثبت شده در CVM یا شرکتی که بعداً به دلیل وجود یک بند الزامی نسبت در CVM در پیشنهاد خصوصی سازی در آن به ثبت خواهد رسید، سرمایه گذاری نماید.

* تحریر مطابق با اصلاحیه ارائه در دستورالعمل شماره ۳۳۹ مورخ ۲۱ ژوئن ۲۰۰۰، منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۳ ژوئن ۲۰۰۰ که از زمان انتشار تاکنون نافذ بوده است.

۱. مجمع می تواند تا پنج درصد دارایی های خود را به صورت اوراق بهادار دارای درآمد ثابت یا به صورت واحدهای (سهام) صندوق های سرمایه گذاری، به منظور تأمین پرداخت های خود، نگه دارد.

۲. مجمع می تواند تا صد درصد دارایی های خود را در یک صندوق تعاونی خصوصی سازی سرمایه گذاری کند.

۳. طی یک دوره شش ماهه بعد از تملک یک واحد از صندوق، مدیریت می تواند حداکثر پنج درصد مبلغ تملک اولیه را به فروش رسانده و نقد نماید.

۴. درصد مذکور در شرایط تعیین شده در بندهای فرعی I تا IV و VI تا XI بخش ۲۰ قانون ۸۰۳۶ مورخ ۱۱ می ۱۹۹۰ و تغییرات آن در قانون ۹۰۴۹۱/۹۷ و نیز در شرایط تعیین شده در قانون ۷۶۷۰ مورخ ۸ سپتامبر ۱۹۸۸ قابل افزایش است.

ممنوعیت‌ها

بخش ۲۴. نهاد مدیریت نمی‌تواند به نام مجمع:

- I. با استفاده از وجوه مجمع وام یا پیش پرداخت تعهد یا پرداخت یا هر نوع اعتباری را گشایش نماید؛
- II. ضمانت‌نامه یا برات ارائه کند و یا به هر نحو دیگری خود را ضامن نماید.

بخش ۲۵. مدیریت نمی‌تواند:

- I. سود معینی را به اعضا قول دهد؛
- II. براساس سابقه عملکرد مجمع یا یک مجمع سرمایه‌گذاری دیگر، یا اوراق بهادار یا شاخص‌های بازار سرمایه قول خروج سرمایه و بازگشت بدهد.

هزینه‌های مجمع

بخش ۲۶. علاوه بر دستمزد مذکور در بخش ۱۳. هزینه‌های زیر به حساب هزینه‌های مجمع منظور می‌شود و مدیریت می‌تواند حساب مجمع را بابت آن‌ها بدهکار نماید:

- I. عوارض، مالیات یا سایر پرداخت‌های مقرر توسط دولت فدرال، ایالت، شهرداری‌ها یا دستگاه‌های مستقل (سازمان‌های خودکفا) که به اموال، حقوق یا تکالیف مجمع اعمال می‌شود یا خواهد شد؛
- II. هزینه‌های چاپ، ارسال یا انتشار گزارشات یا صورت‌های مالی، فرم‌ها یا اطلاعات ادواری مذکور در این دستورالعمل یا در سایر مقررات مربوط؛
- III. هزینه‌های مکاتبات مجمع مانند فراخوان اعضا یا اطلاع‌رسانی به آن‌ها؛

IV. دستمزد وکلا و مخارج و هزینه های مربوط که طی تشریفات دادگاه برای دفاع از منافع مجمع یا سایر امور، از جمله پرداخت مبالغ جریمه های تحمیلی به مجمع، حسب مورد، واقع می شود؛

V. هرگونه هزینه ناشی از انحلال مجمع یا برگزاری مجمع عمومی اعضا؛

VI. کارمزد و کمیسیون های پرداختی بابت معاملات خرید و فروش اوراق بهادار

مجمع.

تبصره: سایر هزینه های پیش بینی نشده در این دستورالعمل نباید به حساب هزینه های مجمع منظور شوند.

اطلاعات

بخش ۲۷. مدیریت باید، حداقل هر دو ماه یک بار، فرمی شامل حداقل اطلاعات ذیل را برای تک تک اعضای مجموعه ارسال نماید:

I. تعداد واحدهای در تملک و ارزش آنها؛

II. ارزش و ترکیب پورتفولیو به تفکیک تعداد، نوع و ارزش واحدهای صندوق های

تعاونی خصوصی سازی تشکیل دهنده پورتفولیو مجمع؛

III. ترازنامه و صورت های مالی موقت مربوط به دوره ذی ربط؛

IV. سایر اطلاعات مورد نیاز برای ارزیابی مناسب توسط هر یک از اعضای

مجموعه در ارتباط با سرمایه گذاری وی در مجمع؛

V. دستمزد مدیریت؛

تبصره: اطلاعات مذکور در این بخش باید ظرف سی روز بعد از پایان دوره ذی ربط برای تمام اعضای مجموعه ارسال شود.

بخش ۲۸. مجمع سرمایه‌گذاری FGTS باید ماهانه، حداکثر پانزده روز بعد از پایان دوره مربوطه، اطلاعات ذیل را بدون نقض سایر اطلاعات درخواستی CVM برای آن ارسال نماید:

- I. اطلاعات منشأ و استفاده وجوه شامل انتقالات اعضای مجمع از سایر مجامع و بالعکس، تعداد شرکت‌کنندگان و تعداد خریداری شده و بازخرید شده در ماه؛
- II. ارزش خالص دارایی و ارزش هر واحد در پایان هر ماه؛
- III. تراز آزمایشی و صورت ترکیب پورتفولیو؛
- IV. هر گونه اطلاعات مادی دیگر ارسال شده به اعضای مجمع؛
- V. فهرست درخواست‌های واصله از طریق دادگاه یا طرق دیگر، یا از طریق آن‌ها علیه مدیریت مجمع، با ذکر تاریخ درخواست و گزارش وضعیت فعلی.

تبصره: مدیریت باید هر شش ماه یک بار ترازنامه و سایر صورت‌های مالی را ظرف مدت حداکثر شصت روز بعد از پایان دوره مربوطه ارسال نماید.

پرداخت جریمه

بخش ۲۹. هر مدیری که اطلاعات تعیین شده در این دستورالعمل را به CVM ارسال نکند مشمول جریمه روزانه معادل R\$۵۰۰ (پانصد رئی) خواهد بود که از روز بعد از انقضای مهلت تعیین شده برای انجام تکلیف، بدون نقض سایر مسئولیت‌های ایشان براساس بند فرعی V بخش ۹ و بخش ۱۱ قانون ۶/۳۸۵/۷۶ و تغییرات آن در قانون ۹۴۵۷ مورخ ۵ می ۱۹۹۷، قابل محاسبه و دریافت خواهد بود.

مسئولیت‌های و موارد نقض

بخش ۳۰. مدیر، چه شخص حقیقی چه حقوقی، و مدیران شخص حقوقی که مستقیماً مسئول اداره مجمع هستند، مسئولیت رعایت مفاد دستورالعمل حاضر را به عهده دارند.

بخش ۳۱. در ارتباط با بند ۳ بخش ۱۱ قانون ۶.۳۸۵/۷۶ و تغییرات آن در بخش ۲ قانون ۹۴۵۷/۹۷، نقض مفاد این دستورالعمل نقض عمدی شمرده می شود، اما نقض های مرتبط با بخش های ۲، ۳، ۸، ۹، ۱۸، ۱۹ و ۲۲ تا ۲۸ نقض سهوی محسوب و مشمول تشریفات اداری خواهند بود.

اقدامات نهایی

بخش ۳۲. تا زمانی که CVM ضوابط مذکور در بخش ۱۰ این دستورالعمل را منتشر نماید، مفاد برنامه حسابداری برای نظام های مالی (Cosif) صادره توسط بانک مرکزی برزیل در مورد مجمع اعمال خواهد شد.

بخش ۳۳. این دستورالعمل از تاریخ انتشار آن در روزنامه رسمی (Dou) نافذ و لازم الاجرا خواهد بود.

دستورالعمل شماره CVM۲۸۶، مورخ ۳۱ جولای ۱۹۹۸

(منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۷ آگوست ۱۹۹۸)

مقررات ناظر بر فروش سهام متعلق به اشخاص حقوقی تحت حاکمیت قانون عمومی و اشخاص مستقیم یا غیرمستقیم را تحت کنترل دولت (بخش عمومی) را وضع و موارد معاف از الزامات ثبتی مذکور در بخش‌های ۱۹ و ۲۱ قانون ۶.۳۸۵ مورخ ۷ دسامبر ۱۹۷۶ را در موارد تعیین شده در این دستورالعمل مشخص می‌کند.

بدین وسیله ریاست کمیسیون اوراق بهادار برزیل (CVM) اعلام می‌نماید که کمیسیون طی جلسه‌ای که در روز جاری برگزار گردید، مطابق با بند فرعی I بخش ۸، تبصره «الف» بند فرعی II بخش ۱۸، بند فرعی I، بند ۵ بخش ۱۹ و بند فرعی I، بند ۶ بخش ۲۱ قانون ۶.۳۸۵ مورخ ۷ دسامبر ۱۹۷۶ و مطابق با تبصره «ج» بند فرعی II بخش ۱۷ قانون ۸.۶۶۶ مورخ ۲۱ ژوئن ۱۹۹۳ و با توجه به این که:

الف) واگذاری دارایی‌های متعلق به مدیریت عمومی تابع ضوابط تشریفات تحت حاکمیت اصول قانونی، اخلاقی و شفاف است؛

ب) واگذاری اوراق بهادار متعلق به مدیریت عمومی از طریق ارزیابی قبلی تعیین و از طریق مزایده، مگر در موارد فروش سهام که عموماً قابل معامله در بورس سهام است، مطابق با مصوبه خاص و مطابق با شرایط قانون ۸.۶۶۶/۹۳ و تغییرات بعدی آن صورت می‌گیرد؛

ج) بورس های سهام و یک بازار کارگزاری خارج از بورس که به کمیسیون اوراق بهادار برزیل (CVM) خدمات جانبی ارائه می کنند، مسئولیت بازرسی اعضا و عملیاتی را که اعضای مذکور ارائه می کنند براساس بخش ۱۷ قانون ۶۳۵۸/۷۶ مورخ ۵ می ۱۹۹۷ به عهده دارند؛

د) پیشنهادات واصله قبل از آگهی مناقصه که عمدتاً از طریق وسایل ارتباط جمعی و سایر وسایل مذکور در بند ۳ بخش ۱۹ قانون ۶۳۸۵ ارسال می شوند، به عنوان توزیع عمومی مشمول ثبت قبلی در کمیسیون دسته بندی می شوند؛

ه) پیش فرض توزیع عمومی فوق الذکر وجوه فهرستی از شرکت های ثبت نشده است؛

و) خصوصی سازی یک مجموعه سهامداری که طبق دستور یک قانون فدرال، ایالتی، ناحیه ای یا شهرداری و دارای الزام پیش شناسایی و پیش ارزیابی صلاحیت و شرایط خاص برای تملک کنندگان است، از سایر پیشنهادات مذکور در دستورالعمل شماره ۸۸ مورخ ۳ نوامبر ۱۹۸۸ CVM، قابل تمیز است؛

ز) برای مقاصد قانونی CVM، علاوه بر حصول اطمینان از دسترسی عمومی به اطلاعات مربوط به اوراق بهادار معامله شده و شرکت های صادر کننده اوراق، مسئولیت حمایت از صاحبان اوراق بهادار و سرمایه گزاران بازار را به عهده دارد؛ تصمیم گرفت دستورالعمل ذیل را صادر نماید:

بخش ۱. دستورالعمل حاضر فروش سهام متعلق به دولت فدرال، ایالت، ناحیه فدرال، شهرداری ها و سایر اشخاص مدیریت دولتی را تنظیم نموده، موارد معافیت از ثبت یک توزیع ثانویه یا شرکتی را که در CVM به ثبت رسیده است براساس قید و شرط های مذکور در آن، مقرر می نماید.

تبصره: معافیت های مقرر در این دستورالعمل به پیشنهاداتی که هدف آن ها توزیع سهام به عموم مردم است، قابل اعمال نیست.

بخش ۲. سهام‌های اقلیتی متعلق به دولت فدرال، ایالت، ناحیه فدرال، شهرداری‌ها و سایر اشخاص مدیریت عمومی از طریق یک مزایده خاص، در بورس سهام یا در یک بازار سازماندهی شده خارج از بورس، با تعیین فروشنده و مشروط به شرایط ذیل به فروش می‌رسد:

I. فروش سهام در شرکت‌های ثبت شده در CVM که فروش آن‌ها در بورس سهام یا بازار کارگزاری‌های خارج از بورس مجاز است، با انتشار یک آگهی در بولتن اطلاعات روزانه مؤسسه‌ای که مزایده در آن انجام خواهد شد و ارسال آن به سایر بورس‌های سهام یا بازارهای کارگزاری سازماندهی شده در خارج از بورس به وسیله فاکس (دورنگار) یا سایر ابزار الکترونیکی، حداقل پنج روز قبل از انجام مزایده، صورت می‌گیرد؛

II. فروش سهام در شرکت‌های ثبت شده در CVM که معامله سهام آن‌ها در بورس سهام یا بازارهای کارگزاری سازماندهی شده خارج از بورس مجاز نیست، و نیز فروش سهام در یک شرکت خصوصی، از طریق دعوت به ارائه پیشنهاد که قبلاً باید به تأیید CVM رسیده باشد و مشتمل بر موارد ذیل باشد، صورت می‌گیرد؛

الف) اطلاعات مربوط به دارایی موضوع مزایده؛

ب) نحوه برگزاری مزایده؛

ج) احتمال مداخله سایر فروشندگان در مزایده؛

د) احتمال اولویت دادن به یک پیشنهاد دهنده به دلیل پیشنهاد تملک کل سهام عرضه شده صادره توسط یک شرکت خصوصی؛

هـ) وضعیت شرکت، این که خصوصی است یا در CVM به ثبت رسیده است؛

و) یک اخطار، چنانچه شرکت خصوصی باشد درخصوص این که سهام ممکن است توسط خریداران آن‌ها صرفاً از طریق معاملات خصوصی داد و ستد شود؛

ز) سایر خصوصیات معامله.

۱. مفاد این بخش فقط در مورد فروش سهام اقلیتی غیرقابل تعریف به عنوان تسهیم

ثانویه مشمول ثبت قبلی در CVM، براساس شرایط دستورالعمل ۸۸/۸۸ CVM (بخش ۶) معتبر است.

۲. دعوت به ارائه پیشنهاد مذکور در بند فرعی II باید حداقل یک بار در یک روزنامه کثیرالانتشار در محلی که مزایده در آن صورت می گیرد و در مرکز ایالتی که دفتر مرکزی بنگاه مربوطه در آن مستقر است، حداقل پنج روز قبل از برگزاری مزایده، منتشر شده باشد.

۳. آگهی و دعوت به ارائه پیشنهاد مذکور در بندهای فرعی I و II باید به حکم قوه مقننه یا مجریه دستگاه های ذی ربط فدرال و به مفاد قانون یا آیین نامه ای که فروش سهام را اجازه می دهند، استناد نماید.

بخش ۳. پیشنهاد مربوط به خصوصی سازی که توسط یک قانون فدرال، ایالتی ناحیه ای یا شهرداری دستور داده شده و واجد شرایط پیش شناسایی، پیش ارزیابی صلاحیت و شرایط خاص تملک کنندگان است، می تواند از ثبت قبلی یک تسهیم ثانویه، به شرح موصوف در دستورالعمل CVM ۸۸/۸۸ معاف شود، مشروط به آن که درخواستی به این منظور و شامل موارد ذیل برای CVM ارسال شود:

- I. در مورد شرکت ثبت شده در CVM، وضعیت ثبت آن به روز باشد؛
- II. آگهی مزایده شامل:

الف) مشخصات اصلی توزیع و سهام در حال عرضه باشد؛

ب) اطلاعات مادی در مورد شرکت صادر کننده سهام و شرایط آن، این که خصوصی است یا در CVM به ثبت رسیده، و در صورت اخیر، بازاری که سهام مذکور در آن معامله می شود؛

ج) یک اخطار، در صورتی که شرکت خصوصی باشد، مبنی بر این که تملک کنندگان سهام ممکن است فقط از روش های معاملات خصوصی مبادرت به معامله آن ها نمایند و، عنداللزوم، تکلیف شرکت مبنی بر ثبت در CVM مطابق با بند ۱ بخش ۴.

- III. اسناد و اطلاعات ذیل باید همراه با درخواست معافیت به CVM ارسال شوند:
- الف) پیش نویس دعوت به ارائه پیشنهاد؛

ب) یک نسخه از انتشار حکم قوه مقننه یا مجریه به دستگاه های ذی ربط فدرال یا مفاد قانونی مندرج در آیین نامه ای که فروش سهام را اجازه می دهد؛

ج) تأثیر ورود یک سهامدار راهبردی (اصلی و عمده)؛

د) ترکیب مورد نظر در تکمیل انتصابات هیئت اصلی (Conselho de

Administracao) و هیئت مدیره؛

ه) توضیح در مورد نفع وامکان مداخله دولت فدرال، یک ایالت، ناحیه فدرالی یا

یک شهرداری در انجام معامله؛

و) موافقت صاحب سهام، در صورت موضوعیت؛

ز) اطلاعات درباره قراردادهای امتیاز یا مجوز، یا سایر اشکال تفویض اختیار برای

ارائه خدمات عمومی، در صورت لزوم؛

ح) احتمال امضای قرارداد برای خدمات کمک‌های فنی و انتقال فن‌آوری بین

تملک‌کنندگان سهام و شرکت صادرکننده آن‌ها؛

ط) سایر اطلاعاتی که به نظر CVM ضروری می‌رسد.

۱. هر گونه اطلاعات یا واقعیت مادی دیگر که می‌تواند بر تصمیم سرمایه‌گذاران تأثیر

گذاشته و مقدم بر انتشار دعوت‌نامه ارائه پیشنهاد یا معرفی‌نامه است باید بلافاصله به اطلاع

CVM رسانده شود و از طریق رسانه‌ها علنی شود.

۲. دعوت به ارائه پیشنهاد باید حداقل یک بار در یک روزنامه کثیرالانتشار در محلی که

مزایده در آن صورت می‌گیرد و در محلی که دفتر مرکز شرکت صادر کننده سهام موضوع

مزایده در آن واقع است، حداقل ده روز قبل از برگزاری مزایده، منتشر شود.

۳. موارد ذیل در دعوت به مناقصه باید برجسته شود:

«محتوای این دعوت به ارائه پیشنهاد توسط CVM تأیید شده است که شرکت را از ثبت

در CVM (اگر چنین باشد) و از عرضه عمومی برای معامله فعلی معاف می‌نماید و (بنگاه

مربوطه) اجازه داده است مزایده در محل بنگاه صورت پذیرد.»

بخش ۴. شرکت‌های خصوصی که سهام آن‌ها موضوع ارائه پیشنهاد مطابق با بخش ۳

هستند از ثبت مذکور در بخش ۲۱ قانون ۶.۳۸۵/۷۶ معاف هستند.

۱. اگر مزایده خاص سهام یک شرکت خصوصی منجر به حضور بیش از صد سهامدار

شود، شرکت مذکور دارای یک مهلت غیرقابل تمدید ۱۸۰ روزه از تاریخ تسویه معاملات

مزایده برای انجام ثبت مذکور در بخش ۲۱ قانون ۶۳۸۵/۷۶ خواهد بود و باید اسناد لازم را مطابق با دستورالعمل ۲۰۲ مورخ ۶ دسامبر ۱۹۹۳ CVM و اصلاحیه بعدی آن ارائه نماید و این شرط باید در آگهی دعوت به پیشنهاد قید شود.

۲. به منظور تأیید مفاد مندرج در بند قبل، بورس های سهام و کارگزاری ها سازماندهی شده خارج از بورس باید در روز بعد از تسویه معاملات مزایده، فهرست پیشنهاددهندگان برنده را به CVM ارائه دهند.

بخش ۵. دعوت به ارائه پیشنهاد مذکور در بند فرعی II بخش ۲ و درخواست معافیت از ثبت یک توزیع ثانویه مقرر در بخش ۳، چنانچه ظرف سی روز پس از ارائه آن ها همراه با اطلاعات و مدارک لازم به CVM، براساس رسید دریافت شده مورد مخالفت قرار نگیرد، تأیید شده محسوب می شوند.

۱. دوره سی روزه می تواند فقط یک بار، در صورت درخواست CVM برای ارائه اطلاعات بیشتر یا انجام تغییراتی در مدارک ارائه شده، نقض شود.

۲. برای تأمین هر درخواستی، یک مهلت حداکثر شصت روزه از تاریخ دریافت نامه مربوطه اعطا خواهد شد.

۳. در صورت عدم تأمین خواسته های CVM ظرف مدت پانزده روز از تاریخ درخواست، یک مهلت سی روزه از تاریخ قبلی تأمین درخواست شروع می شود.

بخش ۶. دعوت به ارائه پیشنهاد یا آگهی شروع یک توزیع دال بر فروش سهام متعلق به دولت فدرال، ایالات، ناحیه فدرالی، شهرداری ها و سایر دستگاه های مدیریت عمومی ثبت شده مطابق با دستورالعمل ۸۸/۸۸ CVM با یک مهلت قبلی حداقل ده روزه منتشر خواهد شد.

تبصره: علاوه بر اطلاعات و اسناد درخواستی در بخش ۱۰ دستورالعمل ۸۸/۸۸ CVM، اطلاعات و اسناد فهرست شده در بند فرعی II بخش ۳ نیز، عنداللزوم، ارائه خواهد شد.

بخش ۷. مفاد دستورالعمل حاضر در مورد سهام متعلق به مؤسسات مالی یا مؤسساتی که بخشی از سیستم توزیع اوراق بهادار بوده و مستقیم یا غیرمستقیم تحت کنترل دولت فدرال، ایالات، ناحیه فدرالی، شهرداری‌ها یا سایر بنگاه‌های مدیریت عمومی قرار دارند و هدف آن‌ها سهامداری در شرکت‌های دیگر است و این سهام مطابق با ضوابط و تشریفات معمول بازار قابل فروش هستند، معتبر نیست.

بخش ۸. ضوابط این دستورالعمل، عنداللزوم، به فروش سایر اوراق بهادار قابل تبدیل یا مبادله با سهام و متعلق به اشخاص حقوقی فهرست شده در بخش ۱، اعمال می‌شود.

بخش ۹. بدین وسیله دستورالعمل‌های صادره توسط CVM به شماره ۶۶ مورخ ۱۴ ژوئن ۱۹۸۸، شماره ۱۴۴ مورخ ۳ آوریل ۱۹۹۲ و شماره ۲۱۷ مورخ ۲۰ ژوئن ۱۹۹۷ لغو می‌شوند.

بخش ۱۰. این دستورالعمل از روز انتشار آن در روزنامه رسمی (Dou) نافذ و لازم‌الاجرا خواهد بود.

فرانسیسکو داکاستا اسیلوا

رئیس

ضمیمه دستورالعمل شماره ۲۸۶ CVM مورخ ۳۱ جولای ۱۹۹۸

شرایط	نوع سهامداری	فروش سهام متعلق به دولت فدرال، ایالات، ناحیه فدرال، شهرداری ها و سایر اشخاص مدیریت عمومی
مزایده خاص در محل بورس سهام یا یک بازار کارگزاری سازماندهی شده در خارج از بورس بعد از دعوت عمومی به ارائه پیشنهاد با تأیید قبلی CVM، شناساندن فروشنده و انتشار با یک مهلت حداقل پنج روزه.	الف) سهامداری اقلیتی در یک شرکت ثبت شده در CVM با سهام قابل معامله در بورس یا بازارهای کارگزاری سازماندهی شده (بخش ۲، بند فرعی I).	هر گونه فروش سهام یا سایر اوراق بهادار قابل تمدید یا مبادله با سهام که دارای ویژگی توزیع ثانویه نباشد مشروط به ثبت قبلی در CVM (بخش ۲).
مزایده مخصوص، بعد از انتشار آگهی در بولتن اطلاعات روزانه، اعلام فروشنده و اطلاع رسانی عمومی از طریق وسایل الکترونیکی یا فاکس به سایر بورس ها یا بازارهای کارگزاری سازماندهی شده خارج از بورس با یک مهلت حداقل پنج روزه.	ب) سهامداری اقلیتی در یک شرکت خصوصی یا در یک شرکت ثبت شده در CVM با سهام غیرقابل معامله در بورس سهام یا بازار کارگزاری سازماندهی شده در خارج از بورس (بخش ۲، بند فرعی II).	فروش سهام یا سایر اوراق بهادار قابل تبدیل و مبادله با سهام معاف از ثبت به عنوان توزیع ثانویه مطابق با دستورالعمل CVM ۸۸/۸۸ (بخش ۳).
خصوصی سازی به دستور قانون دولت فدرال، ایالت، ناحیه یا شهرداری که از طریق مزایده انجام می شود و دارای ویژگی پیش شناسایی، پیش ارزیابی صلاحیت و شرایط خاص برای تملک کننده، بعد از دعوت به ارائه پیشنهاد که توسط CVM قبلاً تأیید شده و باید حداقل منتشر شود.	هرگونه سهامداری در یک شرکت ثبت شده در CVM و قابل معامله در بورس از طریق بازار کارگزاری سازماندهی شده یا عادی خارج از بورس.	فروش سهام یا سایر اوراق بهادار قابل تبدیل یا مبادله با سهام ثبت شده مطابق با دستورالعمل CVM ۸۸/۸۸ (بخش ۶).
دعوت به ارائه پیشنهاد یا آگهی شروع توزیع (ضمائم I و II دستورالعمل CVM ۸۸/۸۸) باید با یک مهلت حداقل ده روزه منتشر شود.	هرگونه سهامداری در شرکت ثبت شده در CVM و قابل معامله در بورس از طریق بازار کارگزاری سازماندهی شده یا عادی خارج از بورس.	

دستورالعمل شماره ۳۳۹ CVM، مورخ ۲۱ ژوئن ۲۰۰۰

(منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۳ ژوئن ۲۰۰۰)

تغییراتی را در دستورالعمل‌های شماره ۲۷۹ و ۲۸۰
مورخ ۱۴ می ۱۹۹۸ ایجاد می‌کند که ناظر به مجامع و
صندوق‌های سرمایه‌گذاری FGTS است.

بدین وسیله ریاست کمیسیون اوراق بهادار (CVM) اعلام می‌نماید که کمیسیون در
جلسه‌ای که امروز برگزار نمود با توجه به مفاد بند فرعی I بخش ۸ قانون ۶.۳۸۵ مورخ ۷
دسامبر ۱۹۷۶، قانون ۹.۴۹۱ مورخ ۹ سپتامبر ۱۹۹۷، قانون ۹.۶۳۵ مورخ ۱۵ می ۱۹۹۸ و
بخشنامه ۲.۴۳۰ مورخ ۱۷ دسامبر ۱۹۹۷ تصمیم گرفت دستورالعمل ذیل را صادر نماید:

بخش ۱. بدین وسیله بخش‌های ۲، ۵، ۹، ۱۱، ۱۸، ۱۹، ۲۲، ۲۳، ۲۶ و ۳۳ دستورالعمل ۲۷۹
CVM مورخ ۱۴ می ۱۹۹۸ به شرح ذیل بازنویسی می‌شوند:

«**بخش ۲.** صندوق باید اسم “Fundo Mutuo de privatizacao – FGTS” را در
کنار اسم شناسایی شرکت صادرکننده اوراق بهادار تشکیل دهنده پورتفولیو مطابق
با بخش ۲۲ این دستورالعمل داشته باشد و بهای واحدهای آنها با وجوه حاصل از
تبدیل جزیی ازمانده‌های حساب‌های FGTS شرکت‌کنندگان مذکور در تبصره
بخش ۱ یا وجوه حاصل از انتقال مقرر در بند فرعی II بخش ۲۰، پرداخت
می‌شود.»

تبصره: صندوق تعاونی خصوصی‌سازی می‌تواند با پرداخت بهای واحدهای (سهام) خود
انحصاراً از محل وجوه حاصل از انتقال مقرر در بند فرعی II بخش ۲۰ تأسیس شود و نام

این صندوق، «صندوق تعاونی خصوصی سازی پورتفولیو آزاد FGTS و تابع ضوابط مقرر در اساسنامه، مدیریت و عملکرد در این دستورالعمل خواهد بود.» (تحریر جدید).

بخش ۵.

.....

..... ۱.

۲. هیچ هزینه ای برای ورود و خروج از صندوق مشروط به رعایت بند ۳ این بخش قابل دریافت نیست.

۳. صندوق ها می توانند وجود یک هزینه برای بازخرید زودرس در هر شرایط از قبل تعیین شده را توسط تصمیم خاصی به این منظور در مقررات خود پیش بینی نمایند.» (تحریر جدید)

بخش ۹.

.....

۱. دارایی های مالی و / یا ساختارهای عملیاتی تشکیل دهنده پورتفولیوهای صندوق باید تحت حفاظت و نگهداری، ثبت و / یا در یک حساب سپرده مستقیماً به نام صندوق نگهداری شود و از حساب مدیریت جدا و در یک بنگاه حفاظتی واحدی متمرکز باشد که دارای مجوز انجام این فعالیت از CVM است.»

بخش ۱۱.

.....

۱. مقررات صندوق می تواند مستقل از مجمع عمومی یا جلسه مشورتی سهامداران، هر زمان که چنین تغییری انحصاراً از ضرورت تأمین سهامداران، هر زمان که چنین تغییری انحصاراً از ضرورت تأمین درخواست CVM در اثر ضوابط قانونی یا نظارتی ناشی شود،

تغییر یابد و انتشار و مکاتبه لازم با صاحبان واحدها (ی سهام) باید ظرف مدت سی روز از تاریخ ابلاغ توسط CVM انجام شود.

۲. ادغام بین صندوق‌های تعاونی خصوصی‌سازی FGTS یا جذب یکی توسط دیگری فقط در صورتی مجاز است که صندوق‌ها، مطابق با بخش ۲۲، دارای اوراق بهادار صادره از یک شرکت واحد در پورتفولیوهای خود باشند و ادغام یا جذب صندوق‌های تعاونی خصوصی‌سازی پورتفولیو آزاد FGTS در صورتی مجاز خواهد بود که دارای خط مشی‌های مشابه در سرمایه‌گذاری باشند.

۳. تبدیل صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS به صندوق تعاونی خصوصی‌سازی پورتفولیو آزاد FGTS و بالعکس ممنوع است.

۴. تغییر شرکت صادر کننده اوراق بهادار تشکیل دهنده پورتفولیوی صندوق، مطابق با شرایط بخش ۲۲، ممنوع است.» (تحریر جدید).

بخش ۱۸.

.....

..... ۱.

۲. تاریخ خرید واحدهای همان تاریخ ابلاغ مسدود شدن مبلغ مربوطه در حساب مالک در FGTS توسط کارگزار FGTS به صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS یا تاریخ انتقال براساس بند ۲ بخش ۲۰ خواهد بود.

۳. بهای خرید واحدها همزمان با توصیه مالی اوراق بهادار تملک شده تحت برنامه خصوصی‌سازی یا در تاریخ انتقال مطابق بند ۲ بخش ۲۰ پرداخت می‌شود
.....» (تحریر جدید).

بخش ۱۹. هر یک از صاحبان واحدها (ی سهام) در زمان خرید سهام از صندوق باید از طریق یک موافقت‌نامه تأیید نماید که وی دفترچه راهنما و مقررات ذی‌ربط رادریافت نموده و از هزینه‌های اداری و ریسک سرمایه‌گذاری مطلع است.

۱. در مورد صندوق تعاونی خصوصی سازی پورتفولیو آزاد FGTS، موافقت نامه مذکور در بند صدر این بخش باید شامل ذکر معیار ریسک منتخب در انتخاب پورتفولیوی صندوق باشد.
۲. مدیریت باید موافقت نامه مذکور در این بخش را که به امضای سرمایه گزار یا یک سیستم الکترونیکی مورد تأیید حسابرس سیستم رسیده باشد و رعایت مفاد بند صدر این بخش را تضمین می کند، نگهداری و در اختیار بازرس CVM قرار دهد.
..... (تحریر جدید).

بخش ۲۲.

-
۱. اولین تملک صندوق به صورت مذکور در بند فرعی I این بخش انجام می شود و آن تملک اوراق بهادار منتشره توسط یک شرکت واحد ثبت شده در CVM یا یک شرکت متقاضی ثبت در CVM به علت وجود یک بند تکلیفی در پیشنهاد خصوصی سازی است.
 ۲. صندوق می تواند در یک بورس سهام یا بازار کارگزاری سازماندهی شده خارج از بورس سهام منتشره توسط شرکتی که اوراق بهادار تشکیل دهنده پورتفولیوی آن را منتشر کرده است خریداری نماید. (تحریر جدید).

- بخش ۲۳.** طی یک دوره شش ماهه بعد از تملک اوراق بهادار تحت برنامه خصوصی سازی برزیل یا برنامه خصوصی سازی یک ایالت، مدیریت می تواند حداکثر معادل ده درصد مبلغ خرید اولیه را واگذار نماید.
- تبصره: درصد مذکور می تواند در شرایط مقرر در بندهای فرعی I و IV و VI تا XI بخش ۲۰ قانون ۸۰۳۶ مورخ ۱۱ می ۱۹۹۰ با تحریر تغییر یافته آن در قانون ۹۴۹۱/۹۷ و نیز در شرایط مقرر در قانون ۷۶۷۰ مورخ ۸ سپتامبر ۱۹۹۸، افزایش یابد. (تحریر جدید).

بخش ۲۶.

.....
IV. برای تملک یا فروش، غیر از جلسات خرید و فروش در بورس سهام یا بازار کارگزاری سازماندهی شده در خارج از بورس، سهام شرکت‌های ثبت شده توسط CVM برای عرضه در این بازارها، به استثنای این که در مورد تملک در مزایده‌های برنامه خصوصی‌سازی برزیل و تملک حق تقدم یا مزایای سهام باشد، مشروط به شرایط بند ۱ بخش ۲۲ این دستورالعمل اعمال نمی‌شود.
..... (تحریر جدید).

«بخش ۳۳. نهاد مدیریت باید هر دو ماه یک بار، حداقل پانزده روز بعد از پایان دوره دو ماهه، فرمی شامل اطلاعات ذیل را برای هر یک از صاحبان واحدها (ی سهام) ارسال نماید.
.....
ب) سودآوری حاصل در هر یک از دوره‌های دو ماهه قبلی؛
..... (تحریر جدید).

بخش ۲. متن ذیل به بخش A - ۳۷ اضافه شده است:

«بخش A - ۳۷ CVM می‌تواند پروانه موقت برای کار یک صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS صادر کند.
تبصره: CVM می‌تواند ظرف مدت نود روز از صدور پروانه موقت درخواست مدارک، اطلاعات اضافی یا تغییر در مدارک ارائه شده نماید و خواستار اصلاح رویه‌های نامنطبق با مصوبه حاکم به منظور اعطای پروانه نهایی شود».

بخش ۳. تبصره بخش‌های ۱ و ۹ و بند صدر بخش ۲۳ دستورالعمل ۲۸۰ مورخ ۱۴ می ۱۹۹۸ CVM به شرح ذیل اصلاح می‌شوند:

«بخش ۱»

.....
تبصره: نام مجموعه مذکور در این بخش باید الزاماً شامل عبارت «مجمع سرمایه گذاری FGTS» در کنار اسم شناسایی شرکت مربوط به سرمایه گذاری مورد نظر باشد.»
(تحریر جدید)

«بخش ۹»

.....
تبصره: مجامع می توانند در آیین نامه های خود وجود هزینه ای برای بازخریدهای زودرس را در شرایطی که قبلاً توسط تصمیم خاصی به وسیله CVM به این منظور تعیین شده باشد، مقرر نمایند.» (تحریر جدید)

«بخش ۲۳. مجمع سرمایه گذاری FGTS باید دارایی های خود را در واحدهای صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS که موضوع فعالیت آنها اوراق بهادار یک شرکت واحد ثبت شده در CVM یا شرکت متقاضی ثبت در آن به دلیل وجود یک تکلیفی در پیشنهاد خصوصی سازی است، سرمایه گذاری نمایند.» (تحریر جدید).

بخش ۴. صندوق های تعاونی خصوصی سازی و مجامع سرمایه گذاری FGTS مجاز برای کار قبل از نافذ شدن دستورالعمل حاضر باید ظرف مدت پانزده روز از تاریخ انتشار دستورالعمل حاضر خود را با مفاد آن مطابقت دهند، در غیر این صورت با لغو پروانه کار جریمه می شوند.

بخش ۵. این دستورالعمل از تاریخ انتشار آن در روزنامه رسمی (Dou) نافذ و لازم الاجرا خواهد شد.

خوزه لوئیز اوسریود آلمیدا فیلهو

رئیس

بخشنامه ۲۰۱/۲۰۰۰ بانک پس انداز فدرال، مورخ ۲۱ نوامبر ۲۰۰۰

(منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۲۲ نوامبر ۲۰۰۰)

رویه‌های عملیاتی برای استفاده کارکنان به طور انفرادی
یا از طریق یک مجموعه سرمایه‌گذاری، از وجود
FGTS خود در برنامه خصوصی‌سازی برزیل (PND) یا
در برنامه مشابه ایالات برزیل را وضع می‌نماید.

بدین وسیله بانک پس انداز فدرال (Caixa Economica Federal - CEF) براساس اختیارات
اعطایی به آن توسط بند فرعی II بخش ۷ قانون ۸۰۳۶ مورخ ۵ نوامبر ۱۹۹۰ و مطابق با
بخش ۳۱ قانون ۹.۴۹۱ مورخ ۹ سپتامبر ۱۹۹۷ منتشره در روزنامه رسمی (Dou) مورخ ۹
نوامبر ۱۹۹۷ براساس مقررات بخشنامه‌های ۲.۴۳۰/۹۷ و ۲.۵۸۲/۹۸ منتشره در روزنامه
رسمی (DOU) به ترتیب در تاریخهای ۱۸ دسامبر ۱۹۹۷ و ۵ اوت ۱۹۹۸؛ و توسط
دستورالعمل‌های ۲۷۹ و ۲۸۰ مورخ ۱۴ اوت ۱۹۹۸ و شماره ۳۷۷ مورخ ۱۵ اوت ۲۰۰۰
کمیسیون اوراق بهادار برزیل (CVM) منتشره در روزنامه رسمی (DOU) مورخ ۲۱ اوت
۱۹۹۸ و ۱۵ اوت ۲۰۰۰، در سمت خود به عنوان کارگزاری عملیاتی صندوق جبران
بازنشستگی کارکنان دولت (FGTS) رویه‌های عملیاتی استفاده از وجوه FGTS توسط
کارکنان را، به طور انفرادی یا از طریق یک مجمع سرمایه‌گذاری، در صندوق‌های تعاونی
خصوصی‌سازی FGTS برای تملک اوراق بهادار تحت برنامه خصوصی‌سازی برزیل و/ یا
برنامه خصوصی‌سازی ایالات که به تأیید شورای ملی خصوصی‌سازی (CND) رسیده
است، ابلاغ می‌نماید.

۱. تشکیل صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS

۱.۱. صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS (FMP- FGTS) «مجموعه ای» از صندوق های تعاونی با مشارکت محدود به اشخاص حقیقی دارای حساب در صندوق جبران بازنشستگی کارکنان دولت است که برای سرمایه گذاری در تملک صندوق جبران بازنشستگی کارکنان دولت است که برای سرمایه گذاری در تملک اوراق بهادار تحت برنامه خصوصی سازی برزیل و / یا برنامه های خصوصی سازی هر یک از ایالات که به تأیید شورای ملی خصوصی سازی (CND) رسیده باشد، تشکیل شده است.

۱.۲. کارکنان می توانند به صورت انفرادی یا از طریق مجمع سرمایه گذاری خصوصی سازی (CI-FGTS) در صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS مشارکت نمایند.

۱.۲.۱. مجامع سرمایه گذاری خصوصی سازی FGTS «مجموعه ای» از صندوق های با مشارکت محدود به اشخاص حقیقی دارای حساب دارای حساب در FGTS است که به منظور سرمایه گذاری در تملک واحدهای صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS تشکیل شده است.

۱.۳. هر کارمند با مانده حساب در صندوق FGTS می تواند تا ۵۰٪ (پنجاه درصد) مانده حساب مذکور را در برنامه خصوصی سازی برزیل و / یا برنامه های خصوصی سازی ایالات که به تأیید شورای ملی خصوصی سازی (CND) رسیده باشد، مورد استفاده قرار دهد.

۱.۳.۱. استفاده از مانده حساب محدود به یک صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS واحد در هر واگذاری عمومی است.

۱.۳.۲. محدودیت ۵۰٪ (پنجاه درصد) باید در زمان هر سرمایه گذاری براساس مانده حساب FGTS و احتساب استفاده های قبلی برای سرمایه گذاری در صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS تنظیم و محاسبه شود.

۱.۳.۳. تنظیم مذکور در بند فرعی قبل باید به همان ترتیبی اعمال شود که در مورد حساب FGTS اعمال می شود.

۱.۴. هر سرمایه گذاری در یک صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS باید به حساب متناظر کارمند در FGTS مرتبط شود.

۱.۴.۱. بنابراین، مدیریت باید ساختار سوابق مشتری خود را به نحوی ایجاد کند که بتواند رابطه بین هر مبلغ سرمایه‌گذاری شده و حساب FGTS ذی‌ربط را نگهداری کند.

۱.۵. مدیریت صندوق‌های تعاونی خصوصی‌سازی FGTS و مجامع سرمایه‌گذاری خصوصی‌سازی FGTS توسط مؤسسه‌ای انجام خواهد شد که دارای مجوز CVM باشد.

۲. ثبت نام در بالاترین مدیریت عرضه عمومی

۲.۱. در این فاز، مدیریت یک صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS که دارای مجوز از CVM است، حائز شرایط مشارکت در یک واگذاری عمومی خاص از طریق امضای موافقت‌نامه پذیرش با بالاترین مدیر واگذاری عمومی منصوب شده توسط بانک توسعه برزیل - BNDES - می‌شود.

۳. ثبت نام مدیریت و صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS در CEF

۳.۱. در این فاز، مدیریت یک صندوق تعاونی خصوصی‌سازی دارای مجوز از CVM و ثبت شده نزد بالاترین مدیر واگذاری خواستار ثبت نام خود و صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS در بانک پس انداز فدرال (CEF) می‌شود.

۳.۱.۱. درخواست ثبت نام باید با تکمیل فرم تعیین شده برای این کار، حداقل ۲۰ روز کاری قبل از تاریخ قیمت‌گذاری واگذاری عمومی به CEF ارائه شود.

۳.۱.۲. ظرف پنج روز کاری از تاریخ این درخواست، CEF ثبت نام را انجام داده و شماره‌های ثبت مدیریت صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS و صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS را که با آن مرتبط است به مدیریت آن اطلاع می‌دهد.

۳.۱.۳. فقط آن دسته از مدیریت‌های صندوق‌های تعاونی خصوصی‌سازی FGTS که قبل از تاریخ تعیین شده در بند فرعی ۳.۱.۱. درخواست ثبت نام نمایند، حائز شرایط واگذاری عمومی ذی‌ربط می‌شوند.

۳.۲. در این فاز، مدیریت صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS دستورالعمل‌های مبادله اطلاعات درباره حساب FGTS کارکنان متقاضی سرمایه‌گذاری در یک صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS را از CEF دریافت می‌کند.

۳.۲.۱. مدیریت صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS همیشه باید آخرین نسخه اطلاعات در دستورالعمل تبادل پرونده را ارائه نماید.

۳.۲.۱.۱. مسئولیت کامل هر گونه خسارت وارده به کارکنان یا مجامع سرمایه گذاری در اثر مبادله اطلاعات نامنتطبق با مشخصات حاکم فعلی به عهده مدیریت صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS است.

۴. شرایط احراز کارکنان

۴.۱. کارمندی که دارای یک حساب FGTS بوده و علاقمند به استفاده از وجوه FGTS خود در واگذاری های عمومی است باید مستقیماً و یا از طریق یک مجمع سرمایه گذاری خصوصی سازی FGTS یک درخواست رسمی برای سرمایه گذاری به مؤسسه ای ارائه نماید که مدیریت یک صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS را به عهده دارد.

۴.۱.۱. در درخواست ارائه شده، کارمند باید کاملاً شناسایی شده و رسماً اطلاع خود را از موارد ذیل اعلام نماید:

- مبلغ سرمایه گذاری شده مشمول ضوابط بازار بورس، به ویژه در ارتباط با حقوق و دستمزد است، چون ضوابط مذکور تحت تأثیر ضمانت مذکور در بند فرعی ۴ ماده ۱۳ قانون ۸۰۳۶/۹۰ قرار نمی گیرد؛
- باز خرید همراه با بازگشت سرمایه گذاری به صندوق FGTS صرفاً بعد از گذشت دوازده ماه از تاریخ سرمایه گذاری ممکن است؛
- باز خرید واحدها در سرمایه گذاری مشمول شرایط مشابه با خروج از صندوق FGTS است؛
- مبلغ درخواستی برای سرمایه گذاری در یک صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS، در صورت پذیرش توسط بانک پس انداز فدرال، تا زمان تسویه واگذاری عمومی در حساب ذی ربط FGTS مسدود باقی می ماند و در صورت پذیرش امکان ابطال آن وجود نخواهد داشت.

۴.۱.۱.۱. مسئولیت شناسایی صاحب حساب FGTS در فاز سرمایه‌گذاری، نگهداری و بازخرید به عهده مدیریت صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS یا مجمع سرمایه‌گذاری خصوصی‌سازی FGTS است.

۵. تحویل پرونده تصمیمات کارکنان به CEF

۵.۱. پیرو درخواست رسمی کارکنان، مدیریت صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS باید روزانه از طریق سیستم مبادله الکترونیکی اطلاعات (EDI) پرونده مذکور را از طریق Value Added Networks, VAN (یکی از شبکه‌های ارزش افزوده) به آدرس پست الکترونیکی CEF طرف قرارداد خود ارسال نماید.

۵.۱.۱. CEF پرونده (فایل) های گزینه‌ها را، به استثنای فایل تصمیمات کارکنان که رد شده و در مهلت معین مورد رسیدگی قرار نگرفته و ظرف دو روز کاری بعد از تاریخ قیمت‌گذاری دوباره قابل پردازش خواهد بود حداقل تا پنج روز کاری قبل از تاریخ واگذاری عمومی دریافت می‌کند.

۵.۱.۲. CEF می‌تواند کانال‌های (راه‌های) دیگری برای مبادله پرونده‌ها (فایل‌ها) تعیین کند.

۶. تحویل پرونده‌های اطلاعات مبالغ مسدود شده در حساب‌ها از CEF به مدیریت

۶.۱. CEF رسیدگی به پرونده‌های رسیده را انجام داده و در صورت وجود اشکال، مدیریت را از دلایل رد آن‌ها مطلع می‌سازد.

۶.۱.۱. باید گزارشی از تمام اشکالاتی که منجر به رد کامل یک فایل می‌شود تهیه و به شکل یک فایل به صندوق پستی مدیریت تعاونی خصوصی‌سازی FGTS ارسال شود.

۶.۱.۲. مدیریت باید اصلاحات لازم را انجام داده و پرونده جدید را ظرف مدت مهلت زمانی تعیین شده در بند ۵.۱.۱. برای CEF ارسال نماید.

۶.۲. زمانی که CEF پرونده (فایل) دریافتی از مدیریت صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS را تأیید کند، براساس اطلاعات دریافتی اقدام به یافتن حساب کارمند مذکور و مسدود کردن مبالغ درخواستی می‌کند.

- ۶.۲.۱. اگر اطلاعات مربوط به مبلغ یا درصد مسدودی بیشتر از رقم موجود برای سرمایه گذاری باشد، در آن صورت CEF بالاترین مبلغ مجاز را مسدود خواهد کرد.
- ۶.۳. هیچ مبلغ یا درصدی برای حساب های دارای مغایرت بین اطلاعات ارسالی به مدیریت صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS و اطلاعات موجود در ثبت حساب مربوطه در FGTS به علت مغایرت یا هر گونه اشکال دیگر در پرونده واصله از مدیریت، مسدود نخواهد شد.
- ۶.۳.۱. CEF مسئولیتی برای هر گونه خسارت وارده ناشی عدم مسئولیت به علت مذکور در این بند نخواهد داشت.
- ۶.۴. CEF براساس پردازش سیستم خود فایل محتوی تصمیمات پذیرفته شده یا رد شده را، حسب مورد، به آدرس پستی مدیریت صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS با استفاده از همان ابزار ارتباط الکترونیکی مذکور در بند فرعی ۵.۱ یا ۵.۱.۲ حسب مورد، ارسال می کند.
- ۶.۴.۱. فایل باید حاوی اطلاعات مربوط به مبالغ مسدود شده، ردیف شده براساس هر حساب و جمع کل آنها و اطلاعات حساب های مسدود نشده با دلایل مربوطه برای رد آنها در هر یک از ثبت های پرونده (فایل) باشد.
- ۶.۴.۲. در صورت رد یک حساب، مدیریت اصلاحات لازم را انجام داده و فایل جدید را ظرف مهلت زمانی معین شده در بند ۵.۱.۱ برای CEF ارسال می کند.
- ۶.۵. استثنائاً مدیریت صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS می تواند از روز چهارم کاری قبل از واگذاری عمومی تا دومین روز کاری بعد از واگذاری عمومی، پرونده های حاوی اطلاعات حساب های FGTS را که به دلیل مغایرت رد شده است دوباره به CEF ارسال کند؛ هیچ ثبت جدیدی از کارکنان جدید نباید اضافه شود.
- ۶.۵.۱. بعد از پنجمین روز کاری قبل از واگذاری عمومی هیچ ثبت جدیدی مجاز نیست.
- ۶.۵.۱.۱. عدم رعایت مفاد بند ۶.۵.۱. بی نظمی تلقی شده و مدیریت صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS مشمول جریمه های مقرر توسط دستگاه های ذی صلاح خواهد شد.
- ۶.۶. مبلغ یا درصد کل مسدود شده در حساب FGTS مبلغ پیشنهادی مدیریت تعاونی خصوصی سازی FGTS در واگذاری مربوطه خواهد بود.

۶.۷. شماره حساب FGTS ارائه شده توسط CEF به مدیریت از طریق این پرونده (فایل) برای ایجاد سابقه مشتری مذکور در بند ۱.۴ و ۱.۴.۱ مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۶.۸. CEF پرونده حاوی اطلاعات حساب‌های مسدود شده یا رد شده را حداکثر ظرف ۷۲ ساعت بعد از دریافت فایل ارسالی توسط مدیریت صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS به آن عودت می‌دهد.

۶.۹. مبلغ مسدود شده در حساب FGTS برای استفاده در صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS تا زمان تسویه مالی تملک اوراق بهادار همچنان مسدود باقی خواهد ماند.

۶.۱۰. مدیریت‌های صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS و کارگزار عملیاتی بانک توسعه برزیل - BNDES - را قبل از واگذاری عمومی از مبلغ پیشنهادی FGTS مطلع خواهند نمود.

۶.۱۰.۱. مبالغ مسدود شده در حساب‌های FGTS برای تاریخ‌های بعد از واگذاری عمومی به دلیل وجود استثنای موصوف در بند فرعی ۶.۵ باید قبل از آخرین روز کاری قبل از تسویه واگذاری، اعلام شود.

۷. بدهکاری حساب کارکنان FGTS

- ۷.۱. بعد از برگزاری واگذاری عمومی، بانک توسعه برزیل (BNDES) یا دستگاه ذی ربط در سطح دولتی، CEF را از درصد استفاده شده توسط صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS در ارتباط با مبلغ پیشنهادی اولیه مطلع خواهد نمود.
- ۷.۲. CEF حساب های ذی ربط FGTS را مطابق با مبلغ مذکور براساس تاریخ تسویه و مطابق با درصد واحد ابلاغ شده به وسیله BNDES یا دستگاه ذی ربط در سطح دولتی بدهکار نموده و مبالغ استفاده نشده را آزاد خواهد کرد.
- ۷.۳. به دنبال اتمام فرآیند بدهکار کردن حساب ها، CEF مبلغ بدهکار شده حساب های FGTS را به اطلاع BNDES یا دستگاه ذی ربط دولتی می رساند.
- ۷.۴. CEF اطلاعات مربوط به مبلغ بدهکار شده در هر حساب مسدود شده و مبلغ کل بدهکار شده برای کل صندوق های مرتبط با مدیریت را به اطلاع مدیریت صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS می رساند.

۸. عودت مبالغ سرمایه گذاری شده در صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS به حساب های FGTS

- ۸.۱. عودت مبالغ سرمایه گذاری شده در صندوق های تعاونی خصوصی سازی FGTS به حساب FGTS کارکنان، فقط بعد از گذشت یک دوره حداقل دوازده ماهه از تاریخ بدهکاری حساب FGTS کارکنان، فقط بعد از گذشت یک دوره حداقل دوازده ماهه از تاریخ بدهکاری حساب FGTS آنان امکان پذیر خواهد بود.
- ۸.۱.۱. بعد از گذشت دوره مذکور، صاحب حساب FGTS باید شخصاً درخواست بازخرید را مستقیماً به مدیریت صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS یا مجمع سرمایه گذاری خصوصی سازی FGTS ارائه نماید.
- ۸.۲. در صورت خروج از صندوق های FGTS برای پرداخت اقساط وام مسکن، به شرح مقرر در بند ۷ قانون ۸۰۳۶/۹۰، رعایت مهلت تعیین شده برای خروج در بند ۸.۱ الزامی است.

۸.۳. در صورت خروج براساس مفاد بندهای فرعی IV، VI و VII بخش ۲۰ قانون ۸۰۳۶/۹۰ قبل از دوره اجباری موصوف در بند فرعی ۸.۱ بازگشت انجام‌پذیر خواهد بود. ۸.۳.۱ برای خروج به دلیل فوت کارمند، به شرح مقرر در بند فرعی IV بخش ۲۰ قانون ۸۰۳۶/۹۰ مبلغ سرمایه‌گذاری شده در صندوق‌های تعاونی خصوصی‌سازی FGTS به طور کامل به حساب FGTS وی مسترد می‌شود.

۸.۳.۲ برای استفاده از وجوه FGTS در تملک محل اقامت کارمند، برای استهلاك فوق‌العاده یا تسویه مانده بابت تأمین مالی توسط سیستم ملی تأمین مالی مسکن (SFH)، یا برای تملک ملک مستغلاتی در دست ساخت به شرح مقرر در بندهای فرعی VI و VII بخش ۲۰ قانون ۸۰۳۶/۹۰ استرداد مبالغ سرمایه‌گذاری شده در صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS به طور جزئی یا کلی انجام‌پذیر است.

۸.۳.۲.۱ کارمند باید رسماً مبلغ سرمایه‌گذاری شده در صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS را که باید به حساب FGTS وی مسترد شود و شماره ثبت مدیریت در CEF را که در سرمایه‌گذاری‌های مذکور بر اساس آن انجام شده به کارگزار مالی واسطه معامله ملک اعلام کند.

۸.۴. مدیریت صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS باید مبالغ موصوف در بندهای ۸.۱، ۸.۳.۱ و ۸.۳.۲ را به شعب منتخب CEF با استفاده از فرم حواله رسید (OR-FGTS) FGTS، که از وب سایت CEF به نشانی (www.caixa.gov.br) قابل دریافت است، عودت دهد.

۸.۴.۱ OR-FGTS باید به صورت نقدی یا از طریق حواله بین بانکی و یا به هر شکل پرداخت دیگر که به وسیله CEF مقرر می‌شود، تسویه شود.

۸.۴.۲ مدیریت صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS باید ظرف ۴ روز کاری از روز بعد از دریافت درخواست بازخرید، مبالغ مذکور در OR-FGTS را تسویه نماید.

۸.۴.۳ استثنائاً، CEF می‌تواند چک صندوق‌دار را برای تسویه OR-FGTS قبول کند، مشروط به آن که تراکنش حداقل یک روز کاری قبل از مهلت زمانی مقرر در بند فرعی ۸.۴.۲ انجام شود.

۸.۴.۴. در صورت استرداد کل مبلغ سرمایه گذاری شده در صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS، مبلغ پرداخت شده باید معادل رقمی باشد که در روز کاری بعد از دریافت درخواست محاسبه شده باشد.

۸.۵. CEF مسئولیتی در مورد خسارات ناشی از استرداد انجام شده در خارج از مهلت های مقرر توسط CVM، یا برای وصل به روش هایی غیر از روش های مقرر در این بخشنامه نخواهد داشت.

۹. برداشت مبالغ سرمایه گذاری شده در صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS

۹.۱. در شرایط موصوف در بندهای فرعی ۸.۳.۱ و ۸.۳.۲ CEF مبالغ مذکور را ظرف مدت پنج روز کاری بعد از تاریخ عودت به حساب FGTS کارمند، در اختیار وی قرار می دهد.

۹.۲. برای برداشت های انجام شده مطابق مفاد بندهای فرعی I تا III و VIII تا XI بخش ۲۰ قانون ۸۰۳۶/۹۰ و قانون CEF ۷۶۷۰/۸۸ به طور خودکار سابقه اطلاعات اجازه برداشت مبالغ سرمایه گذاری شده در صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS از حساب های FGTS ذی ربط را برای پرداخت مستقیم به کارمند صادر و در اختیار مدیریت صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS قرار می دهد.

۹.۲.۱. این ابلاغ به نحو مقتضی اجازه برداشت می دهد، اما پرداخت فقط به درخواست کارمند و با ارائه رسید پرداخت FGTS یا سایر مدارک ذی ربط تحویل شده توسط CEF انجام می شود.

۹.۲.۱.۲. پرداخت در چهارمین روز کاری بعد از ارائه درخواست رسمی کارمند به مدیریت صندوق تعاونی خصوصی سازی FGTS یا مجمع سرمایه گذاری خصوصی سازی FGTS انجام می شود.

۱۰. انتقال مبالغ سرمایه‌گذاری شده در یک صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS به صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS دیگر یا یک مجمع سرمایه‌گذاری خصوصی‌سازی FGTS

۱۰.۱. بعد از گذشت حداقل شش ماه از تاریخ بدهکاری عملی حساب FGTS برای سرمایه‌گذاری در یک صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS، کارمند می‌تواند تمام یا قسمتی از این سرمایه‌گذاری را به صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS دیگر یا یک مجمع سرمایه‌گذاری خصوصی‌سازی FGTS انتقال دهد.

۱۰.۱.۱. مدیریتی که انتقال را انجام می‌دهد، CEF را حداکثر ظرف مدت پنج روز کاری از تراکنش‌های انجام شده مطلع می‌سازد.

۱۰.۱.۱.۱. انتقال این اطلاعات توسط همان ابزار الکترونیکی موصوف در بند فرعی ۵.۱ یا ۵.۱.۲، حسب مورد، انجام خواهد شد.

۱۰.۱.۲. هر گونه انتقال دیگر فقط در صورت گذشت حداقل یک دوره شش ماهه دیگر بعد از تاریخ انتقال به صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS یا مجمع سرمایه‌گذاری خصوصی‌سازی FGTS جدید انجام خواهد شد.

۱۱. مقررات عمومی

۱۱.۱. مدیران صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS مسئولیت کلیه اطلاعات ارائه شده به بانک پس‌انداز فدرال به صورت تعیین شده توسط CEF را به عهده داشته و باید همه مهلت‌های تعیین شده و سایر دستوراتی را که بعضاً درخصوص استفاده از حساب‌های FGTS صادر می‌شود، رعایت نمایند.

۱۱.۱.۱. CEF مسئولیتی در مورد خسارات ناشی از عدم رعایت این دستورات نخواهد داشت.

۱۱.۲. درخواست‌های رسمی سرمایه‌گذاری توسط کارمند، سوابق برداشت و درخواست‌های انتقالات انجام شده باید به وسیله مدیریت صندوق تعاونی خصوصی‌سازی FGTS یا مجمع سرمایه‌گذاری خصوصی‌سازی FGTS به مدت تعیین شده توسط CEF و

۲۸۲ • مجموعه مصوبات برنامه خصوصی سازی برزیل

/ یا CVM، به منظور بازرسی احتمالی توسط دستگاه های ذی ربط نگهداری و بایگانی شوند.

۱۱.۲.۱. CEF می تواند در هر زمانی، در چارچوب مهلت زمانی تعیین شده، خواستار دریافت مدارک مذکور در بند فرعی قبل شود.

۱۲. بخشنامه از تاریخ انتشار آن لازم الاجرا است و بخشنامه ۱۹۴/۲۰۰۰ مورخ ۲۰۰۰/۰۶/۱۹ را لغو می کند.

خوزه رناتو کوریا دلیما

مدیر